

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

JAMIES PATTERSON

THE MURDER OF PATRICIA

THE

THE WOMAN'S
MURDER CLUB HUNTS
A KILLER WITH
A MOTTO:
WOMEN ARE
CRUELTY FIRST

TH
JUDGMENT

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Kadınlar Cinayet Kulüp 9 - Bu 9. Yargı

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

Kadın Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Önsöz GECENİN İÇİNDE BİR HIRSIZ

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9.

Yargı

Bir

SARAH WELLS garajın çatısında durdu ve eldivenli elini camda açtığı delikten içeri soktu. Çift kanatlı pencerenin kilidini açıp kanadı açarak sessizce karanlık odaya girerken nabızı kulaklarında gümbürdüyordu. İçeri girdikten sonra kendini duvara yasladı ve dinledi.

Alt kattan sesler yükseldi ve gümüş takımların porselenlere çarparak çıkardığı şangırtıyı duydu. İyi zamanlama, diye düşündü Sarah. Aslında, mükemmel.

Ancak zamanlama ve uygulama tamamen farklı iki şeydi.

Madenci farını yaktı ve yatak odasında 180 derecelik ışıklı bir tur attı. Sol tarafındaki konsol masasına dikkat etti, masa ıvır zıvırla doluydu. O masaya ve kaygan parke zemin üzerindeki dağınık halılara dikkat etmesi gerekiyordu. Kıvrak genç kadın hızla mekânı geçti, yatak odasıyla koridor arasındaki kapıyı kapattı ve hafif parfüm kokan açık dolaba yöneldi. Kapıyı bir aralık açık bırakan Sarah, ışığını giysi raflarının üzerinde gezdirdi. Uzun, boncuklu elbiselerden oluşan bir perdeyi araladı ve işte oradaydı: dolabın duvarında bir kasa. Sarah bunun üzerine bahse girmişti. Casey Dowling çoğu sosyetik gibi akşam yemeği partileri için giyinir ve mücevherlerini takardı. Büyük ihtimalle kasasını kilitlemeden bırakmıştı, böylece mücevherlerini daha sonra şifreyi tekrar girmek zorunda kalmadan saklayabilecekti. Sarah kasanın kolunu hafifçe çekiştirdi ve ağır kapı açıldı.

Itwasago.

Ama hızlı çalışmak zorundaydı. Üç dakika, daha fazla değil.

Sarah'nın far ışığı kasanın içindekileri aydınlatırken, ellerini saten zarflar ve ipek kaplı kutulardan oluşan karmaşayı karıştırmak için serbest bıraktı. En arkada küçük bir somun ekmek büyüklüğünde brokarlı bir kutu vardı. Mandalı çözdü ve ana damarın üzerindeki kapağı kaldırdı.

Sarah'nın nefesi kesildi.

İki ay boyunca Casey Dowling hakkında hikâyeler okumuş ve sosyete etkinliklerinde mücevherlerle ışıldayan düzinelerce fotoğrafını görmüştü. Ama elmasların ve değerli taşların ağırlığını, barok incilerin pırıl pırıl parlayan tepeciklerini beklemiyordu.

It was cra-z-z-z-y. Casey Dowling bunun sahibiydi. Uzun süreliğine değil.

Sarah kutudan bilezikler, küpeler ve yüzükler çıkardı ve onları askıları göğsünü çaprazlayan iki küçük spor çantasından birine yerleştirdi. Kendi deri çantasında duran bir yüzüğü incelemek ve bu yüzüğün harikuladeliğine hayran olmak için durakladı ki dolapta durduğu yerden sadece birkaç metre ötedeki yatak odasının ışıkları yandı. Sarah ışığını kapattı ve çömeldi, tiyatro ve beyaz perdenin süperstar aktörü Marcus Dowling'in canlı, gür sesini duyduğunda kalp atışları hızlandı, odaya girerken karısıyla tartışıyordu. Sarah 1.80 boyundaki bedenini elbiselerin ve giysi torbalarının arkasında bir top haline getirdi.

Tanrım, o aptaldı.

O mücevherlere bakarken Dowling'lerin akşam yemeği partisi sona ermişti ve şimdi yakalanacak ve büyük hırsızlıktan hapse girecekti. O. Bir lise İngilizce öğretmeni. Bu bir skandal olacaktı ve bu en önemsiz şeydi.

Sarah'nın örgü şapkasının altından ter fişkırdı. Ter damlaları koltuk altlarından siyah balıkçı yakasının kenarlarına doğru yuvarlanırken, Dowling'lerin dolabın ışığını açmasını ve kendisini orada çömelmiş, gecenin içinde bir hırsız gibi bulmasını bekledi.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9.

Yargı

İki

CASEY DOWLING kocasından bir itiraf koparmaya çalışıyordu ama Marcus buna yanaşmıyordu.

"Ne oluyor Casey?" diye tersledi. "Tanrı aşkına, Sheila'nın göğüslerine bakmıyordum. Ne zaman insanlarla bir araya gelsek, dik dik baktığımdan şikayet ediyorsun ve açıkçası tatlım, paranoyanı çok itici buluyorum."

"Ohhhh hayır, Marcus. Sen mi? Başka bir kadına mı bakıyorsun? Böyle bir düşünceye sahip olduğum için bile kendimden çok utanıyorum." Casey'nin alaycılıkla renklendirilmiş olsa bile çok hoş bir kahkahası vardı.

"Aptal inek," diye mırıldandı Marcus Dowling.

Sarah onun yakışıklı yüzünü, kaşlarını çatarken alnına düşen gür gri saçlarını hayal etti. Casey'yi de hayal etti; söğüt gibi bir vücudu vardı, beyaz-sarı saçları gümüşü bir tabaka halinde kürek kemiklerine dökülüyordu.

Casey, "İşte, işte. Duygularını incittim." "Unut gitsin, aşkım. Şu an havamda değilim."

"Ah. Özür dilerim. Benim hatam."

Sarah bu terslemeyi sanki kendi başına gelmiş gibi hissetti. Sonra Marcus, "Ah, Tanrı aşkına. Ağlama. Gel buraya."

Oda birkaç dakika sessiz kaldı, ta ki Sarah bedenlerin dolgun yataklara düşerken çıkardığı sesi duyana kadar. Sonra yatak başı duvara vurmaya başladı ve Sarah, Tanrım, bunu yapıyorlar, diye düşündü.

Marcus Dowling'in Jennifer Lowe ile oynadığı SusanandJames ve Kimberly Kerry ile oynadığı Redboy filmleri gözünün önüne geldi. Casey'nin Marcus'un kollarında, uzun bacaklarını ona dolamış olduğunu düşündü. Tıkırtılar daha ritmik hale geldi, inlemeler daha yüksek sesle duyulmaya başladı ve sonra Marcus'tan uzun, iniltili bir nefes çıkışı geldi ve sonra--

Neyse ki bitmişti.

Ondan sonra biri tuvaleti kullandı ve sonunda oda karardı.

Sarah en az yirmi dakika boyunca önlük perdesinin arkasında sessizce çömeldi ve dolabın dışındaki nefes alış verişler kesik kesik horlamalara dönüştüğünde kapıyı açıp pencereye doğru süründü.

Neredeyse eve varmak üzereydi ama henüz varmamıştı.

Sarah pencere pervazına atlarken hızlı ve sessizdi ama bir ayağı diğerini takip edince konsol masasının kenarına çarptı ve her şey ters gitti.

Masa devrilirken ve ardından çökerken kayan şeylerin çınlaması duyuldu,

resim çerçevelerini ve parfüm şişelerini yere atıyor. Vay anasını.

Casey Dowling oturur pozisyona geçip bağırınca Sarah zihni ve bedeniyle donakaldı,

"Kim var orada?"

Sarah'nın yaşadığı korku onu pencereden dışarı itti. Parmak uçlarındaki tüm güçle garajın çatısına asıldı, sonra tutuşunu bıraktı ve on metrelik düşüşü gerçekleştirdi.

Çimlerin üzerine düştü, dizleri bükülmüştü, acı çekmiyordu. Dowling'lerin yatak odasının ışıkları yandığında Sarah koşmaya başladı. San Francisco'nun lüks mahallesi Nob Hill'e doğru koşarken farını çıkarıp spor çantalarından birinin içine soktu.

Birkaç dakika sonra Sarah eski Saturn'ünü bir eczanenin önündeki park yerinde bıraktığı yerde buldu. Arabaya bindi, kapıyı kapattı ve kilitleti, sanki bu korkusunu dışarıda tutabilirmiş gibi. Hala nefes nefese motoru çalıştırdı ve el frenini çekti,

eve doğru giderken kusmamaya çalışıyordu.

Pine Sokağı'nın düzlüğüne geldiğinde Sarah şapkasını ve eldivenlerini çıkardı,

Elinin tersiyle alnını sildi ve Dowling'lerin yatak odasından kaçışı hakkında derin derin düşündü.

Hiçbir şey bırakmamıştı: alet yok, parmak izi yok, DNA yok.

Hiçbir şey. En azından şimdilik güvendeydi.

Gerçekten. Gülse mi ağlasa mı bilemedi.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9.

Yargı

Üç

CASEY'İN GÖZLERİ KARANLIKTA AÇILDI.

Bir şey düşmüştü. Pencerenin yanındaki masa! Yüzünde bir esinti hissetti. Pencere açıktı. O pencereyi hiç açmazlardı.

Evin içinde biri vardı.

Casey doğrulup oturdu. "Kim var orada?" Battaniyeyi çenesine kadar kavradı ve çığlık attı, "Marc! Odada biri var."

Kocasını inledi, "Rüya görüyorsun. Uyumaya devam et." "Uyan!

Burada biri var," diye tısladı.

Casey masa lambasını karıştırdı, gözlüklerini yere düşürdü, düğmeyi buldu ve ışığı açtı. Konsol masası ters çevrilmişti, her şey kırılmıştı, perdeler rüzgârda uçuşuyordu.

"Bir şeyler yap, Marc. Bir şeyler yap."

Marcus Dowling her gün spor yapıyordu. Hâlâ iki yüz kilo ağırlık kaldırabiliyordu ve silah kullanmayı biliyordu. Karısına sessiz olmasını söyledi, sonra komodinin çekmecesini açtı ve

.44'lüğü yumuşak deri bir çantada tamamen dolu olarak saklıyordu. Çuvalı çıkardı ve silahı kavradı.

Casey yatağın başucundaki telefonu kaptı ve titreyen eliyle 9-1-1 numaralarına bastı. Yanlış çevirdi, sonra Marc hâlâ yarı sarhoş bir halde, "Kim var orada?" diye bağırırken tekrar denedi. "Kendini göster."

Marcus banyoya ve koridora baktıktan sonra, "Burada kimse yok, Casey. Ben de öyle dedim."

Casey telefonu yuvasına geri bıraktı, yatak örtülerini itti ve bornozunu almak için dolaba gitti - ve çığlık attı.

"Şimdi ne var?"

Beyaz yüzlü, çıplak Casey kocasına dönerek, "Aman Tanrım Marc, mücevherlerim gitmiş, kasa neredeyse boşalmış.

Marc'ın yüzünde Casey'nin okumakta zorlandığı bir ifade belirdi. Sanki aklına bir fikir gelmişti ve bu fikir alev alev yanıyordu. Onları kimin soyduğunu biliyor muydu?

"Marc? Ne oldu? Ne düşünüyorsun?" "Ah, düşünüyordum, Seninle birlikte alamam.

"Bu nasıl bir saçmalık? Ne demek istiyorsun?"

Dowling sağ kolunu uzattı ve silahı karısının göğüslerinin arasındaki bene doğrulttu. Tetiği çekti. Bum.

"Ben de bunu kastetmişim," dedi.

Casey Dowling ağzını açtı, havayı içine çekti ve göğsüne, yarısından fişkıran kana bakarken nefesini verdi. Ellerini göğsünde birleştirdi. Kocasına baktı ve soluk soluğa "Yardım edin" dedi.

Onu tekrar vurdu.

Sonra dizleri büküldü ve yere düştü.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Birinci Bölüm SNEAKY PETE

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 1

PETER GORDON genç anneyi Macy's'den çıkıp Stonestown Galleria'nın dışındaki sokağa kadar takip etti. Anne otuz yaşlarındaydı, kahverengi saçları dağınık bir at kuyruğu şeklindeydi, bolca kırmızı giymişti: sadece şort değil, kırmızı spor ayakkabılar ve kırmızı bir çanta. Alışveriş poşetleri bebeğinin bebek arabasının saplarından sarkıyordu.

Winston Drive'ı geçerken Pete kadının arkasındaydı, otoparka girerken hâlâ neredeyse topuklarının üzerindeydi, sanki onu anlayabiliyormuş gibi bebekle konuşuyor, annesinin arabayı nereye park ettiğini ve babasının akşam yemeği için ne hazırladığını hatırlayıp hatırlamadığını soruyor, gevezelik ediyordu, tüm bu bebek konuşmaları kadının ağzından ateşlenen bir fitil gibi Petey'nin beyninin içindeki şarjla son buluyordu. Ama Petey hedefine odaklanmaya devam etti. Dinledi ve izledi, başını eğdi, ellerini ceplerine soktu ve kadının RAV4'ünün kapağını açıp alışveriş torbalarını içeri tıktığını gördü. Kadın bebeği bebek arabasından çıkarıp arabayı da arkaya katladığında Petey ondan sadece birkaç metre uzaktaydı.

Pete ona doğru yöneldiğinde kadın çocuğu araba koltuğuna bağlıyordu. "Hanımefendi? Bana yardım edebilir misiniz, lütfen?"

Kadın kaşlarını birbirine yaklaştırdı. Onu gördüğünde yüzünde "Ne istiyorsun?" ifadesi belirdi. Anahtarları elinde, ön koltuğa oturdu.

"Evet?" dedi.

Pete Gordon sağlıklı ve temiz göründüğünü, geniş gözlü ve güvenilir olduğunu biliyordu. Tümüyle Amerikalı olan yakışıklılığı bir avantajdı ama kendini beğenmiş değildi. Bir Venüs sinek kapanı ne kadar kibirliyse o kadar kibirli değildi.

"Lastiğim patladı," dedi Pete ellerini havaya kaldırarak. "Sormaktan gerçekten nefret ediyorum ama Triple-A'yı aramak için cep telefonunuzu kullanabilir miyim?"

Adam gülümseyerek gamzelerini gösterdi ve sonunda o da gülümseyerek, "Ben de öyle yapıyorum, lanet şeyi şarj etmeyi unutuyorum," dedi.

Çantasını karıştırdı, sonra elinde cep telefonuyla başını kaldırdı. Pete'in artık memnun etmeye hevesli olmayan ama sert ve kararlı yeni ifadesini okuyunca gülümsemesi dalgalandı. Gözlerini Pete'in elindeki silaha indirdi -bir şekilde yanlış anladığını düşünerek- tekrar yüzüne baktı ve koyu renk gözlerindeki ürpertiye gördü.

Sarsılarak ondan uzaklaştı, anahtarlarını ve telefonunu ayak bölmesine bıraktı. Arka koltuğun yarısına kadar tırmandı.

"Aman Tanrım," dedi. "Hiçbir şey yapma. Nakitim var--"

Pete ateş etti, mermi susturucudan vızıldayarak geçti ve kadını boynundan vurdu. Kadın yarayı tuttu, parmaklarının arasından kan fişkırıyordu.

"Bebeğim," diye nefes nefese kaldı.

"Merak etmeyin. Hiçbir şey hissetmeyecek. Söz veriyorum." Pete Gordon dedi.

Kadını tekrar vurdu, puf, bu sefer göğsünün yan tarafından, sonra arka kapıyı açtı ve uyuklayan, ağzı pamuk şekerle yapış yapış olmuş, mavi damarları şakağında bir yol haritası çizen adama baktı.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 2

Rampadan bir araba çılgılık atarak indi ve köşeden gıcırdayarak geçti, Pete yüzünü beton orta adaya dönerken yanından hızla geçti. Görülmediğinden emindi ve zaten her şeyi doğru yapmıştı. Kesinlikle kitaba göre.

Kadının açık çantası arabanın içinde duruyordu. Elini ceketinin cebine sokup bir tür eldiven gibi kullanarak kadının eşyalarını karıştırdı ve rujunu aradı. Buldu, sonra parlak kırmızı tüpü çevirdi.

Bir Escalade'nin içindeki birkaç geveze kadın rampayı çıkıp yer ararken bekledi, sonra ruj tüpünü baş ve işaret parmaklarının arasına aldı ve ön cama ne yazacağını düşündü.

KENNY İÇİN yazmayı düşündü ama fikrini değiştirdi. PETEY BURADAYDI'yı da düşünüp reddederken kendi kendine güldü.

Sonra gerçek oldu.

WCF'yi kalın kırmızı harflerle, dört inç yüksekliğinde yazdı ve yazının altını lekeli kırmızı bir çizgiyle çizdi. Sonra ruju kapattı p cebine attı ve orada silahına çarptı.

Memnun bir şekilde arabadan indi, kapıları kapattı, beyzbol ceketinin yumuşak pazen astarıyla tutamakları sildi ve asansör bankosuna doğru yürüdü. Kapı açılıp yaşlı bir adam karısını tekerlekli sandalyeyle garajın ana katına çıkarırken kenara çekildi. Başını eğerek yaşlı çiftle göz göze gelmekten kaçındı ve onlar da onu görmezden geldi.

Bu iyiydi, ama onlara söyleyebilmeyi diledi. Bu Kenny içindi. Ve kitaba göre idi.

Pete Gordon asansöre bindi ve üçüncü kata çıktı, gerçekten iyi bir gün geçirdiğini düşünüyordu, yaklaşık bir yıldır ilk kez iyi bir gün geçiriyordu. Uzun zaman olmuştu ama sonunda ana planını uygulamaya koymuştu.

Heyecanlıydı, çünkü işe yarayacağından kesinlikle emindi. WCF, millet. WCF.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 3

PETE GORDON garajın kıvrımlı rampasından aşağı indi. Zemin kattaki ölü kadının arabasının yanından geçti ama fren bile yapmadı, arabanın dışında kan olmadığından, orada olduğunu gösterecek hiçbir şey olmadığından emindi.

Garaj bu kadar doluyken, anne ve bawler'ının sıranın sonuna yakın o düzenli yerde bulunması saatler sürebilirdi.

Pete yavaşça arabayı garajdan çıkardı ve Winston'a doğru hızlanarak 19. Cadde'ye yöneldi. Işıklarda beklerken ateş etme olayını zihninde gözden geçirdi, ne kadar kolay olduğunu düşündü - boşa giden mermi yoktu, hiçbir şey unutulmamıştı - ve polisleri ne kadar çılgına çevireceğini.

Motorsuz suçtan daha kötü bir şey yoktur, değil mi Kenny?

Polisler bu olayda canlarını dişlerine takacaklardı ve olayı çözdüklerinde adam başka bir ülkede yaşıyor olacaktı ve bu cinayet de yaşlı bir cinayet masasının asla çözemeyeceği faili meçhul davalardan biri olacaktı.

Pete eve uzun yoldan gitti, Sloat Bulvarı'ndan yukarı çıktı, Portola Drive'ın üzerinden geçti, burada Muni treninin geçmesini bekledi ve sonunda Clipper Caddesi'nden Mission'daki berbat daireesine doğru ilerledi.

Neredeyse yemek vakti gelmişti ve kendi küçük çığırkanları yanaklarını şişirerek alarmı çalmaya hazırlanıyor olacaklardı. Daireye vardığında anahtarı yanındaydı. Kilidi açtı ve kapıya bir tekme attı.

Kapı aralığından bebeğin bezinin kokusunu alabiliyordu, küçük gıcık zeminin ortasındaki çocuk kafesinde durmuş, tırabzana tutunmuş, babasını görür görmez ağlıyordu.

"Baba!" Sherry seslendi. "Üstünü değiştirmesi gerek."

"Güzel," dedi Peter Gordon. "Kapa çeneni, koku bombası," dedi çocuğa. "Bir dakika içinde seninle ilgileneceğim." Uzaktan kumandayı kızının elinden aldı, çizgi filminden çıktı ve haberleri kontrol etti.

Borsa düşmüştü. Petrol fiyatları yükselmişti. Hollywood'daki son gelişmeleri izledi. Hollywood'da bulunan iki ceset hakkında hiçbir şey söylenmemişti.

Stonestown Galleria otoparkında.

"Acıktım," dedi Sherry.

"Peki, hangisi önce? Akşam yemeği mi, kaka mı?" "Önce kaka," dedi.

"Tamam o zaman."

Pete Gordon, kendisi için bir çimento çuvalı kadar değerli olan bebeği kucağına aldı, küçük pisliğin kendisine ait olduğundan bile emin değildi ama öyle olsa bile yine de umurunda değildi. Bebeği alt değiştirme masasına sırtüstü yatırdı ve ayak bileklerinden tutarak onu sildi, poposuna pudra sürdü, Pampers'a sardı, sonra tekrar çocuk kafesine koydu.

"Franks ve fasulye?" diye sordu kızına.

Sherry bir saç örgüsünü ağzına götürerek, "En sevdiğim," dedi.

Pete Gordon, "Koku bombasının üzerine bir gömlek giy," dedi, "böylece annen eve döndüğünde gaz krizi geçirmez."

Gordon koku bombası için mikrodalgada biraz formül hazırladı ve konserve sosis ve fasulyeyi açtı. Dolabın altındaki televizyonu ve ocağı açtı, kaltak karısının onun yerine yapması gereken şeyi yaptı ve konservenin içindekileri bir tencereye boşalttı. Son dakika haberleri başladığında fasulyeler yanıyordu.

Şuna bak, diye düşündü Pete.

ABC'den bir salak elinde mikrofonla Borders'ın önünde duruyordu. Arkasında üniversite öğrencileri, "Stonestown garajında bir silahlı saldırı olduğunu öğrendik. Kaynaklar inanamayacağınız kadar korkunç bir çifte cinayet olduğunu bildiriyor. Ayrıntılar açıklandıkça sizi haberdar edeceğiz. Sana dönüyoruz, Yolanda."

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 4

YUKI CASTELLANO ofisinden çıktı ve Nicky Gaines'e seslendi: "Hazır mısın Harika Çocuk? Yoksa benimle aşağıda mı buluşmak istersin?" "Geliyorum," dedi Gaines. "Gelmeyeceğimi kim söyledi?"

"Nasıl görünüyorum?" diye sordu ona, onları savcılık ofisinden mahkeme salonuna götürecek olan asansöre doğru ilerlemeye başlamıştı bile.

"Vahşi görünüyorsun, Yarasa Kadın. Bayan Ateşli Çok Kültürlü ABD." "Kapa çeneni." Çırağına güldü. "Sadece hazır ol "Eğer boş kalırsam, Allah korusun."

"Boş bırakmayacaksın. Jo-Jo'yu büyük eve göndereceksin." "Öyle mi düşünüyorsun?"

"Biliyorum. Ya sen?"

"Uh-huh. Sadece jürinin de bunu bildiğinden emin olmalıyım."

Nicky asansörün düğmesine bastı ve Yuki düşüncelerine geri döndü. Yaklaşık yirmi dakika sonra Adam "Jo-Jo" Johnson'a karşı açılan davada son savunmasını yapacaktı.

Savcılık bürosuna girdiğinden beri, savcının yargılamaya kararlı olduğu birkaç berbat davadan fazlasını üstlenmişti: Günde on sekiz saat çalışıyor, patronu Leonard "Red Dog" Parisi'den "atta girl "ler kazanıyor ve jüriden puan alıyordu, tüm bunlar ona yüksek beklentiler veriyordu.

Ve sonra kaybedecekti.

Yuki kaybetmekle ünleniyordu ve bu berbat bir şeydi çünkü o bir savaşçı ve kazanandı. Ve kaybetmekten nefret ederdi. Ama asla kaybedeceğini düşünmezdi ve bu sefer de durum farklı değildi.

Davası sağlamdı. Bir iskambil eli gibi ortaya koymuştu. Jürinin işi kolaydı. Sanık sadece suçlu değildi, günah kadar suçluydu.

Nicky mahkeme salonunun çivili deri kapısını açtı ve Yuki meşe panelli salonun orta koridorunda şık bir şekilde yürüdü. Galerinin, çoğu basın mensubu ve hukuk öğrencisi olan izleyicilerle dolduğunu fark etti. Savcılık masasına yaklaştığında Jo-Jo Johnson ve avukatı Jeff Asher'ın yerlerinde oturduklarını gördü.

Sahne hazırđı.

Rakibine başıyla selam verdi ve davalının görünüşüne dikkat etti. Jo-Jo'nun saçları taralıydı ve güzel bir takım elbise giymişti ama ancak beynini uyuşturucuyla yakmış bir serserinin bakabileceği kadar şaşkın görünüyordu. Onu birinci dereceden adam öldürme suçundan yakaladığında, çok yakında daha kötü görüneceğini umuyordu.

Nicky sandalyesini çekerken Yuki'ye, "Jo-Jo esrar içmiş gibi görünüyor," diye mırıldandı.

"Ya da avukatının palavralarına inanıyor," dedi Yuki rakibinin duyabileceği kadar yüksek sesle. "Jo-Jo yürüyeceğini sanıyor olabilir ama Pelican Bay'e otobüsle gidecek." Asher ona bakıp sırtıttı ve vücut diliyle Yuki'ye onu kırbaçlayacağını düşündüğünü gösterdi.

Rol yapıyordum.

Yuki daha önce Asher'ın karşısına çıkmamıştı ama kamu avukatlığı bürosunda bir yıldan az bir süre geçirdikten sonra Asher "bomba" olarak ün kazanmıştı - savcılığın davasını havaya uçuran ve müvekkilini kurtaran katil bir avukat. Asher korkunçtu çünkü her şeye sahipti: karizma, çocuksu yakışıklılık ve Harvard Hukuk diploması. Ve oğluna kenardan koçluk yapan birinci sınıf bir avukat olan babası vardı. Ama bugün bunların hiçbirinin önemi yoktu.

Kanıtlar, tanıklar ve itiraflar onun tarafındaydı. Jo-Jo Johnson onun tarafındaydı.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 5

YARGIÇ STEVEN RABINOWITZ Aspen'deki yeni dairesinin fotoğraflarına son bir kez baktıktan sonra iPhone'unu kapattı, parmaklarını çıtlattı ve "İnsanlar hazır mı Bayan Castellano?" dedi.

"Öyleyiz, Sayın Yargıç," dedi Yuki.

Ayağa kalktı, takım elbise ceketinin eteklerini düzeltirken önündeki yeni gümüş çizgiyle parlak siyah saçları öne düştü. Sonra hızla kuyunun ortasındaki kürsüye doğru adım attı.

Gözlerini jüri locasına çevirdi ve jüri üyelerine gülümsedi. Birkaçı ona gülümseyerek karşılık verdi ama çoğu ifadesizdi. Onları hiç okuyamıyordu.

Ama sorun değildi.

Hayatının en büyük kapanışını yapmak zorundaydı, sanki ölü pislik kurbanı insanların en iyisi ve en zekisiymiş gibi ve sanki bu bakacağı son davaymış gibi. "Bayanlar ve Baylar," dedi, "Dr. Lincoln Harris öldü çünkü bu adam, Adam J. Johnson, Dr. Harris'in ölümcül tehlikede olduğunu biliyordu ve hayatını kasten hiçe sayarak ölmesine izin verdi. Kaliforniya'da bu birinci dereceden adam öldürmedir.

"On dört Mart gecesi neler olduğunu biliyoruz çünkü Bay Johnson sessiz kalma hakkından ve avukat hakkından feragat ettikten sonra polise Dr. Harris'in hayatını kolayca kurtarabilecekken nasıl ve neden ölmesine izin verdiğini anlattı." Yuki sözlerinin salonda yankılanmasına izin verdi ve kapanış konuşmasına devam etmeden önce kürsüdeki kartlarını karıştırdı.

"Söz konusu akşam, Dr. Harris tarafından tamirci olarak işe alınan sanık, doktor ve kendisi için kokain almak üzere dışarı çıkmıştır.

"Bir saat içinde geri döndü ve davalı ile davacı bu kokaini içtiler. Bundan kısa bir süre sonra Dr. Harris aşırı dozdan öldü. Bunu nereden biliyoruz?

"Sanık polise - ve tıbbi uzmanlar tarafından da doğrulandı - Dr. Harris'in aşırı derecede zor durumda olduğunu açık olduğunu söyledi. Ağzından köpükler geliyordu ve sonunda bilincini kaybetti. Ancak sanık ambulans çağırmak yerine bu fırsatı kullanarak Dr. Harris'in cüzdanından bin dolar ve bir ATM kartı çıkarmıştır. "Bay Johnson daha sonra

Dr. Harris'in ATM kartını kullandı, bin dolar daha aldı ve Rochester Big & Tall'dan kendine yeni bir deri ceket ve bir çift bot aldı. "Bundan sonra," dedi Yuki onlara, "sanık daha fazla kokain satın aldı ve Dr. Harris'in evine geri getirdiği Elizabeth Wu adında bir fahişe kiraladı.

"Sonraki birkaç saat boyunca Bayan Wu ve Bay Johnson kokain çekmiş, birkaç kez seks yapmış ve Bay Johnson'ın ifadesine göre bir noktada Dr. Harris öldükten sonra cesedinden nasıl kurtulacaklarını tartışmışlardır. Bayanlar ve Baylar, bu 'suçluluk bilincini' gösterir.

"Adam Johnson doktorun ölmek üzere olduğunu kesinlikle biliyordu. Ama on beş saat boyunca yardım çağırmadı," dedi Yuki kürsüye vurarak. "On beş saat. Sonunda, Bayan Wu'nun emriyle, Bay Johnson nihayet dokuz bir bir'i aradı, ama çok azdı, çok geçti. Dr. Harris hastaneye götürülürken ambulansa öldü.

"Şimdi, hepimiz biliyoruz ki savunmanın savunması yoktur.

"Gerçekler aleyhlerine olduğunda, savunma avukatları tiyatroya ve kurbanı suçlamaya başvururlar.

"Bay Asher size Dr. Harris'in uyuşturucu kullandığı için doktorluk lisansını kaybettiğini söyledi. Ve karısını aldattığını. Bu doğru, ama ne olmuş? Kurban bir aziz değildi, ama kusurlu insanların bile insanca muamele görme hakkı vardır. Ve adalete de hakları var.

"Savunma makamı Adam Johnson'ı CD ile OD'yi ayırt edemeyen talihsiz bir hademe olarak tasvir etti.

"Bu bir kurgu. Adam Johnson ne yaptığını biliyordu. Her şeyi itiraf etti: kasıtlı olarak umursamamak ve o gece eğlenmek, Dr. Harris ölürken hırsızlık yapmak, alışveriş yapmak, kokain çekmek ve seks yapmak.

"Bu yüzden sadece tek bir karar verilebilir. Halk sizden Adam Johnson'ı üç suçtan suçlu bulmanızı istiyor: büyük hırsızlık, uyuşturucu satma niyeti ve bir insanın hayatını pervasızca hiçe saymak, yani birinci derecede adam öldürmek."

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 6

YUKI, on dakikalık ara sırasında mahkeme salonunun dışındaki koridorda Gaines ile sohbet etti.

Gaines ona, "Onları şaşkına çevirdin," dedi.

Yuki başını salladı. Zihnini hatalar için taradı ve hiçbir hata bulamadı. Hiç boşluğa düşmemiş, repliklerini gevelememiş ya da yanlış söylememiş, prova yapmış gibi görünmemişti. Hiçbir pişmanlığı yoktu. Sadece annesinin burada olup onu görebilmiş olmasını diledi.

İki numarasına dedi ki, "Jo-Jo yaptı. Yaptığını söyledi ve biz de bunu kanıtladık." Yuki'nin kalbi hâlâ adrenalin pompalıyordu, iyi türden. Biraz şampanya gibi. Nicky onu dürttü ve Yuki başını kaldırıp baktı. Mübaşirin deri panelli kapıyı açtığını gördü. İkili mahkeme salonuna yeniden girdiler ve yerlerine oturdular. Mahkeme oturuma çağrıldığında Yuki'nin ağzı aniden kurudu.

Ve şimdi korku faktörü kendine olan güvenini kemirmeye başlamıştı. Son sözü Asher söyleyecekti. Jüriyi Johnson'ı serbest bırakmaya ikna edebilecek miydi? Olası en kötü sonucu, yani davalının lehine bir karar çıkmasını düşündü. Ondan sonra Asher'ın babası oğluna Ruby Skye'da bir parti verecek ve o da eve tek başına sıvışacaktı.

Aşağılanma tamamen onun olacaktı.

Nicky onun yanında, göğsünde bir yıldız ve başının arkasında bir hale olan bir karikatürünü karaladı. Gülümsemeyi başardı ve sonra oda sessizliğe gömüldü.

Yargıç Rabinowitz, Asher'e savunmanın kapanışa hazır olup olmadığını sordu ve Asher de "Evet, Sayın Yargıç, hazırız" diye cevap verdi.

Safkan bir at gibi koşmaya başlayan Asher, jüri locasına doğru neredeyse sıçrayarak ilerledi. Elini parmaklıklara dayadı ve -ön sıradaki jüri üyelerinden en fazla bir metre uzakta dururken, jüri başkanının saçındaki tarak izlerini ve diş kaplamalarındaki ışıltıyı görebileceği kadar yakın- özetine başladı.

"Arkadaşlar, elimde herhangi bir not yok çünkü Adam Johnson'ın savunması çok basit ve gün gibi ortada.

"O bir doktor değil. Hasta insanlar ya da tıp hakkında hiçbir şey bilmiyor. Dr. Harris'in ciddi bir sıkıntı içinde olduğunu bilmiyordu.

"Adam Johnson bir tamirci.

"Lincoln Harris bir tıp doktoruydu.

"Adli tabibin de söylediği gibi, Lincoln Harris aşırı dozda kokainden ölmedi. Kokain ve kendi kendine enjekte ettiği bir doz eroinde öldü.

"Olan şu ki, bu ilaçlar etkileşime girdi ve bu da ölümcül oldu. Dr. Harris ilaçların vücuda ne yaptığını biliyordu ama yine de aldı. Herkesin bildiği gibi, ölmeye niyetliydi.

"Sanırım Bay Johnson, Dr. Harris'in hasta olduğunu gördüğünde, tekrar yapması gerekse hemen dokuz bir bir'i arayacağını kabul ederdi. Muhtemelen o gece her şeyi farklı yapardı ama bazı hatalar yaptı.

"Evet, kendisine ATM pin numarasını veren zengin bir patrandan iki bin dolar çalmaktan suçlu.

"Evet, o uyuşturucuları bilinen bir uyuşturucu kullanıcısı ve fahişe olan Bayan Wu'ya vermekten suçlu ve bu doğru olsa da teknik bir ayrıntı. Aslında uyuşturucu satmıyordu. Uyuşturucuyu eğlence için kullanıyordu.

"Suçluluk bilincine gelince, size müvekkilimin Bayan Wu ile 'cesedi atma' konusunu tartışırken sadece şaka yaptığını iddia ediyorum.

"Onlar yapmadı, değil mi?" Asher retorik olarak sordu. "Bay Johnson ambulans çağırdı. Gerçekler ortada. Müvekkilim Dr. Harris'in ölmekte mi olduğunu yoksa kötü bir baş ağrısıyla mı uyanacağını bilmiyordu. Dahı değil ama kötü bir adam da değil. "Bu yüzden sizden onu kasıtsız adam öldürme suçundan 'suçsuz' bulmanızı istiyoruz, çünkü o bunu yapmadı."

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 7

O akşam Cinayet Masası'nın odasından aceleyle çıktım, başka birinin davasına sürüklenmeden önce Jacobi'nin görüş alanından çıkmaya kararlıyım. Tam asansöre adımımı atmıştım ki, lanet olsun, cep telefonum çaldı.

Arayan Yuki'ydi; komik, tutkulu ve zor bir dönemden geçiyordu, bu yüzden telefonu kulağıma dayadım ve o da bana alışlagelmiş rat-a-tat konuşmasını yaptı. "Lindsay, başım dönüyor. Benimle MacBain'de buluşabilir misin? Şimdi mi?" "Sorun nedir?"

"Meşgulsün."

"Planlarım var," dedim, "ama hızlıca bir bira içebilirim-

- "Beş dakika sonra buluşuruz."

MacBain's Beers O' the World Pub, Adalet Sarayı'ndan iki blok ötede polislerin ve avukatların takıldığı bir mekân. Arabamı tüm gün açık olan otoparktan aldım ve Bryant'tan doğuya yöneldim, kendime eve dönerken karides almak için hala zamanım olacağını söyledim.

Bara girdim, pencerenin yanında küçük bir masa buldum ve garsondan iki Corona sipariş etmiştim ki Yuki'nin kalabalığın arasından dirsek atarak bana doğru geldiğini gördüm. Oturmadan önce konuşuyordu.

"Sipariş verdiniz mi? Güzel. Sen nasılsın? İyi misin?"

Garson kız birayı getirdi ve Yuki peynirli patates kızartması ile iyi pişmiş bir burger istedi. "Yemiyor musun?" dedi.

"Joe için geç bir akşam yemeği

hazırlıyorum." "Ah."

Nişan yüzüğümde yansıyan ışıktan gözlerini korumak istercesine elini alnına götürdü.

"Güzel olmalı."

"Evet," dedim ona sırtarak.

Ülkeler arası inişli çıkışlı bir romantizmle geçen aylardan sonra nişanlı olmak benim için hâlâ yeniydi. Artık Joe'yla birlikte yaşıyorduk ve iki haftadır aynı anda yemeğe oturmamıştık. Ona bu akşam karidesli pomodoro sözü vermiştim ve her şeyi dört gözle bekliyordum: yemek pişirmeyi, akşam yemeğini ve sonrasını. "Ee, neler oluyor?" Yuki'ye sordum.

Cevap vermeden önce bardağının yarısını boşalttı. "Kurbanım sadece pislik değil, ölü bir pislik ve Jo-Jo da sevimli ve aptal. Kadın jüri üyeleri Linds'e sanki onu emzirmek istiyormuş gibi baktılar."

Yuki'nin kapanış konuşmasını izlemek için mahkeme salonuna uğramıştım ve aynı fikirdeydim. Dr. Lincoln Harris ölü bir balçıktı, Jo-Jo Johnson ise daha iyi sayılmazdı ama yaşıyordu. Ve hiçbir fikri olmayan bir adama benziyordu.

"Asher gerçekten kazanabilir," diye feryat etti Yuki. "Bunun için mi özel avukatlığı bıraktım? Bana yardım et Linds. Kurumsal bir hukuk firmasında iyi maaşlı bir iş mi bulmalıyım?"

Telefonum yine kalçamda titredi. Arayanın kimliğine baktım. Jacobi. Her şeye içgüdüsel tepkisi beni aramak olan eski ortağım ve şimdiki patronum. Eski alışkanlıklar zor ölür. Tuşa bastım ve ağızlığa "Boxer" dedim.

"Çifte cinayet işlendi, Lindsay. Her yerinde 'psikopat' yazıyor." "Paul Chi'yi aradın mı? Tatilden döndü. Eminim şu anda evdedir." "Seni bu işte istiyorum," diye hırladı Jacobi.

On yıldan fazla birlikte çalıştıktan sonra neredeyse birbirimizin zihnini okuyabiliyorduk. Jacobi'nin sesi çıldırmış gibiydi, sanki biri mezarının üzerinden geçmiş gibiydi. "Konu nedir Warren?" Ona sordum, akşam için en iyi planlarımın suya düştüğünü zaten biliyordum.

Jacobi, "Kurbanlardan biri genç bir çocuk," dedi.

Bana adresi verdi. Galleria'nın yanındaki otopark. "Conklin az önce çıktı. Birkaç dakika içinde orada olur."

"Yola çıkıyorum," dedim ona.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 8

Telefonumu kapattım ve Yuki'ye jüri döndükten sonra kariyeri hakkında daha uzun ve daha iyi bir konuşma sözü verdim. Dedim ki, "Kapanışın harikaydı, kızım. Sakın bırakma." Yanağından öptüm ve bardan kaçtım. Explorer'ımı Market'e doğru sürdüm ve tıkağım. Kojak ışığını tavana koydum ve sirene bastım. Araçlar isteksizce ayrıldı ve sonunda Stonestown'ın yanındaki garajın girişine ulaştım.

Galleria.

Garajın ağzı kordon altına alınmış ve homurdanan bir araba sahibi kalabalığı tarafından kapatılmıştı. Kalkanımı kaldırdım, bandın altına girdim ve tutanağı imzaladım. Memur Joe Sorbero sanki daha önce hiç ölüm görmemiş gibi gri görünüyordu.

"Olay yerine gelen ilk memur siz misiniz?" "Evet, hanımefendi."

"İyi misin, Joe?"

"Daha iyiydim, Çavuş," dedi zayıf bir gülümsemeyle. "Çocuklarım var, biliyorsun." Sıranın en ucuna doğru park etmiş mavi bir RAV4'ü işaret etti. "Bir sonraki kâbusun tam orada."

Sorbero'nun parmağını takip ettim ve Müfettiş Rich Conklin'in koridorun sonundaki birkaç aracın arasında durup RAV4'ün sürücü tarafındaki camından içeri baktığını gördüm. Jacobi teğmenliğe terfi edince Conklin ortağım oldu. Zeki ve rahatsız edici derecede yakışıklı ve birinci sınıf bir dedektifin özelliklerine sahip. Bir gün başkomiser olursa kimse şaşırmasın ama şu anda bana bağlı. Ben olay yerine ulaşmadan bana doğru geldi.

"Kendini hazırla, Linds."

"Beni bilgilendir."

"Beyaz kadın, otuz yaşlarında, adı Barbara Ann Benton. Diğer kurban bir bebek. Bir yaşında olabilir. İkisi de yakın mesafeden vurulmuş. ME ve CSU yolda." "Kim ihbar etti?"

"RAV4'ün yanındaki yere park etmiş bir bayan. Onunla görüştüm ve evine gönderdim. Bir şey görmemiş. Şimdiye kadar kimse görmemiş. Ekipler çöp kutularını inceliyor ve güvenlik kamerası kayıtlarını topladık."

"Bebeğin ikincil hasar olduğunu mu düşünüyorsun?"

"İmkânı yok," dedi Conklin. "Bilerek kapatıldı."

Cipe yaklaştım ve içine bakarken nefesimi tuttum. Barbara Ann Benton ön koltukta garip bir şekilde yığılmıştı, yarısı arkaya dönüktü, sanki bölmeden tırmanmaya çalışmış gibiydi.

İki bariz kurşun yarası gördüm: biri boynunda, diğeri göğsünün yan tarafında. Sonra kendimi anneyi geçip araba koltuğundaki çocuğa bakmaya zorladım. Küçük çocuğun dudaklarında ve sağ elinin parmaklarında pembe şeker izleri vardı. Arka cama kan sıçramıştı. Çocuk yakın mesafeden şakağından vurulmuştu.

Conklin haklıydı.

Bebeğin ölümü kaza değildi. Aslında atış o kadar isabetliydi ki, çocuk ana hedef olabilirdi.

Küçük çocuğun neler olduğunu fark etmemiş olmasını umuyordum. Umarım korkacak zamanı olmamıştır.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 9

"Bundan ne anlıyorsun, Linds?"

Conklin ön camdaki canlı kırmızı harflere dikkatimi çekti. Gözlerimi dikmiş bakıyordum. Jacobi suç mahallinin her yerinde "psikopat" yazdığını söylerken işte bundan bahsediyordu.

Rujla yazıldığını söylememişti.

"WCF" harfleri benim için hiçbir şey ifade etmiyordu, sadece kaçık katillerin kasıtlı olarak imza bıraktığı gerçeği dışında. Bu bana katilin suçlarını imzaladığı yakaladığım vakaları hatırlattı. Ve 90'larda Backstreet Katili'nin San Francisco'yu dehşete düşürdüğü eski kötü günleri hatırlattı; sekiz masum cana kıyan, polise imza ve notlar bırakan ve asla yakalanamayan bir katil. Ensemden aşağı bir ürperti indi.

Conklin'e "Arkadaki alışveriş torbaları" dedim. "Yağmalanmışlar mı?" Öyle umuyordum. Ortağım başını hayır anlamında salladı ve "Kurbanın cüzdanında yüz dolar var gibi görünüyor. Bu bir soygun değildi. Bu bir infazdı. İki kişi."

Aklımda sorular uçuşuyordu. Neden silah sesleri rapor edilmemişti? Katil neden bu insanları hedef almıştı? Rastgele miydi yoksa kişisel miydi? Neden bir çocuğu öldürmüştü? Bir motor gürültüsüne doğru döndüm ve adli tabibin minibüsünün bize doğru geldiğini, yirmi adım ötede fren yaparken lastiklerinin gıcırdadığını gördüm.

Dr. Claire Washburn mavi önlük ve rüzgârlık giyerek minibüsten indi - siyah, önünde ve arkasında beyaz harflerle TIBBİ MUAYENECİ yazıyordu. Mesleğe ilk başladığında siyahi bir kadının başarılı olma ihtimalinin çok düşük olmasına rağmen Claire bunu başarmıştı. Bana göre, Rockies'in batısındaki en iyi adli patolog. Aynı zamanda kalbimin de dostudur ve üç kat ve seksen metre ötede bitişik binalarda çalışmamıza rağmen onu bir haftadan uzun süredir görmemiştim.

"Tanrım, bu da ne?" diye sordu bana sarılıp omzumun üzerinden manzarayı seyrederken.

Claire'i RAV4'e doğru yürüttüm ve arabanın içine bakıp çömelmiş, yüzü yarıya kadar dönük ölü kadını gördüğünde yanında durdum.

Bebeğini.

Claire ölü çocuğu görünce irkildi, yüzü hepimizin hissettiği dehşetin aynısını, belki daha fazlasını yansıtıyordu. "O bebek benim Ruby'mle aynı yaşta," dedi. "Ne olduğunu anlatamayacak kadar küçük bir bebeği kim öldürür?" "Belki de bir şeyin intikamıdır. Uyuşturucu anlaşması. Kumar borcu. Ya da belki kocası yapmıştır."

"Lütfen böyle bir şey olsun." diye düşünüyordum.

Claire Minolta'sını çantasından çıkardı ve durduğumuz yerden Barbara Ann Benton'ın iki fotoğrafını çekti, ardından aracın diğer tarafına geçip iki fotoğraf daha çekti.

Bebeğin fotoğraflarını çekmeye başladığında gözlerindeki yaşları gördüm. Onları elinin tersiyle sildi. Claire'i en son ne zaman ağlarken gördüğümü hatırlamıyordum. "Annem katilin bu kadar yaklaşmasına izin verdi," dedi Claire. "Yanağında ve boynunda barut izleri var. Bebeğini vücuduyla korumaya çalışmış ama piç kurusu yine de çocuğu başından vurmuş. Ve işte yeni bir şey: Bu benek desenini tanımıyorum." "Bu ne anlama geliyor?"

"Yani WCF'nin nadir bulunan bir silahı var."

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 10

BENTON'LARIN EVİ 14. Cadde'de iki yatak odalı mütevazı bir evdi, beyaz süslemeli maviydi, resim penceresinde hala spreyli Dört Temmuz süsleri ve merdivenlerde bir oyuncak vardı. Conklin zili çaldı ve Richard Benton ön kapıyı açtığında, adamın hayatının son mutlu anını gördüğümüzü biliyordum.

Evli bir kadın öldürüldüğünde, çoğu zaman kocası olaya dahil olur, ancak Richard Benton'a şok edici haberi verdiğimizde inandırıcı bir şekilde yıkıldığını gördüm - ve bir mazereti vardı. Vurulma olayı gerçekleştiğinde beş yaşındaki çocuğuyla evdeydi, akşam yemeği için tavuk kızartmıştı ve o sırada ofisine sürekli e-posta göndermişti.

Benton önce inanmadı, sonra da yıkıldı ama Conklin ve ben yine de onunla evliliği, Barbara'nın arkadaşları ve iş arkadaşları hakkında konuştuk ve ona karşı herhangi bir tehdit olup olmadığını sorduk. Dedi ki, "Barbara sevgiden başka bir şey değil. Ne yapacağımızı bilmiyorum..." Ve sonra tekrar yıkıldı.

Saat dokuzda Jacobi'yi kontrol ettim. Ona Richard Benton'ın adını NCIC'de aratana kadar temize çıktığını ve Benton'ın "WCF" baş harflerini bilmediğini söyledim. Jacobi'ye "Barbara hemşire yardımcısıydı," dedim. "Bir huzurevinde çalışıyordu. Sabah ilk iş onun vardiyasındaki diğerleriyle görüşeceğiz."

Jacobi, "Bu işi Samuels ve Lemke'ye devredeceğim," dedi. Sesinde son birkaç saat içinde ikinci kez boğuk bir ses vardı.

"Vermek mi? Pardon? Bu da ne demek oluyor?"

"Yeni bir şey geldi, Boxer."

Tanrı şahidim olsun ki, işteki on üçüncü saatime girerken benzinim bitmek üzereydi. Arkamda, ısırapla parıldayan bir odada Conklin, Richard Benton'a kurbanları teşhis etmesi için adli tabibe gelmesini söylüyordu.

"Benton davasında yeni bir şey var mı?" Jacobi'ye sordum. Belki kocanın aile içi şiddetten sabıkası vardı. Belki bir tanık ortaya çıkmıştı ya da CSI RAV4'ün içinde bir şey bulmuştu.

Jacobi, "Hayır, bu daha yeni oldu. Chi ve McNeil'e vermemi istersen veririm. Ama sen ve Conklin de isteyeceksiniz."

"O kadar emin olma, Jacobi."

"Marcus Dowling'i duydun mu?" "Aktör olan mı?"

Jacobi bana, "Karısı az önce davetsiz bir misafır tarafından vuruldu," dedi. "Şimdi Dowling'lerin evine gidiyorum."

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 11

DOWLING EVİ, Nob Hill'de, bloğun çoğunu kaplayan, duvarlarında sarmaşıklar büyüyen, büyük meşe kapısının her iki yanında saksılar bulunan geniş bir malikane. Benton'ların mütevazı evinden daha farklı olamazdı.

Conklin zile uzanamadan Jacobi kapıyı açtı. Yüzü stresten sarmıştı. Göz kapakları düşmüştü ve bu gece, Larkin Caddesi'nde ikimiz de kurşun yediğimiz zamankinden daha yaşlı görünüyordu.

"Olay yatak odasında oldu," dedi bana ve ortağıma. "İkinci katta. Olay yerine bir göz attıktan sonra aşağıda bize katılın. Ben Dowling ile kütüphanede olacağım." Marcus ve Casey Dowling'in paylaştığı yatak odası, Neiman Marcus kataloğunun sayfalarından koparılmış gibi görünüyordu.

Batıya bakan duvarın ortasındaki yatak Catalina büyüklüğündeydi ve düğmeli bronz ipek yatak başlığı, ipek yastıklar, bronz ve altın rengi saten nevresim takımları vardı. Bu odada Mitchell Kardeşler'in sahne arkasından daha fazla püskül vardı.

Kızlar, kızlar, kızlar!!! İnceleme.

Yerde zarif bir konsol masası duruyordu ve etrafı kırık dökük biblolarla çevriliydi. Açık pencerenin tafta perdeleri kabarmıştı ama havadaki barut kokusunu hâlâ alabiliyordum.

Olay Yeri Birimimizin müdürü Charlie Clapper, Casey Dowling'in cesedinin fotoğraflarını çekiyordu. Elini selamlamak için bana ve Conklin'e doğru salladı ve "Böyle güzel bir kadın için çok yazık" dedi. Bakabilmemiz için geri çekildi. Casey Dowling çıplaktı, yüzüstü yerde yatıyordu, platin saçları etrafına dağılmıştı, avuç içleri kan içindeydi. Düşmeden önce ellerini göğsündeki yaraya bastırıldığını düşündüm.

Clapper bana "Kocası iki el silah sesi duyduğunda alt katta bulaşıkları yıkadığını söylüyor" dedi. "Odaya girdiğinde karısı burada yatıyordu. Masa ve eşyalar yerde kırılmıştı ve pencere açıktı." "Bir şey alınmış mı?" Conklin sordu.

"Dolaptaki kasadan bazı mücevherler kaybolmuş. Dowling içindekilerin birkaç milyona sigortalandığını söyledi." Clapper pencereye doğru yürüdü ve perdeyi araladı, Camda açılmış bir delik ortaya çıkıyor.

"Davetsiz misafir bir cam kesici kullanmış, sonra da kilidi açmış. Çekmecelere dokunulmamış. Kasa patlamamış, yani ya şifreyi biliyordu ya da daha büyük ihtimalle kasa zaten açıktı. Mermiler bayanın içinde. Mermi kovanı yok. Çıkarken masayı devirene kadar temiz bir işti. Daha yeni başladık. Belki şansımız yaver gider ve parmak izi buluruz."

Clapper, olay yeri incelemeye geçmeden önce Cinayet Masası'nda yaklaşık yirmi beş yıl çalışmış bir profesyonel. Zeki biri ve ayak bağı olmadan gerçekten yardımcı oluyor.

"Yani bu cehenneme giden bir hırsızlık mıydı?" diye sordum.

Clapper omuz silkti. "Tüm profesyonel hırsızlar gibi bu da düzenli, hatta titiz biriydi. Belki acil durumlar için silah taşıyor ama silah taşımak tipine aykırı." "Peki ne oldu?" Yüksek sesle merak ettim. "Kocası odada değildi. Kurban silahlı değildi - giyinik bile değildi. Bir hırsız çıplak bir kadına neden ateş eder?"

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 12

CONKLIN VE ben ana kata inen kıvrımlı merdivenleri kullandık. Marcus Dowling'in tanıdık, yankılanan, İngiliz aksanlı sesini takip ederek kütüphaneyi buldum. Eski filmlerinin hepsini izlemiştim, bir casusu oynadığı ya da romantik bir başrol olduğu filmlerini ve hatta ağır bir adamı oynadığı son filmlerinden bazılarını. Onu hep sevmişimdir.

Kütüphanenin açık kapısından içeri adımımı attığımda Dowling yalınayak, mavi pantolonu ve düğmeleri açık beyaz gömleğiyle karşımda duruyordu. Biraz şaşırdığımı itiraf etmeliyim. Marcus Dowling, Sean Connery'den sonraki en iyi şey. Conklin ve ben kapıdan içeri girdiğimizde Jacobi'ye karısının anlamsız cinayetini anlatıyordu. Jacobi bizi tanıştırdı ve Dowling'e üçümüzün

davayı birlikte.

Film efsanesiyle el sıkıştım, sonra deri bir koltuğun kenarına oturdum. Dowling'in perişan olduğu belliydi. Ve bir şey daha fark ettim. Saçları ıslaktı.

Dowling oturmadı. Kitaplarla kaplı odanın içinde volta atarken hikâyesini tekrarladı. "Casey ve ben Devereaus'ları akşam yemeğine davet ettik. Francois ve karısı Sheila, yeni filmimin yönetmenliğini yapıyor."

"İletişim numaralarına ihtiyacımız olacak," dedim.

"Sana istediğin tüm numaraları vereceğim," dedi, "ama bu olay olduğunda onlar çoktan gitmişlerdi. Casey yatmak için giyinmek üzere yukarı çıkmıştı. Ben de burayı toparlıyordum. Yukarıdan gelen büyük bir patlama sesi duydum." Alnı kırış kırış olmuştu. "Bunun bir silah sesi olduğu aklıma bile gelmedi. Casey'ye seslendim. Cevap vermedi."

"Sonra ne oldu, Bay Dowling?"

"Onu tekrar aradım ve sonra yukarı çıkarken bir patlama sesi daha duydum. Bu sefer silah sesi olduğunu düşündüm ve hemen ardından cam kırılma sesi duydum. "Bu sırada tamamen duygusallaşmışım, Müfettişler. Sonra ne oldu bilmiyorum... kızımı yerde yatarken gördükten sonra. Onu kollarımın arasına aldım," dedi sesi çatlayarak. "Başı arkaya düşmüştü ve nefes almıyordu. Polisi aramış olmalıyım. Telefonda kanlı el izimi gördüm. Daha sonra kasanın neredeyse boş olduğunu fark ettim. "Bunu her kim yaptıysa Casey'yi tanıyor olmalı," diye devam etti Dowling, şimdi ağlıyordu. "Casey'nin her zaman

Kasayı kilitledim, çünkü şifreyi çevirmek çok sıkıcıydı.

"Casey'yi öldürmek çok çılgıncaydı," diye devam etti Dowling. Jacobi'ye, "Bunu yapan hayvanı yakalamanıza yardımcı olmak için ne yapabileceğimi söyleyin," dediğinde göğsünü ovuşturuyordu. Marcus Dowling'e polisin gelmesini beklerken neden düş aldığını soracaktım ki Conklin önüme geçerek, "Bay Dowling, silahınız var mı?" diye sordu. Dowling vahşi bakışlarını Conklin'e çevirdi. Yüzü acıdan kaskatı kesilmişti. Sol kolunu kavradı ve "Bir sorun var" dedi.

Sonra devrildi ve yere düştü.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 13

İSA MESİH! Marcus Dowling ölüyordu.

Conklin aspirini buldu, Jacobi Dowling'in başını bir yastıkla sardı ve ben de Merkez'i aradım. Evin adresini tekrarladım ve bağırdım, "Elli yaşında erkek! Kalp krizi!"

Ambulans geldiğinde Dowling hâlâ kıvranıyordu ve koca adam sedyeye konularak kapıdan çıkarıldı. Jacobi Dowling'le birlikte hastaneye gitti, beni ve Conklin'i mahalleyi araştırmak üzere bıraktı.

Fantastik komşu evlerin ışıkları, ağaçlarla çevrili cadde boyunca karanlığı noktalıyordu. Bu yeni dava hakkında endişeliydim. Casey Dowling varlıklı ve ünlü biri olduğu için, katilinin bulunması yönündeki kamuoyu baskısı politikacıları sıkıştıracak, onlar da bizi sıkıştıracaktı. SFPD zaten bütçe açıklarından ve çok az insan gücünden muzdaripti. Buna bir de kamuoyunun cinayetlerin reklam aralarında bir saat içinde çözülebileceği beklentisini eklediğimizde, bizi devasa, spot ışıklarının altında bir kâbusun beklediğini biliyordum.

Clapper'ın laboratuarda iyi bir ipucu bulacağını umuyordum, çünkü şu anda, devam edecek neredeyse hiçbir şey olmamakla birlikte, Marcus'un bize söylediklerinin tamamen yanlış olduğuna dair kötü bir his alıyordum.

"Bir hırsız Casey Dowling'i neden vursun ki?" Sokakta yürürken Conklin'e sordum.

"Clapper'ın dediği gibi. Hırsız acil bir durumla karşılaşma ihtimaline karşı silah taşıyordu." "Şaşırmış bir ev sahibi gibi mi?"

"Aynen öyle."

"Casey Dowling silahlı değildi."

"Doğru. Belki de davetsiz misafiri tanımıştır," dedi Conklin. "Cindy'nin Hello Kitty hakkında anlattığı hikâyeleri biliyor musun?"

Cindy, SanFranciscoChronicle'da suç muhabiri olan Cindy Thomas'tır ve cinayetleri çözme konusunda harika bir zekâyâ sahip, sonuna kadar arkadaşıştır.

Geçenlerde Cindy, ikinci katta iş yapan bir kedi hırsız hakkında yazıyordu, her zaman ev sahipleri birinci katta yemek yerken ve alarm sistemi kapalıyken içeri giriyordu. Bu hırsız sadece mücevherleri alıp kaçmıştı ki o da bulunamamıştı.

Cindy kedi hırsıza "Hello Kitty" adını takmıştı ve bu isim kalıcı oldu. Hello Kitty hakkında bilinenler şunlardı: zinde, becerikli ve hızlıydı ve kocaman bir çift taşa sahipti.

"Bir düşünün," dedi Conklin. "Hello Kitty bu zengin insanların ne zaman akşam yemeği partisi verdiğini biliyor gibi görünüyor. Ya o da aynı sosyal çevrenin bir parçasıysa? Casey Dowling onu tanıdıysa, belki de onu vurmak tek çıkış yoluydu."

Yandaki malikânenin ön merdivenlerine doğru yürürken Conklin'e "Fena teori değil," dedim. "Ama bir saniye bekle. Dowling'in ıslak saçından ne anladın?" "Karısının kanını yıkadı."

"Yani Casey öldürüldükten sonra duşa atladı," dedim. "Bana garip geliyor."

"Peki senin teorin ne? Cinayet Bir Oh Bir mi?"

"Neden olmasın? Dowling bir film yıldızı olduğu için mi? Onda doğru olmayan bir şeyler var. Clapper'a iki el silah sesi duyduğunu söylemiş. Bize bir ses duyduğunu ve ondan bir süre sonra ikinci bir ses duyduğunu ve bu sefer silah sesi olduğundan emin olduğunu söyledi." Ortağım dedi ki, "Belki de sadece özetliyordu, hikayeyi stenoyla anlatıyordu." "Steno olabilir," dedim. "Ya da hikayeyi ilerledikçe uyduruyor ve düzgün anlatamıyor da olabilir."

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 14

Dowling'lerin evinin yanındaki ev sokaktan gerideydi ve yan bahçesinde bir bekçi evi ile garaj yolunda iki lüks araba vardı. Zile bastım ve çanlar çaldı. Ön kapı açıldı ve pijama altı üzerine rugby tişörtü giymiş on yaşlarında kahverengi saçlı bir çocuk bize baktı ve kim olduğumuzu sordu.

"Ben Çavuş Boxer. Bu da Müfettiş Conklin. Aileniz evde mi?"
"Kellll-yyy!"

Çocuğun Evan Richards, bakıcısının da Kelly olduğu ortaya çıktı. 20'li yaşlarının ortalarında olan bu kadın, siren seslerini duyduğunda medya odasında Project Runway'i izliyordu.

"Casey Dowling öldürüldü mü?" diye sordu. "Bu çılgınlık. O hırsız buraya gelmiş olabilir! Evan, telefonu alır mısın? Aileni aramam lazım."

"Sanırım bir şey gördüm," dedi çocuk. "Yatak odamın penceresinden dışarı bakıyordum ve biri evin önünden koşarak geçti. Ağaçların altındaki gölgeler gibi."

"Onu tarif edebilir misiniz?" Conklin çocuğa sordu.

Evan başını salladı. "Sadece koşan biri. Siyah giyiyordu. Koşarken ofladığını duydum."

Bu kişinin büyük mü yoksa küçük mü olduğunu, koşma şekliyle ilgili özel bir şey olup olmadığını sordum.

"Onun sadece bir koşucu olduğunu düşünmüştüm. Sanırım bir şapka takıyordu. Başının üst kısmına bakıyordum."

Conklin kartını çocuğun bakıcısına bıraktı ve Evan'dan başka bir şey hatırlarsa lütfen aramasını istedi. Sonra bir sonraki eve doğru yola çıktık. Conklin'e dedim ki, "Belki de Kitty'nin kaçışına canlı bir tanık bulabiliriz." Sonra cep telefonum çaldı.

Yuki, mesaj gönderiyor: Ara beni.

Geri çağırma düğmesine bastım ve Yuki telefonu açtı. "Tanrım! Onu tanıyorum!" Yuki dedi ki.

"Kimi tanıyorsun?"

"Casey Dowling."

Kahrolası dedikodu. Nasıl duymuş olabilir ki?

"Hukuk fakültesine beraber gittik, Lindsay. Lanet olsun. Casey çok tatlıydı. Bir bebektir. Tetikçiyi yakaladığınızda, dava için mücadele edeceğim ve Casey Dowling'in katilini cehenneme göndereceğim."

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 15

SARAH WELLS yatak odasının kapısını kapattı ve kilitledi. Kaçışından dolayı hâlâ nefes nefeseydi ve elleri hâlâ titriyordu. Aynanın önünde durdu, saçlarını kabarttı ve kendine baktı - sertçe.

Belli oldu mu?

Teni o kadar beyazdı ki neredeyse şeffaftı ve kahverengi gözleri kocaman görünüyordu. Kocasının ona denerse güzel görünebileceğini söylediğini düşündü, ama kocası bunu söylediğinde, olduğu gibi görünmeye daha da kararlı hale geldi: ikinci bir hayatı olan yirmi sekiz yaşında bir öğretmen. Ve hırsızlıklardan bahsetmiyordu bile.

Sarah iki spor çantasını yere bıraktı, sonra büyük, eski American Waterfall şifonyerin en alt çekmecesini açtı. Tıpkı onun gibi, şifonyer de sırlar saklıyordu.

Sarah alt çekmecedan bir yığın tişört ve eşofman altı çıkardı ve çekmecenin sahte tabanını kaldırdı. Nefesini tuttu ve her zamanki gibi mücevherlerin hâlâ orada olduğunu umdu.

Öyleydi.

Her birinin kendi yumuşak kumaş çantası, beş şaşırtıcı mücevher koleksiyonu vardı ve şimdi Dowling'in aldığı yarım düzine bile yaptı.

Sarah son vurgununu yaptığı çantanın fermuarını açtı ve yakın zamana kadar bir film yıldızının karısına ait olan görkemli mücevher karmaşasına baktı. İnanılmaz şeylerdi: tamamen çılgın ve harika safirler ve elmaslar; yüzükler, kolyeler ve bilezikler; yüz binlerce dolar ya da daha fazla değerde olabilecek mücevherler.

Hırsızlığı çok az bir farkla, Tanrı aşkına, kıl payı atlatmıştı. Şimdilik güvendeydi ama hâlâ büyük bir sorunu vardı: Mallardan nasıl kurtulacaktı. Akıl hocası ve çit Maury Green ölmüştü; havaalanında, polisten kaçan bir mücevher hırsızı olan müşterisi için bir polis kurşunuyla öldürülmüştü. Maury iyi bir öğretmen ve arkadaşı. Onun başarısını kutlamak ve kendi payını almak için yaşamamış olması gerçekten iç karartıcıydı.

Maury, diğer iyi çitler gibi, mücevherin perakende değerinin yaklaşık yüzde 10'unu ödedi. Bu çok fazla bir şey gibi görünmüyordu.

Yakalanırsa üzerine yağmur gibi yağacaktı ama yine de öğretmen olarak kazandığına kıyasla tonla para ediyordu. Ve şimdi Maury gitmişti.

Mücevheri ne kadar uzun süre elinde tutarsa, onunla yakalanma ihtimali de o kadar artıyordu. Sarah, Casey Dowling'in hazinesinden iki avuç aldı ve ellerini bir masa lambasının altında sallayarak ışığın mücevherin yüzeylerinden yansımaları sağladı.

Sarah Wells kilitli yatak odasının kapısının ardında, kırılan muhteşem ışık karşısında büyülenmişti.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 16

SARAH WELLS, akşam yemeği masadayken hırsızlık yapan ilk kedi hırsız değildi. Büyükleri, Akşam Yemeği Hırsız ve Yemek Takımı Çetesi'ni incelemişti. Aralarında, kurbanları alt katta kahve ve tatlıyla oyalanırken, basit teknolojisiz aletler kullanarak on milyonlarca mücevher çalmışlardı. Rol modelleri gibi Sarah da hedeflerini iyice araştırmış ve hareketlerini incelemişti. Ama Hello Kitty hakkındaki tüm haberlerden sonra, kurbanlarının ışıklar açıkken kendilerini nasıl bu kadar güvende hissettiklerine ve güvenlik alarmlarını kurmadıklarına hayret ediyordu.

Sihirli düşünceleri inanılmazdı. Ve bunun için yaşasın.

Sarah, Dowling'lerin eski zenginlikleriyle övünürken, özel bir parça ona doğru uzandı ve onu kendine bağladı. Gerçekten büyük, soluk sarı bir taşla sahip bir yüzüktü, belki yirmi karat, yastık şeklinde kesilmiş ve tamamen şatafatlı bir ayara sabitlenmişti.

Merkez taşı çevreleyen mücevherleri kabaca saydı ve 120 küçük pırlanta olduğunu hesapladı.

Ne yüzük ama!

Bu şey tam bir nefes kesiciydi. Romantizm çılgınlıkları atıyordu. Marcus Dowling şüphesiz bu yüzüğü karısına özel bir gün için vermişti ve şimdi Sarah bunun değerinin ne olabileceğini merak ediyordu.

Ek iş olarak kedi hırsızlığı yapmaya başladığından beri değerli taşlar hakkında çok şey öğrenmişti ama gerçek bir gemolog değildi ve elinde ne olduğunu gerçekten merak ediyordu. Dowling'den kalan ganimeti ve alet çantasını şifonyerin alt çekmecesine yerleştirdi, sahte kapağı yerine taktı ve giysilerini üstüne yığdı. Sonra çekmeceyi kapattı ve gardırobun altından değerli taşlarla ilgili resimli bir rehber çıkarıp çift kişilik yatağa götürdü.

Kitapta gezinirken taşla eşleşen birkaç şey buldu. Muhtemelen yüzük bir topaz ya da sarı turmalindi. Hayır, Casey Dowling'in büyük sarı taşında biraz yeşil vardı. Bu da muhtemelen onu bir sitrin, gösterişli ama çok değerli olmayan bir taş yapıyordu. Sarah'nın bu yüzüğü saklamak istemesi için bir neden daha vardı.

Çalıntı malları elinde tutmanın korkunç bir hata olabileceğini bilse de, bu tek şeyi elinde tutmanın bir yolunu bulmalıydı. O

bir hatıradan daha fazlasını istiyordu. Bir kupa istiyordu. Bir ödöl. Ve şimdi yapılması gereken şeyin sarı taşı kolye olarak sıfırlatmak olduğunu düşünüyordu.

Büyükannesinin annesine söylediği bir şeyi hatırladı, annesi de ona söylemişti: "Bazı insanlarda yapay elmaslar elmas gibi görünür. Diğerlerinde ise elmaslar yapay elmas gibi görünür."

Sarah onda -T.J. Maxx gardırobu ve sade görünümüyle- sitrinin cam gibi görüneceğini düşündü. Aynanın önünde durdu ve sarı taşı siyah balıkçı yakasına, köprücük kemiğinin hemen altına tuttu.

Yüzük olmadığına çok daha küçük görünüyordu.

Sıfırlandıktan sonra bu taşın sırrını saklayacağından emindi. Sarah aynada kendine bakarken kapı gürültüyle çalındı. Gelen kocası Trevor'dı. "Kapı neden kilitli küçük hanım? Ne yapıyorsun? Kendinle mi eğleniyorsun?" "Öyle de denebilir," dedi Sarah.

"Beni içeri

alın."

"Hayır."

"Beni içeri alın!"

Sarah yüzüğü komodinin üzerindeki lambanın oyuk tabanının altına koydu. "Cehenneme git!" diye bağırdı.

Kapıyı sallıyor, tekmeliyordu. Sarah yanına gitti ve kilidi açtı. Trevor'ın yatak odasına girmesine izin verirken, "Başka bir gün," diye düşündü. Sarah Wells'in gizli hayatında başka bir gün.

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 17

SARAH dairesinin ön kapısını çarptı ve ona "Bir dakika daha bekle" diye yalvaran lanet olası Trevor'ı düşünerek arabaya doğru yürüdü. Ama onun şişman, iğrenç vücudunun altında yirmi dakika dayanılmazdı ve şimdi işe geç kalma sınırındaydı - yine.

Sarah Saturn'ünü Delores Caddesi'ne doğru sürdü ve kaybettiği zamanı telafi ederek otoyola çıktı. Radyoyu açtı ve "Lisa Kerz ve Rosemary Van Buren ile Günaydın, trafik, hava durumu ve yerel haberlerin yeri "ni buldu.

Lisa Kerz, "Rosemary, dün gece vurulduğunu öğrendiğimiz Casey Dowling'le ilgili son gelişmeler" diyordu.

Vuruldu. Bu da neydi? Sarah direksiyonu kavradı.

"Polisin elinde onu kimin öldürdüğüne dair bir ipucu var mı?" Van Buren sordu. Onu öldüren mi?

Sarah'nın kalbi göğsünde gümbürdedi. Bu nasıl bir yalandı böyle? Casey Dowling hayattaydı ve Dowling'lerin evinden kaçtığında çığlık atıyordu.

Caseyh hayattaydı.

"Hayır, bu Marcus Dowling'le ilgili," dedi Kerz. "Son dakika haberi. Bay Dowling'in avukatı Tony Peyser on dakika önce bir açıklama yaptı-
-"

Sarah sanki bir insanmış gibi radyoya baktı ve Lisa Kerz'in Bay Dowling'in avukatının KQED'de canlı yayına çıkarak San Francisco halkından yardım istediğini söylediğini dinledi. Korkulukları kaçırmak için tam zamanında gözlerini tekrar yola dikti. Van Buren, "Tamam, işte açıklama, telgraftan yeni geldi," diye ekledi. "Burada, Bay Peyser'den alıntı yaparak, 'Bay Dowling, Casey Dowling'i öldüren kişinin tutuklanmasını sağlayacak bilgi için elli bin dolar ödül teklif ediyor' diyor."

Sarah çıkış rampasının arabaya doğru hızla ilerlediğini gördü, sinyal vermeden direksiyonu kırdı ve dönüşü yaparken yolda lastik bıraktı. Otoyoldan çıktıktan sonra görmeden yoluna devam etti ve sonunda kendini Booker T. Washington Lisesi'nin otoparkında buldu.

Sarah arabayı kapattı, sırt çantasını aldı ve kırmızı demir kapılardan geçerek ana binaya girdi, güne başlamadan önce alışlageldiği gibi bir şeyler içmek için öğretmenler odasına girdi.

Zil çalmıştı. Bir kişi dışında salon neredeyse boştu: Kahve makinesinin yanında durmuş fincanını karıştıran Heidi Meyer. Sarah seslendi, "Hey, Heidi."

"Hey, sen. Vay canına. İyi misin, Sarah?"

"Bah. Trevor piçin teki. Yeterince duydun mu?"

Heidi fincanını yere bıraktı ve Sarah'ya sarılmak için kollarını açtı. Sarah kucaklaşmaya doğru yürüdü ve leylak kokusuyla sarmalandı. Yüzünü Heidi'nin kızıl saçlarının yumuşak bulutuna gömdü ve öylece tutundu.

Heidi onun kanının kükrediğini duyabiliyor muydu? Tanrım. Az önce duyduklarının sonuçları kaçınılmazdı. Polis ciddi bir şekilde Sarah'yı bulmaya odaklanmıştı ve onu Casey Dowling'i öldürmekle suçlayacaklardı. Bu delilikti. "Derse geç kaldık," dedi Heidi, Sarah'nın sırtını sıvazlayarak, "ve canavarlar isyan edecek."

"Her zamanki gibi." Sarah güldü.

Heidi, Sarah'nın dudaklarına bir öpücük kondurdu ve Sarah da Heidi'yi öptü, ama daha sert ve hissederek, Heidi'nin tatlı ağzı Sarah'ninkinin altında açılırken, Sarah tüm kalbini buna verdi.

Keşke Heidi'ye her şeyi anlatabilseydi.

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 18

Cinayetlerinden sonraki sabah, Barbara Ann ve Darren Benton, Casey Dowling ile birlikte morgda dinlenirken, Conklin ve ben aşırı yüklü masalarımızın üzerinden birbirimize tükürsek mi kör mü olsak bilemeden bakıyorduk.

Dowling davası üzerinde çalışıyorduk çünkü Jacobi, "Dowling, Benton'dan üstündür. Dowling her şeyden üstündür." Çünkü Casey Dowling yüksek profilli bir kurbandı ve Benton'lar öyle değildi.

Jacobi'ye, Benton'ların RAV4'üne mesaj bırakan çılgın katilin beni parmağımı elektrik prizine sokmuş gibi hissettirdiğini söyledim. Katilin bir modelin sinyallerini verdiğinden emin olduğumu söyledim. Conklin ve benim Benton davasında tam zamanlı çalışmamız gerektiğini.

Jacobi bana avuçlarını gösterdi. Benden ne istiyorsun? Güç yok. Kimse unutmasın. İşime devam etmek istiyorum.

Conklin taze görünüyordu, kahverengi gözleri boğa ağlının kasvetinde parlıyordu, Hello Kitty ile ilgili Çalıntı Eşya dava notlarını incelerken ve Dowling'lerin ana yatak odasının olay yeri fotoğraflarını araştırırken parlak kahverengi saçları alnına düşüyordu. Cindy Thomas kapıdan girip Conklin ve bana doğru yöneldiğinde ben de Clapper'ın olay yeri görüntülerini yüklüyordum.

"Şuna bak!" diye bağırdı, sarı bukleleri zıplıyor, gözlerinde mavi şimşekler çakıyordu.

Chronicle ile rekabet eden daha küçük, daha kurnaz bir tabloid olan OaklandTribune'ü sallıyordu. Manşette "Hello Kitty Öldürdü" yazıyordu. Cindy bu kedi hırsıza isim verdiği ve soygunlarını haber yaptığı için onu kendi kedisi olarak görüyordu.

"Artık herkes benim hikâyemi dinliyor," dedi, sert bakışlarını benden Conklin'e ve tekrar bana çevirerek. "Beni rahat bırakın lütfen. Kabilede olmayan bir şeye ihtiyacım var."

"Elimizde hiçbir şey yok," dedim. "Keşke olsaydı." "Zengin mi?" dedi ortağıma.

Cindy benden dört yaş küçük, benim için gerçek kız kardeşimden çok küçük bir kız kardeş. Onu seviyorum ve benimle kavga etse de

Ayrıca cinayetleri çözmeme yardım etmek için keskin sezgilerini ve bulldog azmini kullanıyor. Bu da artı hanesine yazılır.

Cindy bir sandalye çekerek beni ve Conklin'i üçgen içine aldı. Güzel bir görsel metaforu ama hoşuma gitmemiştir.

"Hello Kitty Casey Dowling'i neden öldürsün ki?" diye sordu. "Kitty hiçbir zaman şiddet yanlısı olmadı. Silahlı soygun onun hayatına mal olacakken neden silah taşıyorsun ki?" "Dava üzerinde çalışıyoruz, Cindy," dedim. "Tanrım. Hiç durmadık. Dün gece rafta sadece iki saat geçirdim--"

"Zengin mi?" Cindy başını küçük sarı bir kuş gibi eğdi.

"Aynen Lindsay'in dediği gibi. Elimizde hiçbir şey yok. Parmak izi yok. Silah yok. Tanık yok." "Her zamanki gibi," dedi Cindy. Conklin'e kirpiklerini kırıştırdı ve ona en iyi bakışını attı. "Kayıt dışı."

Conklin bir süre bekledikten sonra, "Ya Casey davetsiz misafiri tanıyorsa?" diye sordu.

Cindy ayağa fırladı, Conklin'in boynuna sarıldı, onu dudaklarından öptü ve sonra ekip odasından dışarı uçtu.

"Güle güle, Cindy," diye seslendim arkasından. Conklin güldü.

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 19

Ortağıma "Claire'i görmeye gidiyorum" dedim.

"İrtibatta kalalım," dedi.

Üç kat aşağı koştum ve salonun kalabalık lobisinden geçerek arka kapıdan çıktım ve havalandırma yolundan adli tabibin ofisine ulaştım.

Claire'i otopsi odasında buldum. XXL önlüğünün üzerine çiçekli bir duş bonesi ve önlük giymişti; hamileliğinden kalan kiloları hâlâ on iki bedeninde taşıyordu. Ona seslendim ve başını kaldırıp masanın üzerinde içi boşaltılmış halde yatan Barbara Ann Benton'ın cesedine baktı.

Claire, Barbara Ann'in karaciğerini bir tartıya koyarak, "Cindy'yi az önce ıskaladın," dedi. "Hayır, kaçırmadım. Ekip odasına saldırdı. Conklin'i dudak dudağa getirdi. Bir manşet karşılığında ona iyilik sözü verdi ve o da bunu yuttu. Senden ne kopardı?" "Son dakika haberi. Casey Dowling vurularak öldürüldü. Cindy en iyi işe sahip, değil mi? Hem tek haberine odaklanabiliyor hem de Müfettiş Ateşli'yle sevişecek zamanı oluyor."

"Barbara Ann Benton hakkında ilginç bir şey var mı?" Ölü kadının karın boşluğuna bakarak sordum, hassas bir konunun önüne geçmeyi umuyordum. Doğrusunu söylemek gerekirse, Cindy'yi polisin gizli işlerinden uzak tutmak zordu - ve onunla yatmıyordum. "Ölüm sonrası sürpriz yok," dedi Claire. "Bayan Benton iki kurşun yedi. İkisinden biri onu öldürebilirdi ama ölüm nedeni göğsüne isabet eden kurşun."

"Peki ya bebek?"

"Ölüm nedeni, temporal lobda 9 milimetrelik bir delik. Buna cinayet deniyor. Bu imzalı, mühürlü ve resmi. Kurşunlar laboratuarda."

Claire asistanından Barbara Ann'in işini bitirmesini istedi, sonra eldivenlerini ve maskesini çıkardı ve beni otopsi odasından çıkarıp ofisine götürdü. Döner koltuğa oturdu, ben de masasının karşısındaki koltuğa çöktüm. Buzdolabından iki şişe su çıkardı ve birini bana uzattı.

Claire'in masasında bir resim vardı ve Adalet Sarayı'nın ön merdivenlerinde dördümüzü inceleyebilmek için resmi çevirdim. Yuki takım elbisesini giymiş, siyah saçları ortadan ayrılmış, iki parlak kanat halinde çenesine doğru düşüyordu; Cindy sırtıyordu, hafifçe üst üste binmiş ön dişleri ne kadar güzel olduğuna dikkat çekiyordu; ve sonra Claire vardı, dolgun ve güzel, kırklı yaşlarının ortalarında.

Ve işte oradaydım, beş on boyumla hepsinin üzerinde yükseliyordum, sarı saçlarımı at kuyruğu yapmışım ve yüzümde ölü gibi ciddi bir ifade vardı. Aslına bakarsanız, kendimi kaygısız biri olarak görüyorum. Bu fıkre nereden kapıldığımı merak ediyorum.

"Sorun ne, Lindsay?"

"Her zaman istediğini elde edemezsin," dedim gülümseyerek.

"Benton davası mı? Yoksa diğer şey mi?"

"İkisi de. Dinle, Benton'da Chi'yi ben denetliyorum ama asıl sorumlu o."

"Biliyorum. Ve Paul Chi'nin davayı çözmek için kendini öldüreceğini de biliyorsun."

Başımı salladım. "Casey Dowling hakkında elinizde ne var söyleyin." "Saldırgan kırk dörtlük kullanmış."

"Şaka yapıyorsun."

"Biliyorum. Küçük, sevimli bir dokuzlu varken bir hırsızın topla ne işi olur? Laboratuvar veri tabanından bir sonuç alamadı."

"Çok hızlı oldu," dedim.

"Acele etmesi için Clapper'a güvendim ve şimdi bir sonraki çocuğuma onun adını vermek zorundayım." "Clapper Washburn. Bir çocuk için zor bir isim."

Claire güldü, sonra ayıldı. "Belki bende bir şey vardır." "Beni yalvartmayın."

"Casey Dowling'in tecavüz muayenesini yaptığımda cinsel ilişkiye dair kanıtlar buldum. Küçük balıklar hâlâ yüzüyordu."

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 20

Masama döndüğümde Conklin, "Sen dışarıdayken yetmiş iki kişi Casey Dowling cinayetiyle ilgili ihbarda bulunmak için aradı. Bak." dedi. Brenda geldi ve masasına birkaç pembe mesaj karesi bıraktı. "On tane daha."

"Ne kaçırdım?"

"Dowling'in avukatı canlı yayına çıktı ve Casey Dowling'in katilinin tutuklanmasını sağlayacak bilgi için 50 bin dolar vereceğini söyledi."

"İşte soru şu Rich. Dowling ödül teklif etmekte tamamen haklı mı? Yoksa dava üzerinde çalışamayalım diye bizi kaçık ihbarcılarla mı sıkıştırıyor?"

Dowling'in telefon ve bilgisayar kayıtları için arama emri çıkarma olasılığını görüşmek üzere Yuki'yi aradığımda Jacobi boğa ağının ortasına bir sandalye çekti, üzerine çıktı ve ekibi hazır ola geçirdi.

Ne kadar berbat görüldüğünü bir kez daha fark ettim. Jacobi polis teşkilatının emektarlarından biriydi: Cinayet masasında yaklaşık yirmi yıl görev yapmış, hem fiziksel saldırılardan hem de hayatın cilvelerinden kurtulmuştu. Peki onu bu kadar rahatsız edecek kadar özel olan şey neydi? Jacobi bana başıyla onay verdikten sonra başını salladı ve gündüz vardiyasının geri kalanını gözden geçirdi: Müfettiş Chi, McNeil, Lemke, Samuels ve Conklin ve bize yardım etmek için görevlendirilmiş olan vardiyadaki birkaç adam. Jacobi'nin ne kadar az kişi olduğumuzu, ne kadar çok dava üzerinde çalıştığımızı ve bu davaların ne kadar azını çözebileceğimizi düşündüğünü tahmin ediyordum.

Jacobi, Chi'den Benton hakkındaki raporunu hazırlamasını istedi.

Chi ayaktaydı, 1.80 boyunda zeki biriydi. Ortağıyla birlikte Richard Benton'ı takip ettiklerini, Benton'ın mazeretinin doğru çıktığını ve Barbara Ann Benton'ın hayat sigortasının onu gömmek için yeterli parayı ödemeyeceğini bildirdi. Chi, "Garajdaki güvenlik kamerası kaydı grenli. Tetikçi şapka takıyordu. Başını eğmiş ama boynundan gördüğümüz kadarıyla beyaz olduğunu düşünüyoruz. Görünüşe göre kurbanı ve bebeği vurmadan önce ona bir şeyler söylemiş. Bir şey almamış ama belki de paniklemiştir. Hâlâ yanlış giden bir soygun gibi görünüyor." Jacobi ona şu soruları sordu

hepimizin aklındaki sorulardı: "Tetikçi çocuğu neden öldürdü? Ve, Tanrım, Paul, WCF nedir?"

"Veri tabanında WCF diye bir örgüt yok, Komiser. Bu bir çete ya da bilinen bir terör örgütü değil. 'W' ile başlayan ilk adlar, 'F' ile başlayan soyadlar ve ortadaki 'C' ile başlayan altı ad için yaklaşık otuz telefon listesi bulduk." Testerenin bir sonraki hedefi bendim.

Ekibe Casey Dowling'in ölümüyle ilgili elimizde hiçbir şey olmadığını anlattım ve son zamanlarda aynı yöntemle gerçekleşen beş hırsızlık olayını incelediğimizi söyledim. "Altı olayda da ev sahipleri evdeydi ve hiç kimse hırsızı görmedi. Bu kez bir ölüm var," dedim, "ve belki de bir tanık. On yaşındaki bir komşu siyahlar içinde birinin olay yerinden kaçtığını görmüş. Şu anda görünen o ki kurban hırsız şaşırtmış ve hırsız da onu vurmuş."

Jacobi başıyla onayladı ve sonra bombayı patlattı.

"Şef bu sabah beni aradı ve birimimizi Kuzey Bölümü Cinayet Masası ile birleştirmenin daha verimli olacağını söyledi."

"'Birleştirmek' ne demek?" Yirmi metreye otuz metrelik çalışma alanımızda iki katına çıkma fikri karşısında şaşkına dönmüş bir halde sordum.

"Yukarıdaki düşünce, vakalar üzerinde daha fazla kişinin çalışması, daha fazla işbirliğine dayalı sorun çözme ve muhtemelen yeni bir emir komuta zinciri."

Demek Jacobi bu yüzden bir kamyonun arkasında sürüklenmiş gibi görünüyordu. İş tehlikedeydi ve bu hepimizi etkileyecekti.

Jacobi, "Bu bitmiş bir anlaşma değil," dedi. "Bu davaları kapatalım. Kaybediyorsak mücadele edemem." Toplantı toplu bir iç çekişle sona erdi, ardından Jacobi beni ve Conklin'i şaka yollu köşe ofisi olarak adlandırdığımız, otoyola bakan bir penceresi olan küçük, cam duvarlı bir hücrede kendisine katılmaya davet etti.

Conklin yan koltuğa oturdu ve ben de kapının çerçevesine yaslanarak Jacobi'nin alnında bir gecede oluşan yatay olukları inceledim.

Jacobi bize "Dowling kalp krizi geçirmedi" dedi. "Göğüs ağrıları. Hızlı nefes alma. Buna stres atağı diyor. Olabilir. Uyuyor. Ya da belki rol yapıyordu. Belki bu sefer Oscar'ı alır. Bu arada, hastaneden yeni taburcu oldu." Jacobi'ye ME'nin

Casey Dowling'in ölmeden önce seks yaptığını söyledi. "Dowling'i görmeye gidiyoruz."

Jacobi, "Telefonun başında bekliyor olacağım," dedi.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 21

MARCUS DOWLING kapısını açtı ve bize İngiliz tarzı roll-arm kanepeler, duvarlarda Flow Blue tabaklar ve şöminenin üzerinde Foo köpekleri ile baştan aşağı dekore edilmiş bir oturma odası gösterdi. Mayfair, körfezdeki şehirle buluşuyor.

Tanıtılmayan siyah elbiseli bir kadın içecek ikram etti ve sessizce odadan çıktı, Conklin ve benim için şişe su, ev sahibimiz için de Chivas ile geri döndü.

"Bay Dowling, bize dün gece neler olduğunu tekrar anlatın." dedim.

Dedi ki, "Tanrım, sana her şeyi anlattım, değil mi? Buraya bana bir şey söylemeye geldiğini sanıyordum."

Benim belalı kaltağıma karşı sansasyonel bir iyi polis olan Conklin, "Özür dileriz efendim. Mesele şu ki, bize neler olduğunu tekrar anlatmanız, bunu kimin yaptığına dair bir anıyı ya da yeni bir düşünceyi tetikleyebilir."

Dowling başını salladı, deri koltuğunda arkasına yaslandı ve viskisinden bir yudum aldı. "Devereaus'lar gitmişti," dedi. "Diğer memura da söylediğim gibi, lavaboya bir şeyler koyuyordum--"

"İçecekleri getiren kadın," diye araya girdim. "Yardım etmek için burada değil miydi?" "Vangy sadece gündüzleri çalışıyor. Bir çocuğu var."

Dowling karısının kendisinden önce nasıl yukarı çıktığını, silah seslerini nasıl duyduğunu, karısını yerde nefes almaz halde nasıl bulduğunu ve polisi nasıl aradığını tekrarlardı. Dedim ki, "Bay Dowling, dün gece saçınızın ıslak olduğunu fark ettim. Polis gelmeden önce duş mu aldınız?"

Homurdandı ve bardağını kavradı. Bir şey söyleyecek mi diye bakıyordum -suçlu bir bakış- ve gördüğümü sandım. "Yıkılmışım. Duşta ağlıyordum çünkü başka ne yapacağımı bilmiyordum."

"Peki ya kıyafetleriniz, efendim?"

Conklin sordu. "Giysilerim mi?"

Conklin, "Bay Dowling, size karşı dürüst olmama izin verin," dedi. "Burada bir kurban olduğunuzu biliyoruz ama bazı protokoller var. Giysilerinizi laboratuara götürüyoruz ve bu daha sonra ortaya çıkabilecek soruları ortadan kaldırıyor."

Dowling Conklin'e öfkeli bir bakış attı ve seslendi, "Van-gy! Müfettiş Conklin'i yukarı çıkarın ve ne isterse verin."

Conklin ve hizmetçi odadan çıktıklarında, "Bay Dowling, karınızla en son ne zaman yakın ilişkiye girdiniz?" diye sordum.

"Aman Tanrım. Nereye varmaya çalışıyorsun?"

"Biri karınla seks yapmış," dedim ve devam ettim. "Eğer katil oysa, bize yardımcı olabilecek bir kanıt bırakmıştır--"

"Casey benimle seks yaptı!" Dowling bağırdı. "Yemekten önce seviştik. Şimdi bu size tam olarak ne anlatıyor?"

On beş dakika sonra Conklin ve ben Dowling'in evinden, telefon rehberinin bir çıktısı, bir yanak çubuğu ve sahip olduğu tüm çıplak kıyafetlerle ayrıldık. Muhtemelen karısı vurulduğunda giydikleri de buna dahildi.

Arabaya doğru yürürken Conklin, "Çamaşır sepetindeki her şeyi ve banyo kapısının arkasındaki kancada ne varsa aldım," dedi. "Eğer onu vurduysa, elimizde barut olacak. Kan sıçramış olacak. Onu bulacağız.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 22

Claire'le birlikte karanlık sokaktan içeri girdiğimizde çok uzun bir günün sonuydu; sünger boyalı duvarları, baharatlı aromaları ve çelik bandonun tıngırdayan davul sesleriyle Susie'nin Yeri.

Cindy ve Yuki arka odadaki favori masamızı tutuyorlardı, Yuki en iyi mahkeme takımını giymiş, Cindy ise kot pantolonunu kısa, krem rengi bir ceketin altında bebek mavisi şifondan cilveli bir şeyle değiştirmişti. Muz cipslerini ve biralarını kaldırıyorlardı ve Dowling davası hakkında derin bir sohbete dalmışlardı.

Cindy, "Casey Dowling'in bir milyon dolar değerinde yirmi karatlık kanarya elmas yüzüğü vardı. Seylan'ın Güneşi olarak bilinir. Belki de onu elinde tutmak için savaşmıştır. Ne düşünüyorsun, Linds? Hello Kitty'nin çılgına dönmesi için olası bir neden mi?"

"Casey'nin herhangi bir savunma yarası yoktu," dedi

Claire. "Ve kocası için çılgılık atmadı," diye ekledim.

Sürahiden Claire ve kendim için bira doldurdum, sonra Cindy'ye "Elmasla ilgili bilgiyi nereden aldın?" diye sordum.

"Kaynaklarım var. Ama ben olsam fazla heyecanlanmazdım, Linds. O kaya şimdiye kadar çakıl taşlarına dönüşmüştür."

"Belki," dedim Cindy'ye. "Dinle, bir fikrim var. Kimin kim olduğunu bildiğine göre, belki de parmaklarını sosyal kayıtlarda gezdirip, ikinci kat işlerini yapabilecek kadar genç ve atletik olanları işaretleyebilirsin."

Yuki, "Hello Kitty'nin yüksek sosyete olduğunu mu düşünüyorsunuz?" diye sordu. Cindy ve ben hep bir ağızdan, "Zenginler öyle," dedik.

Yuki saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırdı. "Eğer Kitty o kalabalıkla seyahat ediyorsa, Casey'de o kocaman sarı elmasın olduğunu bilir ve eğer onu tanırsa--"

"Evet, kabul ediyorum, mantıklı," dedim. "Dowling'in yatak odasına pencereden zorla girilmiş, diğer beş hırsızlık olayıyla aynı. Birinin yaya olarak kaçtığını gören bir tanık var. Clapper, Dowling'in giysilerinde barut ya da kan izi olmadığını söylüyor. Yani Casey Kitty'yi tanıyorsa--"

Sonra Claire yumruğuyla masaya vurdu. Chips sıçradı.

Bira şıprıladı. Herkesin dikkatini çekmişti.

"Üzgünüm ama Benton cinayetleri tüylerimi ürpertiyor. WCF. O da ne? Bu çılgınlık. Uğursuz çılgınlık. Gizemli barut lekesi. Gizemli sebep. Ölü bebek, infaz tarzında vurulmuş.

"Açık konuşayım: Kimin davası olduğu umurumda değil ve bir cinayet kurbanını diğerinden daha fazla önemsemenin doğru olmadığını biliyorum. Üzgün olduğumu söyledim, öyleyim de ama bu ölü bebek canımı acıtıyor. Derinden. Ve şimdi evime, erkeğime ve küçük kızıma gidiyorum."

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 23

YUKİ hesabı ödedi ve Lorraine'e üstü kalsın dedi. Birden diğerlerine bu haberi hiç vermediğini fark etti. Susie'deki kızlar gecesi genellikle gülüşmeler, dertleşmeler ve yemekle geçirdi. Ama bu gece herkes gerginleşti ve sonra da gittiler. Yuki ayağa kalktı, ceketinin düğmelerini ilikledi ve mutfağı geçip ana odaya doğru yürüdü. Elleri ön kapının kolundaydı ki, bir dürtüyle dönüp bara doğru yürümeye başladı.

Barmenin koyu kıvrıcık saçları, rahat bir gülümsemesi ve vahşi baskılı gömleğinin kumaşına dikilmiş bir isim etiketi vardı.

"Miles?"

"Bu benim adım," dedi ona. "Bekle. Seni daha önce görmüştüm. Sen ve arkadaşların-- bira ve margarita, değil mi?"

"Ben Yuki Castellano," dedi elini sıkarak. "Mahkemede iyi bir günü kutlamak için ne içersiniz?"

"Trafik cezası mı yedin?" Yuki güldü.

"Bunu bir daha yap," dedi Miles. "Sanırım güneş yeni doğdu."

"Ben bir savcıyım," dedi. "Bugün iyi adamlar için işler yolunda gitti. Ne düşünüyorsun peki? Ne içiyorum ben?"

"Klasik. Geleneksel. Her zaman stil sahibi."

Miles şampanya doldururken Yuki "Mükemmel," dedi. "Biliyor musun, ayakkabımdaki tek taş dışında bugün muhteşemdi."

"Bir de bana sor."

Yuki baharatlı bir yengeç salatası sipariş etti, sonra Miles'a Jo-Jo Johnson'a karşı açılan davadan ve kurbanın, ölen Dr. Harris'in çok kötü bir adam olduğundan ama Jo-Jo'nun daha kötü olduğundan bahsetti. Adamın on beş saat boyunca kendi kusmuğunda ölmesine izin vermişti.

Miles, "Jürinin Jo-Jo'yu suçlu bulması yaklaşık beş dakika sürerdi," dedi. "Öyle olmalıydı ama bir buçuk gün sürdü. Jo-Jo'nun avukatı çok düzgün ve Jo-Jo da son derece basit biri. Mesela, gözlerinizi tamamen kısanız ve sağduyunuzu derin dondurucuya koysanız Harris'in ölmekte olduğunu gerçekten bilmediğine inanabilirsiniz." "Yani kazanmış olman müthiş bir şey."

"Evet. Birkaç yıldır bu işi yapıyorum. Çok fazla kayıp yaşadım."

"Yani söylemedin. Ayakkabındaki taş ne?"

"Adı Jeff Asher. Karşı tarafın avukatı. Müvekkili kelepçelenerek dışarı çıkarıldıktan sonra yanıma geldi ve 'Kazandığın için tebrikler Yuki' dedi. Bu ne demek oluyor? Üst üste mi?"

"Kaybettiği için üzülüyor," dedi barmen. "Onu incittin, Yuki. Kesinlikle. Tahmin et ne oldu? Şampanyanız müesseseden."

"Teşekkürler, Miles. Evet. Haklısın. O bir ezik." "Barmenler asla yalan söylemez," dedi Miles.

Yuki güldü.

"İşte güneş geliyor," dedi.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 24

Cindy'nin bluzu Rich Conklin'in arabasının arka ayak boşluğunda ipek şifondan bir bulut gibi duruyordu. Eteği beline kadar kıvrılmıştı ve külotlu çorabı bir ayağından sarkıyordu. Çok rahatsızdı ama hiçbir şeyi değiştirmezdi.

Elini Rich'in boğuşmadan ıslanmış göğsüne koydu ve kalbinin güm güm attığını hissetti. Rich onu sıkıca kendine çekti ve öptü.

"Ne konserdi ama," dedi.

"Muazzam bir ritim bölümü," dedi, her ikisi de çatlayarak.

Yukarı.

Embarcadero yakınlarındaki bir ara sokağa park etmişlerdi. arabayı gölgelerin içine çekmişti çünkü Cindy'nin bacağındaki eli beklemeyi imkânsız hale getirmişti. Şimdi, "Polisin el feneriyle cama vurup 'Hey, orada neler oluyor?' dediğini neredeyse duyabiliyorum," diyordu.

"Ve sen kalkanını cama dayayıp 'Memur vuruldu' diyorsun."

Conklin gülmeye başladı. "Kalkanımın nerede olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Çok cadısın Cin, bunu mümkün olan en nazik şekilde söylüyorum."

Ona sinsi bir gülümseme verdi ve elini çıplak göğsünde gezdirip aşağı kaydırды, sonra onu öptü, nefes alışını başlattı ve işte yine sertleşmişti, onu öpüyor, üzerine çekiyordu.

"Başını aşağıda tut," diye nefes nefese kaldı. "Farlar."

Cindy eğildi ve ağzını onunkine bağladı, ayrıldı, kalçalarını kaldırdı ve indirdi ve gözleri açık bir şekilde çalıştı, yüzünün değişmesini izledi, onu görmesine izin verdi, gerçekten görmesine izin verdi. Kadın yukarı doğru kaydı ve ondan uzaklaştı ve adam ellerini beline koydu ve onu sertçe üzerine çekti.

"Beni deli ediyorsun, Cin."

Yanağını onun köprücük kemiğine dayadı, hareketi onun yönlendirmesine izin verdi, tüm bu süre boyunca kendini güvende ve risk altında hissetti, güçlü bir patlayıcı kombinasyon. Ve sonra onun adını çağırды ve adam kendini onun içine bıraktı.

"Aman Tanrım," dedi nefes nefese, sonra da Rich'in kollarında uykuya dalmak isteyerek soldu. Ama onu rahatsız eden bir şey vardı, şimdiye kadar ona sormayı hiç uygun bulmadığı bir şey.

"Zengin mi?"

"Üç deyince gitmek ister misin?" diye sordu.

"Hodri me y d a n," dedi ve ikisi de güldü ve sonra ağzından kaçırdı.

"Rich, sen hiç--"

"Belki, daha önce bir ya da iki kez."

"Hayır, dinle. Lindsay ile hiç yaptın mı?"

"Hayır. Hayır. Hadi ama Cindy. O benim ortağım.

"Yani bu ne, yasadışı mı?"

"Sanırım kolum öldü," dedi ona.

Cindy ağırlığını kaydırды ve sonra bir sürü kıyafet aramak ve geceyi nerede geçireceğine karar vermek vardı.

Cindy, havayı bozdu, diye düşündü bluzunun düğmelerini iliklerken. Üstelik adamın ona doğruyu söylediğinden bile emin değildi.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 25

PETE GORDON mutfakta durmuş, bir yandan ocakta patates püresi hazırlarken bir yandan da dolap altı televizyondan beyzbol maçını izliyordu ki karısı kapıdan içeri girdi.

"Ne yakıyorsun?" diye sordu.

"Dinle prenses, senin yemek pişirme tüyolarına ihtiyacım yok ve şimdi de o atışı kaçırmama neden oldun."

"Peki neden geri sarmıyorsun, tatlım?"

"Burada bir DVR görüyor musun?"

Görüyor musun?"

"Üzgünüm, Bay Huysuz. Sadece içine biraz süt koyup ateşi kısarsanız bunu kurtarabileceğinizi söylüyorum."

"Tanrı aşkına," dedi Pete, gazı kapatıp patatesleri bir kâseye sıyrarak. "Tek bir basit zevk almama bile izin vermiyorsun, değil mi?"

"Bir sürprizim var."

"Hadi dinleyelim." Sesi açtı ve setin önünde duran patatesleri yedi. Yemek ağzını yakarken lavaboya tükürdü ve rakip takımın tabağı geçtiğini görmek için tam zamanında yukarı baktı. "HAYIR!" diye bağırdı. "Lanet olası Devler. Bu maç nasıl kaybederler?"

"Teyzem yarın hepimizi yemeğe çıkarmak istediğini söyledi. Ona özel bir ziyafet." "Yippee. Kulağa eğlenceli geliyor. Koca götlü teyzen ve hepimiz Olive Garden'da bir masanın etrafında."

"Pete."

Cevap yok.

"Pete," dedi ve uzanıp televizyonu kapattı. Adam başını çevirdi ve ona ters ters baktı.

"Mesele sen değilsin, yakışıklı. Mesele çocukların aileleriyle yemek yemesi." "Siz bensiz de idare edebilirsiniz. Sadece idare edin prenses," dedi Petey, uzaktan kumandayı tezgâhtan alıp çöp öğütücüsüne soktuğunda ve düğmeye bastığında buna pek inanmamıştı.

Makine plastiği kemirirken, "Cehenneme kadar yolun var Petey," dedi. "Hayır, gerçekten ciddiylim."

Pete öğütücüyü kapattı ve lanet karısının odadan dışarı fırlayışını izledi. Son sahneyi zihninde yeniden canlandırdı, ama bu sefer

Karımın elini öğütücüye soktum. Evet. O çığlık çığlığa bağırırken metal dişler kasları ve kemikleri parçalıyordu.

Onu yakalayacaktı.

Çok yakında bir gün onu, Sherry'yi ve koku bombasını yakalayacaktı. WCF, millet. Bekleyin bakalım.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 26

Göz kapaklarım tam olarak sabah 5:52'de açıldı. Biliyorum çünkü Joe'nun bir projeksiyon saati var, tavanda kırmızı rakamlarla zamanı ve sıcaklığı gösteren yüksek teknoloji ürünü bir alet.

Bu bilgiyi sadece gözlerimi açarak öğrenmeyi seviyorum. Ama bu sabah kırmızı rakamları gördüm ve şöyle düşündüm: WCF O lanet olası bebek katili psikopat zihnime sızmıştı ve Claire'in bu kadar öfkelenmesini, korkmasını ve neredeyse cinayet işlemesini hiç yadırgamadım. Sinsi ruj harfleri -hiçbir yere varmayan ipucu- kaçacak yer kalmadığında eve doğru ilerleyen bir yük treni gibiydi.

Chi ve McNeil'in bu baş harflerle eşleşen telefon listesiyle ne yaptıklarını merak ettim. Tetikçiye bulsalar harika olurdu, ama bir katil işini baş harfleriyle mi imzalıyor? Unut gitsin.

Gözlerimi kapattım ama Martha peşimdeydi. Burnunu şiltenin üzerine koydu, muhteşem kahverengi gözleriyle beni kısırdı ve kuyruğunu sallamaya başladı. Sonra Joe döndü. Kollarını bana doladı, beni bir ayı gibi kucakladı ve "Linds. Uyumaya çalış." Saat şimdi 6:14'tü.

"Tamam," dedim, beni vücudunun boşluğunda tutabilmesi için ondan uzaklaştım. Omzumun üzerinden usulca nefes alıyordu, ben de zihnimi Potrero Hill'de kendi evimde yaşadığım günlere geri gönderdim. O zamanlar hayatım çok farklıydı; çoğu sabah Martha'yla koşuya çıkıyor, ekibi yönetiyor, akşamları eve Martha'nın yanına dönüyordum. Mikrodalgada, tek tabak yemek pişirdiğimi, biraz fazla şarap içtiğimi, Joe'dan ne zaman haber alacağımı merak ettiğimi hatırladım. Onu ne zaman göreceğimi merak ettiğimi.

Ve sonra dairem yandı.

Ve şimdi Joe burada yaşıyordu ve ben onun yüzüğünü takıyordum. Şu anda sanki o da benim düşüncelerime eşlik ediyormuş gibi hissediyordum. Beni daha yakın tuttu ve göğüslerimi avuçladı. Bana karşı sertleşti, sonra elini karnıma doğru götürdü ve beni kendine bastırdı.

Nefes alış verişi hızlandıkça benimki de hızlandı ve sonra beni sanki küçücük bir şeymişim gibi çevirmeye başladı ki bu çok hoşuma giden bir duyguydu. Onun dokunuşuyla kıpırdandım, bu yeni tür sevginin altında ısınıyordum.

Joe ve ben nihayet ortak bir hayat kurmaya karar vermeden önceki inişli çıkışlı çılgınlık döneminden farklıydı.

Yüzümü ona döndüm ve kollarımı boynuna doladım, o da bacaklarımı beline kadar çekti ve bu inanılmaz, nefes kesici an çiçek açtı. İçime girmeden önce o uzun saniyelerin gerginliği içinde bekledim. Derin mavi gözlerine baktım ve kendimi ona teslim ettim.

"Seni seviyorum sarışın," dedi.

Başımı salladım çünkü konuşamıyordum. Gözlerimden yaşlar akıyordu ve birbirimize kavuştuğumuzda boğazım ağrıyordu. Bana sarıldı ve beni salladı ve ben mutluydum. Bu adamı seviyordum. Hayatlarımız nihayet lezzetli ve dengeli bir şekilde harmanlanıyordu.

Peki zihnimdeki çıkmaz sokakta beni rahatsız eden şey neydi? Neden kendimi hayal kırıklığına uğratiyormuşum gibi hissediyordum?

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

İkinci Bölüm SHOWTIME

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 27

SARAH WELLS tavada kızarmış bifteği çevirdi ve sarımsaklı ekmeği fırından çıkardı, tüm bunların kalp krizi yemeği olduğunu düşünüyordu - yoksa bu sadece hüsnükuruntu muydu?

Yan odada televizyon açıktı. Sarah duvardaki açıklıktan televizyonu görebiliyor ve güzel, sarışın talk-show sunucusu Helen Ross'un sesini tavadaki yağın çıtırtısından duyabiliyordu. Ross, Marcus Dowling'e karısını kaybetmenin acısını anlatıyordu. "Hadi Helen," diye mırıldandı Sarah. "Onu ızgaraya koy. Pislik gibi davranma." "O çok mutluydu," diyordu Dowling. "Arkadaşlarla güzel bir akşam yemeği yemiştik. Tatile gidiyorduk ve sonra-- bu. Hayal bile edilemez."

"Bu hayal bile edilemez," dedi Ross. Dowling'in eline dokunmak için uzandı. "Casey'nin öyle bir ruhu, öyle bir karizması vardı ki. Geçen yıl birlikte Kızıl Haç'a bağış toplamıştık." Dowling, "Yaşadığım acıyı tarif etmenin bir yolu yok," dedi. "Düşünüp duruyorum da, keşke her şeyi mahvetmeseydim--"

Trevor mutfığa geldi, buzdolabını açtı ve bir bira çıkarmak için eğildi, çevresi iç çamaşırının bel bandının üzerine düşüyordu. Üstünü açtı, bir yudum Bud aldı, sonra karısının arkasına geçti ve kıcını avuçladı.

"Hey," dedi, onun ulaşamayacağı bir yere doğru ilerleyerek. "Neyin var senin?"

"Al," dedi ve maşayı ona uzattı. "Sen devral, tamam mı?" "Nereye gidiyorsun?"

"Zor bir gün geçirdim, Trev."

"Bir doktora görünmelisin, biliyorsun."

"Kapa çeneni."

"Çünkü her zaman paçavranın üzerindesin."

Sarah kanepeye çöktü ve sesi açtı. Mücevheri çaldığından beri tek düşündüğü Marcus Dowling'di ve pencereden atladıktan sonra neler olduğunu anlamaya çalışıyordu.

"Bilemezsiniz," diyordu Helen Ross.

Tava arkasındaki ocağa çarptı, Trevor onun dikkatini çekmeye çalışıyordu. Televizyonda Dowling şöyle diyordu: "Polis henüz

ve bu arada bu katil serbest.

Sarah sonunda anlamıştı. Neden yaptığını bilmiyordu ama o yapmıştı. Dowling karısını öldürmüştü! Başka kimse olamazdı. Sarah'nın evine zorla girmesi ve böylece suçu ona yıkması ne kadar da uygundu.

Trevor dedi ki, "Yemek hazır, tatlım. Cheerios'un tam sevdiğin gibi." Sarah televizyonu kapattı ve yemek masasına gitti. "Seni terslediğim için özür dilerim," dedi, özür dilemenin onu daha fazla kızdırmaktan daha iyi olacağını düşünerek. Bazen fiziksel şiddet uygulayabiliyordu. Heidi'yle Trevor hakkında konuştuklarında ona "Terör" diyorlardı. Bu uygun bir lakaptı.

Trevor homurdandı, bifteğini testereyle kesti ve "Merak etme. Sadece bazen evlendiğim tatlı küçük kıza ne yaptığını merak ediyorum."

"Hayatın gizemlerinden biri," dedi.

"Demek istediğin, 'Bu gece bunu telafi edeceğim, tatlım' idi. Öyle değil mi?" Sarah, Trevor'ın bakışlarını kaçırdı ve kaşığını mısır gevreği kâsesine daldırdı. Programını hızlandırmak zorunda kalacaktı. Belki bu doğru değildi ama ya zengin olacaktı ya da hapse girecekti.

Gerçekten başka bir seçenek yoktu.

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 28

SARAH bahçeye doğru yürüdü. Arka verandadaki küçük ışığın pırıltısı ve ağaç dallarının arasından süzülen ay ışığı dışında her yer karanlıktı. Işık, paravanın arkasındaki arka kapının kilitli olmadığının işaretiydi.

Kapı Sarah'nın elinin altında açıldı ve Sarah sessizce lavaboda bulaşık yıkamakta olan kadının yanına gitti. Sarah kollarını kadının beline doladı ve "Çılgılık atma" dedi.

Heidi arkasını dönerek, "Vay canına, çabuk gelmişsin," dedi.

"Terör her zamanki gibi kendinden geçmişti," dedi Sarah, Heidi'yi öperek ve mutfağın loş ışığında onunla birlikte sallanarak. "Beastly nerede?" diye sordu Heidi'nin kocasını kastederek. Heidi dolaba uzandı, iki bardak çıkardı ve Sarah'ya şöyle dedi: "Her zaman ne der bilirsin. 'Burası hariç her yer'. Buzdolabından şişeyi almak ister misin?" Merdiven ayaklarının altında gıcırdadı ve çocuk odasının yanından geçerek ikinci katın arka tarafındaki yatak odasına giden koridordaki döşeme tahtaları da gıcırdadı. "Ne kadar kalabilirsiniz?" Heidi sordu. Bebek telsizini açtı, sonra soluk sarı kazağının düğmelerini çözdü ve kot pantolonunu çıkardı.

Sarah omuz silkti. "Uyandığında beni bulamazsa ne yapacak? Polisi mi arayacak?"

Heidi, Sarah'yı soydu, büyük boy gömleğin düğmelerini yavaşça teker teker dikkatlice açtı, düşük bel kot pantolonun fermuarını açtı, ellerini Sarah'nın zayıf koşucu vücudunda gezdirirken hayretler içinde kaldı. Sarah çok güçlüydü.

"Senin vücudun, benim böyle bir vücuda sahip olmamdan sonraki en iyi şey," dedi Heidi. "Sen mükemmelsin. Seninle ilgili her şeyi seviyorum."

"Bu benim cümlemdi. Şimdi yatağa gir. Hadi."

Heidi, Sarah'ya bir bardak uzattı ve aşkının, sevgilisinin yanına uzandı. İki kadın saçağın altındaki demir karyolada rahatça uzandılar, Heidi bir elini Sarah'nın kalçasına koydu, Sarah da Heidi'yi koruyucu kolunun altına çekti.

"Peki bu akşamki seyahatnamemizde ne var?" Heidi sordu.

Sarah'nın üç yerlik bir listesi vardı ama Palau'ya dair özel bir hissi vardı. Heidi'ye şöyle dedi: "Her yerden çok uzakta. Bu muhteşem mağaralarda çıplak yüzebilirsiniz. Kimse senin kim olduğunu umursamıyor" dedi.

"İki kadın, iki çocuk dörtlüsüyle ilgili bir sorun yok mu?"

"Kardeş olduğumuzu söyleriz. Sen dulsun."

"Oh, aile benzerliği çok güçlü olduğu için mi?"

"Kayınbiraderler o zaman."

"Tamam. Peki ya dil? Nedir o?" "Palauan dili tabii ki. Ama İngilizce de konuşuyorlar."

"Pekâlâ o zaman. Palau'daki hayata," dedi Heidi, kendi bardağıyla Sarah'nın bardağına dokunarak. Gözleri açık yudumladılar ve öpüştüler, sonra bardakları bir kenara bıraktılar ve birbirlerine uzandılar, Heidi bebek telsizini dinliyordu, Sarah'nın bir gözü penceredeydi, korku tutkularını yüksek vites e çıkardı.

Heidi, Sarah'nın külotunu çıkarırken Sarah, "Son işimiz de bittiğinde, mücevherler de satıldığında kaçıp gideceğiz" diye düşünüyordu.

"Sarah?"

"Buradayım, Heidi. Geleceği düşünüyorum."

"şimdi bana gel."

Sarah'nın aklına ani bir düşünce geldi. Heidi'ye bir otoparkta öldürüldüklerini duyduğu kadın ve çocuktan bahsetmeli, onu çok dikkatli olması konusunda uyarmalıydı - ama bir saniye sonra bu düşünce kayboldu ve başka bir düşünce odak noktasına geldi.

O sarı taş dışında her şeyi satacaktı. Yakında bir gün, onu Heidi'ye verecekti.

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 29

Jacobi sandalyesini odanın ortasına çekip bizi bir araya çağırdığında saat sabahın sekiziydi. Yuki benim yanıma oturdu. Claire, Jacobi'nin arkasında durmuş, kollarını göğsünde kavuşturmuş, tıpkı Yuki'nin Casey Dowling'e olduğu gibi genç, merhum Darren Benton'a da duygusal olarak bağlanmıştı.

Köşedeki metal sandalyede oturan yabancıyı fark ettim: güneşten bronzlaşmış beyaz bir erkek, otuzlu yaşlarının ortalarında, dar mavi gözlü, güneşten ağarmış sarı saçları geriye çekilmiş ve lastik bir bantla düğümlemiş. Boyu 1.80, kilosu 60 civarındaydı ve blazer ceketinin pazularını germesinden kaslı görünüyordu.

Bu adam polisti. Polis bilmiyordu.

Jacobi bir gün önce kaldığımız yerden devam etti. Chi, Benton davası hakkında bilgi verdi ve Bentonların cesetlerinde bulunan kurşunlarla eşleşme olmadığını söyledi. Çizgili desenin hâlâ tanımlanamadığını ama Dr. Washburn'ün fotoğrafları FBI'a gönderdiğini belirtti.

Chi cebindeki paraları salladı ve "WCF" harflerini yazmak için kullanılan rujun yaygın, ucuz bir eczane markası olduğunu söylerken rahatsız görünüyordu. Sonuç: ellerinde hiçbir şey yoktu.

Ayağa kalkarak ekibi bilgilendirdim ve Dowling'lerin telefon kayıtlarını incelediğimizi ve her iki listede de tekrar tekrar karşımıza çıkan onlarca numara olduğunu söyledim. Dowling'lerin banka hesap kayıtlarında da olağandışı bir şey bulamadığımızı söyledim.

"Casey Dowling'in çok özel bir mücevheri vardı," diye devam ettim. "Bunun üzerinde çalışıyoruz ve Hello Kitty ile ilgili hiçbir şey bulamadık. Tüm parlak fikirlere açığız. Psikopat ihbar hattında çalışmak isteyen varsa elini kaldırsın."

Tabii ki, kimse yapmadı.

Jacobi "Herkes Çavuş Jackson Brady'ye merhaba desin" dediğinde toplantı sona ermek üzereydi.

Arkada oturan polis elini sallayarak kaldırdı ve tanıtılırken etrafına bakındı.

"Jack Brady yeni transfer oldu," dedi Jacobi. "Miami Polisi'nde bir düzine yıl geçirdi, bunların çoğu Cinayet Masası'ndaydı. Şef Tracchio onu kısa vadede bizim birime geçici olarak atadı.

kalıcı görev. Tanrı biliyor ki yardıma ihtiyacımız var. Lütfen ona hoş karşılandığını hissettirin."

Jacobi bizi kovdu ve Jackson Brady masama gelip elini uzattı. Elini sıktım, ona adımı söyledim ve Conklin'le tanıştırdım.

Brady başını salladı ve ateşböceklerini duyduğunu söyledi, evleri ateşe verip sakinlerini öldüren iki çocuğun karıştığı bir dava - Conklin ve benim kapattığımız bir dava. Ben konuşurken Brady'nin keskin mavi gözlerinin küçük ekip odasını taradığını gördüm. Döndüğümde Claire'in Jacobi'yle konuştuğunu, Cindy'nin Yuki'ye sokulduğunu, odanın köşesindeki televizyonda Marcus Dowling'in hâlâ basınla sohbet ettiğini gördüm.

Brady, çenesini Dowling'in görüntülerine doğru uzatarak, "Onlar konuştukça, ben onlara daha az inanıyorum," dedi.

"Birkaç gündür bu dava üzerinde çalışıyoruz," dedim. "Sadece dışlarımızı geçiriyoruz."

"Raporunuzu duydum, Çavuş," dedi Brady. "Hiçbir fikrin yok."

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 30

ERNIE COOPER'IN PAWNSHOP'U, Mission'ın kalbinde, Valencia'da bir Çin fast-food restoranı ile bir sigara dükkanı arasında sıkışmış durumda. Casey Dowling'in yüksek fiyatlı mücevherleri Ernie Cooper'ın boyunu aşıyordu ama Cooper SFPD'den emekliydi ve ona ne zaman ihtiyacımız olsa yardım teklif ediyordu.

Bugün, iri yarı eski polisin gövdesi, dükkanının önündeki kaldırımda bulunan soluk art deco bir yelpaze sandalyeyi dolduruyordu. Gri saçları sırtından aşağıya doğru örülmüştü, iPod kabloları kulaklarından sarkıyordu, kucağında açık bir yarış formu vardı ve aloha gömleğinin altında bir tabancanın şişkinliği vardı.

Cooper bizi görünce sırtıttı ve Conklin'in ve benim elimi sıkmak için ayağa kalktı. "Cinayete dönüşen bir hırsızlık olayı üzerinde çalışıyoruz," dedim ona.

"Film yıldızının karısı mı? Bunu okumuştum," dedi. "Otursana."

Bir oyuncak sandığı kaldırdım ve Conklin kışını bambu bir bar taburesinin üzerinde dengeledi. Cooper, "Beni bilgilendir." dedi.

Ona sigorta fotoğraflarının olduğu dosyayı uzattım ve o da sık sık durup platin ayarlı safirleri, pırlanta zincirleri ve sonra da asıl gösterişli olanı, yani pırlantalarla süslü bir tahta oturtulmuş bir paşa yastığına benzeyen sarı pırlanta yüzüğü inceledi.

"Yaşayan adam," dedi Cooper. Fotoğrafi ters çevirdi ve parçanın özelliklerini okudu. "Bir milyon değer biçildi. Ve bahse girerim her kuruşuna değer."

"Türünün tek örneği, değil mi?" Conklin ona sordu.

"Elbette," dedi Cooper. "Her türden yirmi karatlık bir elmas nadirdir. Ama bir kanarya elması? Ayarından bile orijinal olduğu anlaşılıyor. Neden imzalı olmadığını merak ediyorum." "Peki bunu çalsaydınız ne yapardınız?" diye sordum.

"Ben olsam burada alışveriş yapmazdım, orası kesin. Uçan bir çite teslim eder, yüzde onumu alır ve işimi bitirirdim."

"Uçan çit" benim için yeni bir terimdi. Ernie'den açıklamasını istedim.

"Uçan çit normal çit gibidir, tek farkı malları hemen teslim alır, Los Angeles ya da New York'a uçar.

York'a ya da başka bir mücevher aklama merkezine gidiyor ve soygundan sonraki bir saat içinde havalanıyor."

"Sonra ne olacak?"

"Rota her yere uzanıyor. Bu yüzük söz konusu olduğunda, belki olduğu gibi satılmıştır ama bu ülkede değil. Muhtemelen biz konuşurken Dubai'de genç bir bayanın parmağındadır." Cooper parmaklarını dosyanın üzerinde gezdirdi. Kafasının üzerinde bir ampulün yandığını görebildiğimi sandım.

"Biliyor musunuz, birkaç ay önce New York'ta kurşun yiyen bir uçan çit vardı. Evet, Maury Green. Yüksek fiyatlı mücevherler konusunda uzmanlaşmıştı. Normalde böyle bir taş için gideceğiniz adam o olurdu."

"Öldürüldü mü?"

"Evet, olay yerinde. Green bir yükü ele geçiriyordu ve polisler yükü bırakan adamı yakaladı. Adını hatırlamıyorum ama silahlı soygundan aranıyormuş. Her neyse, serseri silah çekti ve Maury Green çapraz ateşe yakalandı. Bu tedarik zincirinde bir kırılma yarattı.

"Biliyor musunuz," dedi Cooper, "eğer Hello Kitty'niz mallarını çitle çevirmek için Yeşil kullanıyorsa, bir süre bu milyon dolarlık sarı buz parçasıyla sıkışıp kalabilir. Kediniz bir ağaca tırmanmış ve nasıl ineceğini bilmiyor olabilir."

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 31

YUKİ, kapıyı açan bronz tenli, zarif kadına sarıldı.

"Tanrım, ne kadar oldu, altı yıl mı? Aynı görünüyorsun!" Sue Emdin Yuki'ye, "Vay canına, mezuniyetten beri kimseyi görmedim, bu da neyin nesi?" der gibi baktı.

Evin içinde yürürken, Yuki ve Sue Boalt Hukuk'taki günleri hakkında sohbet ettiler ve dışarıdaki verandada buzlu çay ve kurabiyelerle rahatça oturduklarında, Yuki Casey Dowling'den ve onun nasıl öldüğünden bahsetti.

"Casey hakkında resmi olarak konuşmak ister misin?" Sue sordu.

"Uh-huh. Ama ne fark eder ki, Sue? Casey öldü ve katilinin yakalanmasına yardım etmeyi ona borçluyuz."

Sue, "Anlayın, hem Marc hem de Casey benim arkadaşlarım," dedi. "Marc'ın arkasından bir şey söylemek istemiyorum."

"Anlıyorum ve şu anda bu ikimizin arasında," dedi Yuki. "Eğer bir şey biliyorsan bana söylemelisin ve muhakeme yeteneğimi kullanmama izin vermelisin. Benden de aynısını beklersin."

"Pekala, pekala. Ama beni bu işin dışında tutmaya çalış, tamam mı? Senden en son ne zaman bir iyilik istedim?"

Yuki güldü ve Sue da ona katılarak "Asla, değil mi?" dedi.

"Bu ilk kez oluyor."

"Aramızda kalsın, Casey bana Marcus'un bir ilişkisi olduğunu düşündüğünü söyledi. İşte. Söyledim işte."

"Herhangi bir kanıt var mıydı? Özellikle birinden mi şüpheleniyordu? Marcus'la yüzleşti mi?"

"Yavaş ol. Her seferinde bir soru," dedi Sue.

"Özür dilerim. Şimdi geri alıyorum. Casey'nin elinde Marcus'un birileriyle yattığına dair bir kanıt var mıydı?" "Hayır, ama şüpheleniyordu. Marc her zaman bir serseri olmuştur. Bir ya da iki kez elini kıcıma koydu. O bir film yıldızı. Ama Casey dedi ki, aynen aktarıyorum, 'Benden uzaklaştı.' Yani artık ondan hoşlanmıyordu. Elindeki tek kanıt buydu, hiçbir kanıt yoktu ve aynı zamanda telaşlanmıştı."

"Onunla yüzleşti mi?"

"Yuki, Marc'ın Casey'i vurduğunu düşünmüyorsun değil mi?"

"Hiç de değil. O temiz. Ama evliliğinde sorun olup olmadığını bilmek yardımcı olur." "Ben de bir avukatım, unutmayın ve size Marcus'un yapmadığını söylüyorum. Marc Casey'i çok severdi. Onun bir cümbüş olduğunu düşünüyordu. Onunla evli olduğu dört yıl boyunca hiç sıkıcı bir an yaşamadığını söylerdi. Ben ve ben dün gece Marc'ın evine gittik ve o yıkılmıştı. Kederden ölmek üzere olduğunu söyledi. Dalga geçiyor olsa bile Casey'i terk etmezdi. Kesinlikle terk etmezdi, bunu söyleyemem bile." "Casey ondan boşanır mıydı?"

Sue Emdin içini çekti. "Bilmiyorum. Belki de. Aldattığını öğrenirse onu terk edeceğini söylemişti."

"Bunu ne zaman söyledi?" "Salı gecesini."

"Sue, Casey Çarşamba günü öldürüldü."

"Başka bir yere bak, Yuki. Bu konuda bana güven. O kedi hırsız yaptı. Marcus yapmadı."

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 32

PETE GORDON Embarcadero boyunca avlanıyordu, körfeze bakan doğu yolu, 2. Cadde ve King'den başlayıp Feribot Binası'nın yanından geçerek San Francisco-Oakland Körfez Köprüsü'nün altından kuzeye doğru uzanan, hem yerel halkın hem de turistlerin kullandığı bir arter. Batan güneş çivit rengi gökyüzünü yalayıp geçerken insanlar yaya, bisikletli, kaykaylı olarak etrafından akıyordu.

Pete hedefini Ferry Building'in dışında seçmişti; uzun siyah eteğinin üzerine kapüşonlu siyah bir rüzgârlık giymiş, kıyafetleri rüzgârda dalgalanan ve kırışan, kamış gibi ince bir sarışın. Ona burka giymiş bir kadını düşündürmüştü.

Zayıf sarışın, bebek arabasında bir çocuğu itiyordu; feribottan inen ve pazar yerine dağılan yolcuları inceliyor gibi görünen pembeler içindeki sakın bir çocuktuktu bu. Pete, siyah pelerinli sarışını çiftçi pazarında takip etti ve onun bir somun ekmek, bir marul ve bir balık filetosu seçmesini izledi. Pazardan ayrılırken, bileklerine plastik poşetler geçirmiş olan kadının peşinden ayrılmadı ve bir şekilde yetkili gibi görünen kıızıyla konuşmadı.

Hedefi Market ve Spear'ın kesiştiği yere geldiğinde, BART girişine doğru yöneldi. Bebek arabasını yukarı kaldırıp aşağı inen yürüyen merdivene adımını attığında Pete zamanın geldiğini anladı. Silahını sağ eliyle kavradı, tamamını cebine gömdü ve yürüyen merdivenden inerek onu takip etti.

"Hanımefendi? Hanımefendi?" diye bağırdı. Ona üçüncü seslenişinde başını çevirip ona bir bakış fırlattı: Ne oldu?

Başını eğdi ve ona utangaç bir gülümseme verdi. "California'nın köşesinde bir arkadaşımın buluşmam gerekiyordu. Ben, ah, kayboldum."

Kadın ona baktı ve "Size yardımcı olamam," dedi ve bebek arabasını kemerden yeraltı girişine doğru itti.

"Hey, teşekkürler, bayan!" Pete bağırdı. "Zaman ayırdığınız için minnettarım." Ellerini ceplerine sokan Pete kuzeye doğru devam etti. Henüz bitmemişti. İfadesinin kendisini ele verip vermediğini merak etti. Çok mu hevesli görünüyordu? Çok mu çiğ? Irak'ta böyle olmamıştı. Burada da berbat etmeyecekti.

İstikrarlıydı. Odaklanmıştı. Bir görevi vardı.

Ve bunu başaracaktı.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 33

PETE karşı rüzgâra doğru yürürken, Er Kenneth Marshall'ın son gününü hatırlıyordu.

Pete, Haditha'nın hemen dışındaki tozlu yolda en öndeki araçtaydı, adamları da arkasında bir karavandaydı. Bombalı araç patladığında bir ev kümesine kırk metre kadar yaklaşmışlardı, Onbaşı Lennar sıradaki son araçtan fırladı ve Kenny Marshall'ı bacaklarından ayırdı.

Pete, Kenny'yi kardeşi gibi severdi. Gamzeleri ve kaskının içinde İsa'nın resmi olan akıllı bir çocuktı. Düşman çocuklarıyla tekme tokat oynar, onlara erzak verir, Irak'a özgürlük getirme görevine inanırdı. Kenny, zamanı geldiğinde Tanrı'nın onu nerede olursa olsun bulacağını söylemeyi severdi.

Tanrı Kenny'yi çağırdıktan sonra, EYP bu iyi Amerikan evladını ve askerini öldürdükten sonra, Yüzbaşı Peter Gordon'un emrindeki askerler çömeldikleri yerden kalkıp emir almak için Pete'e baktılar. Bu kolaydı. Her şeyi kitabına göre yaptı. Onun kitabına.

Pete el yapımı patlayıcıyı uzaktan kimin tetiklediğini bildiğinden emindi. Kenny'nin kullandığı Humvee'nin arkasındaki arabanın içindeydiler. Sonraki dakikalar o kadar canlıydı ki, şu anda bile korditin, tozun ve korkunun kokusunu alabiliyordu. Düşmanlarını vururken attıkları çığlıkları hâlâ duyabiliyordu.

San Francisco'nun bu serin akşamında, Pete Gordon Embarcadero'da ilerlerken silahını ceketinin cebinde tutuyordu. Sansome ile Battery arasında plastik masa ve sandalyelerle döşenmiş bir ara sokağa geldi. Genç bir anne, çocuğuyla birlikte orada yemek yedikten sonra temizlik yapıyordu.

Petey, Genç Anne ve çocuğunu 1 EC'nin zemin katındaki alışveriş merkezine kadar takip etti, pastaneyi ve İtalyan restoranını geçti, yürüyen merdivenlerden ikinci katın batı kısmındaki çıkmaz sokağa demir atmış, ayrı ve tek başına duran sinemaya çıktı. Annem bir bankta oturmuş, film afişlerine bakıyor, bebeğinin saçlarını parmaklarıyla tarıyordu. Gösteriler arasındaydı ve burası onlara kalmıştı. Genç anne Petey'e dönerek, "Hanımefendi, özür dilerim, bana yardım eder misiniz lütfen? Tamamen kayboldum."

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 34

Olay yerine çağrıldığımda, ekip arabaları ve ambulanslar Battery ve Clay boyunca park etmişti. Explorer'ımı kaldırıma sürdüm ve Jacobi'nin Hyundai'sinin yanında fren yaptım, ardından alışveriş merkezinin batı girişinde kalabalık kontrolü yapan üniformalılardan birini yakaladım.

"İkinci kat, Çavuş," dedi üni. "Sinemanın dışında." Jacobi'yi aradım ve telefonuna cevap verdi, "Yukarı gel, Boxer. Yemeğini de unutma."

Arka çıkıştan gönderilen sinemaseverler ön girişe geri dönmüş, 1 EC'nin girişinin dışında on kişi toplanmış olan yolculara, ofis çalışanlarına ve turistlere katılmışlardı.

Rozetimi havaya kaldırdım ve elimden gelse cevaplamayacağım soruları savuşturarak kalabalığın arasından geçtim. Bir üniformalı benim için cam kapıları açtı ve alışveriş merkezine girdim, ünlü logoları taşıyan mağazalar şimdi doğal olmayan bir şekilde alışveriş yapanlardan boştu. Yürüyen merdivenler kapatılmıştı ve olay yeri bandı alışveriş merkezinin batı kanadı boyunca uzanıyordu, bu yüzden bandın altına eğildim ve hareketsiz mekanik merdivenlerden yukarı çıktım. Jacobi yürüyen merdivenin başında beni bekliyordu ve kırmızı halıdaki cesetlerin yanına bile yaklaşmadan önce durumun ne kadar kötü olacağını yüzünden anlayabiliyordum.

Önce anneyi gördüm. Sırt üstü düşmüştü. Soluk mavi hırkası, kalbinin ortasına isabet eden iki kurşun yüzünden simsiyahtı ve kafasına bir kurşun daha isabet etmişti. Yanına uzandım ve görmeyen gözlerini kapattım.

Ancak o zaman yanında yatan küçük, hareketsiz figüre bakmaya dayanabildim.

On

u. Kahretsin, çocuğu öldürmüş.

Bu sahne bir dehşetti ve ben vahşetten geri çekilirken bile, Bu ateşlerin ne kadar sistematik olduğu beni çok etkiledi. Kişisel olmayan, yakın mesafeden ateşlenen ölümcül atışlardı.

Jacobi kenara çekildi ve ben de alabora olan bebek arabasındaki bir yaşımdan küçük çocuğun cesedinin etrafında döndüm. Jacobi'ye bu cinayetlerin ve diğerlerinin çok açık olduğunu söylememe gerek yoktu.

Stonestown garajı aynı katilin işiydi. Ama imzası neredeydi? "WCF" harfleri neredeydi?

Jacobi genç annenin cüzdanını bir kanıt torbasına attı. "Bu Judy Kinski. Küçük banknotlar halinde kırk doları vardı. İki kredi kartı. Kütüphane kartı. Gelecek hafta yirmi altı yaşında olacaktı. McNeil en yakın akrabasıyla temasa geçiyor." "Tanıklar?" Ben sordum. "Birinin bunun olduğunu görmesi gerekiyordu."

"Chi bilet satıcısıyla konuşuyor. Benimle gel."

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 35

Sinema müdürünün ofisindeki kız ellerine sarılmış ağlıyordu. Küçük alana girdiğimde başını kaldırdı. Paul Chi beni solgun genç kadınla tanıştırdı ve "Bu Robin Rose. Tetikçiyi görmüş olabilir."

"Annem burada mı?" Robin sordu.

Jacobi dedi ki, "Yolda. Gelir gelmez size aşağıya kadar eşlik edeceğiz." Kız hıçkırıklar arasında, "Ateş edildiğini görmedim," dedi. "Saat yedi şovu için standı açıyordum."

Chi ona bir tomar mendil uzattı ve sorun olmadığını, acele etmemesini söyledi. "Hiçbir şey duymadım," dedi burnunu silerken. "Ama camı açtığımda..."

Bunu onun gözlerinden görebiliyordum. Masumiyetinin son anları, para çekmesini açması, bilet akışını kontrol etmesi, metal güvenlik penceresini açması, ne beklemesi? Biletlerini erken almak isteyen birkaç kişi mi?

"İlk başta inanmamıştım," dedi Robin bize. "Bunun yaklaşan bir şov için alternatif bir reklam olduğunu düşündüm. Sonra o insanların gerçek olduğunu anladım. Ölmüşlerdi."

"Cesetlerin yanında kimseyi gördünüz mü?" Ben sordum.

Başını salladı ve şöyle dedi: "Pencerenin açıldığını duymuş olmalı. Bir saniyeliliğine göz göze geldik. Silahı gördüm ve eğildim."

Robin Rose'un gördüğü adam beyaz bir erkekti, mavi beyaz bir beybol ceketini giyiyordu ve şapkasını gözlerinin üzerine indirmişti. Onu tarif edebileceğini sanmıyordu ama deneyecekti. Silahı da aynı şekilde. Alışveriş merkezinden hangi çıkıştan çıktığını da görememişti. Belki Embarcadero Center'daki başka bir alışveriş merkezine giden üst geçidi kullanmıştı ya da yürüyen merdivenlerden inip caddeye çıkmış da olabilirdi. Robin'e karakola gelip güvenlik kamerası kayıtlarına bakıp bakamayacağını sordum ve Jacobi'yle birlikte müdürün ofisinden ayrıldım. Claire arkasında baş asistanı Bunny Ellis'le yürüyen merdivenden çıkarken, Jacobi mavi-beyaz beybol ceketini giymiş beyaz bir erkek hakkında arama emri çıkarıyordu.

Claire Minolta'sıyla kurbanların cesetlerine yaklaşırken öfkeli bir ifade takınmıştı. Bana "Baksana. Aynı garip çizgiler, Lindsay. Aynı nokta atışı. Aynı piç çocuk katili. Çalınan bir şey var mı?"

"Annemin cüzdanı doluydu."

Bebek arabasının altındaki yazıyı gören Claire'di. Kameralar stroboskopik bir çılgınlık içinde yanıp sönerken harflere baktım. Mesaj rujla yazılmıştı. İmza aynıydı ama farklıydı.

FWC "Bu da ne?" Claire'e söyledim. "WCF değil mi? şimdi de FWC mi oldu?"

"Bana mı soruyorsun, Lindsay? Bu adam ipucu bırakmıyor. Sadece bizimle taşak geçiyor."

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 36

Vurucumuz Jackson Brady, Quantico'daki FBI merkezinde atölye çalışmaları yaptığını söyledi.

"İki tam yazımı seri katillerin profilini çıkarmayı öğrenerek geçirdim. Bu beni profesyonel yapmaz ama eğitilmiş fikirlerim var."

Jacobi, Kişilere Karşı Suçlar Bölümü'ndeki bir konferans odasına el koydu ve hepimiz yontulmuş sahte ahşap masanın etrafına oturup Brady'ye baktık. Paul Chi, Brady'ye ilk sahneden ve son sahneden ne elde ettiğimizi anlattı ve Brady not aldı. Bize, "Çocukları öldürmek belki de kötü bir çocukluğa tepkidir, ya da bu katilin içi o kadar ölü ki, çocukları sadece tanık oldukları için harcıyor olabilir" dediğinde tüm gözler onun üzerindeydi.

Jacobi, "Çocuklar daha bebektir," dedi.

Brady omuz silkti. "Katil muhtemelen bu tür bir mantık kullanmıyor. Annelerin öldürülmesine gelince, kadınlara karşı gerçek bir nefret görüyorsunuz."

"Bu adamı bulmak açısından," dedi Jacobi, "erken çocukluğu önemli değil, değil mi? Nasıl hissettiği bizi ona götürmeyecek."

"Haklısınız, Komiser. Aslında, bu adamın göz önünde saklanabileceğini söyleyeceğim. Suçları işleyiş biçiminden, görünmeden nasıl kaçtığından bildiklerinize bakın. Çok zeki, odaklanmış, organize ve yalnız çalışıyor. En önemlisi, sıradan biri gibi davranıyor. Kurbanlarına bu kadar yaklaşabilmesinin tek yolu bu. Çılgılık bile atmıyorlar."

"Bir de silahı var ve bu silahtan bir şey çıkmıyor," dedim.

"Bu ilginç bir ayrıntı," dedi Brady. "Bu adam silah kullanmayı biliyor. Bu da bana askeri eğitim almış olabileceğini düşündürüyor."

"Elimizde bir tanık kimliği ve video kayıtları var," dedim. "Neye benzeyebileceği konusunda bir fikrimiz olduğunu düşünüyoruz."

"Farklı bir şey yok, haksız mıyım?"

"Evet," dedi Chi. "Beyaz erkek, otuzlu yaşlarında, şapka takıyor. One EC'nin güvenlik kayıtlarını incelediğimizde bir kez daha bakacağız."

Conklin, "Eğer bu adam orduya mensupsa, en azından son derece yetkin ve eğitilmişse, onu engelleyecek olan nedir?" diye sordu.

"Aşırı özgüven," dedi Brady. "Kendinden çok emin olabilir ve bir ipucu bırakabilir. Ama bilirsiniz, böyle bir hata yapması uzun zaman alabilir." Koltuğuma geri oturdum. Benton'lar Stones kasabasının garajında öldürüldüğünden beri düşündüğüm şeyi söylemenin başka bir yolu bu.

Daha fazla insan ölecekti.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 37

ON GÜN ÖNCE, "Dowling her şeyi gölgede bıraktı."

Şimdi tüm Cinayet Masası ekibi ve diğer departmanlardan gelen düzinelerce polis Embarcadero Center'ı tarıyor, telefonla gelen her ipucunu takip ediyor, Ruj Katili'ni yakalamak için Jacobi'nin emrinde on iki saatlik vardiyalar halinde çalışıyorlardı.

Federallerden gelen balistik raporu Claire'in gelen kutusuna düştüğünde onunla birlikte morgdaydım. Bir yandan telefon görüşmesini sürdürürken bir yandan da zarfın kapağını yavaşça açarken sabırsızlığımı haykırmamaya çalıştım. Sonunda telefonu kapattı ve tek sayfalık kâğıdı çıkardı. Sayfaya göz gezdirdi ve şöyle dedi: "Hey-hey. Vakamız bizzat Dr. Mike tarafından incelendi."

"Cehaletimi bağışlayın--ve lütfen bana şu lanet raporu verir misiniz?" "Dur bakalım kızım. Dr. Michael Sciarra FBI'ın Dr. Gun'ıdır," dedi. "Pekâlâ. Asıl konuya gelelim. Dr. Mike o ölü bebeklerin üzerindeki barut lekelerinin alışılmadık olduğunu çünkü atışların bir susturucudan yapıldığını söylüyor. Basit bir gazoz şişesi ve bulaşık süngerini saçmalığı da değil."

"Ne o zaman?" diye sordum.

"Profesyonel olarak kalıplanmış, soğuk çelik veya titanyum olması gerekiyordu. Bunlardan çok az var. Dr. Mike burada şöyle diyor: 'Amerika Birleşik Devletleri'nde Benton ve Kinski'nin çocukları üzerinde atipik beneklenme desenine neden olana benzer bir bastırıcıyla işlenmiş herhangi bir cinayet kaydı yoktur.'"

"Tanrım, bu da ne demek oluyor?"

"Başlangıç olarak, bu neden kimsenin silah sesi duymadığını açıklıyor." "Ve neden veri tabanında bir eşleşme bulamadığımızı."

"Çünkü muhtemelen ülke dışından geldi," diyordu Claire cep telefonum çaldığında. Arayanın kimliğini okuduğumda karnım sıkıştı. Telefonu Claire'e gösterdim, açtım ve "Boxer" dedim.

"Şimdi ne olacak?" diye düşünüyordum.

"Boxer, o lanet olası, beyni boklu Ruj Sapığı yine bir korku gösterisi yaptı!" Jacobi kulağıma bağırdı.

"Hayır, hadi ama, HAYIR."

"Evet, Union Square'deki otoparkta bir kadın ve çocuk öldürüldü, son iki cinayete çok benziyor. Chi ve Cappy ile birlikte olay yerindeyim. Tracchio yolda ve şimdi bu işe el atacak."

Jacobi'yle telefonu kapattım, Claire'e bilgi verdim ve Conklin'i hatta bağladım, sonra da salonun arkasındaki otoparka kaçtım. Conklin ekip arabamızın şoför koltuğunda beni bekliyordu ve ben kapıyı kapatır kapatmaz gaza bastı ve flaşörler açık, siren bangır bangır, lastik izleri asfaltta yanarken yola çıktık. Conklin gürültünün üzerine bağırdı, "Bunu şehrin ortasında yapıyor. Bu adamda nasıl bir çift var."

"Şehrin ortasında bir yerde olmayı seviyor. O bir terörist. Hem de çok iyi bir terörist." Ne kadar haklı çıkacağım hakkında hiçbir fikrim yoktu.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 38

CONKLIN'in arabayı üç saniyede üç G'ye çıkardığına yemin edebilirim. Crown Vic Leavenworth'e kükreyerek tırmanırken ve sonra bizi şehrimizin caddelerindeki mide bulandırıcı hız treni tırmanışlarından, ani ölüm düşüşlerinden ve keskin virajlardan geçirirken gösterge panelini kavradım. Yolcu koltuğundan zihinsel olarak arabayı yönlendirmeye çalışmadığım zamanlarda Rujlu Katil'i düşündüm. O sadece deli değildi.

Delinin tekiydi.

Dört kişiyi öldürmüştü ve şimdi belki daha fazlasını. İmzası o kadar şifreliydi ki anlamsızdı. Ne demek istediğini anlamadan davranışlarını nasıl tahmin edebildik ki? Conklin bir yokuşun dibinde direksiyonu kırdı ve bizi tıkanmış bir kavşağa gönderdi. Dışarı çıkıp yol açılana kadar arabaların tavanlarına vurmak istedim ama bunun yerine megafonla bağırdım: "Araçlarınızı çekin. Hemen kenara çekin!" Arabalar birbirlerinin üzerine tırmanmaya çalışırken durup kalkmaya başladık, sıkışıklığı giderene kadar saniyeler geçti. Dakikalar sonra Conklin ekip arabasını Union Meydanı'ndaki garajın dışında park etmiş siyah-beyaz küçük bir sürünün arasına soktu. Conklin frene basmadan önce arabadan inmiştim.

Birlikte, arabalarını garajda bırakmış olan panik halindeki müşteri kalabalığının içine daldık. Yüzlerindeki korkuyu gördüm ve neredeyse ortak düşüncelerini duyabiliyordum:

Katil buradaydı. Beni vurabilirdi.

Rozetimle kalabalığın arasından bir yol açtım, tutanağı imzaladım ve Memur Sorbero'dan bana bilgi vermesini istedim.

"Yine Deja vu," dedi Joe. "Olay yeri dördüncü katta. Asansörleri kapattık."

Conklin bandı kaldırdı ve biz de altına eğilerek garajın soğukluğuna girdik. Zemin katta karanlık, tünelli giriş noktaları, her taraftan gelen geçitler vardı - devasa Macy's, Saks, Sir Francis Drake Oteli - bir avcının kurbanlarını görünmeden takip etmesi için mükemmel fırsatlar.

Conklin ve ben park etmiş araba sıralarının arasındaki dolambaçlı orta çift koridorda ilerlerken, Jacobi'nin "korku gösterisi" olarak tanımladığı şeye kendimi hazırladım. Onu şefle konuşurken bulduk

Anthony Tracchio üçüncü katın sahanlığındaydı. Şefin yüzü bembeyazdı ve Jacobi'nin kapüşonlu gözleri neredeyse kapanmıştı, her iki adam da uçurumdan şeytanın kendi inine bakmış gibi görünüyordu.

"Chi ve McNeil dörtte," dedi Tracchio, ağzını zorlukla oynatarak. "Swing vardiyası çevreyi tarıyor. Ekibi gönüllü olan ya da yoluma çıkan tüm polisleri kapsayacak şekilde genişlettim."

"Hiç tanık var mıydı?" diye sordum. Bu bir sorudan çok küçük, lanetli bir dilekti.

"Hayır," dedi Jacobi. "Kimse bir şey görmedi ya da duymadı."

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 39

CONKLIN VE ben park etmiş arabaların açılı sıralarını geçerek tırmandık, yukarı çıktıkça korku hissim artıyordu. Dördüncü katın tepesinde McNeil ve Chi'yi karşıladığımızda, örümcekler kollarımın üstünü bir otoyol olarak kullanıyormuş ve ensemdeki saçların altına doğru ilerliyormuş gibi hissediyordum.

Kurbanları görmek istemiyordum ama yine de bakmak zorundaydım. Gözlerimi zorla aşağı indirdim. Ve orada, iki aracın arasındaki boş park alanında yatan cesetler vardı. Kadın güzeldi ve ölürken bile zarafetini koruyordu. Beyaz kazağı ve uzun kumral saçları kanla sıırıslılandı; kan, etrafında birikmiş ve eğimli beton zeminde uzun çizgiler halinde akıyordu. Etrafında kanlı ayak izleri ve ayakkabılarının altında kan vardı.

Çocuk, kadının vücudunun kıvrımlarına sıkışmıştı. Sanki poz vermişler gibi görünüyordu.

Görüşüm kaybolmaya başladı. Ayaklarımın altındaki zeminin kaydığını hissettim ve Conklin'in sesini duydum. "Linds? Lindsay?" Belime doladığı koluyla yere düşmemi engelledi.

"Neyin var? İyi misin?"

Başımı salladım ve mırıldandım, "Ben iyiyim. İyiyim. Bugün yemek yemedim." Zayıf görüldüğüm için kendime kızıyordum. Kadın gibi görüldüğüm için. Üstlerim, çocuklar, ekipteki arkadaşlarım liderlik için bana bakacaklardı. Kendime hakim olmalıydım.

Kurbanlar kırmızı bir Dodge Caravan ile gümüş bir Highlander arasında sıkışmışlardı. Açık bir el çantası yerde duruyordu ve kurbanın çantasının içindekiler etrafa saçılmıştı. Karavanın tüm kapıları açıktı. Gözlerimi ön cama kaldırdım ve kırmızı renkle yazılmış "CWF" harflerini gördüm.

Yine o garip imza. Ne anlama geliyordu?

Paul Chi omzumun arkasından adımını seslendi ve ben de onun bembeyaz olmuş yüzünü görmek için döndüm. Chi'nin de benim gibi bu korkunç suç karşısında şok olduğunu biliyordum. "Kurbanın adı Elaine Marone," dedi Chi. "Bayan Marone otuz dört yaşındaydı. Cüzdanında elli altı dolar, kredi kartları, ehliyet ve benzeri şeyler vardı. Küçük kızın adını bilmiyoruz."

"Ruju buldunuz mu?" Bir aracın altına yuvarlanmış olmasını, katilin parlak kılıfında bir parmak izi bırakmış olmasını umarak sordum.

Chi, "Herhangi bir makyaj malzemesi bulamadık," dedi. "Ama yeni bir şey var: Bayan Marone'nin bileğindeki morluğa bakın. Belki de tetikçiyi etkisiz hale getirmeye çalışmıştır." Elaine Marone'nin cesedinin yanına çömeldim. Chi'nin dediği gibi, kadının sağ bileğinde mavimsi parmak izleri vardı ve kazağında beş farklı kurşun deliği saydım. Elaine Marone sadece mücadele etmemişti. Cehennem gibi dövülmüştü. Ve sonra çığlıklar başladı, yürek parçalayan bir uluma beton mağaranın içinden yükseliyordu.

"Laineeee. Lilllly."

Tanrım, hayır.

Ayak sesleri betona vuruyordu. Jacobi bağırdı, "Dur! Olduğun yerde kal!" Bu açık bir uyarıydı ama ayak sesleri gelmeye devam etti.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 40

Üçüncü kata doğru yokuş aşağı koştum, sonra dönüşü döndüğümde Tracchio ve Jacobi'nin kot pantolon ve fanila gömlek giyen iri bir adamı yakalamaya çalıştıklarını gördüm. Adam çetin cevizdi, adrenalini yüksek bir boğa gibiydi. Tracchio ve Jacobi'yi küçük köpeklermiş gibi silkeledikten sonra rampadan yukarı, suç mahalline doğru koşmaya devam etti. İçinden geçip gidecekmiş gibi görünüyordu.

Jacobi "DON" diye bağırdı ve kemerinden şok tabancasını çıkardı. Bağırdım, "Jacobi, HAYIR! Yapma, yapma--" Ama başka seçeneği olmadığını biliyordum. Şok tabancasının elektrik şakırtılarını duydum ve koca adam ayaklarından sarsıldı, sanki omuriliği kesilmiş gibi yere düştü. Beş saniyelik bir yolculukla yokuştan aşağı yuvarlanıp kaydı ve bu süre boyunca felç oldu ve çığlık atamadı.

Jacobi ona yetişerek bağırdı: "Tanrım, bak bana ne yaptırdın! İşin bitti mi? Bitti mi?"

Şok tabancasının şakırtısı kesildi ve yere düşmüş adamın korkunç hıçkırıkları başladı - ve bir türlü durmuyordu. Jacobi kollarını geriye doğru büküp kelepçeleri takarken yanına eğildim.

"Ben Çavuş Boxer," dedim ve adamın üstünü aradım. Arka cebinden cüzdanını çıkardım ve ehliyetindeki fotoğrafla yüzünü karşılaştırdım. Adam Francis Marone'du.

"Bırakın kalkayım. Onlara gitmeliyim!"

"Üzgünüm Bay Marone, şimdi olmaz." dedim.

"Ne oldu? Onlar iyi mi?" Marone boğuk bir sesle konuştu. "Az önce Elaine'le konuştum." Hıçkıra hıçkıra ağladı. "Sigara içmek için durmam gerekti ama onunla arabada buluşacağımı söyledim." "Az önce onunla telefonda mı konuşuyordun?"

"Birine 'Ne istiyorsun?' dediğini duydum. Sonra duydum ki - Tanrım, bana onun iyi olduğunu söyle."

Marone ağlarken tekrar üzgün olduğumu söyledim, "Hayır, benim kızlarım değil.

Lütfen, lütfen, onlara gitmeliyim."

Francis Marone kalbimi kırıyordu ve işin en acımasız kısmı da buydu: Katili yakalamak bir yana, suçlayabilmemiz için olay yerini bu adamdan korumamız gerekiyordu.

Etrafımda bir bacak ormanı oluşmuştu--Tracchio, Conklin, Chi, McNeil. Bay Marone'ye onun için arayabileceğim bir arkadaşı ya da akrabası olup olmadığını sordum ama beni dinlemiyordu. Yine de bilmem gerekiyordu: "Bay Marone, karınıza zarar vermek isteyebilecek herhangi biri aklınıza geliyor mu?"

Marone kan çanağına dönmüş gözleriyle yüzümü taradıktan sonra bağırdı: "Ben çimento mikseri çalıştırıyorum! Elaine bir oyuncak mağazasında halkla ilişkiler yapıyor! Biz hiç kimseyiz. Hiçiz.

Marone'nin ön kolundaki kötü sıyrıklardan kan akıyordu. Elimi zavallı adamın omzuna koydum ve Jacobi ile Tracchio onu ayağa kaldırırken kenara çekildim. Jacobi, "Seni incitmek istemedim, dostum," dedi.

Memur Noonan ve Mackey'e işaret ederek Marone'yi hastaneye götürmelerini istedim. Marone'ye mümkün olan en kısa sürede onunla orada buluşacağıma söz verdim. Sonra Claire'in minibüsü rampayı tırmanırken yoldan çekildim.

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 41

Dördüncü kata geri döndüğümde CLAIRE fotoğraf makinesini saklıyordu. Yüzüme baktı ve ben de kendi korkumun onunkine yansıdığını gördüm. Kollarımızı açtık ve birbirimize sarıldık ve bu sefer kimin zayıf olduğumu düşündüğü umurunda değildi. "Bu bebekler. Bebekleri alamam," dedim.

"Her şey yoluna girmeyecek," dedi Claire omzuma doğru. "O piçi yakaladığında bile her şey yoluna girmeyecek. Bir daha asla. Bunu biliyorsun, değil mi?" Claire'in asistanlarından biri kurbanların ellerini poşetlemeye başlamanın uygun olup olmadığını sorduğunda birbirimizden ayrıldık. Cinayeti çözme işi başlamıştı. Claire'e "Ön camdaki harfleri gördün mü?" diye sordum.

"Uh-huh. CWF. Bu da desendeki başka bir bükülme. 'C' ve 'W' hala yan yana, bu yüzden 'F' hareket ediyor. Ölmemesi gereken iki DB dışında elimdeki tek şey bu."

Claire kolumu çekti, ben de Clapper'ın olay yeri aracı yokuşu tırmanıp adli tabibin aracının yanında dururken yoldan çekildim. CSI'lar arkadan döküldü ve Clapper mide bulandırıcı tablonun üzerinde durdu ve özellikle kimseye söylemedi, "İyi Tanrı'nın insanlıktan vazgeçip vazgeçmediğini merak ediyor."

Kameralar parladı ve cesetlerin ve arabanın içindeki ve dışındaki kurşun izlerinin videosu çekildi. Kurşunlar kanıt olarak toplandı. İşaretleyiciler yerleştirildi, krokiler çizildi ve notlar alındı.

Bir saat önce Elaine Marone'nin kocası ve yeni yürümeye başlayan çocuğuyla alışveriş yaptığını ve şimdi Claire'in ekibinin cesetleri temiz beyaz çarşaflara sarıp ceset torbalarını fermuarladığını düşünerek bir kenara çekildim ve CSI'ların çalışmasını izledim. O fermuarların kapanışındaki soğuk kesinliğin Francis Marone'un asla duymayacağı bir şey olmasına sevinmişim.

Conklin, "Linds," diye seslendiğinde, ben yine boş kovanların hesaplanmasını, bu kan banyosunda işe yarar bir fiziksel kanıt bulunmasını diliyordum. Şuna bir bak."

Marones'in minibüsüne doğru yürüdüm ve ortağımın ön camdaki üç harfli imzayı işaret ettiğini gördüm. Kahverengi gözlerini bana çevirdi ve "Bu ruj değil" dedi.

Işığımı harflerin üzerine tuttum ve midemin bulandığını hissettim.

"Bu kan," dedi Conklin. "Harfleri parmağıyla kanlarının içine yazdı." Clapper'ın teknisyenlerinden biri yakın çekim yaptı. Bir diğeri ön camdaki harfleri temizledi. İçimdeki umut ışığı parladı.

Olabilir mi?

Rujlu Katil deliliğinde o kadar kaybolmuştu ki, iyi adamlar için arkasında kanlı bir iz mi bırakmıştı?

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 42

O gece saat sekiz buçukta Çavuş Jackson Brady, ekip odamızda etrafında toplanan Cinayet Masası müfettişleri ve devriye polislerinden oluşan rengarenk çeteyle yüzleşti. Eski makinemize bir video kaset sıkıştırdı ve "Kaçırdığım bir şey gören olursa bağırsın" dedi.

Ekran, sağ alt köşede, garajın orta koridorunda yürüyen ve sıranın sonuna yakın Dodge Caravan'a doğru giden bir adamın grenli siyah-beyaz görüntüsüyle parladı.

Görüntüler durağan, karanlık ve karlıydı - kötü ışıklandırma ve yüzlerce kez geri dönüştürülmüş ucuz kasetin sonucuydu. Yine de katili görebiliyorduk. Daha önce olduğu gibi fötr şapka ve iki tonlu beyzbol ceketini giymişti. Başını eğmiş ve yüzü güvenlik kamerasından uzağa dönüktü.

Brady görüntüler akarken anlattı.

"Burada, elleri ceplerinde. Kurbanın minibüsüne yaklaşırken Bayan Marone'yi selamlıyor. Ne diyor? Saati soruyor olabilir mi? Yoksa yirmilik bozukluğu var mı?

"Şimdi paketlerini minibüsün arka koltuğuna koyuyor ve kapıyı kapatıyor. Sürücü tarafına geçiyor ve cep telefonu ile kocasıyla konuşuyor."

Katil, Elaine Marone'nin hâlâ hayatta olan figürüne doğru ilerlerken ekranı izledim. Yürüyüşünü inceledim, onun ve kadının vücut dilini inceledim. Ona doğru ilerlerken özür diliyor gibiydi ve Elaine Marone telaşlanmış görünmüyordu. Brady'nin bu adamın "sıradan biri gibi görüldüğünü" söylediğini hatırladım. Ve seri katillerin en acımasız olanlarını düşündüm -hakkında filmler yapılanları- ve o psikopatların her biri sıradan görünüyordu.

Brady, "Bakın, şimdi silah çıktı," dedi. "Dokuz milimetrelik Beretta. Şık bir susturucu. Arka koltuğa hızlıca bir göz atıyor, sonra el çantasını uzatıyor. "Ne istiyorsun?" diye soruyor. Katili satın almaya çalışıyor ama bir yere varamıyor. Highlander kameranın alt bedenlerini görmesini engelliyor ama adamın aniden eğilmesine bakılırsa, sanırım kadın onu tekmeliyor.

"Şimdi adam kadının elindeki çantayı tokatlıyor ve ilk silah sesi duyuluyor. Kadın elini göğsünün üstüne bastırıyor."

Brady konuşuyordu ama Elaine Marone'nin katilin silah tutan eline doğru gittiğini kendi gözlerimle görebiliyordum. Boştaki eliyle bileğini yakaladı, sertçe sıktı ve kendini kurtardı. İşte o zaman bileğinde morluklar oluştu. Bir saniye sonra Elaine Marone'nin vücudu dört kez sarsıldı, sonra da yığılıp gözden kayboldu.

Minibüsün arka kapısı açıldı ve katil arka koltuğa bir el ateş ettikten sonra gözden kayboldu.

"Bak," dedi Brady. "İşte tetikçimiz yine burada. Sol koluyla Elaine Marone'nin vücudunu belinden tutuyor ve sağ elinin işaret parmağıyla cama imzasını atıyor. Kadının ruju yoktu," dedi Brady, "o yüzden doğaçlama yaptı." Brady'den kaseti geri sarmasını istedim ve katilin ölü kadının elini kullanarak kanıyla "CWF" yazmasını tekrar izledim. Kadının parmağını kullanmıştı, kendi parmağını değil ve ayrıca piç kurusu eldiven giymişti. Parmak izi bulma umudum suya düşmüştü.

Brady şöyle diyordu: "Minibüsün kapılarını açık bıraktı ve cesetleri yerleştirdi. Şimdi burada, beşinci kata doğru yürüyor ve bir sonraki kamera onu asansöre binerken yakalıyor. Onun da kaydı var elimizde. On saniye, şapkasının üst kısmına yakın çekim, logo yok. Şimdi sokak seviyesinde çıkıyor.

"Üç dakika kırk saniye," dedi Brady, uzaktan kumandayı monitöre doğrultup kapatarak. "Silahını çektiği andan ortadan kaybolduğu ana kadar geçen süre bu kadar."

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 43

Oturma odasındaki geniş deri koltukta saat on bir haberlerini bekliyorduk. Ayaklarım Joe'nun kucağındaydı ve Martha yanımdaki halının üzerinde horluyordu. Hayal kırıklığına uğramıştım ve yorgunluktan ölüyordum. Uyumak istiyordum ama zihnim dönüyordu. "Bugün salona bir kadın geldi," dedim Joe'ya. "Jacobi'ye Kinskilerin öldürüldüğü gece Ferry Building'in dışında bir adamın ona yaklaştığını söyledi. Kaybolduğunu söylemiş. Fötr şapka ve mavi-beyaz beyzbol ceketini giymiş." "Güvenilir biriymiş?"

"Jacobi kadının titrediğini ve dudağının yarısını çiğnediğini söyledi. Jacobi'ye adamın ürkütücü olduğunu söylemiş. Ona yardım edemediğini ve bebeğiyle birlikte uzaklaştığını, adamın da arkasından 'Günün bu saatini takdir ediyorum!' diye bağırdığını söyledi. Güvenlik kamerası görüntülerini görmüş ve adamın o olabileceğini düşünüyor."

"Haberler iyi Linds. Bir çeşit tanık."

"Bu da bir şeydir, ama bilirsiniz, beyzbol ceketini giyen herhangi biri de olabilir. Joe, WCF, FWC. Ve şimdi de CWF. Sen bir bulmaca bağımlısı. Bundan ne çıkarıyorsun?" "West Coast Freak. Fabrika İşçileri Koalisyonu. Şef Wacko Freak. Devam etmemi ister misin?"

"Hayır, haklısın," dedim. "Bunlar bektaşı üzümü. Tetikçi bizimle oynuyor." "Dinle, sana söylemeyi unutmadan önce--"

"İşte," dedim, sehpanın üzerindeki tıklayıcıyı aldım, haber sunucusu Andrea Costella'nın tanıdık yüzü "Son Dakika Haberleri" başlığının üzerinde konuşurken sesi yükseltilti. "Bu gece Rujlu Katil hakkında haberlerimiz var, kendisi Union Square'deki bir garajda korkunç bir çifte cinayet mahallini terk ederken görüntülendi" dedi. Video ekrana geldi, yaklaşık on saniyelik videoda tetikçi asansör kabinine giriyor, eldivenli eliyle düğmeye basıyor ve kapılar açılıp dışarı çıkana kadar gözlerini yere indirmiş bir şekilde olduğu yerde duruyor.

Costella, "İsimsiz bir tanık polise saldırganı tarif etti ve polis de bu istasyona bir robot resim gönderdi," dedi. Ekrandaki video kasetin yerini bir çizim aldı. "Gördünüz mü?" Joe'ya söyledim. "Bay Sıradan. Renksiz gözler, renksiz saçlar. Normal yüz hatları, normal dokuz

mil kurşun, hiçbir şeyle eşleşmiyor. Ancak izleyicilere bahsedilmedi, profesyonel sınıf bir susturucu kullanıyor."

"Asker gibi görünüyor. Özel Harekat. Ya da askeri bir müteahhit. Susturucuyu karaborsadan ya da denizaşırı ülkelerden almış."

"Evet. Askeri açı mantıklı. Ama şehirde binlerce eski asker var. Ve yarısı bu adamın tarifine uyuyor. Hey, bu nedir?" Ekranda başka bir video belirince sordum.

Claire'in arkasından bir el kamerası geçerken ağzım açık izledim. Morgdan çıkışını, ofisinin hemen dışındaki otoparka gidişini kaydediyordu. Muhabirler kurbanlarla ilgili sorular soruyor ve ona San Francisco halkına söyleyebileceği bir şey olup olmadığını soruyorlardı.

Claire kameralara arkasını döndü ve yeni Prius'una bindi. Arabayı çalıştırdı ve ben her şeyin bittiğini düşündüm -Getlost, youvultures- ama camı indirdi, dirseğini çerçeveye dayadı ve kameralara doğru baktı.

"Evet, San Francisco halkına söylemek istediğim bir şey var ve adli tabip olarak konuşmuyorum. Bir eş ve bir anne olarak konuşuyorum. Anlaşıldı mı?" Bir evet korusu vardı.

"Anneler, gözlerinizi dört açın," dedi Claire. "Kimseye güvenmeyin. Issız yerlere park etmeyin ve etrafta başka insanlar olmadıkça arabanıza yaklaşmayın. Ve, şaka yapmıyorum, tabanca taşımak için ruhsat alın. Sonra da taşı."

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 44

PETE GORDON mutfakta oturuyordu, dizüstü bilgisayarını önündeki kırmızı formika masanın üzerindeydi, sırtı Sherry'nin kardeşi için aptal kukla numaraları yaptığı verandaya dönüktü. Koku bombası sevinçten mi yoksa korkudan mı çığlık atıyordu, Pete hangisi olduğunu gerçekten bilmiyordu, çünkü kulak zarına bir tornavida saplanmış gibiydi.

Pete omzunun üzerinden bağırdı, "Sessiz ol, Sherry! Bir dakika içinde kemerimi çıkaracağım."

"Sessiz olacağız, baba."

Gordon yazmakta olduğu mektuba döndü, bir tür fidye notu. Evet. Bu şekilde düşünmek hoşuna gidiyordu. Oldukça iyi bir yazardı ama bu çok açık olmalıydı ve kimliğine dair hiçbir ipucu içermemeliydi.

"San Francisco vatandaşlarına açık bir mektup" diye yazdı. "Size söylemem gereken önemli bir şey var."

"Vatandaşlar" kelimesini düşündü, çok katı olduğuna karar verdi ve "sakinler" ile değiştirdi. Çok daha iyi oldu.

"San Francisco sakinlerine açık bir mektup." Sonra ikinci satırı değiştirdi: "Bir teklifim var." Birden verandadan tiz bir çığlık duyuldu ve Sherry koku bombasını susturduktan sonra pencereden içeri seslendi, "Baba, özür dilerim, lütfen kızma. Stevie öyle demek istemedi."

Bebek hem nefes alıp verirken hem de nefes verirken ağlıyordu, durmak bilmiyordu. Pete ellerini sıktı, ne kadar nefret ettiğini düşündü

onlar ve her şey hakkında ve hayat o
yaşadı Şimdi. Bana bakın, Bayanlar ve Baylar, Yüzbaşı Peter
Gordon, eski komando, şu anda Birinci Sınıf Ev Kocasası.

Ne lanet bir trajedi.

Artık ona keyif veren tek şey planı üzerinde çalışmaktı. Sherry'yi ve koku bombasını harcadıktan sonra prensese gerçekte kim olduğunu göstermenin ona nasıl büyük bir zevk vereceğini düşünüyordu. Onun dırdırını susturmak için sabırsızlanıyordu.

Pete, tatlım, sütünü almayı ve ilaçlarını almayı unutma, tamam mı?
Hey, yakışıklı, çocuklara yemek hazırladın mı? Yatağı hazırladın mı?
Televizyoncuyla aradın mı?

Heidi'nin yüzünü hayal etti, tüm o kızıl saçların ortasında solgun,
gözleri yoyo gibi, ne yaptığını anladığında. Ve ona ne yapacağını.
Hi-hi, Heidi. Güle güle.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Üçüncü Bölüm TUZAK

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 45

SARAH WELLS, Tudor tarzı devasa ev ile sokak arasındaki çalılıkların arasına girmiş, kıyafetleri gölgelerin arasına karışmıştı. Dowling işiyle ilgili üç boyutlu bir flashback yaşıyordu - Dowlingler sevişirken dolaba nasıl saklandığı, daha sonra kıl payı kaçıışı sırasında o ıvır zıvır masasına nasıl çarptığı. Ve sonra en kötüsü - cinayet suçlaması tepesinde sallanıyordu.

Hazır öndeyken işi bırakmayı düşündü. Öte yandan, Morley'lerin evi bir ödüldü.

Koyu renkli kirişleri ve cumbalı pencereleri olan üç katlı beyaz ev, kıyı boyunca uzanan bir atletizm mağazaları zincirinin sahibi olan Jim ve Dorian Morley'lere, Sports Gear Morley'lere aitti. İnternette onlar hakkında her şeyi okumuş ve düzinelerce fotoğraf görmüştü. Dorian Morley etkileyici giyinirdi ve sürekli kullandığı göz alıcı bir mücevher koleksiyonuna sahipti.

Sarah, Bayan Morley'in bir Chronic muhabirine "evin içinde bile" her gün elmas takmayı sevdiğini söylediğini özellikle not etmişti.

Hayal edin. Günlük elmaslar.

İşte bu yüzden Sarah Morley'leri yapılacaklar listesine koymuş, akşam dokuzda mahallelerindeki trafik düzenini kontrol etmek için birkaç tur atmış ve arabasını nereye saklayacağını ve nerede saklanacağını belirlemişti. Hafta başında arabayla yaptığı gezintilerden birinde Jim Morley'i Mercedes'ile evden çıkarken bile görmüştü. Tıknağ ve kaslıydı, insanların "kaslı" dediği türden bir yapısı vardı.

Sarah bu gece kesinlikle Jim Morley'le karşılaşmak istemiyordu. Ve karşılaşmayacaktı da. Morley'ler arka bahçelerinde Büyük Çocuk Partisi veriyorlardı ve arkadaşlarına 60'lardan kalma bir rock-and-roll grubunun canlı performansını izleteceklerdi. İlk setin sesini duyabiliyordu şimdi, cırtlak mikrofonlardan elektro gitar sesleri geliyordu.

Ne harika bir ses örtüsü.

On beş dakika önce, valelerden biri son misafirin arabasını tepenin aşağısına park etmişti ve şimdi arkadaşıyla sokakta takılıyordu. Sarah onların sessiz kahkahalarını duyabiliyor ve sigara dumanının kokusunu alabiliyordu.

Bunu yapacaktı. Kararını vermişti. Ve şu andan daha iyi bir zaman olamazdı.

Sarah, Morley'lerin yatak odasının penceresine baktı ve bir nefes aldıktan sonra korunaklı alılıklardan dışarı fırladı ve evin tabanına doğru yirmi metre koştu. Oraya vardığında, spor salonundaki tırmanma duvarında birçok kez alıştıırma yaptığı gibi bir manevra yaptı. Tırmanış ayakkabısının sol burnunu fii tahtasına sıkıştırdı, sağ eliyle oluğun tahliye borusunu kavradı ve pencere pervazına doğru uzandı.

On metrelik tırmanışın yarısında sol ayağı kaydı ve asılı kaldı, kalbi çarpıyordu, vücudu dikey olarak duvara yaslanmıştı, sağ eli tahliye borusunu kavramıştı, oluğu aşağı çekmemek ve bir bağırış ya da sırtına inen sert bir el ile sona erecek bir yaygara yaratmamak için aresizdi.

Quitnow, Sarah. Gohome.

Sarah bitmek bilmeyen saniyeler boyunca duvarda asılı kaldı.

Ön kolları saatlerce dolap kapısının karşısındaki bardan elleriyle sarktığı için kablo gibiydi - sadece bir an daha dayanamayana kadar değil, kasları iflas edip bardan sıyrılıana kadar. Arabasını sürerken, televizyon seyredirken, yani her boş anında lastik bir topu sıkarak parmaklarını güçlendirmişti. Ama tüm gücüne ve kararlılığına rağmen aydan hâlâ biraz ışık geliyordu ve Sarah Wells görünmez değildi.

Duvara tutunurken Sarah evin köşesinde bir arabanın durduğunu ve yeni misafirlerin seslerinin geldiğini duydu. Onların eve girmesini bekledi ve güvenli olduğunu anladığında elini tahliye borusundan çekerek pencerenin altındaki pervaza uzandı. Sıkıca kavradığında, bir bacağını Morley'lerin yatak odasının en batıdaki penceresinin pervazına asana kadar kendini yukarı çekti.

İçerideydi.

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 46

SARAH pervazın üzerinden atladı ve haliya düştü.

Başı heyecan, aciliyet ve korkunun yüksek oktanlı bir karışımıyla dolup taşıyordu. Morley'lerin dört direkli devasa yatağının yanındaki komodinin üzerindeki dijital saate baktı ve saati kaydetti. Saat 9:14'tü ve Sarah mavi rakamlar 9:17'yi gösterdiğinde gitmiş olacağına dair kendi kendine yemin etti.

Geniş oda salondaki loş ışıkla aydınlanıyordu. Sarah ağır, Kraliçe Anne döneminden kalma akçaağaç mobilyaları inceledi, bunlar Morley'lerin spor malzemelerinden kazandıkları milyarların yanı sıra bir mirasın da kanıtıydı. Yatağın yanında küçük yağlıboya tablolar, gardıropta büyük bir plazma ekran televizyon, duvarlar boyunca yelkenli teknelerdeki yakışıklı Morley sülalesinin fotoğrafları vardı - duvarlar şimdi rockand-roll ritmiyle gümbürdüyordu.

Sarah hedefindeydi ve gitmeye hazırdı. Halı kaplı uzun odayı geçti, sonra koridora açılan kapıyı kapatıp kilitledi. Şimdi, dijital saatin yanıp sönen mavi ışığı dışında tamamen karanlıktaydı.

Saat 9:15'ti.

Sarah duvarı yokladı, dolabın kapısını buldu, açtı ve farının düğmesini çevirdi. Oda büyüklüğündeki dolap harikaydı ve Morley'lerden daha azını beklemezdi. Raflar dolusu giysi vardı, bir yanda onunkiler, diğer yanda onunkiler; arka duvarda tavandan tabana üç camlı bir ayna; bir dolaptan isteyebileceğiniz her şey vardı - bir kasa hariç. Kasa neredeydi?

Sarah hızla çalışıyor, gece elbiselerinin arkasına bakıyor, parmaklarını süpürgelik pervazlarında ve raflarda gezdiriyor, Morley'lerin lanet dolabının envanterini çıkarırken zamanın hızla geçtiğini hissediyordu.

Gitmek zorunda kalacaktı. Eli boş.

Sarah henüz ışığını söndürmüştü ve dolaptan çıkmıştı ki, parke üzerinde ayak sesleri duydu. Yatak odasının dışında durdular. Kapı kolu ileri geri sallandı, sonra bir erkek sesi "Hey! Kapıyı kim kilitledi?" diye bağırdı.

Sarah dondu kaldı. Saklanmalı mıydı? Karanlıkta pencereye mi kaçmalıydı?

Adam tekrar seslendi: "Ben Jim. Tenekeyi kullanmam lazım."
Gülüşü içkinin etkisiyle yarım yamalaktı. Tiz, meyveli bir ses takındı.
"Hello Kitty? Sen misin?" Sarah'nın kalbi neredeyse duracaktı. Arayan
Jim Morley'di ve yatak odasının kapısını yumrukluyordu.

"Hey. Aç kapıyı!"

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 47

SARAH pencereye doğru koştu, önüne ne çıkarsa çıksın lanet olsun. Odanın kapısı açılıp içeriye ışık dolduğunda elini pervaza dayamıştı. Morley yan odadan banyoya girmişti ve iri gövdesi banyonun ışığında siluet halinde görünüyordu.

Yatak odasının duvarındaki düğmeyi bulmaya çalışırken seslendi. "Burada biri mi var?" Sarah'nın zihni ters takla attı. Işık olmadan onu, onun kendisini görebildiğinden daha iyi görebiliyordu. Yüzsüzce davranmak zorundaydı. "Jim," dedi, "bizi biraz yalnız bırakabilir misin, lütfen?"

"Laura? Laura, sen misin? Tanrım. Özür dilerim. Sen ve Jesse, acele etmeyin. İstedığınız kadar zaman ayırın."

Banyo kapısı kapandı. Karanlık geri döndü. Morley, istediğin kadar dinlen, demişti, ama partiye döndüğünde Laura ve Jesse'yi görecek ve alarmı çalacaktı.

Saat 9:20'ydi.

Zihninin bir köşesinde bir görüntü belirdiğinde Sarah bir ayağını pervaza koymuştu. Dolaba gitmek için acele ediyordu ama yatağın hemen yanındaki buğday tarlası resmini yarım yamalak fark etmişti. Duvara mı menteşelenmişti? Otuz saniye, daha fazla değil, ama kontrol etmesi gerekiyordu.

Sarah saatin soluk mavi ışığında dört direkli posterini buldu ve onu kendisine rehberlik etmesi için kullandı. Parmakları küçük resim çerçevesinin kenarlarında gezindi ve sonra onu kendine doğru çekti.

Tablo açıldığında nefes verdi. Arkasında asma kilidi açık duran soğuk metal bir kutu duruyordu. Sarah hızla hareket etti. Kutuyu duvardan çekti, yatağın üzerine koydu ve kapağını geri çevirdi. Sonra ganimet için getirdiği boş spor çantasını açtı ve küçük, şişkin zarfları ve kutuları kasadan çıkarmaya başladı.

Çantası dolduğunda fermuarını kapattı ve boş kutuyu duvardaki kılıfına geri koydu.

Timetogo!

Sarah pencereden dışarı baktı ve köpeğini gezdiren bir adam gördü. Vale ile konuşmak için durdu, sonra caddeye devam etti. Sarah

pervazın üzerine çıktı ve yüzü odaya dönük olacak şekilde döndü. Ellerini bükülmüş bacaklarının arasındaki çıkıntıya yerleştirdi ve sonra kendini aşağıya ve yan tarafa bıraktı. Tırmanış ayakkabılarını evin duvarına sıkıştırdı ve sonra yere düştü.

Ayağı çimenlikteki bir çukura çarptı ve bileği döndü.

Yüzünü buruşturarak dişlerini sıktı ve bir iniltiyi bastırdı. Sonra, ayın üzerinden geçen bulutların gizlediği Sarah, karanlıkta topallayarak arabasına doğru ilerledi.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 48

SARAH, kırmızı Satürn'ünü Morley'lerin evinden çok da uzak olmayan bir sokakta park halinde gördüğünde neredeyse rahatlayarak ağlayacaktı. İçeri girdi, lambasını ve örgü şapkasını tek bir hareketle çıkardı ve eldivenlerini çıkardı. Onları mücevher kutularıyla birlikte spor çantasına doldurdu ve çantayı ön koltuğun altına kaydırды.

Gecenin rahatlatıcı karanlığında oturmuş, direksiyonu kavıyor, dakikalar süren, kalbini durduran kaçışına hayret ederken ayak bileği zonkluyordu. İnanılır gibi değildi.

Jim Morley ona "Hello Kitty" demişti.

Banyonun kapısını açmış ve gözlerini ona dikmişti. Ve hala yakalanmamıştı.

Henüz yakalanmamıştı, diye hatırlattı Sarah kendine. Araba koltuğunun altında onu yirmi yıl hapse attıracak kadar kanıt taşıyordu ve bu cinayetle suçlanmadığı sürece geçerliydi.

Sarah saçlarını kabarttı, arka koltukta sakladığı mavi kapitone gömleğini giydi ve motoru çalıştırdı. Columbus'a doğru yola çıktı, Bay Caddesi'ne doğru ilerlerken hız sınırını dikkatle korudu, Chestnut ve Francisco'yu geçti, aklı başarısından sonra Heidi'yi görmeyi düşünmeye başladı. Heidi'ye kendisi hakkındaki gerçeği, çaldığı ganimetin belki de hayatlarının geri kalanında özgürlüklerini nasıl finanse edeceğini, bir aile olarak birlikte yaşama hayallerinin nasıl gerçekleşeceğini anlattığını hayal etti.

Heidi'nin ellerini çırpıp kollarını ona dolamasını düşünürken, uzaklardan gelen bir ses Sarah'yı rahatsız etti, ta ki bu sızlanmayı daha fazla duymazdan gelemeyene kadar. Döngüsel, tiz feryat arkadan geliyordu ve yaklaştıkça daha da yükseliyordu. Dikiz aynasında kırmızı flaşörleri görebiliyordu.

Polisler.

Onun için gelemezlerdi, değil mi?

JimMorley polisi aramış mıydı? Belki de Morley alarmı çaldığında vadi onu caddede aşağı inerken görmüştü. Yine de, onun arabayı takip ettiğinden emindi.

Nasıl becerdi?

Yolun kenarına çekerken Sarah'nın zihni çalkalandı ve kalbi neredeyse göğsünden fırlayacaktı. Spor çantasını koltuğun altına daha da itti ve sonra gözlerini dikiz aynasından ayırmadan Sarah Wells polis aracının arkasından yaklaşıp fren yapmasını izledi.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 49

Sarah'nın bir mazeret bulması gerektiği anlarda aklı karıştı. Kendi mahallesinden çok uzaktaydı ve bir şeylerden dolayı suçlu görüldüğünden emindi. Arabanın kapısı açılıp, kenarlı şapkalı adam arabadan inip ona doğru yürürken tüm vücudu ter içinde kalmıştı.

Gözleri şapkasının gölgesinde kalmıştı, ama Sarah onun kare çenesini, düz burnunu ve gülümsemeyen ağzını fark etti. Hiç gevşeklik göstermeyen bir memura benziyordu. "Ehliyet ve ruhsat lütfen."

"Evet, efendim," dedi Sarah, torpido gözünü karıştırırken haritaların üstünde cüzdanını buldu, elleri sinirden kaygandı, kredi kartları parmaklarından fırlayıp yere düştü. Sarah ehliyetini aldı, ruhsatını almak için tekrar torpido gözüne daldı ve birbiri ardına memur beye uzattı.

"Efendim, yanlış bir şey mi yaptım? Hız mı yaptım?"

Memur ışığını belgelere tuttu ve birazdan döneceğini söyleyerek kadının adını bilgisayarda aramak üzere arabasına döndü.

Aynasında kiraz ışıkları yanıp sönüyordu. Sarah'nın aklına gelen tek mantıklı düşünce Morley soygununun yaptığı en aptalca şey olduğuydu. Polis memurunun ona arabadan inmesini emrettiğini ve ellerini kaputun üzerine koymasını söylediğini hayal etti. Dorian Morley'in mücevherlerini ne kadar kolay bulacağını gördü.

Zaman ilerledikçe, diğer polis arabalarının geldiğini, polislerin etrafını sardığını ve nasıl suçüstü yakalandığına güldüklerini hayal etti. İtiraf edene kadar devam edecek sorguyu hayal etti - ki bu hemen olacaktı, çünkü kanıtları açıklamak mümkün olmayacaktı.

Sarah'nın ayak bileğindeki ağrı dayanılmazdı ve bununla birlikte mide bulantısına dönüşen bir baş dönmesi vardı.

Ona ne olacaktı? Heidi'ye ne olacak?

Bir ışın gözlerine çarptı; memur geri dönmüştü, bir eli feneri tutarken diğer eliyle belgelerini geri veriyordu.

"Sol stop lambanız kırılmış," dedi. "Bunu doğru şekilde tamir ettirmen gerekiyor." Sarah özür diledi, kendi kendine gülünç derecede suçlu görünüyordu.

kulaklar, ışığın bozuk olduğunu fark etmediğini söyledi, oto tamircisine gideceğine söz verdi-- ve sonra bitti. Araç yanından geçip giderken Sarah arabanın kapısını açtı ve sokağa kustu. Sonra alnını direksiyona dayadı.

"Teşekkürler Tanrım," dedi yüksek sesle.

Arabayı tekrar çalıştırıp Marina Bulvarı'na yöneldiğinde elleri hâlâ titriyordu. Cadde boyunca kayarak ilerlerken gözlerini Golden Gate Köprüsü'ne çevirdi, ışık zincirleri parlıyordu. Bu bir işaretti, bu ışık kolyesi ve Sarah'nın iyimserliği bu kez coşku olarak yeniden doğdu.

Maliyetli hatalar yapmamıştı. Morley'ler hakkında ödevini yapmış ve onu hedefine çok daha fazla yaklaştıran birinci sınıf bir soygun gerçekleştirmişti. Ve şimdi parlak bir fikri vardı.

Arka lambasını bir an önce tamir ettirmenin yanı sıra Maury Green'in dul eşini arayacaktı. Bayan Green'e bir teklifte bulunacaktı, Sarah'ya başka bir çit ayarlarsa buluculuk ücreti alacaktı.

Dorian Morley'in günlük elmaslarıyla dolu zarflar aklına geldikçe daha çok düşünmeye başladı. Kasadan başka neler aldığını görmek için sabırsızlanıyordu.

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 50

SARAH, iğrenç, tüyleri diken diken eden kocasıyla paylaştığı tek yatak odalı dairenin kapısını açtı. Küçük antrede bir süre dinledi ve horlama sesi duyunca oturma odasına adım attı. "Dehşet" kahverengi deri koltuğuna yığılmış, eşinin kazağı ve şortuyla uyuyordu, ekose iç çamaşırı sadece görünmekle kalmıyor, aynı zamanda çözölmüş ve açıktı.

Televizyonda sessizce sevişen porno çiftine burnunu kırıştırdı, sonra kocasının yanından geçip yatak odasına girdi ve kapıyı kapatıp kilidi sessizce fırlattı.

Ancak o zaman gerçek bir nefes almanın güvenli olduğunu hissetti. Perdeleri sarsarak kapattı ve tepedeki ışığı yaktı. Sonra ganimet dolu spor çantasını açtı ve şişkin zarfları yatak örtüsünün üzerine döktü.

Sarah her bir küçük paketi açıp içindekileri serbest bırakırken nefes alış veriş kesik kesikti ve gözleri parlıyordu. Pırlanta kolyeler buzdan akıntılar gibi dökölüyordu. Mücevherlerle kaplı bileziklerin, broşların, kolyelerin ve yüzüklerin her birine parmaklarının ucuyla dokundu, cüretkârlığı karşısında afalladı ve aynı zamanda her bir görkemli sanat eseri karşısında büyüldü.

Dorian Morley'in zevki harikaydı. Elmas kolyeler yeniydi ama ince ince işlenmiş antika paketleri kişisel bir koleksiyonun parçası gibi görünüyordu. Sarah bu hazinenin miras mı kaldığını yoksa Dorian Morley'in kendisi tarafından parça parça mı toplandığını merak etti.

Ve Sarah zenginlerden çalmaya başladığından beri ilk kez, bu mücevherlerin sahibi olan kadının kaybını öğrendiğinde çok üzüleceğini biliyordu.

Bu bir mücevher hırsızı için iyi bir düşünce değildi, bu yüzden zihninden sildi ve kendine bu dünyanın Morley'lerinin sigortası ve araçları olduğunu, kendisinin ve Heidi'nin ise kendilerinden başka hiçbir yedekleri, kurtarıcıları olmadığını ve kocalarıyla yaşadıkları her günün nefret ve korkunç risklerle dolu olduğunu hatırlattı.

Sarah parçaları paketlerine geri koydu ve şifonyerinin alt çekmecesini açtı. Tişörtleri ve eşofmanları bir kenara itti, sahte tabanın ince tahtasını kaldırdı ve alet çantasını yerleştirdi.

Morley mücevherlerini saklamadan önce Sarah'nın onu bir kez daha görmesi gerekiyordu. Gizli zulanın sağ arka köşesine uzandı ve yuvarlak kapaklı bir sandığa benzeyen küçük deri kutuya dokundu.

Kutu kapalı eline mükemmel bir şekilde oturdu. Kapağı açtı ve Casey Dowling'in harika yüzüğüne baktı. Işığın altında sanki canlıymış gibi parlıyordu.

Şu sarı taş. Vay canına. Muhteşemdi.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 51

CONKLIN, ekip arabasını Russian Hill'deki Tudor tarzı malikanenin önüne park ederken benimle konuştu.

"Ne tesadüf, değil mi? Hello Kitty, Ruj Katili'nin Elaine Marone ve çocuğuna saldırdığı gece bir iş yapıyor."

"Rich, gözlerim açıldığında, biliyor musun? Üç saatlik uykudan sonra, her şeyin çok fazla olduğunu, İş'in beni ele geçirdiğini, beni öldürmeden önce bırakmam gerektiğini düşünüyorum. Ve sonra kendime bundan sonra ne halt edeceğimi soruyorum."

"Böyle düşüncelere kapıldığımda Martinique'de bir dalış mağazası açmayı düşünüyorum." "Morley'lere iyi davran. Muhtemelen sana bu konuda yardımcı olabilirler." Devasa ön kapı açılırken Conklin kahkahasını bastırdı. Dorian Morley uzun boylu, kırk yaşlarında, çiçekli bir tunik ve siyah pantolon giymiş, kahverengi saçlarını toplayıp tokayla tutturmuş çekici bir kadındı. Ayrıca gözleri kızarmıştı ve sarsılmış görünüyordu. Bizi mutfığa davet etti - deniz yeşili cam tezgahları ve diğer her şeyi paslanmaz çelik olan geniş, iyi aydınlatılmış bir alan. Kocasını iri elinde bir fincan kahveyle masada oturuyordu. Kadın bizi tanıştırtırken ayağa kalktı.

Masaya oturduğumuzda Jim Morley, "Kendimi aptal gibi hissediyorum," dedi. "Yatak odasının kapısı kilitliydi. Bu çok garipti. Dedim ki, 'Alo Killy? Sen misin?' dedim." Öğürür gibi bir ses çıkardı ve başını salladı. "Neden bunun senin başına gelebileceğini hiç düşünmüyorsun?" Morley misafir odasından geçtiğini ve banyoya bu şekilde girdiğini anlatmaya devam etti.

"Hırsız gördün mü?" İnanmamayı umarak sordum.

Morley, "Hayır, yatak odasının ışıkları kapalıydı," dedi. "Bana yalvardı, onu biraz yalnız bırakmamı istedi ve bu da beni Laura Chenoweth adında bir arkadaşımız olduğuna ikna etti. O ve kocası Jesse zor bir dönemden geçiyorlardı ve ben de barışıklarını düşündüm, bilirsiniz, özel olarak.

"Her neyse, gazeteler Hello Kitty'den bir erkek olarak bahsedip duruyor, değil mi?" Bu yeni bilgiyle sarsılmıştım.

Eğer Hello Kitty bir kadın olsaydı, bu bizim ilk gerçek ipucumuz olurdu. Emin olmak için kör bir ipucu, ama bir şey!

Dorian Morley, "Partiden kalan mücevherleri şifonyerin üstüne attım," dedi. "Mücevherlerimi kasaya koymaya gidene kadar soyulduğumuzu bile bilmiyordum." Başını ellerinin arasına aldı ve usulca ağlamaya başladı. Kocasına bize şöyle dedi: "Mücevherlerin çoğu Dorian'ın annesine aitti. Bir kısmı da büyükannesine aitti. Onları geri alma şansımız nedir?"

Hâlâ kedi hırsızımızın bir kadın olduğu fikrine takılıp kalmıştım. Conklin'in önceki Hello Kitty soygunlarında çalınan malların hiçbirinin ortaya çıkmadığını söylediğini duydum ve sonra Dorian Morley başını kaldırıp, "Mesele sadece mücevherler değil Jim. Mesele bir katilin evimizin içinde olması. Yatak odamızın içinde. "Ya çekip gitmek yerine ona meydan okusaydın? Tanrım, Jim, seni vurabilirdi!"

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 52

Tracchio'nun ofisine çağrılmak her zaman bir maceradır. Bir beşlik mi çakacaksınız yoksa bir sinir krizinde ön sırada mı oturacaksınız asla bilemezsiniz.

Tracchio telefonu kapatırken Jacobi, Chi ve ben maun masasının kıvrımına oturduk ve onun tarağını okşamasını izledik. Tracchio'dan hoşlanmıyorum ama onun sadece gerçek bir polisin yapması gereken bir işi yapan bir bürokrat olduğunu da asla unutmuyorum. Asistanı ona taze bir fincan çay getirirken, "Belediye başkanının hızlı arama listesinde ben varım," diyordu. "Ben onun 'favoriler' listesindeyim, anlıyor musun, ilk beşten biriyim. Bu sabah, bunu gördüğünde bir numaraya yükseldim."

Tracchio sabahki Chronicle gazetesini Claire'in arabasının camından eğilmiş fotoğrafıyla birlikte "Bir Silah Alın" manşetiyle gösterdi.

Kızardım, hem korktum hem de en iyi arkadaşım adına utandım.

"Bunu bizden biri söyledi," dedi Tracchio, sesi yükseliyordu. "Vatandaşlarımıza silah taşımalarını söyledi ve belediye başkanı hepimizin, buna sen de dahilsin, sen ve özellikle sen," dedi ve tombul parmağını Jacobi'ye doğru uzatarak, "kıçını limonlu tarttan ayırt edemiyorsun." Jacobi kendini savunmak için yarı ayağa kalktı ama Tracchio onu susturmak ve oturtmak için elini uzattı.

"Bir şey söyleme Jacobi. Havamda değilim. Ve sana göstermem gereken başka bir şey var."

Tracchio masasındaki dosyayı açtı, bir gazete kâğıdı çıkardı, çevirdi ve bize doğru itti. "Bu yarın sabahki Chronicle'da yayınlanacak. Yayıncı belediye başkanına bir ön kopya gönderdi, o da etrafta dolaştırdı." Başlığı okudum: "San Francisco Sakinlerine Açık Mektup." Tracchio arkasına yaslandı ve "Devam et Boxer. Bunu yüksek sesle oku."

"San Francisco sakinlerine açık bir mektup," diye okudum itaatkâr bir şekilde. "Bir teklifim var. Çok basit. İki milyon dolar nakit para ve güvenilebileceğim bir irtibat kişisi istiyorum. Parayı aldıktan sonra San Francisco'yu temelli terk edeceğim ve kadın ve çocuk cinayetleri duracak. Yayınlanmış bir cevap bekliyorum ve sonra detayları çalışacağız. İyi günler dilerim. İmzalı değil ama sanırım bunu kimin yazdığını biliyoruz."

Bu fikir başımı zonklattı.

"Efendim, Ruj Katili'ne gerçekten ödeme yapacağımızı düşünmüyorsunuz değil mi?" Tracchio'ya sordum.

"Elbette bizim bütçemizden değil, ancak özel bir vatandaş nakit para ile öne çıktı bile, evet."

"Şef, kimsenin bir katile para vermesine izin veremeyiz. Bu, silahı ve hasta bir fikri olan her ucubenin önünü açar--"

"O haklı," dedi Jacobi. "Bunu biliyorsun Tony. Ona teslim olmak yapabileceğimiz en kötü şey."

Tracchio öne doğru eğildi, elinin tersiyle gazete kağıdına vurdu ve şöyle dedi: "Hepiniz beni dinleyin. Son birkaç hafta içinde birçok masum insan vurularak öldürüldü. Kırk adam ve kadın gece gündüz bu dava üzerinde çalışıyor ve elimizde hiçbir şey yok. Hiçbir şey yok. Baş adli tabibin insanların toplanmaya başlaması gerektiğini söylemesi dışında.

"Başka seçeneğim var mı? Hiçbir seçeneğim yok. Bu mektup kaçacak," dedi şef, sırayla her birimize bakarak, "ve ben onu durduramam. O yüzden bu psikopatı nasıl yakalayacağınızı bulun. Bir tuzak kurun. Bunu nasıl yapacağınız size kalmış. Zor olduğunu biliyorum. Bu yüzden buna 'iş' deniyor. Şimdi, ofisime ihtiyacım var. Belediye başkanını aramalıyım."

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 53

Merdivenlerden aşağı Chi ve Jacobi'yle birlikte koşarak indim, üçümüz de kendi mahcup sessizliğimize gömülmüştük. Evet, Tracchio'nun dayak yemesi küçük düşürücüydü ama çok daha kötüsü şehrin bir psikopat tarafından rehin tutuluyor olmasıydı. Ve Tracchio o kadar zor durumdaydı ki, bir teröriste teslim oluyordu.

Görünüşe göre bağış çoktan harekete geçmişti. Belediye başkanının yakın çevresinden biri, daha mektubu yayınlanmadan Rujlu Katil'e ödeme yapmak için iki milyon dolarla öne çıkmıştı. Katile milyonlarını verirse şehri terk edeceğine inanmak delice, tamamen sihirli bir düşünceydi. Gidecek olsa bile nereye gidecekti? Oraya vardığında ne yapacaktı? Ve daha kaç deli para için cinayet işlemek için ilham alacaktı?

Jacobi, Chi ve ben ekip odasına girdiğimizde tüm gözler bize çevrildi, sessiz soru havada bir fırtına bulutu gibi asılı kaldı.

Şef ne dedi?

Jacobi odanın başında durdu. Öfkeliydi ve kendisine bakan altı adama her kelimeyi ısırarak söylüyordu: "Ruj Katili cinayetleri durdurmak için iki milyon dolar istiyor. Şef bizden bir tuzak kurmamızı istiyor."

Nefesler tutulmuş, yorumlar sağanak yağmura dönüşen gök gürültüsü kadar yüksek sesle yapılıyordu. "Bu kadar yeter," dedi Jacobi. "Yetki Boxer'da. Çavuş, beni haberdar et. Her saat başı. Saat başı."

Conklin'in karşısındaki masama oturdum, Chi de bir sandalye çekti. Henry Tyler'ı ararken Conklin'e Tracchio'dan yediğimiz dayak hakkında bilgi verdim. Otomatik menüden Tyler'ın kişisel asistanına, oradan da beklemeye alındığım için Muzak'a geçtim. Henry Tyler güçlü bir adam, SanFranciscoChronicle'ın yardımcı yayıncısı. Kızı Madison bir süre önce kaçırılmıştı, tatlı, erken gelişmiş küçük bir kızdı, bir tür müzik dehasıydı.

Conklin'in ve benim çalışmalarım sayesinde Madison Tyler bir çukurda ölü bulunmamıştı. Onun yerine piyano çalıyor, okula gidiyor ve küçük köpeğiyle oynayıyordu. Tyler ve karısı Madison'ın hayatını kurtardığımız için Conklin'e ve bana o kadar minnettarlardı ki Tyler

bize büyük bir iyilik borçluydu. Bu sözü hatırlayacağını umuyordum.
Sonra da telefona sarıldı.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 54

"BAY TYLER," dedim telefona, uzun boylu, kır saçlı adamın zihnimdeki görüntüsünü çağırarak. Onu en son gördüğümde küçük kızıyla birlikte parktaydı. Gülüyordu.

"Lindsay, sana söyledim, bana Henry de," dedi Tyler şimdi. "Ben de senin aramanı bekliyordum. Bu adamla ilgili olmak zorunda olması çok kötü."

"Ortaya çıkmasına sevindik," dedim Tyler'a. "Bu bir fırsat, ama sadece bir plan yapmak için zamanımız olursa. Onu oyalayabilir misin, Henry? Ya mektubunu yarın yayınlamazsan, belki bize bir gün daha verirsin?" "Bunu nasıl yapabilirim? Eğer mektubunu yayınlamazsam ve daha fazla insanı öldürürse, bu benim hatam olacak-- ve bununla yaşayamam. Ama, Lindsay, yapabilirim onun için para bul. Sizin aracılık yapabileceğinizi umuyordum." "Ona iki milyon mu ödüyorsun?"

"Neresinden bakarsan bak ucuz," dedi Tyler bana. "Beş katını da isteyebilirdi ve ona ödeme yapmak yine de yapılacak en doğru şey olurdu. Ona istediğini vermezsek çocukları ve annelerini öldürmeye devam edecek, bunu biliyorsun. Eminim en başından beri aklında bu ödemeyi yapmak vardı."

Henry Tyler'ın katile ödeme yapacağını söylediğini duyduğumda irkildim ve vardığı sonuç beni daha da şaşırttı: Ruj Katili'nin çılgınlığı başından beri parayla ilgiliydi.

"Henry, beni endişelendiren şey katili satın almanın onu öldürmekten alıkoymayacağı ve sadece başkalarını benzer tehditlerde bulunmaya teşvik edeceği."

"Anlıyorum, Lindsay. Ona bir şekilde çelme takmalıyız. Bu yüzden seninle çalışacağım."

Baş ağrım gözlerimin arasında erimişti. Ben bir polistim, başka bir şey değil. Duvarların arkasını ya da bir psikopatın zihnini göremezdim. Henry Tyler'ın Ruj Katili'ni durdurabileceğimi düşünmesi gururumu okşasa da, katilin zeki olduğu ortadaydı; bir çanta dolusu parayı almak için onu bekleyen bir minibüs dolusu polise kanmayacak kadar zeki.

En kötü senaryo, en olası görünen senaryoydu: Katil parayı alır. Katil kaçır. Katil öldürmeye devam eder. Ve ülkenin her yerinde terörizme ilham veriyor. Şehirde yeterince polis yoktu.

Amerika'da para için adam öldüren sapıkların salgınını örtbas etmek için. Tyler'a "Anladığımdan emin olmak istiyorum" dedim. "Ruj Katili'yle temas kurmadın. Ona parayı vereceğini bilmiyor mu?"

"Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyor. Mektubu yayınlamamız için bize para ödedi ve gazetede bir iade mektubu yoluyla bir yanıt bekliyor olacak. Oyalayabilir, parayı alabilir ve yarından sonraki gün yayınlanmak üzere bir cevap yazabilirim."

"Yani iki günümüz var."

"Evet. Sanırım bu doğru."

Tyler'a "Yarın sabah yeni bir sekreterin başlıyor," dedim. "Günün her saati seninle olacağım."

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 55

Kahve odasında bir yığın çörek vardı ve ben onları almaya gittim. Neredeyse iki haftadır tek bir öğün bile yememiştım ve bu süre içinde arka arkaya beş saatten fazla uyumamıştım. Egzersiz ise sıfırdı, tabii beynimin hamster çarkında 7/24 çalışması bir şey sayılmazsa.

Kahveme şeker attım, ekip odasına geri döndüm ve Cindy'nin benim yerimde oturduğunu, masanın üzerinden Conklin'e gülümsediğini ve kabarık sarı buklelerini salladığını gördüm.

"Linds," dedi bana sarılmak için ayağa kalkarken.

"Hey, Cindy," dedim ona biraz fazla sıkı sarılarak, "Rich ve benim sana söyleyeceklerimiz var - kayıt dışı."

"Hello Kitty'nin dişi olduğunu mu?"

Bana omuz silkmiş olan ortağıma ters ters baktım.

"Bu yayın için değil," dedim ve koltuğuma doğru sallanarak Cindy'nin bir sandalye çekmesini izledim. Çöreklerimi bir kâğıt peçetenin üzerine yığdım ve kahve fincanımı bir dosya klasörünün üzerine yerleştirdim.

Cindy bilgisayar çantasından bir kâğıt çıkararak, "Bir evin kenarına tırmanabilecek sosyal kayıtlardaki erkeklerin bir listesini çıkarmıştım," dedi. "Duke Edgerton, William Burke Ruffalo ve Peter Carothers kaya tırmanıcıları. Onlar benim yıldızlar listemin başındaydı ama şimdi yanlış cinsiyetler, değil mi? Kitty bir kız olduğu için."

"Morley'lerin evindeki kadının Hello Kitty mi yoksa Jim Morley'nin tanımadığı bir parti konuğu mu olduğunu bilmiyoruz," dedim Cindy'ye, "o yüzden delirip bunu basmayalım, tamam mı?" "Hmmmm."

"Cindy, Hello Kitty'nin kadın olduğunu yazarsan gelen tek bir ipucunu bile inceleyemeyiz."

"Morley'lerin dün gece elli misafiri vardı," dedi Cindy. "Haberin yayılmayacağını mı düşünüyorsun?"

"Söylenti ile polis teyidi arasında fark vardır," dedim. "Ama sen bunu zaten biliyorsun."

Cindy burnunu çekti. "Peki ya 'Polis departmanına yakın kaynaklar, Hello Kitty olarak bilinen kedi hırsızın kimliğini ortaya çıkarabilecek yeni bilgilere sahip olduklarını Chroniclet'e doğruladı' desem?"

"Tamam," dedim. "Bunu yaz. Patronun sana söylemediyse diye söylüyorum--" "Henry mi? Oh, o yaptı. Ne yakıcı, değil mi? Ruj Katili'nden bir mektup ön bölüme gidiyor."

"Pekâlâ, her şey yolunda. Başka bir şey var mı, Cindy, canım?"

"Dorian ve Jim Morley ile görüşmeye gidiyorum. Bu bir uyarı."

"Teşekkürler," dedi Conklin.

Cindy'ye, "Hadi bakalım," dedim. "İyi eğlenceler." "Hiçbir şeye kızgın değil misin?"

"Hiç de değil. Liste için teşekkürler." Parmaklarımı salladım.

Conklin'e "Sonra görüşürüz," dedi. Yanağına şefkatle dokunup onu öptüğünde yüzümü çevirdim. Curlilocks gittiğinde kahvemi kaldırdım, dosya klasörünü açtım ve Elaine ile Lily Marone'un morg fotoğraflarını masanın üzerine yaydım. Conklin'e, "İşimize dönelim," dedim. "Ne diyorsun?"

Her kelimededen buz sarkıtları sarkıttım.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 56

Conklin bana, "Ona hiçbir şey söylemedim," dedi.

"Her neyse," diye karşılık verdim. Zihnim bölünüyordu, sanırım kelimenin tam anlamıyla.

Hello Kitty. Ruj Katili.

Ruj Katili her şeyi gölgede bıraktı.

"Cindy'ye Morley'lerden bahsetmedim bile."

"Sana inanıyorum. Her şey bitti. Kitty'nin kadın olduğu haberini yayınlayacak ve telefon hatları yeniden alev alacak."

"Cindy, Morley'lerin arkadaşlarından birinden bir ipucu almış. Her şeyi kendisi yaptı." "Lütfen devam edebilir miyiz?"

Conklin'in yeni bilgiyi Cindy'ye söylemediğine inanmak istemedim ama inandım. İnanıyorum. O dürüst biri. Bir yıldan uzun süredir ortağız ve bu süre içinde ben hayatımı birden fazla kez onun ellerine bıraktım, o da kendi hayatını benimkilere. Saçmalık. İkimizin bombalamalar ve yangın fırtınaları arasında çalıştığımız ve katil serserilerle çatışırken birbirimizi koruduğumuz görüntüler gözümün önünden geçti.

Ortaklar olarak derin bir bağımız vardı ve bir de Claire'in "diğer şey" dediği şey vardı.

İlişkimizde hala tam olarak çözülememiş bir sürü kıvılcım vardı. Bir otel yatağında yarı çıplak boğuştuğumuzu hatırladım, çok geç olmadan durdurduğum bir eylemdi. Duygu itiraflarını hatırladım. Bunları bir daha asla tartışmayacağımıza, ilişkimizi profesyonelce sürdürmemiz gerektiğine, bunun en iyi ve tek yol olduğuna dair sözler. Ve şimdi Rich, Cindy'ye sırlıslıkla aşıktı. Bu yüzden kaltak gibi davranıyor olmalıydım. Öyle olmalıydı, çünkü Joe'yu seviyorum. Onu çok seviyorum ve Cindy ve Rich birlikte mükemmeller.

Elimdeki çörekleri ayırdım ve çikolatalı olanı Conklin'e verdim. "Vay canına. Çikolatalı olan. Benim için mi?"

"Özür dilerim. Hormonal biriyim. Her zaman." "Kendine fazla yüklenme, tamam mı Linds?" "Deniyorum."

Conklin oturduğu yerden kalktı, yan yana duran masalarımızdan benim tarafıma geldi ve Cindy'nin az önce boşalttığı sandalyeye oturdu.

"Joe konusunda emin misin?" diye sordu bana.

Yarım saniyeliğine büyüledim. Conklin'in yakışıklılığı üzerimde böyle bir etki bırakıyor, ayrıca kokusunda da bir şeyler var. Her ne sabun kullanıyorsa artık. "Eminim," dedim, başka tarafa bakarak.

"O mu?"

Başımı salladım ve "Aradığım kişi o." dedim.

Conklin'in dudaklarını yanağımda hissettim, tam da takım odasımdaydım, kesinlikle partnerime yakışmayan bir hareketti ama kimsenin görüp görmemesi umurumda değildi.

"Tamam o zaman," dedi.

Sandalyesine geri döndü ve ayaklarını masanın üzerine koydu.

"Hello Kitty dişiyse ne değişir? Casey Dowling'i neden vursun ki?"

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 57

Öğle yemeği arasıydı ve binadan önce Sarah çıkmıştı. Şimdi Heidi lokantaya girdi ve Sarah'yı pencerenin yanındaki bir masada gördü.

Heidi gülümsedi, el salladı ve Sarah'nın yanına oturup elini tutabilmek için kırmızı deri bankete doğru kayd. Sarah'yı çabucak öptü, sonra omzunun üzerinden bakarak etrafta başka öğretmen olmadığından emin oldu.

"Doğum günün kutlu olsun, sevgilim," dedi Sarah. "Tam bir otuz yaşındasın." Heidi güldü. "Kendimi yirmi yaşımdan farklı hissetmiyorum-

Dokuz. Ben de öyle düşünmüştüm."

Menüler masaya getirildi ve sıcak, açık yüzlü hindili sandviçler hızlıca yenildi çünkü öğle arası kısıydı ve akıllarında çok şey vardı. Heidi ağzından kaçırdı: "Kovulmaktan, Terror ya da Beastly'nin çıldırmasından korkmadan gerçekten birlikte olabilseydik, sence birbirimiz hakkında daha farklı hisseder miydik?" "Yani, kendimizi güvende hissetseydik birbirimizi daha az mı önemserdik?"

"Evet."

"Hayır. Bence daha iyi olur. Daha iyi olacak. Bu bir söz. Bak, Heidi--" Mutfaktan üç garson çıktı, öndeki pastayı tutuyordu ve elini otuz küçük pembe mumun önünde birleştirdi. Garsonlar masanın başında kümelendi ve şarkı söyledi: "Mutlu yıllar sevgili Heidi. Mutlu yıllar sana." Alkış sesleri dar lokantada bir aşağı bir yukarı yankılanırken Heidi Sarah'ya baktı, elini sıktı ve sonra mumları üfledi, her birini ilk denemede.

"Bana ne dilediğini söyleme," dedi Sarah.

"Söylememe gerek yok. Sen biliyorsun."

İkili kucaklaştı, Sarah kot pantolonunun cebindeki hediye düşünürken kalp atışları hızlandı.

"Doğum günü kızım için bir şeyim var," dedi Sarah. Cebini karıştırdı ve içinden sadece gerçekten iyi bir şeyin çıkabileceği kadar küçük bir paket çıkardı. Heidi, Sarah ile muzip bir bakış alışverişinde bulundu, gümüş ambalaj kağıdını soydu ve yuvarlak tepeli bir sandık şeklindeki küçük deri kutuyu tuttu.

"Bunun ne olduğunu tahmin edemiyorum," dedi. "Tahmin etme."

Kutuyu iki eliyle tutan Heidi kapağı açtı, sonra zinciri ve parlak sarı, çok yönlü bir taş olan kolyeyi çıkardı. Heidi nefesini tuttu ve kollarını Sarah'nın boynuna dolayarak takmasına yardım etmesini istedi.

Sarah gülümsedi, Heidi'nin yumuşak kızıl saçlarını ensesinden uzaklaştırdı ve tokayı taktı. Fisherman's Wharf'taki boncuk ustası taşı yeni yerine oturtmak için harika bir iş çıkarmış, yirmi doları alırken soru sormamış, hatta ona bakmamıştı bile.

"Buna bayıldım. Bu en güzel hediye, Sarah. Ne tür bir taş bu?" "Bu bir sitrin, ama ben bunu bir söz taşı olarak düşünüyorum."

Heidi, Sarah'nın gözlerinin içine baktı ve başını salladı.

Sarah, Heidi'nin boynundan tatlı tatlı sarkan mücevhere dokundu ve kendi kendine listesindeki son işi yapacağını, bir çitle bağlantı kuracağını, Heidi, Sherry ve Steven'ı San Francisco'dan çıkaracağını, bir şekilde kendisinin, Heidi'nin ve çocukların hayatlarının her günü korkmaktan vazgeçeceklerini söyledi.

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

58. Bölüm

Rujlu Katil'in "fidye mektubuna" cevap Chronicle'da yayınlandı ve birkaç saat içinde gezegen frene bastı ve tüm gözler San Francisco'ya sabitlendi. Her türden ve her kesimden medya, uydu minibüsleriyle ve yaya olarak Adalet Sarayı'nın ve Chronicle Binası'nın etrafını sardı, Tyler'ın telefon hatlarını röportaj talepleriyle doldurdu ve sokaklarda polislerin ve gazete çalışanlarının peşine düştü. Fikri olan ve bilgisayarı olan her erkek, kadın ve çocuk editöre mektuplar gönderdi.

Röportajlar reddedildi ve belediye başkanı basına "yapmamız gerekeni yapmamıza izin verin. Gerçek ortaya çıktıktan sonra tam açıklama yapacağız."

Rich Conklin, Cappy McNeil ve ben Chronicle'a yerleştirilmiştik ve çöpleri gerçek olanlardan ayırmakla görevliydik: Katilden San Francisco'yu rahat bırakması karşılığında iki milyon kan parasının nasıl teslim edileceğine dair talimatlar içeren bir cevap.

Bu, ancak katili tuzağa düşürürsek lehimize dönebilecek mide bulandırıcı bir kaybet-kaybet durumuydu. Basit bir planımız vardı. Parayı takip etmek.

Öğleden sonra saat 2:15'te posta arabası, H. Tyler'a gönderilmiş kalın kahverengi bir zarfla yönetim katına geldi. Lateks eldivenlerimi giydim ve posta odasındaki çocuğa "Bunu kim teslim etti?" diye sordum.

"Hal, Speedy Transit'ten. Onu tanıyorum." "Sen mi imzaladın?"

"Yaklaşık sekiz ya da on dakika önce. Hemen geldim." "Adın ne senin?"

"Dave. Hopkins."

Dave Hopkins'e koridora inmesini ve kahverengi ceketli iri adam Müfettiş McNeil'den Hal'i hemen sorgulamasını istemesini söyledim. Sonra Conklin'e seslendim, o da koridorun karşısındaki küpten çıktı ve beni Tyler'ın kapısına kadar takip etti.

Dedim ki, "Henry, bu o olabilir. Ya da bir mektup bombası olabilir." Tyler, "Tuvalete mi atmak istersin yoksa açmak mı?" diye sordu.

Conklin'e baktım.

"Kendimi şanslı hissediyorum," dedi.

Paketi Tyler'ın deri kaplı masasının ortasına koydum. Hepimiz Tyler'ın adının ve büyük siyah harflerle "ACİL" kelimesinin yazılı olduğu zarfa baktık. İade adresinin olması gereken yerde kırmızıyla yazılmış üç harf vardı: "WCF."

Katilin özel imzasını basından saklamıştık, bu yüzden bu paketin ondan geldiğine dair aklımda çok az şüphe vardı. Tyler bir mektup açacağı aldı, zarfı yarı ve içindeki nesneler masasının üzerine kayana kadar yavaşça eğdi. Birinci madde bir telefondur. Ön ödemeli bir modeldi, bir kalıp el sabunu büyüklüğündeydi, boyun askıları, kulaklıklılı bir kulaklık, bir çene mikrofonu ve dahili bir kamera ile tamamlanmıştı. İkinci parça, "H. Tyler" adına gönderilmiş, beyaz, standart bir zarftı. Zarfı açtım ve içindeki katlanmış beyaz kâğıdı salladım. Mesaj daktilo edilmiş ve mürekkep püskürtmeli bir makineyle yazdırılmıştı. Notta şöyle yazıyordu: "Tyler. Beni aramak için bu telefonu kullan." Bir numara ve imza vardı: "WCF."

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 59

"Kontrollü bir telefonda yapılan aramayı takip edebilir misin?"
Tyler sordu.

Başımı salladım. "Etkili değil. GPS cihazı yok, bu yüzden telefonun yerini takip etmenin de bir yolu yok."

Tyler cep telefonunu aldı ve numarayı çevirdi. Yanına eğildim ve kulağımı onunkinin yanına koydum. Telefon çaldı ve bir erkek sesi "Tyler?" dedi.

"Evet, ben Henry Tyler. Kiminle konuşuyorum?"

"İstediğim şey sizde mi?"

"İstiyorum," dedi Tyler.

"Telefon kamerasını aç. Bana parayı göster."

Henry bir evrak çantasını masasına kaldırdı, çengellerini açtı ve telefonu düzgün paketler halindeki iki milyon dolara doğrulttu. Bir kare fotoğraf çekti, sonra da "Fotoğraflı aldınız mı?" diye sordu.

"Evet. Senden bir aracı seçmeni istemiştin."

Tyler, "Ben senin bağlantın olacağım," dedi.

"Çok tanınırsın," dedi katil.

Tyler, Conklin'e bakarak, "Reklam satışında iyi bir adamım var," dedi. "Ve isteklerime rağmen sekreterim gönüllü oldu."

"Adı ne?" "Judy."

Judy Price."

"Telefonu Judy'ye ver."

Tyler telefonu bana uzattı. "Ben Judy Price." dedim.

"Judy. Bu telefon bilgisayarına üç saat boyunca video aktarabilir. Umarım işimizi bundan daha kısa sürede sonuçlandırabiliriz. Boyun askılarını kullan ve telefonu kamera lensi dışarı bakacak şekilde tak. Ben parayı alana kadar takılı kalsın. İlerlerken seni yönlendireceğim. Beni duyuyor musun?"

"Telefonu açık tutmamı ve size video akışı göndermesi için dışarı bakacak şekilde takmamı istiyorsunuz."

"İyi kız. Talimatlarıma uymakta tereddüt edersen, benimle herhangi bir şekilde dalga geçersen telefonu kapatırım. Ondan sonra birkaç kişiyi daha öldüreceğim ve ölümleri senin üzerine kalacak."

"Hey, ya servisi kaybedersem?" Ben sordum.

"Sizi tekrar arayacağım. Hattın müsait olduğundan emin ol. Aptalca telefon numaraları yapma Judy."

"Size nasıl hitap edeyim?"

"Bana 'efendim' de. Anlaşıldı mı?" "Evet, efendim."

"Güzel. Şimdi telefonu boynuna as ve küçük bir pirouette yap ki yanında kimin olduğunu görebileyim."

Topuğumun üzerinde döndüm ve ofisi taradım. "Tyler'ı tanıyorum. Diğer adam kim?" "Reklam satışıdaki Rich."

"Hoparlörü aç," dedi katil. Hoparlör düğmesini buldum ve açtım.

"Rich, Judy'yi takip etme. Bu senin için de geçerli Tyler. Ve söylemeye gerek yok, eğer polis görürsem, Judy'nin takip edildiğini düşündüren herhangi bir şey, telefonu kapatırım. Oyun biter. Anladın mı?"

"Evet."

"Kamerayı kendine çevir, Judy."

Bir duraklama oldu. Beklediğimden daha uzun. Sonra katilin sesi geri geldi. "Güzel göğüs, Judy. Umalım da akıllı bir sarışın olasın. Şimdi kulaklığı telefona bağla ve kulaklıkları tak. Beni duyabiliyor musun?"

"Evet."

"Tamam, tatlı şey, asansöre binip caddeye in. Mission ve Fifth'in köşesine geldiğinizde size talimatları vereceğim."

"Sabırsızlanıyorum," diye mırıldandım.

"Yüksek sesle ve net bir şekilde geliyorsun," dedi katil, sesinde keskin bir tonla. "Seni tekrar uyarıyorum Judy. Bu şehir için şanslı bir fırsat. Bunu mahvetme."

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 60

Boynumda asılı duran telefon patlamaya hazır bir bomba gibiydi. Ruj Katili gördüğüm her şeyi görebiliyor, duyduklarımı ve söylediklerimi duyabiliyordu ve eğer o aşağılık, kaba psikopat mutsuz olursa, daha fazla masum cana kıyacaktı.

Uyarılmıştık.

Chronicle Binası'ndan çıkıp donuk gri bir öğleden sonraya doğru yürüdüm. Alışveriş yapanlara ve sarı ışıktaki geçenlere baktım ve Rujlu Katil'in Beşinci Cadde ve Mission'daki plakasız arabaları tanıyıp tanımadığını merak ettim. Jacobi ve Brady'yi, Lemke ve Samuels'i ve Chi'yi gördüm.

Şimdiye kadar Conklin benim aracı olduğumu ve gizli çalıştığımı haber vermişti. Yine de, haberin duyulmasını önlemek için Jacobi'yle göz göze geldim ve elimi objektiften uzak tutmaya dikkat ederek iki parmağımı önce gözlerime sonra da telefona götürerek Jacobi'ye izlendiğimi işaret ettim.

İşte o zaman Cindy'yi gördüm. Gözleri kocaman açılmıştı ve Chronicle Binası'nın duvarına yaslanmış, giyotine gidiyormuşum gibi bana bakıyordu. Ona karşı sevgi doluydum. Ona sarılmak istedim ama onun yerine göz kırptım ve parmaklarımı çapraz tuttum.

Gülümsemeye çalıştım.

Sokağa döndüm ve Tyler'ın ZERO Halliburton çantasını sağ elime aldım. Korkuyordum elbette. Çantayı "efendim "e verdiğimde tanık istemeyecekti. Beni vurma ihtimali yüksekti. Tabii önce ben onu vurmazsam.

Mikrofona dedim ki, "Fifth ve Mission'ın köşesindeyim. Şimdi ne olacak?" "El çantayı çöp kutusuna bırak. Ve bana göster."

"El çantam mı?"

"Yap, prenses."

Tyler'ın sekreteri olarak görev yaptığım için silahımı ve cep telefonumu omuz çantamın içine saklamıştım. Çöp kutusuna attım, sonra da katilin benim yaptığımı görebilmesi için kamerayı eğdim. Oropsu çocuğu.

"Aferin kızıma," dedi Ruj Katili. "Şimdi Powell'daki BART'a gidelim." Powell Caddesi BART bir buçuk blok ötedeydi. Market'i geçerken Conklin'in kamera menzili dışında arkamdan geldiğini gördüm ve rahatladım. Silahım yoktu ama ortağım yanımdaydı.

Merdivenlerden aşağı indim ve havaalanına giden trenlerin peronuna ulaştım. BART trenleri istasyona girdiklerinde bir uyarı düdüğü çalan şık mermilerdir - ki bu şimdi oluyordu.

Frenler gıcırdadı. Kapılar açıldı. Üzerinde SFO yazan trene bindim ve Conklin'in de en uçtaki aynı vagona bindiğini gördüm. Tren hareket etti ve katilin sesi hafifçe kesilerek kulaklarıma doldu. "Vagonda pan yapın," dedi.

Omuzlarımı yavaşça sallayarak Conklin'e geri dönmesi için yeterli zamanı verdim. Tren bir sonraki durak için yavaşlıyordu ki hoparlör sisteminden hazır bir ses geldi. İstasyonun adı anons ediliyordu--Civic Center.

Katil dedi ki, "Judy. Hemen dışarı çık." "Havaalanı demiştin."

"Hemen çık dışarı."

Conklin bir köşeye sıkışmıştı, ikimizin arasında onlarca insan vardı. Ben trenden inip kapılar kapanana kadar gittiğimi görmediğini biliyordum. Tren istasyondan çıkarken ortağımın yüzündeki endişeli ifadeyi gördüm. "Ceketini çıkar ve çöp kutusuna at," dedi katil.

"Evimin anahtarları cebimde."

"Ceketini çöpe at. Beni sorgulama, tatlım. Sadece dediğimi yap. Şimdi, merdivenlere git. İlk sahanlıkta etrafı kolaçan et ki seni takip eden biri var mı görebileyim."

Yaptım ve katil tatmin oldu.

"Gidelim prenses. Whitcomb'da bir randevumuz var."

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 61

Yeraltından Civic Center Plaza'ya çıktım, yaldızlı hükümet binaları, bankalar ve kültür kurumlarıyla çevrili, ağaçlarla kaplı bir park - umutsuzca bağımlı olanlar tarafından istila edilmiş güzel bir kamusal alan.

BART istasyonundan Hotel Whitcomb'a doğru yürürken destek görmeyi umarak park etmiş arabaları gözlerimle aradım. Bir arabanın Market'e doğru hızla sola döndüğünü duydum ve düz gri bir Ford'un frene bastığını gördüm. Kameraya kimin kullandığını göstermeden dönemezdim, bu yüzden tek yapabildiğim Jacobi'nin ya da birinin peşimde olmasını ummaktı. Market'i geçip dört yüz odalı zarif bir Viktorya dönemi oteli olan Whitcomb'a gittim ve kristal avizelerle ışıldayan, mermer zeminli, her tarafı ahşap kaplamalı ve devasa çiçek buketleriyle serin havayı koklayan gösterişli lobiye girdim. Kişisel tur rehberim beni neredeyse boş olan güzel bir restoran olan Market Street Grill'e yönlendirdi. Restoranın resepsiyon masasının arkasındaki genç kadın siyah saçlarını geriye doğru toplamış ve mavi takım elbise ceketinin üzerinde SHARRON yazan bir isim etiketi takmıştı.

Sharron yalnız mı yemek yiyeceğimi sordu, ben de "Aslında patronum için bir mektup almaya geldim. Bay Tyler. Kahvaltıda burada bıraktığını düşünüyor."

"Evet," dedi Sharron. "O zarfı gördüm. Onu kaldırdım. Bir dakika bekleyin." Ev sahibesi standın içini karıştırdı ve küçük bir "Buldu" çığlığıyla, üzerinde keçeli kalemle "H. Tyler" yazılı beyaz bir zarfı bana uzattı.

Zarfı bırakan adamı görüp görmediğini sormak istedim ama katilin uyarısı kafamın içinde yüksek sesle yankılanıyordu. "Benimle herhangi bir şekilde uğraşmaya kalkarsan telefonu kapatırım. Ondan sonra birkaç kişiyi daha öldüreceğim ve ölümleri senin üzerine kalacak."

Hostese teşekkür ettim ve restoranın koridorundan lobiye doğru yürüdüm.

"Zarfı aç tatlım," dedi katil ve dişlerimi sıkarak açtım. İçinde bir bilet koçanı ve gevrek banknotlar halinde yirmi beş dolar buldum. Bilet koçanında TRINITY PLAZA yazıyordu. Orayı biliyordum, yakınlarda tüm gün açık olan bir yerdi.

"Eğleniyor musun?" Ruj Katili'ne sordum.

"Bir sürü," dedi bana. "Sıkıldıysan bana kendinden bahset. Can kulağıyla dinlerim." "Senin hakkında konuşmayı tercih ederim. O insanları neden vurdun?" diye sordum. "Sana anlatırdım," dedi, "ama ne derler bilirsin: o zaman seni öldürmek zorunda kalırım-- Lindsay."

"Lindsay kim?" diye sordum ama sarsılmıştım. Adımlarım duraksadı ve neredeyse otelin merdivenlerinde tökezliyordum. Adımı nereden biliyordu?

"Seni tanımadığımı mı sandın? Vay be prenses, bu kasabada neredeyse ünlü sayılırsın. Elbette bu işe bir polis koyacaklarını biliyordum. Ama çok sevindim, o sensin. Çavuş Lindsay Boxer, tasmalı kızım."

"Sen mutlu olduğun sürece sorun yok."

"Mutlu musun? Kendimden geçtim. Dinle, Lindsay. Nerede yaşadığını, arkadaşlarının kim olduğunu, kimi sevdiğini bilmekten sadece bir Google tıklaması uzaktayım. Sanırım bunu benim için bir ödeme günü yapmak için daha iyi bir nedenin var, değil mi tatlım?"

Kameranın gözünde Cindy'yi, Conklin'i, Joe'yu evindeki ofisinde çalışırken, Martha'yı ayaklarının dibinde hayal ettim. Kendimi elimde Glock'umla, beyzbol ceketini giymiş bir adamın renksiz gözleri arasında nişan alırken gördüm. Tetiğe bastım.

Sorun şu ki, Glock'um yoktu.

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 62

"SESSİZSİNİZ PRENSES," dedi kulağımdaki ses. "Ne söylememi istiyorsun?"

"Hayır, haklısın. Çok fazla düşünme. Sadece görevi yerine getir."

Ama yine de düşünüyordum. Eğer onun yüzünü görseydim ve yaşasaydım, işi bitirmek için gerekirse polisliği bırakırdım. San Francisco'daki tüm eski askerlerin, denizcilerin, sahil güvenlik görevlilerinin ve denizcilerin binlerce fotoğrafına bakardım.

Ve eğer San Francisco'da yaşamıyor olsaydı, onu bulana kadar fotoğraflara bakmaya devam ederdim, bu yaptığım son şey olsa bile.

Ama tabii ki yüzünü görmeme ve çekip gitmeme izin vermedi. Bu adam değil. Market boyunca yürüdüm, döndüm ve sonunda otoparkı gördüm. Gişedeki adam arka duvara yaslanmış, gözleri kapalı, iPod'una dalmıştı. Cama vurup bilet koçanını uzattım, bana bakmadı bile. "Bu yirmi beş dolar," dedi.

Faturaları ona doğru ittim, o da bana anahtarları uzattı.

"Hangi araba bu?" Boynumda asılı duran varlığa söyledim. "Yeşil Chevy Impala, dört araba aşağıda ve sağınızda. Bu Lindsay, o yüzden izimi sürme konusunda endişelenme."

Araba çok eski görünüyordu, 80'lerden kalma olabilirdi, birinin çalıntı ihbarında bulunmak için acele edeceği türden bir hurda değildi. Kapıyı açtım ve arka koltukta duran yepyeni Pelican silah çantasını -bir saldırı tüfeği alabilecek kadar uzun- gördüm. "Bu ne için?" Ruj Katili'ne sordum.

"Aç şunu," dedi.

Pelican koruyucu kılıflarıyla tanınır. Köpükle kaplıdırlar, kırılmaz kilitleri vardır ve ateş, su ya da patlayıcı bir maddenin fırlatabileceği her şeye karşı dayanıklıdırlar. Dolgulu çantayı açtım. İçi boştu.

"Parayı içeri koy," dedi Ruj Katili.

Yine onun talimatlarına uydum, Tyler'ın özel çantasından parayı aktardım, banknotları istifledim, kilitleri kapattım, bir yandan da öfkeleniyordum - bir psikopatın bir şehri soymaktan kurtulmasına yardım ediyordum. I

Dünya Savaşı'nda Nazilerin Paris'i nasıl mahvettiğini düşünmeden edemedi.

"Bay Tyler'ın evrak çantasını solunuzdaki Lexus'un altına koyun," dedi katil. "Sadece başka bir önlem, prenses. İçinde bir takip cihazı olması ihtimaline karşı."

"Takip cihazı yok," dedim ama vardı. Tyler'ın çantasının sapında bir GPS vardı.

"Ve ayakkabılarını çıkar," dedi katil. "Onları çantayla birlikte arabanın altına koy." Dediğini yaptım, Jacobi'nin GPS sinyalini bu otoparka kadar takip edip çantayı nasıl bulacağımı düşündüm - ve bu bir çıkmaz sokak olacaktı.

"Gezintiye çıkmak ister misin?" diye sordu daimi yol arkadaşım.

"Çok isterim," dedim sahte bir parlaklıkla.

"Çok isterdim, ne?" dedi WCF.

"Çok isterim efendim," diye cevap verdim.

Sürücü koltuğuna geçtim ve arabayı çalıştırdım.

"Nereye?" Sanki çoktan ölmüşüm gibi bir sesle sordum.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 63

"Gizemli tura hoş geldiniz," dedi katil bana. "Hangi yöne gitmemi istersiniz?"

"Sola dön, prenses."

Saatime baktım. Şeytanı sonsuza kadar boynumda taşıyacaktım gibi geliyordu ama hâlâ onun hakkında hiçbir şey bilmiyordum, ne yapmak istediğine dair hiçbir şey. Dâhiyane "parayı takip et" planımız katil tarafından iptal edildiğinden beri beynim başka bir plan bulmaya çalışıyordu. Ama nasıl yapabilirdim ki? Bu adamın parayı nereye bırakacağını bilmiyordum.

Otoparktan çıktım ve Asya Sanat Müzesi'nin önünden geçtim. Katil bana Larkin'i takip etmemi söyledi. Dikiz aynasına baktım ama plakasız bir arabaya benzeyen hiçbir şey göremedim.

Kimse beni takip etmiyordu.

Larkin'i Tenderloin'e götürdüm, Impala'yı San Francisco'nun en kaba bölgesinden geçirdim, karanlık sokaklar duvardaki delik barlar, kız şovları ve saatlik kiralık otellerle doluydu. Jacobi ve ben buradan çok uzak olmayan bir ara sokakta vurulmuştuk ve ikimiz de neredeyse ölüyorduk.

Üniformalı bir polis olarak çalıştığım sokaklardan, bir süre önce Joe'yu tanıştırdığım birinci sınıf bir pizzacıdan ve Conklin'le bazen çift vardiyadan sonra soluklanmak için geldiğimiz bir bardan geçtim. Geary'ye döndüm ve ikimiz de çaylakken Claire'le takıldığımız Mel's Drive-in'in önünden geçtim, ikimiz de erkeklerin dünyasında kadın olmaktan duyduğumuz hayal kırıklığını gülerek atıyorduk.

Katilin beni atlatmak zorunda bıraktığı çemberlerden değil, nostaljiden, iyi ve sevdiğim arkadaşarımla geçirdiğim zamanların acı veren anılarından ve geçmişimden tatlı sahneleri son kez ziyaret ettiğim hissinden gözyaşlarımla toplandığını hissettim.

Üç genç anneyi ve küçük çocuklarını heba eden adamın bedensiz sesi bir kez daha konuştu.

"Telefonu dikiz aynasının üzerine as, mercek sana baksın."

Van Ness ve Geary'nin kesiştiği yerde kırmızı ışıktaydım. Telefonu aynaya asar asmaz bezelye büyüklüğündeki

kameranın Göz, ve Ruj Katil dedi, "Al kapalı senin bluz, tatlım."

"Bu da ne şimdi?"

"Sana söyledim. Soru sormak yok."

Anlamıştım. Beni dinleme cihazı için kontrol ediyordu. Önce çantamı, sonra ceketimi, ayakkabılarımı ve evrak çantamı. Şimdi de bunu. Bluzumu çıkardım.

"Pencereden dışarı at."

Uydum. Sersem yayalardan biri bile kafasını kaldırıp bakmadı. "Eteğinle de aynısını yap."

"Işık yeşil yanıyor."

"Kenara çek ve park et. Akıllı kız," dedi katil. "Eteğini çıkar ve fırlat. Şimdi de sütyenini."

Kendimi kötü hissediyordum ama başka seçeneğim yoktu. Sütyenimin kancasını açtım ve söylendiği gibi pencereden dışarı attım. Katil ıslık çaldı, takdir dolu bir kurt sesiydi bu sapık ve ruhumun her parçası bu aşağılanmadan dolayı acı çekiyordu. En önemlisi de bu katil, çocuk katili kadın düşmanı adamın beni sıkıştırmış ve tüm SFPD'yi alt etmiş olmasıydı. Kimse nerede olduğumu bilmiyordu.

"İyi kız, Lindsay. Çok, çok iyi. Şimdi telefonu boynuna as ve yola koyulalım. En iyisi henüz gelmedi."

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 64

Eski Impala'yı dolambaçlı yollardan yukarı ve aşağı ittim, sonra Lombard'a, en kıvrımlı yola, yukarı doğru yükselen, Hyde'da tepe yapan, bana milyar dolarlık bir manzara sunan, San Francisco'nun neden dünyanın yedi harikasından biri olması gerektiğinin nedeni olan bir turist mıknaatısı.

Bu manzarayı defalarca görmüştüm ama ilk kez San Francisco Körfezi'nin, Alcatraz'ın, Angel Adası'nın geniş görüntüsü karşısında gözlerim kamaşmamıştı - ve sonra bir anda Lombard Caddesi'nin dik ve kıvrımlı yokuşundan aşağıya doğru savruluyordum. Kulağımda daha fazla yol tarifi vardı, o gezip görürken ve parasını düşünürken arabayı benim kullanmamın ne kadar havalı olduğu hakkında yorumlar yapıyordu. Bu arada ben de her karşıdan karşıya geçişimde durup omuzlarımı kamburlaştırıyor, kimsenin çıplak göğüslü bir kadının ülkenin en güzel manzaralı yollarından birinde ilerlediğini fark etmemesi için dua ediyordum.

Aynalarımı kontrol ettim ve kavşaklarda başımı çevirip Jacobi'yi, Conklin'i, Chi'yi, herhangi birini aradım.

İtiraf ediyorum. Mantıksız bir an için çılgına döndüm. İnandığınız bir amaç uğruna hayatınızı tehlikeye atmak başka bir şeydir. Bir katil için robot olarak kullanılmak, inanmadığınız, hatta delice olduğunu düşündüğünüz bir eylemin tek kurbanı olmak başka bir şey.

Katil tekrar konuştu. Presidio'ya doğru geri dönmemi söyledi, ben de öyle yaptım, Richardson'dan devam edip Golden Gate Köprüsü'ne giden rampayı kullandım. Şehirden ayrılıyor muyduk?

Kendime geldiğimde öfkem dağıldı ve ekibin nerede olduğumu öğrenmek için çıldırdığını fark ettim. Eski yeşil bir Impala kullanırken beni nasıl bulabilirlerdi ki? Rujlu Katil şaka yapmayı bırakmıştı ve köprüden geçen yüksek hızlı trafik nehrine katıldığında tamamen iş başındaydı. Benzin göstergesinin ibresi E'nin üzerinde geziniyordu.

"Depoyu doldurmamız gerekiyor," dedim.

"Hayır," dedi katil bana. "Bir dakika içinde köprünün ortasında olacağız. Ne zaman kenara çekeceğinizi söyleyeceğim."

"Kenara mı çekeyim? Köprüde durmak yok."

"Ben söylersem var," dedi.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 65

Katil ondan bire kadar sayarken gözlerimden ter boşandı. "Şimdi kenara çek," dedi.

Golden Gate Köprüsü'ne çıktığımdan beri sinyal lambam açıldı ama gören herkes kazara açık bıraktığımı sanırdı.

"Kenara çek!" diye tekrarladı.

Duracak gerçek bir yer yoktu, bu yüzden yavaşladım, ardından yol ile dar geçit arasında bir güvenlik hattı görevi gören tırabzana en yakın şeritte fren yaptım. Tehlike ışıklarını yaktım, donuk tıkırtılarını dinledim ve karşıdan gelen arabanın içindekileri öldürebilecek ve beni direksiyona sıkıştırabilecek korkunç bir arkadan çarpma hayal ettim. Başarma ihtimalimi yüzde elliden yüzde doksan ona düşürdüm. Nasıl olur da bugün benim ölüm günüm olabilirdi?

"Arka koltuktan çantayı al, Lindsay," dedi katil bana.

Emniyet kemerimi çözdüm, arkamdan uzun, garip çantaya uzandım ve onu ön koltuğa çektim.

"Güzel. Şimdi arabadan in."

Sürücü tarafından çıkmak tam bir intihardı. Arabalar yüksek hızda yanımdan vızır vızır geçiyordu, bazıları korna çalıyor, bazılarının sürücüleri geçerken camlarından çığlık atıyordu. Silah çantasını eğdim, yolcu tarafındaki tutamağa uzandım, yukarı çektim ve kapıyı tekmeleyerek açtım.

Neredeyse çıplaktım, evet, ama o arabadan çıkmak için sabırsızlanıyordum. Bacaklarımı kasaya çarptım ve tırabzanı aştıktan sonra ayaklarım yürüme yoluna değdi. Karşıdan gelen trafik hâlâ sağa sola dönüyor ve korna çalıyordu. Biri bağırdı, "Atla. Atla" diye bağırdı ve daha fazla korna sesi duyuldu.

"Köprü güvenliği çok sıkı," dedim katile. "Her an polisler gelebilir." "Kapa çeneni," dedi. "Demiryoluna git."

Parıldayan suya bakarken başım dönüyordu. Beni atlatacağı. Yaklaşık bin üç yüz kişi bu köprüden ölüme atlamıştı. Sadece yirmi küsur atlayıcı hayatta kalmıştı. Kelimenin tam anlamıyla ve mecazi anlamda iş başa düşmüştü. Ölecektim ve birini kurtarıp kurtarmadığımı ya da katilin parayı alıp öldürmeye devam edip etmeyeceğini asla bilemeyecektim.

Hem parayı nasıl bulacaktı ki?

Fort Point'e, köprünün güney ucunun hemen altına baktım ve bakışlarım Crissy Field kıyı şeridi boyunca sürüklendi. Katil neredeydi? Neredeydi? Sonra körfezin uzak tarafında, kuzey kulesinin dibindeki Fort Baker'dan küçük bir motorlu teknenin çıktığını gördüm.

"Veda etme zamanı, Lindsay," dedi kulağımdaki ses. "Telefonu kenara bırak ve sonra çantayı gönder. İyi çalışmaya devam et prenses. Şimdi her şeyi berbat etmezsen her şey yoluna girecek."

Telefonu düşürdüğümde rüzgâr saçlarımı yüzüme savurdu, ardından silah kılıfını korkuluktan aşağı attım. Üç metre aşağıya, körfeze düşüşünü izledim.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 66

SİLAH KASASI suya çarptı, köpükler çıkardı, battı, sonra tekrar yukarıya doğru sallanarak görüldü. Anlayabildiğim kadarıyla, motorlu teknede bir adam vardı ve küçük tekneyi dalgaların arasından silah çantasına doğru yönlendiriyordu.

Transımdan çıktım, özgürdüm.

Impala'nın arkasına geçtim ve elimi kaldırdım. Tavuskuşu mavisi bir Honda sedanın sürücüsü yanımdan geçerken kornaya bastı, ardından bir Corvette geldi, direksiyon başındaki adam bana bakıyor ama kenara çekmiyordu. Ne düşünüyordu acaba? Fahişe olduğumu mu?

O otoyolda iç çamaşırımla, elim durma pozisyonunda, kafası kışında bir sürücü tarafından dümdüz edilme korkusuyla her yerim karıncalanırken, bebek mavisi bir BMW yavaşladı, Impala'nın önüne geçti ve fren yaptı.

Yolcu tarafına doğru eğildim. "Ben bir polisim. Telefonuna ihtiyacım var."

Direksiyonda aval aval bakan on sekiz yaşında bir çocuk vardı. Bana telefonunu uzattı, ben de yanındaki koltukta duran bir gazeteyi işaret ettim. Gazeteyi bana uzattı ve ben de ön kısmını göğsüme doğru tutarak Merkez'i aradım, adımlı ve kalkan numaramı verdim. "Lindsay! Aman Tanrım. İyi misin? Neye ihtiyacın var? Neredesin?" Sevk memurunu tanıyordum, May Hess, kendini Yarasa Telefonun Kraliçesi olarak tanımlıyordu. "Köprüdeyim--"

"O çıplak intiharla mı?"

Bir kahkaha attım, sonra histeri krizine girmeden önce kendimi tuttum. May'e körfezdeki PDQ'ya bir helikopter göndermesini ve nedenini, bir tekneciye almak için sahil güvenliğe ihtiyacım olduğunu söyledim. May, "Anladım, Çavuş. Köprü Devriyesi en fazla otuz saniye içinde bulunduğunuz yerde olacak."

Siren seslerini duydum. Gazete göğsümde çırpınırken küpeştenin üzerine eğildim ve küçük Boston Whaler'ın yüzen silah çantasına yaklaşmasını izledim. Tepemizde bir helikopter vızıldadı ve pilot motorlu tekneye doğru yaklaşarak onu güney kıyısına doğru yönlendirdi.

Boston Whaler, kement atma yarışmasındaki bir çeyrek at gibi sağa sola kaçtı, köprü'nün altına eğildi ve altından geçti,

Helikopter tekneyi köprü güvertesinin altından takip ederek Crissy Field açıklarında durana kadar gemiyi sıkıştırdı.

Rujlu Katil tekneden atladı ve kalça derinliğindeki suda ağır çekimde koşmaya başladı. Sonra bir sahil güvenlik gemisi ona doğru yaklaştı.

Bir megafon, katile yere yatmasını ve ellerini tam görüş alanında tutmasını söylüyordu. Ekip arabaları sahile indi ve etrafını sardı.

Oyun bitti, psikopat.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 67

Liman Devriyesinin Pelikan çantasını sudan çıkarmasını izledim ve sonra etrafımda kulakları sağır eden siren sesleri duydum.

Döndüm ve bir araba filosunun -işaretsiz ve siyah-beyaz- Impala'nın arkasında gıcırdayarak durduğunu gördüm ve bu arabaları kullananlar, şimdiye kadar tanıdığım hemen hemen tüm polislerdi ve şimdi arabadan inip bana doğru geliyorlardı.

Dikkatimi karşı şeritte duran bir Land Rover çekti, köprü kapatılmadan önce bir şekilde çevreyi geçmeyi başarmıştı. Sakallı bir adam, elinde uzun SLR objektifli bir fotoğraf makinesiyle sürücü koltuğundan fırladı. Yüzümde dehşet ifadesi, göğsüme yapıştırılmış Chronicle, pembe külotum ve her şeyimle fotoğraflarımı çekmeye başladı.

Solumda bir bağıris: "HEY!"

Polis aracının arkasından bir adam fırladı, iri yarı bir adamdı, bir futbolcu gibi yapılıydı. Elinde kamera olan adama doğru ilerledi ve "Ver şunu bana!" diye bağırdı.

İri yarı adam Joe'ydu.

Kameraman adam kamerayı vermeyi reddedince Joe onu boğazından yakaladı, kamerayı elinden aldı ve parmaklıkların üzerinden aşağı attı. Adamı Land Rover'ın kaputunun üzerinde bıraktı ve omzunun üzerinden "Beni dava et" diye bağırdı.

Sonra sevdiğim adam yüzünde acı dolu bir ifadeyle bana doğru koştu. Kollarını uzattı, ben de ona sarıldım ve ağlamaya başladım. "Onu yakaladık," dedim.

"O piç seni incitti mi?" "Hayır.

Onu yakaladık Joe."

"Kesinlikle yaptın, tatlım. Artık her şey bitti."

Joe büyük ceketini üzerime geçirdi ve beni tekrar kollarının arasına aldı. Conklin ve Jacobi gri, plakasız bir arabadan inip Joe'nun yanında durduğum yere geldiler ve hep bir ağızdan "İyi misin Lindsay?" diye sordular.

"Daha iyisi olamazdı," diye cıvıladım, yanaklarım gözyaşlarıyla ıslanmıştı.

"Evine git," dedi Jacobi. "Temizlen. Yemek ye, sonra da salona geri dön. O ucubeyi ayırtmak için acele etmeyeceğiz. Bizi götürmeli

Onu basmak ve evrak işlerini halletmek yaklaşık üç saat sürer. O tamamen senin, Boxer. Senden önce kimse onunla konuşmayacak. "İyi iş çıkardın."

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 68

Beni aşağılayan, dehşete düşüren ve altı masum insanı öldüren adamla yüzleşmeye hazır bir şekilde salona döndüğümde saçlarım duştan dolayı hâlâ ıslaktı.

Jacobi'nin ofisine gittim ve "Elimizde ne var?" dedim.

"Kimliğinde Roger Bosco olduğu yazıyor, eski Park Hizmetleri çalışanı, şu anda San Francisco Yat Kulübü'nde bakım görevlisi. Askeri geçmişi yok, herhangi bir belgesi yok. Avukat istememiş."

"Hadi yapalım," dedim.

Camın arkasındaki gözlem odası polisler, rütbeliler ve savcılıktan gelenlerle doluydu. Kameralar kayıttaydı. Gitmeye hazırdık.

Jacobi ve ben sorgu odasına girdiğimizde şüpheli masadaki yerinden başını kaldırdı ve görünüşü ve tavırları beni şaşırttı. Roger Bosco, otopark kasetlerinde gördüğümüz adamdan daha yaşlı ve daha küçük görünüyordu ve kafası karışmış gibiydi. Sulu mavi gözlerini bana çevirdi ve "Helikopterden korkuyordum. Bu yüzden kaçmaya çalıştım."

"En baştan başlayalım Roger. Sana Roger diyebilir miyim?" "Olur."

"Bunu neden yaptın?"

"Para için."

"Başından beri planınız fidyeyi almak mıydı?" "Ne demek 'fidye'?"

Bir sandalye çekip Bosco'nun yanına oturdum, "küçük adam" rolünün ardında kendini beğenmiş, katil bir psikopat görmeye çalışıyordum. Jacobi yavaşça arkamızdan yürüdü, döndü ve diğer tarafa doğru yürüdü.

"İki milyonun çok para olduğunu anlıyorum," dedim, öfkemi kontrol altında tutarak, bana güvenilebileceğini, cehennemden saatler süren gizemli turun affedildiğini gösterdim.

"İki milyon mu? Bana beş yüz teklif edildi. Ben sadece ilk iki elli milyonu aldım."

Jacobi'ye baktım ama düz gri gözlerinde hiçbir şey okuyamadım. Yeni ve batan bir duyguyu görmezden geldim. Bosco bir teknenin içindeydi.

doğrudan paraya doğru. Bu tartışılmazdı.

"Roger. Sana yardım etmem için bana yardım etmelisin. Bana cinayetleri nasıl planladığını açıkla. Çok zeki olduğunu söylemeliyim. Seni yakalamak için koca bir polis gücü gerekti ve buna saygı duyuyorum. Eğer bana her adımı anlattırsan, tam bir işbirliği içinde olduğunu gösterirsen, savcıyla senin adına çalışabilirim."

Bosco'nun çenesi düştü. İnanılmaz bir inançsızlıkla bana baktı, Jacobi'ye bakmak için döndü, sonra tekrar bana bakmak için döndü.

"Neden bahsettiğinizi anlamıyorum. Tanrı şahidim olsun, hayatım boyunca kimseyi öldürmedim. Yanlış adamı yakaladınız."

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 69

Bosco'nun kimlik bilgilerini ve mazeretini kontrol etmek için saatlerce sorgulama yaptık - ben, Jacobi ve Conklin insanları evlerinden aradık, karanlık ofislerde kağıtların üzerinden geçtik.

Evet, Roger Bosco Yat Kulübü'nde çalışıyordu. Zamanının tamamı hesaplanmıştı. Benton'lar, Kinski'ler ve Marone'ler katledildiğinde o da işinin başındaydı.

Bosco'yu nezarethaneden çıkardım ve bu kez kahve, jambonlu sandviç ve bir paket Oreos ile birlikte kutuya geri koydum.

Jacobi ve bana hikayesini en baştan anlattı: Bir adam rıhtımda ona yaklaşmış, bir aksiyon filmi çeken bir film yapımcısı olduğunu ve körfezden bir paket çıkarmak için gerçek, canlı bir dublöre ihtiyacı olduğunu söylemişti.

Bosco bize heyecanlı olduğunu söyledi.

Adama işten bir gün izin alabileceğini, Boston Whaler'ı kullanabileceğini ve bir filmde oynamayı çok istediğini söylediğini anlattı. Bunun üzerine "yapımcı" Bosco'ya tekneyi Fort Baker civarında rölantide çalıştırmasını ve öğleden sonra köprüden atılacak bir çantayı izlemesini söylemiş.

Bosco'ya 250 dolar avans verdi ve diğer yarısını silah çantasını teslim ettiğinde vereceğini vaat etti ve Bosco'yu Fort Mason'daki Greens Restaurant'ın dışında bekleyeceğini söyledi.

Bosco bu tuzağın gerçek olduğuna gerçekten inanıyor muydu? Kirli miydi, yoksa aptal mıydı? "Bu yapımcı sana adını verdi mi?" diye sordum.

"Tabii ki. Tony-bir şey, 'T' ile başlıyor. Sıradan görünümlü bir adamdı," diye devam etti Bosco. "Yaklaşık bir metre boyunda ve fitti. Ne giydiğini fark etmedim bile. Hey. Bekle bir dakika. Bekle bir dakika. Bende onun kartı var."

Bosco'nun sırlıslıkam cüzdanı rezervasyondan alındı ve kart cüzdan bölümünden çıkarılarak bana gösterildi.

Hazır, kendin yap türündeydi, önceden delinmiş ve mürekkep püskürtmeli bir makinede basılmıştı. Bu kasabadaki çoğu insanın inandırıcılık testini geçemezdi ama Roger Bosco hikayesini destekleyebildiği için çok memnundu. Sanki arka bahçesinde petrol bulmuş gibi sırıtıyordu.

"Bak," dedi Bosco, nasırlı işaret parmağıyla akan kırmızı logoyu okşayarak. "Anthony Tracchio. WCF Productions."

Jacobi ve ben onu odanın dışına çıkardık.

"Şef buna bayılacak," dedi Jacobi bıkkın bir ifadeyle, kartı poşete koyarken. "Onu arayacağım ve Ruj Ucubesi'nin hâlâ dışarıda olduğunu söyleyeceğim. Ve evet, parayı da aldık."

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 70

Cindy'nin yatak odasındaaydılar, sokaktan gelen ışık panjurların arasından giriyor, battaniyenin üzerinde kalın çizgiler oluştıuruyordu. Cindy Richie'ye sokuldu ve kolunu onun beline doladı.

"Oh be," dedi Rich. "Bunu söyleyeceğim hiç aklıma gelmezdi ama bu daha önce hiç başıma gelmemiştı. Üzgünüm Cin."

"Hey, önemli bir şey değil. Merak etme, lütfen," dedi Cindy, onu hafifçe sallayarak yanağından öptü. "Sen iyi misin?"

"Hiç sanmıyorum. Otuzumu ancak geçtim."

"Ne düşünüyorum biliyor musun? Kafan meşgul. Aklında ne var, Rich? Çabuk ol. Aklına gelen ilk şeyi söyle."

"Lindsay."

Cindy, "Bunu geri alırsan sana bir milyon dolar veririm," dedi. Rich'ten uzaklaştı ve gözlerini tavana dikti. Rich Lindsay'e aşık mıydı? Yoksa onun partneri olmak aşık olmakla aynı şey miydi ama farklı bir biçimde miydi?

Şunu biliyordu: Rich ve Lindsay sıkı fıkıydı. Ve yine onların ilişkisinin, rayların bittiğini ve trenden inmesi gerektiğini söyleyen kırmızı bir bayrak olup olmadığını merak etti.

"Ahh, yanlış söyledim." Richie onu kendine doğru çekti. "Onu öyle düşünmüyordum. Rujlu Sicko'nun onu soyması hakkında. Bir de onu her an öldürebilirdi. Ben onun ortağıyım Cindy ve onu tamamen hayal kırıklığına uğrattım." Cindy içini çekti ve Rich'in kollarında gevşedi, parmak uçlarıyla onun düz karnını hafifçe okşadı.

"Yapabileceğin her şeyi yaptın. Yine de ne demek istediğini anlıyorum. Lindsay o ucubeyle randevusuna giderken Chronicle Binası'nın dışında bana göz kırptı. Bana iyi olacağına dair güvence vermeye çalışıyordu, oysa bunu bilmesinin hiçbir yolu yoktu. Kendimi tamamen çaresiz hissettim."

"Aynen öyle."

"Bir şeyler yapmak istedim ama yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Hiçbir şey." Rich onun avucunu öptü. "Kadınların cesareti beni her zaman şaşırtmıştır," dedi. "Senin gibi Cin. 'Suç' işlemek. Burada yaşıyorsun."

Cindy'nin aklından "burada yaşamak" kısmı geçti. Sınırdaki bir mahallede harika bir bina olan Blakely Arms'daki bu güneşli daireye taşınmış, ancak eşyaları geldikten sonra birinin bina sakinlerini öldürdüğünü öğrenmişti. "Her zaman korkuyorum," dedi Cindy. "Cesaret dediğiniz şey, benim her şeye karşı duyduğum korkuya karşı koymam. Kendime bu şekilde bakıyorum."

"İstediğin bu mu? Kendi başının çaresine bakmak mı?" "Elbette. Ama bu yalnız kalmak istediğim anlamına gelmiyor." "Hayır, ha?"

Rich onu sıkıca çekti ve o da başını geriye doğru eğerek onun muhteşem yüzüne bakabildi. Ona o kadar değer veriyordu ki neredeyse canı yanacaktı.

"Birlikte yatmalıyız, biliyor musun?" Rich öyle dedi. "Geceleri burada tek başına olmazsan kendimi daha iyi hissederim."

"Beni korumak için mi buraya taşınmak istiyorsun?"

"Bekle, bekle. Demek istediğim, senin için deli oluyorum, Cindy. Çıkmak falan, harika. Ama ben seninle olmak istiyorum. Daha fazlasını istiyorum."

"Öyle mi?"

Rich ona sırıttı. "Scout'un onuru. Eminim öyledir."

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 71

SARAH'IN KOLLARI o kadar çok yandı ki, acı ateş gibiydi, sadece daha kötüsü... Ama kasları daha fazla itaat etmeyi reddedene kadar barfiks çubuğundan sabit durmaya devam etti.

Ayağa kalktı ve ellerini beş dakika boyunca salladı. Sonra egzersizini bitirip oturma odasına geçti ve Trevor'ın çirkin ama inanılmaz rahat koltuğuna yerleşti. Dizüstü bilgisayarını açtı ve testleri notlandırıyor, yarı televizyonu dinliyordu ki, Crime TV'nin en çekici muhabiri Kathryn Winstead'in Marcus Dowling'le duygusal bir röportaj yaptığını duydu.

Dowling'e bakarken Sarah saf bir nefret şoku hissetti. Yine de sesi açtı ve canavarın ne kadar değiştiğini inceledi. Dowling sakal bırakmış ve kilo vermişti; bitkin görünmesine rağmen, kederli koca rolünü sonuna kadar oynarken hâlâ bir film yıldızının heybetli duruşuna sahipti.

Dowling'in sesi çatallaştı ve Kathryn Winstead'e "içinin boş olduğunu" söylerken kekeledi.

Dowling muhabire "Terden sıırıslıklam uyandım," dedi. "Bir an için kabus gördüğümü sandım ve Casey'nin yanımda yatıyor olması gereken yere döndüm, sonra her şey geri geldi ve bana seslendiğini hatırladım, 'Marc! Odada biri var.' Ve sonra silah sesleri. Bam. Bam.

Sarah kumandayı kaptı ve DVR'ı geri sardı. Ne dedi?

Dowling'in Casey'nin kendisine seslenişini aktarışını tekrar dinledi. Sarah'nın bildiği kadarıyla, Casey'nin son sözlerini daha önce hiç halka açıklamamıştı. İşin komik yanı, Casey'nin kocası için haykırmış olmasıydı. Bu doğruydı.

Buttherehadbeennohots Sarah dizüstü bilgisayarını bir kenara bıraktı ve mutfığa gitti. Musluğun altında yüzünü yıkadı, buzdolabından bir şişe çay aldı ve yudum yudum içti. O film yıldızının hindistancevizi büyüklüğünde taşakları vardı. Onun ortaya çıkmayacağına güveniyordu çünkü ortaya çıkarsa kimse ona inanmayacaktı. Marcus Dowling'in sözüne karşı onun sözü olacaktı ve o bir hırsızdı.

Sarah televizyona döndü, röportajı başa sardı ve sempatik Kathryn Winstead'in Dowling'e, "Ve polisin hâlâ bir şüphelisi yok mu?" diye soruşunu izledi. "Onlardan birkaç gündür haber alamıyorum ve bu arada Casey'nin katili hala dışarıda bir servet değerinde mücevherle dolaşıyor."

Sarah televizyonu kapattı.

Bu klasik Samson ve Delilah'ydı.

"Terör" iki saat sonra evde olacaktı ve bu süreyi verimli kullanırsa Marcus Dowling'in saçını kestirebilecekti. Cinayetin yanına kâr kalmasına izin veremezdi.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 72

SARAH, eyaletteki en büyük turistik merkezlerden biri olan Fisherman's Wharf'taki telefon kulübesine doğru yöneldi. Aileler ve öğrenci sürüleri etrafından ayrılmış, Cannery'deki mağazalara ve restoranlara doğru ilerliyordu, kimse ankesörlü telefona çeyreklik sıkıştıran gangster şortlu ve pembe "Life is good" sweatshirt'lü genç kadına bakmıyordu bile.

Tuşlara bastı. İhbar hattı operatörü cevap verdi ve aramayı Güney Bölgesi Polis Karakolu'na yönlendirdi ve Sarah bir Cinayet Masası müfettişine bağlanmak istedi.

"Bunun ne hakkında olduğunu söylemeliyim?"

"Casey Dowling," dedi Sarah. "Onu kimin vurduğunu biliyorum."

"Bir dakika lütfen. Çavuş Boxer telefonu kapatıyor."

Sarah ankesörlü telefon görüşmesinin takip edilebileceğini düşündü ama kısa sürecekti ve bulunduğu noktadan bir polis yanına yaklaşmadan kalabalığın içinde eriyebilirdi. "Ben Çavuş Boxer," dedi bir kadın sesi.

"Dowling'lerin evini soyan benim. Casey Dowling'i ben vurmam ama kimin vurduğunu biliyorum."

"Adın ne senin?"

"Bunu sana söyleyemem," dedi Sarah.

"İşte şimdi şok oldum."

"Alo? Benimle mi konuşuyorsun?" Bir çeyreklik daha koydu slot.

"Bana inanabileceğim bir şey söyle," dedi polis, "yoksa asarım." yuk

"Dinle," dedi Sarah, "sana doğruyu söylüyorum. Ben hırsızım. I arı."

Marcus ve Casey yatak odasına geldiklerinde dolaptaki kasayı yağmalıyormuş. Kavga etmişler. Sonra seks yaptılar. Marcus Dowling horlayana kadar yaklaşık yirmi dakika bekledim ve sonra bir masayı devirdiğimde pencereden kaçıyordum. Masadan kimsenin haberi yok, değil mi? Bu yeterli bir kanıt mı? Çünkü Marcus Dowling sürekli Casey'i Hello Kitty'nin öldürdüğünü ve bunu benim yapmadığımı söylüyor."

"Tamam. Tamam, seni anlıyorum," dedi Çavuş Boxer, "ama senin isimsiz sözlerinden daha fazlasına ihtiyacım var. Gel ve bir açıklama yap. Sonra ben

Bayan Dowling'i öldüreni yakalayabilmemiz için size yardım edebilirim."

Sarah neredeyse polisin aramayı takip etmesi için birine işaret ettiğini görebiliyordu. Zaten hatta çok uzun süre kalmıştı.

"Şaka mı yapıyorsun? Beni tutuklamak için mi içeri geldin?"

"İçeri gelmene gerek yok. Ben sana gelirim. Yeri söyle, orada konuşalım." "Marcus Dowling karısını öldürdü. İşte orada. Şimdi konuştuk."

Sarah hattı kapattı.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 73

CONKLIN VE BEN telefonlarımızı aynı anda kapattık ve masamdaki çiçek duvarının üzerinden birbirimize baktık.

"O Hello Kitty'ydi," dedi Conklin. "Bu gerçektir." "Neden Dowling'e GSR testi yapmadık?" diye sordum. Conklin, "Çünkü lanet olsun, bunu ben istemedim," dedi.

"Ben de oradaydım," dedim, çavdar ekmeğinin üzerindeki bayat ton balığını çöpe atarken. "Jacobi de oradaydı. Hepimiz batırdık."

"Emir almıştık," dedi Conklin. "Film yıldızına nazik davranın ve Dowling kalp krizi geçiriyordu, hatırladınız mı?"

"Sözde kalp krizi," diye mırıldandım.

"Ve bu arada, duş aldı. Ve şimdi nedenini biliyoruz.

Kurşun kalıntılarını yıkayın."

Saçlarımı köklerine kadar topladım, bir lastik bant buldum ve at kuyruğu yaptım. Kendimi en son bu kadar beceriksiz hissettiğimde acemiydim.

Dün gece Tracchio, Ruj Katili'nin teslimatta ortaya çıkmadığını ve katilin Chronicle'da yayınlanan mektubunun bir aldatmaca olduğunu açıkladı. Cindy bu sabahki gazetede yayınlanan bir başyazı yazmıştı. Hemingway tarzı bir üslupla Ruj Katili'ni korkak olarak nitelendiriyor ve benim bir kahraman olduğumu söylüyordu. O zamandan beri bir kamyon dolusu çiçek geldi ve ekip odasını doldurdu.

Kendimi kahraman gibi hissetmedim. Elimden gelenin en iyisini yaptığımı ve bunun bile yeterli olmadığını hissediyordum. Golden Gate Bulvarı'nın aşağısında FBI, ekibimizden bir irtibat görevlisiyle birlikte Rujlu Katil davası üzerinde çalışıyordu - sorun gidericimiz ve yüzdürücümüz Jackson Brady. Bu iş için mükemmeldi, yeni dinlenmişti ve Tracchio'ya kendini kanıtlamak için yanıp tutuşuyordu. Miami Polisi'nde geçirdiği yıllar için daha iyi bir vitrin hayal edemezdi. Ve şaka yapmıyorum, umarım onun ve FBI'ın bu psikopatı nasıl yakalayacaklarına dair yeni fikirleri vardır - çünkü durdurulmazsa Ruj Katili'nin yeniden cinayet işleyeceğinden yüzde yüz emindim. Bu arada Jacobi, Dowling davasını kapatmam için bana baskı yapıyordu ve bu sorun değildi. Akıl sağlığımız ve kendimize olan saygımız için Conklin ve ben bunu yapmak zorundaydık. Kitty'den gelen telefon Casey Dowling'in iki hafta önce vurulmasından bu yana ilk ve tek molamızdı. Sonunda elimizde çalışacak bir şey vardı.

Conklin'e dedim ki, "Dowling bize yemekten önce karısıyla seks yaptığını söylemişti, değil mi? Şimdi Kitty kasayı yağmalarken yaptıklarını söylüyor. Bu yemekten sonra olmalı. Eğer arayan kişi gerçekse" -konuşurken parçaları birleştirdim- "Dowling'in giysilerinin neden barut ve geri tepme için negatif olduğunu biliyoruz. Marcus Dowling karısını vurduğunda çıplaktı."

"Başından beri Dowling'in yaptığını sanıyordun," dedi Rich sefilce.

"Önemli değil. Topu düşürdüm."

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 74

Jacobi'nin ofisine doğru ilerledim ve kapının girişinde durdum. Başını kaldırdı, gri yüzlü, gri takım elbiseli, siyah huylu. Ona Hello Kitty'nin aramasını anlattım.

"Hikâyesini inandırıcı bulduk," dedim.

"Aramayı takip ettiniz mi?"

"Warren, bu bize hiçbir şey kazandırmayacak. Kutuya bir bozuk para düştüğünü duydum. Halka açık bir telefondaydı."

"Sadece yap, tamam mı?" Jacobi homurdandı. "Neyin var senin, Boxer?"

"Bilmiyorum," dedim ellerimi havaya kaldırarak. "Aptalca, sanırım."

Masama geri döndüm. Conklin sandalyesinde sallanarak bana bakıyordu ve parmaklarımı şıklatıp adını söylediğimde, "Tamam, ne yapacağımızı biliyoruz. Marcus Dowling'e yüklenin. Bunu beklemeyecektir."

Telefonum çaldı ve Brenda dedi ki, "Birinci hat, Çavuş. Yine o kadın. Bağlantısının kesildiğini söylüyor."

Yanıp sönen kırmızı düğmeye baktım, sonra düğmeye bastım ve "Ben Çavuş Boxer" dedim. "Çavuş, beni bir deli olarak görmeyin. Haksız yere cinayetle suçlanıyorum. Dowling'lerden ne çalındığını biliyor musunuz?"

"Bir listem var."

"Güzel. O zaman şuna bir bak. İki opera uzunluğunda elmas zincir, üç safir ve elmas bilezik, krizantem şeklinde büyük bir elmas broş ve büyük sarı taşlı süslü bir yüzük de dahil olmak üzere başka şeyler aldım."

"Kanarya elması." Bir sessizlik oldu. Sonra... "Bu bir elmas mı?"

"Bu bilgiyle ne yapmam gerekiyor Kitty? İfadene ihtiyacım var, yoksa elimde hiçbir şey yok."

"Sen bir Cinayet Masası müfettişisin. İşini yap ve beni bu işe karıştırma," dedi ve telefonu tekrar kapattı.

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 75

YUKI, cep telefonu çaldığında apartmanın altındaki garaja giriyordu. Arayanın kimliğinde "Sue Emdin" yazıyordu, Casey Dowling'le birlikte Boalt Hukuk'tan tanıdıkları kadın. Emdin "sert fasulye" tipinde biriydi ama şimdi konuştuğunda Yuki sesinin çatlayacak kadar gergin olduğunu düşündü.

"Sue. Neyin var?"

"Çok. Marcus'u Rigoletto'da bir kadınla yemek yerken gördüm. Chestnut'ta karanlık, altı masalı bir İtalyan mekânı, ev tarzı yemekler yapıyor ve Zagat tarafından derecelendirilmemiş. Arka köşedeydiler, gülüşüyorlar ve yiyiştiriyorlardı. Bu bir teselli yemeği değildi. En azından benim kitabımda."

Yuki arabayı yerine yanaştırdı, motoru kapattı, indi ve asansöre yöneldi. Sue raporunu renkli yorumlarla dolduruyordu.

"Keşke bu kızı görebilseydin. Daracık bir etek, göbeğine kadar inen V yaka, kocaman kabarık göğüslerini gösteriyor."

"Dowling'in ateşli bir randevusu olduğunu mu söylüyorsun?"

"Sıcak ve üstünde krem şanti olan bir buçuk. Kocam bunu yaptığım için beni öldürür, Yuki. Beni ilgilendirmez derdi ama cenazeden sonra mı? Marcus'un yaptığı methiyeden sonra mı? O bir gösteriydi ve sana onun yapmadığına yemin ettiğimden beri, onun hakkında yanıldığımdan endişeleniyorum. Tanrı aşkına, ya Casey'i öldürdüyse ve ben ona kefil olduysam? Bunu düşünmek bile beni hasta ediyor."

"Tamam, anlıyorum. Yine de Marcus'un biriyle çıkması kötü bir davranış ama suç değil." "Ben o kadar emin değilim."

"Bu ne anlama geliyor, Sue?" Yuki'nin sesi bir oktav yükseldi. "Tam olarak ne demek istiyorsun?"

"Cenazeden beri Marc'ı takip ediyorum. Onu her zaman takip ediyorum. Yuki, bunu yapmak zorundaydım. Söylediğim gibi biri olduğunu umuyordum ama bir yanımda Casey'yi onun öldürdüğünü ve büyüüne kapıldığım için bunu göremediğimi söylüyordu. Casey bana onun biriyle görüştüğünü düşündüğünü söylemişti, hatırladın mı? Aman Tanrım, buna dayanamıyorum. Bana deli olduğumu söyle ve acıma son ver ya da zavallı Casey için bir şeyler yap."

Yuki el antasası ve evrak antasasıyla hokkabazlık yaptı. Sue Emdin'le konuşarak ne yaratmıştı? Anahtarlarını çıkarıp ön kapıyı açarken elleri titriyordu. "Şimdi neredesin?"

"Evinin dışında. Bir saatten fazladır buradayım. Babe-a- licious hâlâ onunla ve bana sorarsanız eve gitmiyor. En azından bu gece."

"Tekrar söyle. Bu neyi kanıtlıyor?"

"Bu, Marc'ın Casey'i kaybettiği için ne kadar üzgün olduğuna dair söylediklerinin saçmalık olduğunu kanıtlıyor. Eğer bu konuda yalan söylüyorsa, her konuda yalan söylüyor demektir."

"Ne tür bir araba kullanıyorsun?" Yuki sordu.

"Gold Lexus. Evinin tam karşısına park ettim." "Böyle bir arabayı kimse fark etmez."

"Onun mahallesi onlarla dolu."

Yuki evrak antasasını yere bıraktı, topuklu ayakkabılarını tekmeledi ve bir çift düz ayakkabı aradı. O da Sue kadar çılgındı.

"Yirmi dakika içinde orada olacağım," dedi.

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 76

Yuki sabah dokuz buçukta ekip odasının kapısından içeri girip çiçekli barikatımın arkasında oturduğum yere doğru ilerlediğinde üçüncü fincan kahvem hâlâ sıcaktı. "Marcus Dowling hakkında bir şeyler bulmuş olabilirim," dedi.

Conklin ayağa kalktı, sandalyesini ona verdi ve "Tüm dikkatimiz sizde" dedi. Yuki, Casey'nin okul arkadaşı Sue Emdin'in bir haftadan uzun bir süredir Dowling'i izlediğini ve dün gece onu gizli buluşmalar için yapılmış bir restoranda, arkadaştan çok dost olan bir kadınla yemek yerken gördüğünü uzun bir cümleyle anlattı.

"Sue onları restorandan itibaren takip etti, sonra beni arayıp Dowling'in evini gözetlediğini söyledi. Onunla oturmaya gittim."

"Tanrım, Yuki."

"Sadece dinle, tamam mı? Hiçbir kanun çiğnenmedi. Dün gece on bir sularında, Dowling ve bu kadın evden çıktılar ve birbirlerinin üzerine düştüler. Yirmili yaşlarının sonunda, otuzlu yaşlarının başında, Pilates vücudu, uzun kapak kızı saçları. Tamamen muhteşem."

Conklin, "Tamamen kız arkadaşı olduğunu söylüyorsun," dedi.

"Öyle görünüyor. Dowling söz konusu sarışının arabasına binmesine yardım ediyor ve sonra gidiyorlar." "Ve sen de onları takip ediyorsun?" Dedim.

"Şey, evet."

"Gerçekten mi Yuki," dedim tükenmez kalemimi havaya kaldırarak. "Bu çılgınca ve tehlikeliydi ve sen de bunu biliyorsun. Herkes polis olmak istiyor, ama bu beni deli ediyor." "Bu cazibeli bir iş, değil mi?" Yuki elini sallayarak kirli, gri üzerine gri boğa kalemimizin ihtişamını gösterdi.

"Demek evinin dışındasın. Ondan sonra ne oldu?" diye sordum.

"Tamam, Dowling'in arabasını Cow Hollow'a kadar takip ettik," dedi Yuki.

"Araba duruyor ve tabii ki yanından geçmek zorundayız. Bloğun etrafında bir tur attık ve dönüş turunda Totally Gorgeous'ın tek başına bu son derece güzel eve doğru yürüdüğünü gördüm. Dowling arabasında kaldı. Kız arkadaşı içeri girene kadar oradan ayrılmadı ama asıl mesele, kız arkadaşıyla kapıya kadar yürümedi. Açıkça görülmek istemedi."

Yuki nefes almak için durakladı, bir kartvizit çıkardı ve arkasına yazdığı adresi görebilmem için ters çevirdi.

Conklin, "Telefon kayıtları elimizde." dedi.

Yuki'nin bana verdiği adresi bilgisayara yazdım ve karşıma bir isim ve telefon numarası çıktı.

Conklin'e "Graeme Henley," dedim ve ona numarayı okudum.

Ortağım bilgisayar ekranını aşağı doğru kaydırды. "İşte burada. Geçen ay boyunca günde üç ya da dört kez bu numarayı aramış."

"Graeme Henley muhtemelen bir kadın değildir," dedim.

"Demek kız arkadaş evli," dedi Yuki. "Bu yüzden arabada kaldı. Lindsay, Casey Marc'ın biriyle görüşüğünü düşünüyordu. Eğer öyleyse, eğer ciddiye, eğer Casey'den kurtulamadıysa... kız arkadaş bir neden olabilir."

"Başka bir şey daha var," dedim Yuki'ye. "Hello Kitty Dowling evinden ayrıldığında Casey Dowling'in hayatta olduğunu söyleyen bir tanışım var."

"Elinizde imzalı bir ifade var mı?"

"İsimsiz bir kaynak ama güvenilir."

"Huh," dedi Yuki. "Kitty Dowling'lerin evinden ayrıldığında Casey'nin hayatta olduğunu söyleyen isimsiz ama güvenilir bir kaynağımız var. Bu kim olabilir? Aman Tanrım. Kitty mi aradı seni?"

"Bana sadece Kitty'nin bilebileceği şeyler söyledi. Telefon dinleme izni için geçerli bir nedenimiz var mı?"

Yuki bize "Bu biraz zor," dedi. "Parisi üzerinde çalışacağım. Söz vermiyorum ama elimden gelenin en iyisini yapacağım."

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 77

YUKI YAPTI.

Ertesi gün öğle yemeğine kadar telefon dinleme için imzalı bir emir elimdeydi ve birkaç saat içinde Dowling'in evinden birkaç blok ötedeki bir telefon hattı dinlenmeye başlandı. Öğleden sonra saat üçte, Dowling'in telefon görüşmeleri Hall'un dördüncü katındaki küçük, penceresiz bir odaya yönlendiriliyordu.

Kurtuluş Ordusu kalitesinde iki masa ve sandalye, bir dizi dosya dolabı ve modası geçmiş bir telefon rehberi dışında oda boştu.

Conklin ve ben kahve getirdik ve kilitli bir kapının arkasına yerleştik. Heyecanlıydım ve iyimserlik sınırındaydım. Dowling'in suçlayıcı bir şey söyleme ihtimali çok düşüktü, ama gerçekten düşüktü.

Sonraki beş saat boyunca ortağım ve ben Dowling'in gelen ve giden aramalarını izledik. Hollywood'dan bir gecede senaryoları gelen, menajeriyle, avukatıyla, bankacısıyla, menajeriyle, halkla ilişkilercisiyle, komisyoncusuyla ve son olarak da kız arkadaşıyla görüşen meşgul bir delikanlıydı.

Caroline Henley ile konuşmaları "sevgililer" ve "sevgililer" sözcükleriyle doluydu. Bir sonraki hafta, Graeme Henley New York'ta bir iş gezisindeyken birlikte akşam yemeği yemek için bir plan yaptılar.

Sonra, konuşmanın bittiğinden emin olduğumda, ilginçleşti.

"Bunun nasıl bir şey olduğunu bilmiyorsun Marc. Graeme bir şeylerin yanlış gittiğini biliyor ve şimdi de danışmanlık almamızı istiyor."

"Tamamen anlıyorum Caroline. Onu oyalamak zorundasın. İki uzun yıl boyunca bekledik, sevgilim. Büyük resimde birkaç ayın daha önemi yok."

"Bunu hep söylüyorsun."

Dowling, "Üç ya da dört ay daha, hepsi bu," dedi. "Sabırlı olun. Size her şeyin yoluna gireceğini söyledim ve girecek de. Halkın hikâyeden sıkılmasına ihtiyacımız var, o zaman her şey yoluna girecek." Conklin sırtıtmaya başladı. "İki yıl. Onunla iki yıldır görüşüyormuş. Bu dumanı tüten bir silah değil, ama bir şey."

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 78

Yuki'nin ofisinden JACOBI'yi aradım ve ona Marcus Dowling'in karısı olmayan bir kadınla iki yıldır devam eden bir ilişkisi olduğunu söyledim.

Jacobi, "Git yakala onları," dedi.

Conklin ve ben Caroline Henley'nin evine gittik, Presidio'dan sadece birkaç blok ötede iki katlı modern bir ev.

Bayan Henley sarı saçlarını uzun bir örgü halinde örmüş, mavi çizgili erkek gömleğinin altına siyah tayt giymiş, alyansının yanında büyük bir elmas yüzük takmış bir halde kapıya geldi. Arkasındaki oturma odasında birkaç küçük çocuk kamyonlarla oynuyordu. Kendimi ve ortağımı tanıttım ve Bayan Henley'e konuşmak için içeri girip giremeyeceğimizi sordum, o da kapıyı ardına kadar açtı.

Conklin her kadının içini dökmesini sağlayabileceğini sürekli olarak kanıtlamıştır, bu yüzden aşırı doldurulmuş mobilyalara yerleştikten sonra sözü ona bıraktım. "Marcus Dowling ikinizin çok iyi arkadaş olduğunuzu söylüyor."

"Öyle bir şey demedi. Hadi ama. Onunla birkaç kokteyl partisinde tanıştım, hepsi bu." "Bayan Henley, ilişkinizi biliyoruz," dedi ortağım. "Sadece belirli zamanlarda onun nerede olduğunu doğrulamanızı istiyoruz. Sizin için sorun yaratmak gibi bir niyetimiz yok. Ya da," diye makul bir şekilde ekledi, "kocanız evdeyken geri gelebiliriz." "Hayır, lütfen bunu yapmayın" dedi.

Caroline Henley beklememizi söyledi. Çocuklarla konuşmak için eğildi, sonra küçük ellerini tuttu, onları bir yatak odasına götürdü ve kapıyı kapattı.

Koltuğuna geri döndü ve ellerini kucağında kavuşturduktan sonra ortağıma şöyle dedi: "Casey onu boğdu. Kıskançlığı ve sürekli talepleriyle onu ezdi. Marc doğru zamanı bekliyordu, o zaman ondan boşanacaktı ve ben de Graeme'den ayrılacaktım. Evlenecektik. Bu saçmalık değil, gerçek." Caroline Henley, Conklin'e "gerçeği" anlatırken oturma odasında dolaştım. Her yerde fotoğraflar vardı, masaların üzerinde duruyor, duvarlarda çerçevelenmişti. Caroline Henley ya her grup fotoğrafının merkezindeydi ya da tek başına, vücudunu ve güzel yüzünü gösteren küçük bir şey giymişti.

Kendisinden yirmi yaş büyük, yaşlı bir film yıldızına neden ilgi duyduğunu merak ettim. Belki de kibri, sıradan bir borsacıdan daha fazla ilgi istiyordu. Conklin, "Eğer doğru anladıysam, Marcus Dowling'le iki yıldır sevgilisiniz," dedi.

Caroline Henley neden orada olduğumuzu anlayınca afallamış görünüyordu. "Durun bir dakika. Casey'nin ölümüyle bir ilgisi olduğunu mu düşünüyorsunuz? Bu çok saçma. Biliyor olmalıydım. Marc bunu yapabilecek biri değil. Öyle mi?

Ellerini ağzına götürdü, sonra bıraktı. Conklin'e, "Sence Casey'i benim için mi öldürdü?" diye sorarken neredeyse memnun görünüyordu.

Arabaya döndüğümde ortağıma dedim ki, "Belki de evlilikten ayrılmak istiyordu ama Casey'ye söyleyecek cesareti yoktu. Sonra Kitty yatak odasında ortaya çıktı, Tanrı aşkına. Dowling bunu daha iyi planlayamazdı."

"Conklin, "Başka bir açıdan da bakılabilir. "Boşanma pahalıdır. Ama eğer paçayı kurtarırsanız, cinayet çok ucuzdur."

Bölüm 79 SARAH WELLS gece işi için giyinmişti, siyah kıyafetleri ve ayakkabıları vardı, arabası Pacific Heights'a doğru gidiyordu. Sinyale bastı ve ışık kırmızıya dönerken Divisadero'ya girdi. Bir korna kakofonisi çınladı, lanet olsun. Frenler gıcırdadı ve çocuklarla dolu bir steysin vagonla çarpışmaktan kıl payı kurtuldu.

OhmyGod. Odaklan, Sarah!

Önündeki işi düşünmesi gerekiyordu ama akli sürekli o gecenin öncesine, Heidi'nin kollarının yumuşak etindeki mükemmel mavi parmak izlerine ve boynundaki canlı ısırık izine gidiyordu.

Heidi, Beastly'nin saldırısının kanıtlarını görmezden gelmeye çalışmıştı. "O kontrolden çıktı," demişti. "Ama bu onun suçu değil."

"Kimin hatası? Senin mi?"

"Irak'ta yaşadıkları yüzünden."

"Sebebin ne olduğu hiç fark etmez," diye tersledi Sarah. "Onu almak zorunda değilsin."

Heidi'ye havlamak istememişti ama Pete Gordon'ın yapabileceklerinden dolayı kızgın ve korkmuştu. Heidi'nin kendi iyiliği ve çocukların iyiliği için Beastly'den uzaklaşması gerekiyordu.

Heidi başını Sarah'nın omzuna koyarak, "Biliyorum, biliyorum," diye haykırdı. "Bu böyle devam edemez."

Hayır, devam edemezdi ve etmeyecekti, dedi Sarah Bush Caddesi boyunca ilerlerken kendi kendine. Gelecek hafta Maury'nin dul eşi Lynnette Green ile buluşacaktı. Lynnette Sarah'ya mücevherleri alıp kendisinin satacağını söylemişti. Sarah paraya çevirmek için sabırsızlanıyordu. Sabırsızlanıyordu.

Steiner'a ve tekrar California'ya döndü, sonra Saturn'ünü Whole Foods otoparkına park etti, etrafı diğer arabalarla çevriliydi. Tüm teçhizatını aldığından emin olmak için birkaç dakikasını ayırdı, sonra cüzdanını torpido gözüne kilitledi, arabadan indi ve onu da kilitledi, şimdi bu geceki hedefi olan Diana King'i düşünüyordu.

Bayan King dul bir hayırseverdi, hayır işlerinde büyük bir çarktı, sık sık fotoğrafı çekiliyor ve hakkında parlak dergilerde ve her ay Chronicle'da yazılar yazılıyordu. Yaşam Tarzı sayfasına göre, Bayan King o gece oğlu ve müstakbel gelini için mükemmel bir şekilde restore edilmiş krem rengi Viktorya dönemi evinde küçük bir nişan partisi veriyordu. Ayrıca Bayan King'in klasik mücevherleri de mükemmel bir şekilde restore edilmişti: Tiffany, Van Cleef, Harry Winston.

Sarah onu çalabilseydi, Lynnette Green onu satın alır ve ortadan kaybolmasını sağlardı. Ve sonra her şey bitecekti. Bu geceki iş Sarah'nın büyük finali, son vurgunu olacaktı. Sarah lastik tabanlı tırmanma ayakkabılarıyla yaklaştığında yarım düzine araba King'lerin evinin önüne park etmişti. Uzun bir çitle komşulardan korunan yan bahçeye girdi. Bayan King'in zemin kattaki pencerelerinden birinden içeri baktı ve yemek masasında derin bir sohbete dalmış misafirleri gördü. Kendini tırmanışa hazırlarken Sarah'nın nabızı hızlandı ve sonra şanslı bir mola yakaladı: birinci katta, ana yatak odasının altına çapraz olarak yerleştirilmiş bir klima. Sarah kendi kendine evin içinde sadece dört dakika geçireceğini söyledi. Eline ne geçerse yeterli olacaktı.

Klimayı bir dayanak noktası olarak kullanarak kolayca kendine bir yer edindi ve ardından açık yatak odası penceresinden geçerek evin içine girdi.

İçeri girmek neredeyse çok kolay olmuştu.

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 80

SARAH, Diana King'in gül kokulu yatak odasının hemen içinde durmuş, hızlı çıkışını engelleyebilecek bir şey olup olmadığını kontrol ediyordu. Odayı geçti ve koridora açılan panelli kapıyı kapattı. Sonra ışığını yaktı.

Oda yaklaşık on beş metre kareydi, derin eğimli tavanları ve sokağa bakan bir çatı penceresi vardı. Sarah ışığını antika mobilyaların ve lahana gülü rengindeki duvar kâğıdının üzerinde gezdirdikten sonra ışınıyla şifonyere vurdu. Elinde ışık olan karanlık bir figür gördüğünde çekmeceleri karıştırmaya hazırdı. "Tanrım! Kim?" diye bağırdı, sonra aynadaki kendi yansıması olduğunu fark etti.

Sarah, getagrip Işınını tekrar odanın içinde gezdirdi ve makyaj masasının üzerinde donuk bir altın parıltısı yakaladı. Yaklaştı ve sıcak kiraz ağacından yapılmış yüzeyin üzerinde tonlarca mücevherin yattığını gördü.

Sarah zaten adrenalin içinde yüzüyordu ama altın yığını deposunu doldurdu. Spor çantasını açtı ve titreyen elinin yan tarafını kullanarak mücevherleri çantasının içine kaydırды. Birkaç parça, bir yüzük ve bir küpe kaçtı ve yere düştü. Sarah yuvarlanmaları durmadan önce onları yakaladı. Saatine bir göz attı.

Üç dakikanın biraz üzerinde bir sürede birinci sınıf bir skor elde etmişti. Bir rekor, kişisel en iyisi-- ve şimdi gitme zamanıydı.

Sarah pencereye doğru ilerledi ve bir kez daha klimayı dayanak olarak kullanarak kendini evin kenarından aşağı bıraktı. Neredeyse başının döndüğünü hissederek, loş ışıklı sokağa ulaşana kadar çitlerin ve evin arasından ilerledi. Başardı.

Oradan çıkmıştı.

Sarah farını çıkarıp alet çantasına atarken kaldırımdan sağa döndü ve bir sonraki sokağa yöneldi - sonra kısa bir süre durdu. Sırtını çok hızlı sıvazlamıştı. Siren sesleri duyuldu ve Sarah bir devriye aracının köşeyi dönüp doğruca ona doğru geldiğini gördü.

Nasıl ortaya çıktığı ya da polisin onun için gelip gelmediği bile önemsizdi. Sarah'nın elinde birkaç yüz bin dolarlık mücevher ve bir çanta dolusu hırsızlık aleti vardı.

Yakalanamadı.

Koşmaya başlayan Sarah, yönünü tersine çevirerek Bayan King'in evinin batısındaki evin arka bahçesinden geçti. Zihinsel olarak yerini işaretledikten sonra mücevher dolu çantayı bodrumdaki pencere boşluğuna attı ve koşmaya devam etti. Arka bahçedeki barakaya benzeyen şeyin yanından geçti ve aletlerini bir inşaat çöpü torbasına attı. Hâlâ koşmaya devam eden Sarah şapkasını ve eldivenlerini çıkarıp bir çitin altına attı. Birkaç metre ötede siren sesinin durduğunu duydu ve biri "Durun! Polis!" diye bağırdı.

Işığı olmadan nereye kaçacağını göremeyen Sarah, kalçalarının üzerine çöktü ve bir evin kaba sıva duvarına yaslanarak dondu kaldı. El feneri ışınları bahçeyi taradı ama ışıklar ona dokunmadı. Telsizler cızırdadı ve polisler birbirlerine seslendi, hangi yöne gittiğini tahmin ediyorlardı ve o bitmek bilmeyen dakikalar boyunca Sarah sıva duvara sarıldı, kaçma dürtüsüyle savaştı.

Sesler kaybolduğunda Sarah çocuk oyuncaklarıyla dolu bahçeyi çaprazlamasına geçerek metal bir kapıya ulaştı ve kapıyı açtı. Kapının mandalı tıngırdadı. Kapının arkasında büyük bir köpek havladı. Güvenlik ışıkları parladı.

Sarah ışıkların arasından sıyrılarak gölgelerin arasından başka bir bahçeye koştu ve orada bir bahçe arabasına takılarak sağ ayakkabısının ayağından fırlamasına neden olacak kadar sert bir şekilde düştü. Karanlıkta ayakkabısını aradı ama bulamadı.

Bir kadının tiz sesi "Artie, sanırım dışarıda biri var!" diye bağırdı.

Sarah bir çitin üzerinden atladı, sonra tekrar havalandı, koşarken siyah kazağını yırttı. Gölgelerden çıkıp bilmediği bir sokağa girdiğinde neon yeşili tişörtünün eteklerini pantolonundan çıkardı.

Mide bulantısı ve çaresizlik hisseden Sarah, diğer ayakkabısını ve çoraplarını çıkarıp garaj yolunun kenarındaki çöp kutusuna bıraktıktan sonra arabasının bulunduğu yöne doğru sabit bir hızla kuzeye yöneldi.

İşte o zaman anahtarlarının alet çantasında olduğunu ve cüzdanını torpido gözüne kilitlediğini çok geç fark etti.

Ayakkabısızdı ve evinden kilometrelerce uzaktaydı.

Şimdi ne olacak?

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 81

Sarah karanlık sokakta arkasından yavaşça yaklaşan bir araba sesi duyduğunda Whole Foods'un parlak pencereleri görüş alanındaydı. Araç sürünerek ona ayak uydurdu, farları kaldırımdaki silüetini uzattı.

Polisler miydi?

Korkudan aklını kaçıran Sarah arabaya doğru dönme dürtüsüyle savaştı. Panik yüzünden okunuyordu. Ve eğer gelen polislerse ve onu sorgulamak için dururlarsa - pişmişti.

Kimdi o? Onu takip eden kimdi?

Bir korna sesi duyuldu ve ardından arkasındaki araç sıyrılıp geçerken lastikler gıcırdadı, eski gümüş bir SUV'du ve camdan "Tatlı kış, bebeğim!" diye bağırarak bir pislik vardı. Kahkaha sesleri azalırken Sarah başını öne eğdi.

Kırmızı Saturn'ü bıraktığı yerdeydi. Whole Foods'un ön camlarından bakarak mağazanın neredeyse boş olduğunu görebiliyordu.

Kumral bir çocuk açık kalan son kasayı kapatıyordu. Sarah yaklaşıncaya başını kaldırıp baktı. "Kendimi arabamın dışında kilitledim. Telefonunuzu ödünç alabilir miyim?" "Dışarıda ankesörlü bir telefon var," dedi başparmağını omzunun üzerinden kaldırarak. Sonra ifadesi değişti.

"Bayan Wells. Ben Mark Ogrodnick. Beş yıl kadar önce sizin sınıfınızdaydım." Sarah'nın kalbi yeniden hızlandı ve aşırı hızlanmaya başladı. Dünyadaki onca dükkân varken, Pacific Heights'ta birinin onu tanıdığı tek yeri nasıl bulmuştu? "Mark. Seni gördüğüme çok sevindim. Telefonunu ödünç alabilir miyim? Kocamı aramam gerekiyor." Mark onun çıplak ayaklarına, kaval kemiğindeki kanayan yaraya baktı. Ağzını açtı ve kapattı, sonra arka cebinden telefonunu çıkardı ve Sarah'ya uzattı. Sarah ona teşekkür etti ve manav reyonuna doğru yürüdü, telefonu çevirdi ve birkaç kez çalmasını dinledi. Sonunda Heidi açtı.

"Benim," dedi Sarah. "Whole Foods'dayım. Kendimi arabamın dışında kilitledim." "Tanrım, Sarah," dedi Heidi. "Ben gelemem. Çocuklar uyuyor."

"Beastly nerede?"

"Dışarıda ama her an içeri girebilir. Özür dilerim." "Sorun değil. Seni seviyorum. Yakında görüşürüz."

"Ben de seni seviyorum."

Ogrodnick başını kaldırdı ve vitrindeki neon ışığını kapattı. Sarah'nın başka seçeneği yoktu. Ev telefonunu çevirdi ve ilk kez Trevor'ın açması için dua etti.

"Sarah, hangi cehennemdesin?" Terör sesinde keskin bir tonla sordu. Sarah uysalca ona söyledi.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 82

TREVOR onu tehdit ettikten, içtikten, itip kaktıktan ve evlilikten doğan alacağını tahsil ettikten sonra altılı paketini bitirip yattı. Sarah kırmızı gözlü, ağırlı ve korkmuş bir halde onun sandalyesine oturmuş, egzersiz topunu sıkıyordu. Ellerini değiştirdi, parmakları neredeyse uyuşana kadar çalıştı. Sonra ellerini silkeledi ve dizüstü bilgisayarını açtı. İnternete girdiğinde Google Haberler'e tıkladı ve arama çubuğuna "Hello Kitty" yazdı.

Sarah'yı rahatlatan şey, Diana King'in evindeki soygundan hiç bahsedilmemesiydi. Henüz bir şey yok. Ama Sarah, Pacific Heights'taki koşusu sırasında düşürdüğü aletler konusunda endişeliydi. Özellikle, farının pilini değiştirirken eldiven giymiş miydi? Hatırlayamıyordu.

Böylece Sarah zihninde bir çıkış yolu aradı. Aletleri küçük inşaat alanının yakınındaki bir çöp torbasına atmıştı. Belki biri onu bulursa, "Harika, bedava" diye düşünürdü. Ya da belki çöp torbası bağlanır ve kaldırıma atılırdı.

Sarah arkasında ekmek kırıntıları gibi bıraktığı diğer eşyaları düşündü: kazağı, çorapları ve ayakkabıları. Tek başlarına hiçbir şey değillerdi. Ama eğer bataryada parmak izleri varsa, diğer her şey ona karşı suçlamaları desteklemek için kullanılabilirdi.

Jürinin Bayanları ve Bayları, eğer uygunsa, şartlı tahliye ihtimali olmadan 20 yıl hapis yatacaksınız.

Sarah inledi ve imleci Hello Kitty sayfasında gezdirdi. Yaptığı hırsızlıklar ve giderek artan kötü şöhreti hakkında birkaç makale okudu ama bunların hiçbirinden zevk almadı. Dowlingler hakkındaki hikâyelere göz atarken sağ gözünün arkasında bir baş ağrısı belirdi. En yeni kliplerin hepsi Marcus Dowling'den alıntılar ve röportajlardı, ancak daha önceki sayfalara ilerledikçe, Dowling işini yaptıktan sonraki güne ait hikayeler buldu.

Bir manşet dikkatini çekti.

"Seylan'ın Güneşi Ölümcül Silahlı Soygunda Çalındı."

Sarah'nın aklına Çavuş Boxer'la konuştuğundan beri neredeyse unuttuğu birkaç kelime geldi. Polis, sarı arabanın

taş bir elması. Şimdi elmasın bir adı varmış gibi görünüyordu. Sarah makalenin linkine tıkladıktan sonra okumaya başladı.

Yirmi karatlık sarı bir elmas olan "Seylan'ın Güneşi", aktör Marcus Dowling ve silahlı bir soygunda öldürülen eşi Casey Dowling'den çalınmıştır. Son görüldüğünde bu gösterişli taş, 120 adet daha küçük beyaz elmastan oluşan el yapımı altın bir yüzüğe yerleştirilmişti.

Güneş'in ani ölümlerle dolu uzun bir tarihi var. Bir zamanlar Seylan'da toprak bir sokakta bulan genç bir çiftçinin malı olan taş, fakirlerden krallara geçerek ardında trajedilerle dolu bir iz bırakmıştır.

Sarah kalbinin etrafında bir yumruk varmış gibi hissetti. Sun of Ceylon'un tarihini ve ona sahip olan insanların başına gelen her şeyi hatırladı - mali yıkım ve rezalet, ani delilik, intihar, cinayet ve kazara ölümden oluşan uzun bir liste.

Sarah mücevherler üzerine yaptığı araştırmalarda Güneş gibi başka taşlar da okumuştı. "Işık Dağı" olarak bilinen Koh-i-noor elması, ona sahip olan tüm erkeklerin krallıklarına ya büyük bir talihsizlik ya da son getirmişti. Marie Antoinette Umut elmasını takmış ve kafası kesilerek idam edilmişti - bir dizi ölüm ve talihsizliğin bu taşı takip ettiği söylenirdi.

Lanet taşıyan başka mücevherler de vardı: Kara Orlov Elması, Delhi Mor Safiri, Kara Prens Yakutu. Ve Seylan Güneşi.

Casey Dowling ona sahipti. Ve şimdi ölmüştü.

Sarah o taşı Heidi'ye romantik bir hediye olarak vermişti - ama ya taş Heidi'nin hayatına kötülük getirdiyse?

Sarah kendine şunu sormak zorunda kaldı: Gerçekten batıl inançlı mıyım?

Parmaklarınızı çaprazlamak ve omzunuzun üzerinden tuz atmak saçmalıktı. Yine de, ister stres deyin, ister mantıksız, fark etmezdi. Sarah bunu güçlü bir şekilde hissediyordu. Bu iyi belgelenmişti. Lanetli değerli taşlara sahip olan insanlar ölüyordu.

Pete onu gerçekten incitmeden önce o elması Heidi'den geri almak zorundaydı.

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 83

POLİS ARACI Crissy Field'daki otoparkın etrafında bir akbaba gibi dönüyordu. Sarah dikiz aynasından polis aracını izlerken kaskatı kesildi, aracın otoparkın etrafında yavaşça döndüğünü görürken eski öğrencisi Mark Ogrodnick'in polise Whole Foods'ta yalınayak, üstü başı yırtık ve korkmuş görüldüğünü söyleyip söylemediğini merak etti.

Sarah nefesini tutup sadece gözlerini oynattı ve siyah-beyaz araç çıkıştan çıkıp bulvara doğru ilerlemeye başladı.

Tanrım, Sarah, sakın ol. O polisler seni burada arıyor olabilir. Asla!

Güneş gözlüklerini takan Sarah arabadan indi. Yürüyüş yolunun sahil tarafına geçti ve suya bakan boş bir banka oturdu.

Hava bozmaya başlamıştı, bulutlar öğleden sonra güneşini gizliyordu ama asfaltın üzerinde kıyafetlerini değiştirirken birbirlerine bağırarak rüzgâr sörfçülerini durdurmuyordu.

Ceketinin fermuarını çeken Sarah, içinin ve dışının buz kestiğini hissetti. Sevdiğiniz birine çifte bir hayat -ve onun durumunda, suçlu bir çifte hayat- sürdürdüğünüzü nasıl söylersiniz? Heidi'nin hırsızlığın yanlış ve tehlikeli olduğunu bildiğini anlamasını sağlamalıydı ama eğer hepsinin Terör ve Canavar'dan kaçmasını sağlayabilirse, o zaman yaptığı şeyle yaşayabilirdi.

Sarah, Heidi'nin kendisine bir uzaylıymış gibi baktığını, çocukları toplayıp arabasına bindiğini ve uzaklaştığını hayal etti. Sarah kollarını göğsünde kavuşturdu ve iki büklüm oldu. Heidi'yi kaybetmeyi düşünmek onu öldürüyordu. Eğer bu olursa, yaptığı her şey boşa gidecekti.

Sarah'nın cep telefonu çaldı. Cevap verdi.

"Neredesin, Sarah? Otoparktayız."

Sarah ayağa kalktı ve el salladı. Sherry "Sarah, Sarah" diye bağırıyor ve annesinin arkadaşına doğru koştu. Sarah küçük kız kollarının arasına aldı.

Heidi sırtıtmaya başladı. Sarkık şapkasını tuttu ve Stevie'yi kalçasında dengeledi, rüzgâr eteğini sımsıkı savuruyordu

vücut. Heidi çok güzeldi. Sarah'nın onu sevmesinin en küçük nedeni de buydu.

Heidi yanına geldi ve çocuklarla birlikte ona sarıldı, Sherry Sarah'nın yüzünü inceleyerek sordu, "Sorun ne Sarah? Biri seni incitti mi?" diye sordu. Sarah Sherry'yi yere bıraktı ve ağlamaya başladı.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 84

HEIDI VE SARAH, körfezden şirin küçük doğa parkına uzanan bir girişin üzerindeki pitoresk köprüyü geçtiler. Sherry, Stevie'yi tahta iskeleye doğru götürdü ve yetişkinleri unutarak suya atmak için taş topladı.

İki kadın birlikte bir banka oturdu ve Heidi, "Neler oluyor tatlım?" diye sordu. Sarah Heidi'nin yüzüne baktı ve şöyle dedi: "Sana söylemenin iyi bir yolu yok. Seni bu işin dışında tutmak istedim. Seni hiçbir şekilde dahil etmek istemedim."

"Vay canına," dedi Heidi. "Beni gerçekten korkutuyorsun."

Sarah başını salladı ve ayaklarına bakarak, "Hello Kitty dedikleri hırsız kediye biliyor musun?" dedi.

"Marcus Dowling'in karısını öldüren kişi bu, değil mi?"

"Evet, ama ben yapmadım."

Heidi güldü. "Duh-uh. Tabii ki hayır. Sen neden bahsediyorsun?"

"Heidi, ben Hello

Kitty'yim." "Kapa

çeneni! Değilsin!"

"Bunu uydurabilir miyim? Heidi, inan bana, ben kedi hırsızıyım. Her şeyi anlatmama izin ver, sonra sana bilmek istediğin her şeyi anlatacağım."

"Tamam. Ama--tamam."

"Sana büyükbabamın kuyumcu olduğunu söylemiştim," dedi Sarah. "Ama sana onun çitçi bir arkadaşı olduğunu söylemedim. Sherry'nin yaşındayken büyükbabamın dükkânında eşyalarla oynarken pek çok hikâye dinledim."

"Hepimizi buradan nasıl çıkaracağımı düşünürken, aslında hızlıca zengin olabileceğimi fark ettim. Spor salonunda duvara tırmanmaya başladım, güçlendim ve potansiyel hedefleri araştırmaya başladım, sadece mallarını kaybettikten sonra toparlanabilecek insanları seçtim. İlk başta bunu yapabileceğimden emin değildim."

"Ve sonra Trevor bana tecavüz etti."

Sarah sertçe yutkundu ve zihnini bu anıyı atlamaya zorladı. "İlk birkaç hırsızlığım kolaydı," dedi Sarah. "Bir becerim vardı Bunun için Terör'ün işi bitirip eve gelmeme ve o uyanmadan yatağa girmeme yetecek kadar uzun süre televizyon karşısında sızacağına güvenebilirdim."

"Sonra Dowling işi vardı."

Heidi sanki bir şey söylemeye çalışıyormuş ama doğru kelimeleri bulamıyormuş gibi şaşkın görünüyordu. Onun yerine sadece baktı. Sarah devam etti. Heidi'ye Marcus Dowling'in çirkin yalanlarını ve bir sonraki işi anlattı - elleri bileklerine kadar karısının mücevherlerine gömülüyken Jim Morley'in odaya girdiği işi. Sonra da yapacağı son iş olan Diana King soygununa geçti.

"Bunun olması gerekiyordu," dedi Sarah. "Evimde özgür olduğumu sanıyordum. Sonra karanlıktan bir polis arabası çıktı, ışıkları üzerime tutarak beni takip etti. Ben de her şeyi attım: mücevherlerimi, kıyafetlerimin çoğunu ve - mükemmel bir hamleyle - içinde araba anahtarlarımın olduğu alet çantamı. Beni almaya gelmeyince Terör'ü aramak zorunda kaldım."

"Üzgünüm, Sarah."

Sarah başını salladı. "Senin hatan değildi. Her neyse, Terör neden Pac Heights'ta arabamın dışında ve yalınayak olduğuma dair cevabımı beğenmedi," diye devam etti Sarah. "Tamamen gülünç olmayan bir yalan düşünemiyordum ve açıkçası ona gerçeği söyleyemezdim. Ben de ona cevap vermediğimi söyledim. Bir hayata sahip olmaya hakkım olduğunu söyledim." Heidi mırıldanıyordu, "Oh hayır, oh hayır."

"Beni bir erkekle birlikte olmak için gizlice kaçmakla suçladı. Sonra da 'bana bir ders verdi'." Sarah gömleğinin yakasını çekti ve Heidi'nin boğazındaki parmak izlerini görebilmesi için başını çevirdi.

Heidi elini ağzına götürdü.

"Aman Tanrım, Sarah," dedi. Kolunu sevdiği kadına doladı ve onu kendine çekti. "Bazen seni tanıyıp tanımadığımı bile merak ediyorum."

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 85

THE WARMING HUT, Crissy Field ve Presidio'nun kesiştiği noktada, Golden Gate Köprüsü'nün uzanan kolunun körfeze uzandığı yerde, parlak beyaz bir atıştırmalık ve hediyelik eşya kulübesidir.

Sarah ve Heidi çorba ve sandviçle öğle yemeği yerken, çocuklar pencerenin yanında oturup yiyeceklerini karıştırıyor ve içeceklerine baloncuklar üflüyorlardı.

"Başka bir şey daha var," dedi Sarah. "Sana verdiğim şu taş."

"Dur tahmin edeyim. Sıcak."

"Çok, çok sıcak. Bu bir elmas. Bir ismi ve garip bir geçmişi var."

Heidi bakabilmek için kolyesini çekti. "Başka bir şey olduğunu söylemiştin. Bir sitrin."

"Adı Seylan Güneşi ve bir lanetle birlikte geliyor." "Lanet mi? Bu delilik."

"Biliyorum, biliyorum, ama hikayeler üç yüzyıl öncesine dayanıyor. Orospu çocuğu kocası onu öldürdüğünde Casey Dowling'e aitti. Daha ne söylemem gerekiyor?" Sherry geldi ve Heidi'ye yaslandı. "Lanet nedir anne?" "Kötü bir şey dilemektir."

"Babamın başına kötü bir şey gelmesini dilemem gibi mi?" "Sherry, Stevie ağlamak üzere. İyi bir kız ol ve ona sarıl."

Sherry gittiğinde Sarah, "Artık bunu giymeni istemiyorum," dedi. "Bu kadere meydan okumak olur, anlıyor musun?"

"Gerçekten mi?" Heidi güldü. "Bu kadere meydan okumak mı? Tanrım, bu bir isyan." Zinciri çözdü ve kolyeyi Sarah'ya uzattı. "Seylan'ın Güneşi, ha? Benim için biraz gösterişli zaten."

Sarah, "Teşekkürler" dedi, kolyeyi aldı, kalça cebine sıkıştırdı ve hikayesinin son kısmına doğru ilerledi - Lynnette Green ile buluşma ve mücevherleri dört kişilik bir aile olarak yeni bir hayata dalmaları için paraya çevirme planı.

"Söylemem gereken bir şey var, Sarah."

"Tamam, ama bana fazla yüklenme. Ben bir enkazım." "Bunu yaptığına inanamıyorum."

"Dehşete düştün. Devam et ve söyle."

"Tamamen şaşkına döndüm. Ama bunu bizim için yaptığın için sana minnettarım. Hayatını riske attın, Sarah. Çocuklar burada olmasaydı, seni öperdim. Hiç kimseyi bu kadar sevmemiştim."

"Ben de seni seviyorum."

"şimdi ne olacak? Polisin peşinde olduğunu mu düşünüyorsun?"

Sarah şakaklarını ovuşturarak, "Bu mümkün," dedi. "Süpermarketteki çocuk. Polislere söyleyebilir. Attığım bir şeyin üzerinde parmak izi çıkabilir. Zaman her yönden tükeniyor, Heidi. Eğer buradan kaçacaksak, bunu bir an önce yapmalıyız." "Biliyorum. Biz bir takımız. Yaptığın her şey artık hepimizi ilgilendiriyor."

Sarah başını salladı ve her biri bir öncekinden daha korkunç ama bir o kadar da zorlayıcı olan bir dizi seçeneği sıralarken bir süre sessiz kaldı.

"Sarah?"

"Ne yapacağımı biliyorum."

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 86

PETE GORDON alışveriş merkezinin dış kenarına, ışıkların ve güvenlik kameralarının ötesine park etmişti ve şimdi Heidi ile çocukların kendisine yetişmesini bekliyordu.

Keyfi yerinde ama kontrolü elinde olan Pete etrafındaki her şeyin farkındaydı: otoparktaki yeni boyanmış çizgilerin kokusu, arabalarına doğru yürüyen müşteriler, Mervyns ve Toys "R" Us'ın ışıkları ve gökyüzünün derinleşen alaca karanlığı.

Planının en kritik aşamasını gerçekleştirmeden önceki son dakikaları beklerken damarlarında dolaşan adrenalin zihnini keskinleştirdi. Üç Yardakçı'yı ortadan kaldırdıktan sonra evine yürüyecek ve televizyonun karşısına uzanacaktı. Polisler aramadan önce evde olacaktı.

Mektubundaki üç küçük cümleyi zihninden Chroniclet'e doğru geçirdi: "Şimdi bana inanıyor musunuz? Fiyat beş milyona çıktı. Bir daha çuvallama."

Bundan daha açık olamazdı.

Mektup, polisler ve medya onu korkunç kaybı için teselli ederken, üç "anlamsız cinayeti" daha Ruj Katili'ne yükleyerek yayınlanacaktı.

Zekice bir plandı ve kendine hak vermeliydi, çünkü bunu başka hiç kimseden alamazdı.

Ve böylece Pete, Heidi'nin bağırarak konuştuğunu duydu ve dikiz aynasında onu alışveriş arabasını iterken kalçasındaki koku bombasını zıplatırken gördü. Ayrıca başka bir ses daha duydu - lanet olsun. Bu, komşuları olan köpek suratlı Angie Weider'dı ve işte karşısındaydı, bebeğini bebek arabasında itiyordu.

Heidi, Angie'ye "Hoşça kal," diye seslendi, ardından alışveriş arabasını çekerek arabanın arkasında bıraktı.

"Pete?"

Heidi arka kapıları açtı, çocukları arabaya bindirdi ve koltuğun arkasından ona seslendi: "Petey, market alışverişini yapar mısın?"

"Sorun değil prenses. Tek yapmanız gereken sormak."

Pete eldivenlerini giydi, arabadan dışarı fırladı ve bagaj kilidini açarak bir aracın hızla otoparktan çıkmasını bekledi. Her şey bittiğinde

Yiyecekleri, acil durum yol çantasının ve dolu silahının bulunduğu ayakkabı kutusunun yanına düzgünce yerleştirdi.

"Hey, Pete," diye seslendi Angie Weider ona, "bizimle yemeğe gelmelisiniz. BlueJay Cafe'ye gidiyoruz."

"Başka zaman, tamam mı?" Pete silahı kutuya geri bırakırken içinden öfke fışkırıyor, hem fırsatını hem de mazeretini bir darbede yok eden o kaltağa karşı nefret dalgaları yükseliyordu. Bir an için onu ve tootosunu öldürmeyi düşündü ama Heidi'nin çığlıklarını duyabiliyor ve Sherry'nin koştuğunu görebiliyordu ve görünmeden hepsini asla öldüremezdi.

Heidi onu görmezden geldi. "Çocuklar, akşam yemeği için dışarı çıkmak ister misiniz?"

Sherry onayını söyledi ve koku bombası onunkini gürledi. Pete bagaj kapağını kapattı ve öfkesini zorlukla kontrol ederek, "Sen devam et. On dakika sonra maç var."

Heidi, "Dondurmayı kaldırmayı unutma, gerisini eve gidince hallederim" dedi.

Koku bombasını arabanın koltuğundan aldı ve Sherry Weider'ların minibüsüne doğru zıpladı. Bir korna sesiyle gitmişlerdi.

Pete arabayı vitesine taktı ve geri geri gitti.

Plan değişti. Her şeye rağmen eve gitmeyecekti.

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 87

Göğsümde Chronic'in ön sayfasıyla Golden Gate Köprüsü'nde trafiği durdurmamın üzerinden bir hafta, Ruj Katili dediğimiz psikopatın Elaine Marone ve çocuğunu öldürmesinin üzerinden on gün geçmişti. Katilin boynumda asılı duran cep telefonunun ağırlığını hala hissedebiliyorum, asla gerçekleşmeyen düşüşe giderken bana silahımı bırakmamı ve soyunmamı emrederken alaylarını ve iğnelemelerini duyabiliyordum. Federaller Rujlu Sapık'ı elimizden aldıkları için rahatlamıştım. Dowling davası kızışıyordu. Elimizde olası bir nedene yol açabilecek bir dinleme kaydı vardı. Kanıt olarak da bir dağcı ayakkabısı, bir Banana Republic kazağı ve muhtemelen Hello Kitty'ye ait olan bir alet çantası vardı.

Sonunda ilgi çekmeye başladığım hissini seviyordum, bu yüzden Jackson Brady o akşam altıda arayıp FBI'ın üçlü bir cinayette yardımımı istediğini söylediğinde pek mutlu olmadım.

Brady'nin aramasından yirmi dakika sonra Conklin ve ben bir otoparkın soğuk rampasını tırmanıyorduk. Bir üst geçitle Pier 39'a bağlanan dolambaçlı bir beton sarmalın birkaç katıydı, restoranlar ve mağazalarla dolu devasa bir alışveriş merkezi, kanlı cinayetlerden sonra ortadan kaybolmak için mükemmel bir yer.

Brady bizi kırk yaşlarında, düzgün saç kesimi ve ayna gibi parlayan ayakkabılarıyla kare omuzlu bir adam olan Özel Ajan Dick Benbow ile tanıştırdı. Benbow ellerimizi sıktı, sonra bizi bir düzine Federal ajan tarafından incelenmekte olan olay yerine doğru götürdü.

Benbow, "Çavuş Boxer, kimse bu hayvanı sizin kadar iyi tanımıyor. Ne gördüğünü bilmek istiyorum. Aynı olan ne? Farklı olan ne? Olayla ilgili teoriniz nedir?"

Göz kamaştırıcı floresan ışıkları altında yatan, gözleri faltaşı gibi açık ve alnının ortasında bir kurşun deliği olan genç siyah bir kadına yaklaştığımızda kafa derim gerildi ve vücudumdaki tüm tüyler diken diken oldu.

Pahalı kıyafetler giymişti: uzun, baskılı bir tasarım etek, lacivert bir ceket, kıvrımlı ve süslü düğmeleri olan beyaz bir bluz. Alışveriş merkezine değil de buraya ziyarete gelmiş gibi görünüyordu.

İki metre arkasında devrilmiş bir bebek arabası duruyordu. İki ölü çocuk bebek arabasının yanında gizlenmişti ama adım atmadan çok şey görebiliyordum: ikiz kan birikintileri, bebek arabasının solunda küçük beyaz bir ayakkabı giymiş küçük bir ayak, sağa doğru uzanmış başka bir küçük çocuğun eli, sadece birkaç santim ötede bir emzik.

Ölmeden önce bu küçük teselliye ulaşmış olabilir.

Benbow şunları söyledi: "Kurbanlar Veronica Williams, kızı Tally ve oğlu Van. Los Angeles'tan ziyarete gelmişlerdi. Aileye haber verdik."

Yedi, sekiz ve dokuz numaralı kurbanların cesetlerinin başında dururken öfke dolu bir çığlık attım. Bu sadece cinayet değildi. Katliamdı.

Benbow'a çaresizce baktım, sonra kiralık plakalı Blazer'a doğru yürüdüm. Sürücü tarafındaki kapı açıktı ve yerde pahalı siyah deri bir el çantası duruyordu. İçinden bir cüzdan, açık bir makyaj çantası, bir emzik, bir uçak bileti klasörü, aspirin, bir cep telefonu ve ıslak mendil paketleri çıkmıştı.

Aracın içine doğru eğildim. Camdan gelen ışık rujla yazılmış harfleri belirginleştirdi ve siyaha çevirdi. Üç şifreli harf yerine, altı kelime vardı, aynı derecede anlaşılmaz.

ÖNCE KADINLAR VE ÇOCUKLAR. ANLADIN MI?

Hayır, anlamadım. Hiç anlamadım.

Zeki ve kurnazdı, kadınlardan ve çocuklardan nefret ediyordu, o kadarını anladım. Ama onu harekete geçiren neydi? Fark edilmeden dokuz cinayeti nasıl işlemişti? Onu nasıl yakalayacaktık?

Yoksa Rujlu Katil davası, polisleri mezarlarına kadar rahatsız eden çözülmemiş gizemlerden biri mi olacaktı?

Benbow'a dedim ki, "Hiç şüphe yok, bu aynı tetikçi. Kısaltmayı heceliyor. Bu onun imzası. Bu davayla ilgili bir teorim yok. Keşke bir ipucum olsaydı." Sırtımı beton bir direğe dayadım ve Claire'i aradım, telesekreterine "Pier Otuz Dokuz garajındayım. Üç kurban daha var, ikisi küçük çocuk."

Claire telefonu açtı. Çok sık küfretmezdi ama yolda olduğunu söylemeden önce etkileyici bir küfürler yağdırdı. Telefonu kapattığında beton üzerinde ayak sesleri duydum. Döndüğümde Jackson Brady'nin iki adamla birlikte rampadan çıktığını gördüm: üniformalı bir polis memuru ve saçları ağarmış beyaz bir erkek. Brady'nin gözleri parlamıştı,

Yüzünde bana umut veren yeni bir ifade vardı. Gülümsedi.

Brady bana "Bu Bay Kennedy" dediğinde fırtına bulutlarının dağıldığını ve beton tavandan tanrısal bir ışık parmağının geçtiğini hissettim. Tanık olduğunu söylüyor."

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 88

ALTI KANUN GÜCÜ memuru Daniel Kennedy adındaki adamın etrafını sardı. O kadar yakınında duruyorduk ki neredeyse havasını emiyorduk ama o ilgiden memnun görünüyordu. Kennedy bir suç meraklısı olduğunu ve Rujlu Katil hakkında her şeyi okuduğunu söyledi. Bize Pier 39'da bir telefon dükkânı olan U-Tel'in sahibi olduğunu söyledi ve sonra hikâyesine başladı.

Kennedy, "Otuzlu yaşlarının başında beyaz bir adam dükkânıma geldi," dedi, "ve hemen onun hatalı olduğunu düşündüm."

"Neden böyle oldu?" Benbow ona sordu.

"Ön ödemeli telefonların bulunduğu rafa gider, kameralı ve iki gb çipli bir tane seçer. Ucuz kontrollüler raflardan uçup gidiyor, ama pahalı telefonlar? Kim pahalı bir telefonu çöpe atar ki? Her neyse, bu adam ne istediğini biliyor. Ve başını eğiyor, ödeme yaparken kafasını kaldırıp bakmıyor bile."

"Şapka takıyor muydu?"

"Evet, beyzbol şapkası, mavi, logosu yok ama televizyondaki sanatçı resmindekinden farklı bir ceket. Bu ceket kahverengi deriydi, biraz yıpranmıştı, sağ kolunda Amerikan bayrağı vardı."

"Uçuş ceketi," dedi Conklin. "Saçı ne renkti?" "Brown, görebildiğim kadarıyla. GoPhone'u satın aldıktan sonra ayrılıyor, ben de müdürüme birkaç dakikalığına görevi devralmasını söylüyorum." "Adamı takip mi ettin?" Brady sordu.

"Elbette. Beni fark etmesin diye birkaç metre geride durdum ve çok geçmeden onu çift kişilik bebek arabasında iki çocuğu olan Afro-Amerikan güzel bir kadınla konuşurken gördüm. Kadına eliyle işaret ediyor, paketleri taşımasına yardım edip edemeyeceğini soruyordu. "Sonra, lanet olsun, müdürüm aradı ve büyük bir satış için kişisel bir çek imzalamamı istedi. Bir dakikalığına arkamı döndüm ve geri döndüğümde onu kaybetmiştim - dükkân tıklım tıklımdı, anlıyor musunuz? Dükkana geri döndüm ve bir de baktım ki sirenler yoldan geliyor. Polis bandımı açtım ve bir çatışma olduğunu duydum." "Fotoğraflardan bu adamı teşhis edebilir misiniz?" diye sordum.

"Bundan daha iyisini yapabilirim. O adamın mağazamın içinde ve önünde yaptığı her şey yüksek kaliteli dijital medyaya kaydedildi. Yapabilirim

sana sabit diskimden bir disk yapabilirim." "Eldiven
giyiyor muydu?"

"Hayır," dedi Kennedy. "Hayır, değildi."

"Telefonun parasını nasıl ödedi?" Conklin sordu.

"Nakit," dedi Kennedy. "Ona para üstü verdim."

"Kasanızı açalım," dedim.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 89

Sabahın kör bir saatinde cep telefonum çaldı. Karanlıkta el yordamıyla buldum ve Joe uyuyabilsin diye oturma odasına götürdüm. Arayan Jackson Brady'ydi. Sesindeki yorgunluğa rağmen, bütün gece suç laboratuvarında CSU'nun U-Tel'in para çekmecesindeki her faturanın tozunu almasını izlediğini söylerken heyecanını yakaladım.

"Bir şey mi buldun?" Umut etmeye cesaret ederek sordum.

"Sadece eski bir denizciye ait bazı kısmi parmak izleri var."

"Şaka yapmıyorum. Bu senin önsezindi."

"Yüzbaşı Peter Gordon. Irak'ta görev yaptı, arka arkaya iki tur."

Brady bana terhis olduktan sonra ortalıktan kaybolan bu eski deniz subayını anlatırken mavi pazen pijamalarımın durmuş Lake Caddesi'nin sessiz güzelliğine bakıyordum. Askeri sicilinde olağandışı bir şey yoktu, görev sonrası hastaneye yatmamıştı - eve dönüş törenleri de yoktu.

"Gordon taburcu olduktan sonra," dedi Brady bana, "Wallkill, New York'a döndü ve orada karısı ve küçük kızıyla birlikte birkaç ay yaşadı. Sonra aile San Francisco'ya taşındı."

"Ne düşünüyorsun, Brady? Katilimiz olarak onu beğendin mi?"

"Ruj'a benzediği kesin," dedi Brady. "Tabii ki garajdaki videolar saçmalık ve U-Tel'den aldığımız bilgiler de kesin değil. Gordon, Veronica Williams ve çocukları öldürülmeden yirmi dakika ya da bir saat önce kontrollü bir cep telefonu almış, hepsi bu. Bununla fazla bir şey yapamayız."

"Dur bir dakika. Gordon, Veronica Williams'la konuşurken görüldü," dedim. "Bebek arabasında iki çocuğu vardı. Tanrım!"

"Kennedy'nin gördüğü kadının Veronica Williams olup olmadığını bilmiyoruz. Otuz dokuz numaralı iskelenin tüm güvenlik kamerası görüntülerini altı kişi tarıyor," dedi Brady. "Bak Lindsay, onu yakalamayı çok isterim ama bunu yaptığımızda onu iyi yakalamak istiyoruz." Brady haklıydı. Pozisyonlarımız ters olsaydı ben de ona aynı dersi verirdim.

"San Francisco'ya taşındığından beri Gordon'la ilgili bir şey var mı?"

"Aslına bakarsanız, bir komşumuz iki kez aile içi şiddet ihbarında bulunmuş ancak herhangi bir suçlamada bulunulmamış."

"Bu adamın bir resmi var mı?"

"Eski ama Şimdi sana doğru geliyor."

Cep telefonumdaki resim, otuz yaşlarında, kahverengi saçlı, kahverengi gözlü, simetrik yüz hatlarına sahip, dikkat çekici bir yanı olmayan, sıradan görünümlü bir adama aitti. İki renkli beyzbol ceketı giyen ve Stonestown Galleria'daki güvenlik kameralarından yüzünü gizleyen adam bu muydu? İstemekle olmuyor ama içimden bir ses bunu söylüyordu. Pete Gordon Ruj Katiliydi.

O olduğunu biliyordum.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 90

SARAH WELLS VE Heidi Meyer, yarım düzine meslektaşlarıyla birlikte öğle tatilinde öğretmenler odasındaki televizyonun etrafında toplandılar. Ekranda, Adli Tabip Dr. Claire Washburn'ün bir gece önce Pier 39 garajında meydana gelen korkunç silahlı saldırının ardından olay yerinden uzaklaşmaya çalışırken çekilmiş ürkütücü bir video vardı. Aracın çıkışı, garajın girişini kapatmış olan meraklılar, gazeteciler ve polislerden oluşan bir izleyici kalabalığı tarafından engellenmişti. Bir video kamera Crime TV'den Kathryn Winstead'e odaklanarak Dr. Washburn'e bağırdı: "Kaç kişi vuruldu? Başka bir anne ve çocuk mıydı? Ateş edenler aynı katil miydi?"

"Kenara çekil. Şaka yapmıyorum. Araçtan geri çekilin!" Dr. Washburn bağıarak karşılık verdi. Winstead, "Geçenlerde kadınlara silah taşımalarını söylediniz," diye devam etti. "Halkın bilmesi gerekiyor."

Washburn, "Söylediğimde ciddiydim," diye cevap verdi ve ardından kornasıyla kalabalığın arasında bir delik açarak caddeye çıktı.

Kathryn Winstead, "Bize yeni katılanlar için, Otuz dokuz numaralı iskeledeki U-Tel mağazasının sahibi Bay Daniel Kennedy'den bir güvenlik videosu aldık. Bu videoda gördüğünüz adam, Stonestown Galleria garajındaki güvenlik kamerası kayıtlarında gördüğümüz adamla aynı görünüyor. SFPD'ye yakın kaynaklar bu kişinin Rujlu Katil olabileceğini doğruluyor."

Kocasının cep telefonu alışını izleyen Heidi'nin ağzı açık kaldı.

Ama bir hata vardı. Petew Dudak Çubuğu Katili değildi. Nasıl olabilirdi ki?

Sarah, Heidi'nin koluna girdi ve onu televizyondan uzaklaştırıp salondan çıkardı ve koridora götürdü. "Pete dün gece neredeydi?" diye sordu.

"Pete mi? Alışverişe çıktık ve sonra komşumla Blue-Jay Cafe'ye gittik..." dedi Heidi, yüzü bembeyaz kesilmiş, gözleri dehşetle açılmıştı. "Pete maçı izlemek için eve gideceğini söyledi. Ben oraya gittiğimde kanepedeydi. Söyledikleri şeyi yapmış olamaz."

"Evinizden Otuz Dokuzuncu İskele'ye kısa bir yolculuk var."

"Bir süre yemekteydik, Tanrım. Ama o olamazdı. Ben bilirdim, değil mi?"

"Heidi, o kötü biri. Kötü davranıyor. Sana ve çocuklara kötü davranıyor... Bak, Pete 'buradan başka bir yerde' olmak istediğini söyleyip saatlerce ortadan kaybolduğunda nereye gidiyor? Biliyor musun?"

"Tanrım. Sen ciddisin." Heidi Sarah'nın kararlı yüzüne baktı, sonra dizlerinin bağı çözüldü. Sarah onu sabitledi ve "Heidi, Heidi, iyi misin?" dedi.

"Ya bu doğruysa? Ne yapacağım ben?"

"Çocuklar nerede?"

"Sherry okulda. Stevie kreşte. Tanrım. Saat kaç? Pet, Stevie'yi kaçırdı. Polisi aramam lazım. Çantam nerede? Telefonuma ihtiyacım var. Hemen polisi aramalıyım."

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 91

PETE GORDON televizyonun karşısında silahını temizliyor, alışveriş merkezinde telefon alırken çekilen videoyu izliyordu.

Video son otuz dakikadır tüm haberlerde yer alıyordu ve şimdi CNN spikeri şöyle diyordu: "FBI'a yakın kaynaklar bu adamın şehrimizdeki otoparklarda son zamanlarda işlenen cinayetlerle ilgili bir şüpheli olduğunu doğruladı. Adı açıklanmadı ve eğer onu tanıyor ya da görüyorsanız, onunla yüzleşmeyin. Kendisi silahlı ve çok tehlikeli olarak sınıflandırılmıştır..."

"Teşekkür ederim," dedi Pete, susturucusunu Beretta'sının namlusuna takarken. Silahı beline yerleştirdi ve garaja gitti. Çantası, acil durum kitleri ve bir kutu şişelenmiş suyla birlikte bagajdaydı.

Arabaya bindi, garaj kapısını açtı ve hemen tepesinde dönen pervanelerin sesini duydu. Helikopterin Federallere mi ait olduğunu yoksa bir haber helikopteri mi olduğunu göremiyordu ama her iki durumda da mürettebat onun kim olduğunu biliyordu ve peşinden geliyordu.

B planına geçmek zorundaydı. Ve B planı çok iyi bir plandı.

Pete garaj kapısını çaldı. Arabadan indi, yüksek bir raftan strafor bir soğutucu aldı ve soğutucuyu evin içine getirdi. Kapı zilini söktü ve kablo tesisatını ustalıkla yeniden düzenledi. Patlatma başlıkları, hurda çekmecesinin arkasında, üzerinde KAĞIT KLİPSLERİ yazan bantlı küçük bir kutunun içindeydi. Zil zilini ve kapaklardan birini soğutucuya bıraktı, dışarıda kaldırıma doğru yürüdü ve posta kutusunun yanına koydu. Evin içine döndüğünde, Pete patlayıcı başlıklardan bir diğerini karton bir kutuya koydu, üzerini eski bir gazete parçasıyla örttü ve kutuyu arka verandaya çıkarıp arka kapının hemen dışına bıraktı.

Oturma odasına döndü ve perdelerin arasından dışarı baktı. Siyah bir SUV geldi ve yürüme yolunun önüne park etti. Beş ya da altı aynı araç şimdi her iki yönden de caddeye akıyordu. Artık hiç şüphe yoktu. Federallerdi.

Pete perdeleri geri çekerek açıkça görünmesini sağladı ve onları gördüğünü onlara gösterdi. Sonra çocuğu beşiğinden çıkardı. "Gidelim, koku bombası." Stevie Pete'in kollarında kıvranarak haykırdı.

Pete onu salladı ve durmasını söyledi. Tezgahtan bir kutu meyve suyu ve bir paket Cheerios aldı. Sonra bitişik garaja yöneldi ve kucağında koku bombasıyla arabaya bindi. Pete, SUV ekipleri ile şimdiye kadar bir blok ötede kurulmuş olması gereken komuta merkezi arasında geçen konuşmaları hayal etti. Garajının karanlığında beklerken, düşman birlikleri evinin etrafında toplanırken, Yüzbaşı Pete'in zihni birkaç yıl öncesine, kendisinin ve komutanlığının Haditha'nın hemen dışında seyahat ettiği bir güne gitti.

O gün, dünyada değer verdiği tek kişinin öldürüldüğü gündü.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 92

PETE GORDON, Yeşil Bölge'ye teçhizat ve erzak taşıyan altı araçlık bir kervanın başındaki arabadaydı. Onbaşı Andy Douglas'ın yanında ön koltukta otururken, dünya çatırdadığında Üs Komutanlığı ile telsiz konuşması yapmakla meşguldü.

Patlama sistemindeki tüm duyuları şok etmiş, onu sağır ve duman körü yapmış, sarsıcı dalgalar aracını sarsmış, şasiyi kaldırmış ve sert bir şekilde yere düşürmüştü. Karmakarışık yol kenarına sendeleyerek çıkmış, işitme duyusu ancak ölenlerin ve yaralıların yürek parçalayan feryatlarını duyacak kadar geri gelmişti.

Pete, yanan çelik ve kaya yığınlarının üzerinde ilerleyerek karavanındaki son aracı buldu. Patlama yüzünden devrilmişti ve yanıyordu. Adamlarından üçünü gördü: Onbaşı Ike Lennar yerde yatıyor ve seğiriyordu. Er Oren Hancock bağırsakları toza karışırken onları tutuyordu. Diğer denizci ise Pete'in memleketinden Kenny Marshall'dı ve bacakları dizlerinin üstünden kopmuştu.

O günü hatırladıkça Pete'in gözleri doluyordu.

Sevgili arkadaşının yanına düşmüş, Kenny'nin kaskını çıkarmış ve çıplak başını kucaklamıştı. Kenny'nin kaskının içindeki İsa resmi, kask kenarı üzerinde yuvarlanırken başını sallıyor gibiydi. Pete, Tanrı onu ne zaman çağırırsa hazır olacağını söyleyen Kenny'ye boş teselli sözcükleri mırıldanmıştı. Kenny Pete'e baktı -gözlerinde şaşkınlık vardı- ve sonra hayat ondan kaçtı.

Pete kendini hayattan kopmuş hissetmişti ve sonra bu boşluğa bir öfke seli aktı. Gömleğini yırtıp Kenny'nin yüzünü örttü, sonra da birliklerine el yapımı patlayıcının karavanın arkasındaki araba tarafından uzaktan patlatıldığını haykırdı. Bölüğünden geriye kalan on iyi adam, sıradan gri arabanın etrafına dolmuş ve kapıları çekip açmıştı.

Ön koltukta iki korkak vardı ve arkada bir kadınla bir çocuk çığlık atıyordu. Pete kadını arabadan dışarı sürükledi, kolları bebeğe sarılmıştı. Kadının ne dediğini anlamamıştı ve umurunda da değildi. İsyanlılar yüzüstü yere düştüklerinde,

Pete onlara bağıırken bir yandan da silahını ayaklarının dibindeki siyah kadın ve bebek çuvalına doğrultmuştu.

"Bu insanları seviyor musunuz?" diye bağırdı adamlara. "Seviyor musunuz?"

Silahını kaltağa doğrulttu ve kadın dönüp ona baktı, elleri kefeninden dışarı çıktı, avuç içleri kurşunları durdurmak için yukarı kalkmıştı. Otomatik silahını ateşledi, onun sarsılmasını ve çarpınmasını izledi ve kadın ölürken ciyaklayan çocuğunu vurdu. Sonra silahını düşman isyancılara çevirdi ama askerleri onu yakalayıp silahsızlandırdı, yere yatırdı ve hıçkırarak ağlamayı kesene kadar üzerine oturdu.

Olay hakkında hiçbir şey söylenmedi. Ama Gordon aklında hâlâ Haditha'nın dışındaki tozlu yolda yaşıyordu. En son o zaman hassas bir duygu hissetmişti.

Alçalan helikopterin gürültüsü Pete'i o ana geri getirdi. Garajındaki arabanın içindeydi, düşman her taraftaydı ama aksiyonun başlaması için sabırsızlanıyordu. Koku bombasının karnını okşadı, taptaptap ve harekete geçmek için bekledi.

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 93

BRADY'nin telefonu saat 13:30'da masamda bana ulaştı. Telefonda bağırarak bana tanışımızın her şeyi açığa çıkardığını ve Peter Gordon'un FBI ile silahlı bir çatışmaya girdiğini söylüyordu. "Piç herif oğlunu rehin tutuyor. Ajan Benbow'un sana olay yerinde ihtiyacı var, Lindsay. Pete Gordon sadece seninle konuşacağını söyledi." Jacobi arkamda durdu. Onu on kelime ya da daha kısa bir sürede bilgilendirdim ve yüzündeki çatışmayı gördüm.

"Yola koyulun. Beni haberdar edin," diye bağırdı. Conklin ve ben ekip odasından çıkarken arkamızdan "Dikkatli olun," diye bağırdı.

Salondan Civic Center'ın etrafındaki trafikten geçip Gordon'un yaşadığı yere varmak acı verici derecede uzun sürdü. Sokağın sonundaki kordondan geçtik ve kuru çimenlerin üzerine kurulmuş, bitişik garajlı, çamur kahverengisi iki katlı bir evin önünde bir sürü siyah cip gördük.

Ajan Benbow eliyle bizi işaret etti, yolcu tarafındaki cama geldi ve bana "Rehine pazarlığı konusunda deneyiminiz var mı?" dedi.

"Yeterli değil," dedim.

"Elinden geleni yap, Çavuş," dedi. "Onun arkadaşı ol. Onu kışkırtmayın. Çocukla birlikte dışarı çıkmasını sağlamaya çalış." "

"Teklif edecek neyim var?"

"O ne isterse. Çocuğumuz olduktan sonra, o bizimdir."

Benbow bir çelik yelek uzattı. Onu giydim ve megafonu aldım. Gordon'a seslendim, "Peter, ben Lindsay Boxer. Beni istediğin için buradayım ve bu işin herkes için iyi sonuçlanmasını istiyorum. Ön kapıyı yavaşça aç, ellerini başının üzerine koy ve dışarı çık, tamam mı? Kimse ateş etmeyecek."

Cevap gelmeyince isteğimi değiştirerek tekrar denedim. Sonra Benbow'dan bir telefon numarası alarak Gordon'un evini aradım. Beş kez çaldı. Cevap yoktu. Sonra telesekreter açtı ve küçük bir kız sesi "Burası Gordon'ların evi. Lütfen mesaj bırakın." Gordon'un beni neden aradığını düşünürken kendi cep telefonum çaldı. Kemerimden çıkardım ve ön yüzüne baktım. Arayanın kimliği engellenmişti ama biliyordum.

"Boxer."

"Merhaba tatlı şey," dedi Ruj Katili.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 94

Gordon'un kulağıma gelen sesi mantığımı aşır doğrudan böbrek üstü bezlerime gitti. Anında terledim, terin yanlarımdan, göğüslerimin arasından ve alnımdan aşağı yuvarlandığını hissettim. Hayatımın en korkunç saatlerinden bazılarının deya vu'sunu yaşıyordum, ama bir şekilde sesimi sabit tutmak için kendimi zorladım.

"Gordon, kimse sana zarar vermek istemiyor. Oğluna sahip olduğunu biliyoruz ve o hepimiz için çok önemli."

"O senin için önemli. O benim umurumda bile değil. Karıma sor. Muhtemelen benim bile değil."

"Hepimiz istediğimizi nasıl elde edebiliriz?"

"Tek bir yol var, o da benim yolum. Silahını bırak," dedi Gordon. "Helikopterleri geri çağır. Eğer rotor sesi duyarsam, bu konuşma biter. Evim patlamaya hazır. İçeride ve dışarıda tuzak tellerim var. Tek bir güvenli yol var, o da ön kapıya giden yürüyüş yolu. Aşağı gel, Lindsay, aşağı gelnnn."

Gordon'a beklemesini söyledim ve Benbow'a bilgi verdim, o da başını sallayarak "Hayatta olmaz" dedi.

Dedim ki, "Ben gelmiyorum, Gordon. Steven'la birlikte dışarı çıkmanı istiyorum. Güvenliğinizi garanti ediyorum. Şeref sözü veriyorum, kimse ateş etmeyecek." "Lindsay, çocuğu istiyorsan bana gelmelisin. Ben kullanacağım

Sen ve çocuğu kalkan olarak kullanacağız. Arabana bineceğiz ve kimse bizi takip etmeyecek. Eğer bir silah görürsem, çocuğu ve kendimi vururum. Helikopter sesi duyarsam, ateş ederim. Biri camı kırar ya da çimenlere basarsa ev havaya uçar. Anlaşıldı mı?"

Benbow telefonu elimden aldı ve şöyle dedi: "Gordon, ben FBI'dan Özel Ajan Richard Benbow. Çavuş Boxer'ın içeri girmesine izin veremem ama silahsız olarak kapınıza gelip size güvenli bir yere kadar eşlik edeceğim. Çocuğu bize verin, ben de sizi Meksika'ya bizzat götürüyüm. Anlaştık mı?"

Benbow Gordon'un cevabını dinledi, sonra telefonu kapattı. "Bana Boxer'ı istediğini söyledi. Aksi takdirde her şey biter ve gidip kendimi becerebilirim. Telefonu kapattı." Katil bize tek bir seçenek olduğunu söylemişti. Ya kendi bildiğini yapacak ya da kendi çocuğu da dahil olmak üzere her şeyi havaya uçuracaktı.

Glock'umu kılıfından çıkardım ve çimlerin üzerine bıraktım.
Tanrı'dan beni korumasını diledim ve Peter Gordon'un önündeki
yürüyüşe çıktım.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 95

Gözlerimi, belki de göreceğim son şey olacak, eski bir sokaktaki kasvetli bir evin ön kapısına diktim. Kapıya vurdum, cevap yoktu. Daha da sert vurdum. Yine cevap yoktu.

Bu da neydi böyle?

Dönüp Conklin'e baktım ve omuz silktim. Sonra uzandım ve kapı ziline bastım. Conklin'in "Hayır, Lindsay, HAYIR!" diye bağırdığını duydum ve o anda bir nanosaniye arayla iki büyük patlama oldu.

Hava yarıldı. Yer sarsıldı ve ayaklarım yerden kesildi. Sanki bir kamyon çarpmış gibiydim. Yere sertçe düştüm ve yoğun bir siyah duman bulutunun içinde kayboldum. Korditin acı tadını içime çektim ve bağırsaklarım spazm geçirene kadar öksürdüm. Sokaktan bağırان adamlar ve araba telsizlerinin cızırtısı geliyordu. Conklin'in adımı söylediğini duydum.

Dumanların arasından baktım ve ortağımın on beş adım ötede yattığını gördüm. Çığlık attım,

"Richie," diyerek ayağa fırladı ve ona doğru koştu. Alnındaki bir yaradan kan akıyordu. "Vurulmuşsun!"

Elini başına götürdü ve "Ben iyiyim. Sen iyi misin?"

"Mükemmelim."

Rich'in ayağa kalkmasına yardım ettim. Elini omzuma koydu. "Tanrım, Linds, bizi öldürdüğünü sandım."

Yangın kaldırımındaki bir cipi yutuyordu. Şarapnel yaralarından kanlar akan yaralılar araçlarına yaslanmış ya da caddenin kenarına yığılmışlardı. Yol kenarındaki patlama izlerinin yoğunluğu Gordon'un kaldırımı bir bomba yerleştirdiğini gösteriyordu. Evin arka tarafında bir bomba daha patlamıştı ve ev yanmaya başlamıştı. Bu patlayıcılar öldürmek için miydi? Yoksa kaos yaratmak için mi?

Gordon şimdi neredeydi?

Arkamdan bir garaj kapısının gıcırtyla açıldığını duydum. Döndüğümde Gordon'un mavi bir Honda steysin arabanın direksiyonunda garajdan çıkıp araba yolundan caddeye doğru ilerlediğini gördüm.

Rich dokuzlusunu çekti ve Honda'ya doğrultulmuş tek silahın onunki olmadığını biliyordum. Ev yüksek ve genişti.

ve ben doğrudan ateş hattındaydım.

Caddeye doğru "Ateşini tut," diye bağırdım.

Ellerimi kaldırdım ve Gordon'un arabasına doğru yürüdüm. Sürücü tarafındaki camdan baktığımda, dehşete düşmüş bir çocuğun yüzüne baktığımı fark ettim. Gordon oğlunu cama dayamış, silahı bebeğin kafasına dayamış, onu kalkan olarak kullanıyordu. Pencere bir santim alçaldı ve Gordon'un bana çok tanıdık gelen sesi duyuldu. "Koku bombası," dedi, "Çavuş Boxer'a merhaba de."

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 96

Gözlerimi dehşete düşmüş küçük çocuktan ayırdım, sokağa doğru döndüm ve tekrar bağırdım, "Ateşini tut. Tanrı aşkına, o bir çocuk. Ateşini tut." Bulanık bir şekil bir aracın arkasından fırladı ve caddeye paralel bir çizgi halinde araba yoluna doğru ilerledi. Bu Brady'ydi. Gordon'un arabasının önüne bir çivili şerit fırlatmasını, sonra aracın başına geçip silahını iki eliyle tutarak ön cama doğrultmasını dehşet içinde izledim.

Brady Gordon'a bağırdı, "Arabadan çık. Karavandan çık." Gordon kornaya bastı, sonra bana seslendi, "O salağa söyle Kokuşmuş'un kafasına silah dayadım. Üçe kadar sayınca ateş ediyorum. Bir."

"Brady, silahını indir" diye bağırırken sesim boğuk çıkıyordu. Çocuğu vuracak. Vuracak!

Gordon rehinesi olan bir seri katildi. Prosedürel olarak Brady haklıydı ve Steven ölse bile Gordon'u yakaladığı için muhtemelen bir kahraman olarak görülecekti. Sonra Benbow beni destekledi.

"Brady, silahını indir."

Brady tereddüt etti, sonra söyleneni yaptı. Doğru şeyi yapması için dua ederken bile Benbow'un insanlığından etkilendim.

Gordon dedi ki, "Lindsay? Silah yok. Helikopter yok. Peşimde kimse yok. Duyuyor musun? İki. Gordon'un taleplerini caddeye doğru seslendirdim ve helikopter menzilden çıktı. Asfaltta lastik gıcirtısı duydum ve Gordon'un arabasının garaj yolundan fırladığını görmek için geri döndüm. Çivili şeridin etrafından dolandı ve bir SUV'ye çarparak onu yoldan çıkardı, sonra kaldırıma atladı ve arabayı otoyol yönünde caddeden aşağıya doğru sürdü.

Saniyeler içinde bu banliyö bloğu savaş alanına dönmüştü. Her yönden siren sesleri geliyordu: bomba imha ekibi, ambulanslar ve itfaiye araçları olay yerine koştu.

Benbow'un Honda'ya hava desteği verilmesini emrettiği sokağa doğru ilerledim. Conklin beni Jacobi ile telefonda görüştürdü ve ona iyi olduğumu söyledim, ama gerçek şu ki, patlamalardan dolayı sersemlemiş ve nefessiz kalmıştım ve görüşüm gidip gelmeye devam ediyordu.

Conklin ve ben birbirimize arabamıza kadar yardım ederken, arabanın camından sözsüz bir şekilde ılık atan o küçük çocuğun kırmızı, dehşete düşmüş yüzünü görmeye devam ettim.

Başım döndü. Eğildim ve imlere kustum.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 97

Acil serviste, perdeli bir bölmenin içindeki parmaklıklı yatakta yatarken uyandım. Joe yanımdaki sandalyeden kalktı ve ellerini omuzlarıma koydu.

"Merhaba tatlım. İyi misin? İyi misin?" "Hiç daha iyi olmamıştım."

Joe güldü ve beni öptü.

Elini sıktım. "Ne zamandır baygınım?"

"İki saat. Uykuya ihtiyacın vardı." Joe tekrar oturdu, elimi elinin içinde tutuyordu. "Conklin nasıl? Brady nasıl?"

"Conklin'in alnında bir sıra dikiş var. Yara izi ona çok yakışacak. Brady yüzde yüz iyi ama kızgın. Gordon'u oyundan alabileceğini söylüyor."

"Ya da beni, kendisini, Conklin'i ve o bebeği öldürtebilirdi."

"İyi iş çıkardın, Linds. Kimse ölmedi. Jacobi bekleme odasında. Bana sarıldı." "Sarıldı, ha?"

"Ayı sarılması." Joe sırtıttı ve ben güldüm. Jacobi'nin bana hiç sarıldığından emin değilim. "Gordon'dan haber var mı?"

"Hava desteği geldiğinde, Honda'sı tıpkı onun gibi milyonlarca mavi vagondan biriydi. Onu kaybettiler."

"Peki ya çocuk?"

Joe omuz silkti. Kendimi yeniden hasta hissettim. Onca eğitilmiş insan gücü ve Gordon hepimizi aptal yerine koymuştu. "Artık ona ihtiyacı kalmayana kadar Steven'ı rehine olarak kullanacak."

"Sanırım şimdiye kadar çocuğu atlatmıştır, tatlım. Oradan çıktıktan sonra, çılgın atan bir çocuk sadece yoluna çıkabilir."

"Onu öldürdü mü demek istiyorsun?"

Joe omuz silkti. "Diyelim ki onu bir yere bıraktı." Joe gözlerini aşağıya çevirdi.

Bir hemşire geldi ve doktorun bir dakika içinde döneceğini söyledi. "Sana bir şey getireyim mi tatlım? Meyve suyu?"

"Hayır, teşekkürler. Ben iyiyim."

O gittikten sonra Joe, "Bütün anlaşma bir şaşırtmacaydı. Adam nasıl bomba yapılacağını biliyor."

"Patlamayı ben mi yaptım?"

"Kapı zili. Düğmeye bastığınızda sinyaller, biri kaldırım kenarındaki soğutucuda bulunan iki patlayıcı başlığa giderdi. Diğer de evin arka tarafını havaya uçurdu. Eskiden ev olan yeri."

"Beni istedi, Joe. Kapıya gelmemi istedi. O bombayı patlatmamı planladı. Neden ben? Parayı alamadığı için intikam mı?" "Sanırım öyle. Şehirle olan güç savaşına senin yüzünü de katıyor--" Doktor içeri girdi ve Joe dışarı çıktı. Dr. Dweck parmağını gözlerimle takip etmemi istedi. Dizlerime vurdu ve kanatlarımı esnettirdi. Omzumda avuç içi büyüklüğünde muhteşem bir çürük olduğunu ve ellerimdeki kesiklerin gayet iyi iyileşeceğini söyledi.

Nefes alış verişimi ve kalbimi dinledi, Peter Gordon'un şu anda o küçük çocukla ya da onsuz herhangi bir yerde olabileceğini ve kimsenin onun hangi cehennemde olduğunu bilmediğini düşündüğümde her ikisi de hızlandı.

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 98

Joe bizi eve bırakırken yolcu koltuğunda arkama yaslandım. Jacobi bana birkaç gün izin almamı ve Pazartesi günü arayıp gelecek hafta çalışmama izin verip vermeyeceğini sormamı söylemişti.

Joe, "Uyku ilacını alıyorsun, duydun mu beni sarışın?
Eve döndüğünde ev hapsinde olacaksın."

"Tamam."

"Benimle tartışmayı bırak."

Güldüm ve kobalt mavisi alacakaranlığa karşı siluet halindeki güçlü profiline bakabilmek için başımı çevirdim. Joe Arguello'ya döndüğünde merkezkaç kuvvetinin beni arabanın kapısına yapıştırmasına izin verdim ve St. John's'un çan kulelerinin geçişini izledim. Gözlerimi kapatmış olmalıyım, çünkü Joe'nun bana evde olduğumuzu söylediğini duyarak uyandım. Binamızın dışındaki kaldırıma çıkmama yardım etti ve dengemi sağlarken beni sabitledi.

Joe, "Akşam yemeğinde ne yemek istersin?" diye soruyordu ki, bir illüzyon olması gereken şeyi gördüm. Caddenin karşısında sağ çamurluğu buruşmuş mavi bir Honda araba duruyordu. "Bu da ne?" diye sordum. Arabayı işaret ederek sordum.

Joe'nun cevap vermesini beklemedim. O arabayı tanıyordum. Yirmi metre uzaktan bile ön camdaki yazıları görebiliyordum. Sanki Pete Gordon ayakkabılarımın altına bir funye yerleştirmiş gibi içime korku yayıldı.

Nerede yaşadığını nasıl bildi?

Neden iç kapıyı sürdürdüler?

Lake Caddesi trafiğine doğru koştum, yanımdan geçen arabalardan kaçtım. Honda'ya ulaştım, ellerimi cama dayadım ve içeriye baktım. Arka koltukta yan yatmış küçük çocuğu gördüm. Düşük ışıktaki Steven Gordon'un şakağındaki yuvarlak koyu leke canlı bir kırmızıydı.

Thepsychohadshothislittleboy.

Bizden istediği her şeyi yapmamıza rağmen onu vurmuştu! Çığlık attım,

"Hayır!" dedim ve kapıyı kırarak açtım. Tavan lambası yandı ve çocuğu omzundan yakaladım. Küçük çocuğun gözleri açıldı ve çığlık atarak benden uzaklaştı.

Yaşıyordu. "Stevie, iyi misin, iyi misin?" diye bağırdım.
Her şey yoluna girecek." "Annemi istiyorum."

Steven'in başının yan tarafındaki ruju silmek için başparmağımı kullandım, o kadar müstehcen bir izdi ki bakmaya dayanamıyordum. Çocuğu arabadan çıkardım ve sıkı sıkı tutarak kucağıma aldım. "Tamam, küçük adam. Annen yakında burada olacak."

Joe ön koltuğa doğru eğilmişti. Gözlerini ön cama yazılmış harflere dikti.

"Nedir bu? Ne yazıyor?" Ona sordum.

"Kahretsin, Linds. Bu adam deli."

"Anlat bana."

"Diyor ki, 'Şimdi beş milyon istiyorum. Bir daha batırma.' "

Parayı alamazsa daha fazla insan öldürecekti. Bunu daha önce de yapmıştı. Ayaklarımın üzerinde sallandım ve Joe kollarını bana ve kucağımdaki çocuğa doladı.

"Adam çaresiz," dedi Joe. "O bir terörist. Seni etkilemesine izin verme, Linds. Hepsi saçmalık."

Joe'nun haklı olmasını istiyordum ama şehir fidye parasını en son vermediğinde Gordon üç kişiyi daha öldürmüştü.

"Don'tcrewitupagain" bir alay değildi. Bu bir tehditti, San Francisco halkına doğrultulmuş dolu bir silah. Ve Gordon'un dünyanın geri kalanıyla bağlantısı haline geldiğim için, bu tehdit bana da yöneltilmişti.

Joe kolunu bana doladı ve beni arabasına götürüp Steven'la birlikte arka koltuğa oturttu. Direksiyonun arkasına geçti ve kapıları kilitledi. Joe, Dick Benbow'u telefona bağlarken çocuğun sırtını sıvazladım. Stevie Gordon'un babasını düşündüm, kaybedecek hiçbir şeyi olmayan bir katil manyak.

Hangi cehennemdeydi?

O ölene kadar uyuyabileceğimi sanmıyordum.

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Dördüncü Bölüm CANAVAR

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 99

JACOBI her iki omzuma da birer etli elini koydu ve gözlerimin içine baktı. "Peter Gordon FBI'nın sorunu, Boxer. Sen yapabileceğin her şeyi yaptın. Küçük çocuk güvende. Şimdi birkaç gün izin al. İhtiyacın olduğu kadar zaman ayır." Jacobi'nin haklı olduğunu biliyordum. Fiziksel ve duygusal olarak dinlenmeye ihtiyacım vardı. O kadar kötüleşmişim ki, kahve makinesi tısladığında yerimden sıçradım.

Pazar günü Joe ve ben ilk çeyreğin yarısında Monster Park'a ulaştık. 49ers, St. Louis Rams'in gerisindeydi ama umurumda değildi. Joe'yla birlikteydim. Elli yard çizgisinde oturmak için harika bir gündü. Ve evet, silah taşıyorduk ve ceketlerimizin altına Kevlar giyiyorduk.

Bir güvenlik görevlisi birkaç işgalciyi pahalı FBI koltuklarımızdan uzaklaştırmak zorunda kaldı, ancak aşağıda ekran geçişi gerçekleşirken bu küçük çatışmayı unuttum.

Arnaz Battle biraz fazla atılan pası mızrakladı, içeri soktu ve blokçularını sahanın aşağısına kadar takip etti. Rams'in kırk çizgisinde, sağ yan çizgiye doğru kesti ve dokunulmadan bitiş bölgesine koştu.

Bir aşağı bir yukarı zıplıyordum. Joe beni yakaladı ve kocaman bir öpücük verdi, en az beş yıldız. Üst kattan birinin bağırdığını duydum, kalabalığın gürültüsünden daha yüksek sesle bağıırıyordu, "Bir oda bulun!"

Döndüm ve tahliye ettiğimiz gecekonduculardan biri olduğunu gördüm. Parası vardı ve pisliğin tekiydi. "Kendine bir hayat bul!" diye bağırdım. Ve şaşkınlık içinde oturduğu yerden kalkıp Joe ile benim oturduğumuz yere doğru gitti.

Ve orada durdu, üzerimizde yükseldi.

"Ne sanıyorsun?" diye bağırdı adam, ağzından tükürükler saçarak. "Bu koltuklara paranız yetiyor diye istediğiniz her şeyi yapabileceğinizi mi sanıyorsunuz?"

Neden bahsettiğini bilmiyordum ama gördüklerim hoşuma gitmedi. Bir spor etkinliğinde bir adam kafayı yediğinde, bir de bakarsınız ki başka bir sürü adam da olaya dahil olmak ister.

"Neden parasını ödediğin koltuğa geri dönmüyorsun?" Joe ayağa kalktı. Nişanlım 1.80'in üzerinde ve iri yapılıydı ama geveze geveze konuşan adam kadar iri değildi. "Şu anda

Oyun oynuyorsun ve bayanı rahatsız ediyorsun." "Ne bayanı?" dedi pislik. "Koca kışlı bir kaltak görüyorum, ama bir kadın görmüyorum." Joe uzandı, adamın ceketini yakaladı ve çenesinin altında sıkıca tuttu. Rozetimi yüzüne doğru tuttum ve "Koca kışlı polis demek istiyorsun" dedim.

Merdivenlerden koşarak inen stadyum polislerine işaret ettim. Etrafımızdaki taraftarların teşvik edici bağırışları arasında geveze adam kabaca merdivenlerden yukarı itilirken nefes nefese kaldığımı, adrenalinin damarlarımda yeniden dolaştığını fark ettim. Silahımı çekmemeye bir nanosaniye kalmıştı.

Joe kollarını bana doladı ve "Ne dersin Linds? Adamın dediği gibi, bir oda tutalım."

"Harika bir fikir," dedim. "Aklımda bir tane var."

Bölüm 100 Yatak odamızdaki perdeler, aralık pencereden giren hafif bir esintiyle kıpırdanıyordu. Joe bizim için yemek pişirmiş, bizi yıkamış, "mükemmel popoma" hayran kalmış ve beni havlu kumaşa sarmıştı.

Hiçbir şey yapmama izin vermedi.

Yatağın ortasında sırt üstü yatmış, masa lambasından ve dışarıdaki sokak lambasından gelen yumuşak ışıktaki kocaman ve muhteşem olan ona bakıyordum.

"Kımıldama sarışın," dedi Joe.

Gözlerini benden ayırmadan havlusunu kapının üzerinden attı. Nefes alış verişim hızlanmıştı ve bornozumu belimden bağlayan kemeri kurcaladım. "Sana ne demiştim, Linds? Doktorun emri. Kıpırdama."

Yanımdaki kocaman yatağa uzandığında güldüm. "Burnum kaşınıyor," dedim.

"Benim de kaşıntım

var." "Tamam, şapşal."

"Aptal, ha?"

Yan döndü ve boynumu öptü, beni sıfırdan altmışa çıkarmanın belli bir yolu vardı. Kollarımı boynuna dolamak için uzandım, o da kollarımı geri indirdi. "Kıpırdamadan uzan."

Sabahlığımı çıkardı ve beni kaydırды--ve sonra ikimiz de yorganın altında çırılçıplaktık. Birbirimize bakacak şekilde sarmaş dolaş yatıyorduk, bacağı Joe'nun kalçasına asılmıştı, kolları beni tamamen sarmıştı, yanağım boynunun çukurundaydı. Kendimi güvende ve çok sevilmiş hissediyordum.

Yaşadığımız onca iniş ve çıkıştan sonra bu harika duruma gelmiş olmamıza şaşırdım.

Joe saçlarımı toplayıp elinin etrafında döndürdü, sonra boğazımı öptü. Etrafıma uzandı ve beni kendine çekti. İçime girebilmesi için kalçalarımınla küçük bir ayar yaptım. Bir an için nefes almayı unuttum. Bir uçurumun kenarındaydım ve durmak istemiyordum.

"Bir saniye bekle," dedi Joe, komodinin çekmecesini açmak için bana doğru uzanırken. Folyoya sarılı paketin kırıştığını duydum ve elimi koluna koyup, "Hayır," dedim.

"Burada giyiniyorum."

"Hayır. Gerçekten. Doktorun emri.

Yapma." "Tatlım? Emin misin?"

"Eminim."

Joe beni derinden öptü ve beni sıkıca tutarken, ikimizi de yuvarladı, böylece ben onun üstünde yatıyordum. Kendimi yukarı kaldırdım ve dizlerimi onun yanlarına doğru katladım, ellerimi göğsüne koydum ve yüzüne baktım. Gözlerindeki ışığı, bana olan sevgisini gördüm. Ellerini kalçalarımın üzerine koydu ve gözlerimiz açık bir şekilde yavaşça sallanmaya başladık, yavaşça, acele etmeden, endişelenmeden.

Olmayı tercih edeceğim başka bir yer yoktu. Joe'dan başka birlikte olmak istediğim kimse yoktu.

Bölüm 101 Brenda dahili telefondan beni aradığında masamdaydım. "Lindsay, aşağıda senin için bir paket var. Kevin sen kontrol etmeden yukarı göndermek istemiyor."

Merdivenlerden lobiye indim ve güvenlik görevlimizi metal detektörünün yanında beklerken buldum. Elinde sıradan siyah naylon bir bilgisayar kasası vardı, üzerinde isminin yazılı olduğu bir etiket ve etrafına sarılmış metrelerce şeffaf ambalaj bandı. Bir paket beklemiyordum. Ve bu paketin görünüşü hiç hoşuma gitmemişti.

"Metal dedektöründen geçirdim," dedi güvenlik görevlimiz. "Burada metal var ama ne olduğunu çıkaramıyorum."

"Bu dava nereden çıktı?"

"İnsanları kontrol ediyordum, hukuk fakültesinden bir sürü çocuk, kamera çantalarına falan bakıyordum ve arkamı döndüğümde bu dava masanın üzerindeydi. Kimse sahiplenmemişti."

"Bomba imha ekibini arıyorum, alınmayın," dedim.

"Alınmadı," dedi Kevin. "Güvenlik şefini çağırayım."

Yine titriyordum, giysilerim üzerime yapışıyor, morarmış omzum zonkluyordu. Patlayan bombaların sert çatırtısı zihnimde patladı ve Joe'nun bomba yapmanın çok kolay olduğunu, bunun korkutucu olduğunu söylediğini düşündüm.

Lobinin uzak tarafındaki mermer sütunun arkasından Jacobi'yi aradım ve ona gizemli davadan bahsettim. Peter Gordon'un muhtemelen Adalet Sarayı'nı havaya uçuracak yeteneklere sahip olduğunu söyledim.

Jacobi, "Çık oradan, Boxer," dedi.

"Sen de," dedim. "Binayı boşaltıyoruz."

Ben konuşurken salonun içindeki alarm çaldı ve güvenlik şefinin sesi anons sisteminden duyuldu ve tüm yangın görevlilerine görev yerlerine gitmeleri emredildi.

Bina boşaltılmıştı; yargıçlar, jüriler, savcılar, polisler ve bir kat dolusu tutuklu arka merdivenlerden inip sokağa çıktılar. Ana kapıdan çıktım ve kalbimin kulak zarıma doğru üç-dört kez atmasını dinledim. Yedi ya da sekiz dakika içinde bina boşaltılmış ve bomba kamyonu salonun önüne park edilmişti.

Polis kordonunun arkasından, "kollarında" X-ray plakaları olan bir robotun tekerlekli sandalye rampasını tırmanıp salonun ön kapısından içeri girmesini izledim. Conklin ve Chi benimle birlikte beklemek için aşağı indiler ve birlikte, maskeli ve antifrag, alev geciktirici bir giysiye bürünmüş bomba ekibi teknisyeninin uzaktan kumandasıyla robotun arkasında yürümesini izledik.

Geleceğinden emin olduğum patlamayı bekledim. Sonra biraz daha bekledik. Çılgık atma noktasına geldiğimde Conklin, "Bütün gece burada kalabiliriz." dedi. Biz de MacBain'e gittik.

İçerisi ofis partisi gibiydi. Tüm disiplinlerden kolluk kuvvetleri personeli, geri dönecekleri ofisleri olup olmadığını duymayı beklerken eğleniyordu. Telefonum çaldığında elim Beer Nuts'taydı.

Arayan bomba imha ekibinden Teğmen Bill Berry'ydi. "Sözde bombanız güvenli hale getirildi."

Conklin ve Chi ile birlikte salonun arkasındaki park yerinde duran bomba kamyonuna doğru yürüdüm. Kamyonetin kapısını çaldım ve açıldığında çantayı Teğmen Berry'nin elinden aldım.

"Peki, içinde ne var?" Ona sordum.

"Eylül'de Noel," dedi. "Sanırım hoşuna gidecek o."

Bölüm 102 "HOŞUNA GİDECEK BİR ŞEY," diye yankılandı Chi. "Ne olabilir ki?" "Yavru köpekler olmasını umuyorum," dedim.

Conklin kapıyı tuttu ve üçümüz ofislerine dönen işçilerin kalabalığına katıldık. Üçüncü kata çıktık, sağa Cinayet Masası'na döndük ve Jacobi'nin ofisine doluştuk, o da döner sandalyesini alıp ağır ağır oturdu.

Jacobi'nin mekânı her zamanki gibi bir domuz ağılıydı, domuzlar alınmasın. Yandaki sandalyeden bir yığın dosyayı kaldırdım, Conklin yanımdaki sandalyeye oturdu, dizleri masaya çarpıyordu ve Chi düzgün gri takım elbisesi ve ip kravatıyla kapı pervazına yaslandı.

"Görünüşe göre bu şey patlamayacak," dedim bilgisayar kasasını Jacobi'nin masasına koyarken.

"Açacak mısın, Boksör? Yoksa işlemeli bir davetiye mi bekliyorsun?" "Tamam o zaman."

Cebimden lateks eldivenler çıkardım ve ellerimi eldivenlerin içine soktum, sonra Jacobi'nin mektup açacağı olarak kullandığı bir sapla bandı kestim ve çantanın fermuarını sonuna kadar açtım.

İlk başta neye baktığımı anlayamadım. Küçük süet çantalar, küçük kutular ve saten zarflar çantanın gövdesine doldurulmuştu ve ceplerin her birinin içine aynı şeylerden daha fazla sıkıştırılmıştı. Bu ceplerden birine iliştirilmiş kâğıtta bana gönderilmiş düz beyaz bir zarf vardı.

Zarfı meslektaşlarıma gösterdim, sonra kapağını açtım ve üçe katlanmış beyaz bir fotokopi kâğıdı çıkardım.

"İlginç mi?" Jacobi sordu.

Boğazımı temizledim ve mektubu yüksek sesle okudum.

"Merhaba, Çavuş Boxer. Casey Dowling'i ben öldürmedim. Onun tüm eşyaları burada ve diğer herkesin eşyaları da burada. Lütfen herkese üzgün olduğumu söyleyin. Başka seçeneğim olmadığını düşündüğüm için bazı kötü hatalar yaptım ama bir daha asla çalmayacağım. Marcus Dowling karısını öldürdü. O yapmış olmalı."

"Hello Kitty' imzalı."

Jacobi'nin küçük paketleri açtığımı görebilmesi için çantayı çevirdim. İnanılmaz mücevherler eldivenli ellerime döküldü. Casey Dowling'e ait olduğunu anladığım elmaslar ve safirler, Dorian Morley'e ait Viktorya dönemi broşları ve inciler ve Kitty'nin diğer kurbanlarına ait başka mücevherler.

Çalıntı Mallar'ın dosyalarında resmini gördüğüm olağanüstü mücevherleri gözden geçirdim ve sonra korsan sandığı şeklinde iki inç uzunluğunda deri bir kutu fark ettim. Kutuyu açtım ve pütürlü bir kağıt mendil gördüm.

Kağıdı açtım ve üzüm büyüklüğünde gevşek sarı bir taş avucumun çukurundan bana göz kırptı. Seylan Güneşi'ne bakıyordum.

"Bu kadar mı?" Conklin sordu. "Casey Dowling'in lanetli elması mı?"

Jacobi ona zar zor baktı. Telefonuna uzandı ve hızlı aramada bir numaraya, şefin numarasına bastı. "Tony orada mı? Ben Jacobi. Ona haberlerim olduğunu söyle. İyi haberler." Göz ucuyla Brady'nin aceleyle bize doğru geldiğini gördüm. Bana seslenirken oflayıp pufluyordu.

"Boxer, mesajlarına cevap vermiyor musun? Dinle, bugün erken saatlerde Peter Gordon'un karısı FBI'a geldi."

Bölüm 103 HEIDI MEYER bir sorgu odasında tek başına oturmuş, hayal bile edemeyeceği travmaların fiziksel ve duygusal etkilerinden bitkin düşmüştü. Dünyası değişmişti. O değişmişti. Nasıl olmuştu da Pete Gordon'la birlikte yaşamış ve onun kim olduğunu hiç bilmemişti? Aklına sürekli Pete'e yemek pişirdiği, onu ikna etmeye çalıştığı, gözlerini kapatmaya çalıştığı görüntüler geliyordu. Onun çocuklarını doğurmuş, eksikliklerini ve psişik yaralarını telafi etmişti. Son on yıl boyunca neredeyse her gece onun yanında uyumuştı.

Ve şimdi kocası hem kelimenin tam anlamıyla hem de mecazi anlamda hayatlarını havaya uçurmuştu. Ajan Benbow onu üç saat boyunca sorguladıktan sonra taze bir fincan çayla baş başa bırakmıştı. Heidi yaptıkları görüşmeyi, kocasını tekrar öldürmeden önce bulmasına yardımcı olmak için bildiği her şeyi ona anlatmak amacıyla hafızasının her cebini nasıl boşalttığını düşündü.

Pete'in Irak'tan döndüğünden beri garipleştiğini söylemişti. Her zaman sinirli olduğunu, çocukları korkuttuğunu ve

Evet, evde silah bulunduruyordu ve patlayıcı kullanmayı biliyordu.

Heidi Ajan Benbow'a kollarındaki morlukları göstermiş ve bir kadın ajanın kalçalarının iç tarafındaki siyah-mavi lekelerin fotoğrafını çekmesine izin vermişti. Ve penceresiz odada otururken, Pete'in aslında kendisinden ve çocuklardan ne kadar nefret ettiğini ve eğer gerçekten de tüm o anneleri ve çocuklarını öldürdüyse, bunun nedeninin onların kendisinin, Steven ve Sherry'nin yerine geçmeleri olduğunu nihayet anlamıştı.

Pete'in şu anda nerede olduğunu ve onu takip edip etmediğini, FBI binasına girdiğinde onu izleyip izlemediğini, gitmesini bekleyip beklemediğini merak ediyordu. Ve şimdi FBI'a her şeyi anlattığına göre, ne yapması gerekiyordu? Neden kimse ona ne yapması gerektiğini söylememişti?

Kapı açılıp Ajan Benbow yanında uzun boylu sarışın bir kadınla içeri girdiğinde Heidi başını kaldırdı. Onu SFPD'den Çavuş Lindsay Boxer olarak tanıttı. Heidi'nin gözleri yaşardı. Ayağa kalktı ve Çavuş Boxer'ın elini iki eliyle sıktı. "Stevie'yi bulan sizsiniz. Aman Tanrım. Size ne kadar teşekkür etsem azdır." "Rica ederim, Heidi. Sana Heidi diyebilir miyim?"

"Elbette."

Benbow odadan çıktı ve Çavuş Boxer bir sandalye çekti. Dedi ki, "Bana yetiş, tamam mı? Tam olarak bilgilendirilmedim. Steven ve Sherry şu anda neredeler?" "Arkadaşım Sarah Wells ile birlikteler. Booker T. Washington Lisesi'nde birlikte çalışıyoruz." "Peki Sarah nerede?"

"Arabayla dolaşıyor, beni almak için bekliyor. Eve gidemiyor. Kocası... onu terk etti. Gidecek bir yerimiz yok. Evim bombalanmamış olsa bile Pete'den uzaklaşmam gerek."

"Biraz konuşalım," dedi Çavuş Boxer. "Elbette. Size ne söyleyebilirim."

"Evinizdeki olaylardan bu yana kocanızla konuştunuz mu?" Çavuş Boxer sordu.

"Bana bir sesli mesaj bıraktı. Arabayla dolaşırken Stevie'yi öldürmeyi planladığını ama sonra Stevie'nin yüzünde bir şey gördüğünü söyledi. "Tıpkı bana benziyor" dedi. Ama sen Heidi. Bana hiç benzemiyorsun."

"Bu oldukça çirkindi. Başka ne dedi?"

"Yetkililere, beş milyon doları alamazsa beni ve çocukları bulup bizi vuracağını söylememi istedi. İşte o zaman Ajan Benbow'la temasa geçtim. Pete'in mesajının hâlâ kayıtlı olduğu cep telefonumu ona verdim."

Çavuş Boxer başını sallayarak "Mükemmel" dedi ve ardından "Ailen nerede yaşıyor?" diye sordu.

"Annem bekâr bir anneydi. Beş yıl önce vefat etti. Çavuş, ne yapmam gerekiyor?"

Sorgu odasının kapısı açıldı ve Ajan Benbow geri döndü. Saçları düzgün kesilmişti ve askeri bir duruşu vardı ama yüz ifadesi sempatik ve neredeyse sıcaktı. Masanın başına oturdu.

"Heidi, Tanık Koruma Programlarını duydun mu?" Benbow söyledi. "Seni ve çocuklarını bu programa dahil etmek istiyoruz. Size yeni isimler ve yeni kimlikleri destekleyen belgeler verilecek ve yaşamınız için yeni bir yer sağlanacak."

"Ama ben tanık olarak iyi değilim. Hiçbir şey bilmiyorum."

"Peter Gordon'un hedefinde olmaktan çok daha azı için insanları programa aldık. Seni korumamıza izin vermelisin, Heidi. Eğer onu bulabilirsek, tanık olarak çok iyi iş çıkaracaksın. Sana karşı şiddet göstermiş. Ve sen de bunu ilk elden anlatabilirsin." Heidi'nin zihni düşüncelerle dolup taşıtı. Benbow, kendi güvenliği için Heidi Meyer olarak hayatının sona erdiğini söylüyordu. Çocuklarının güvenliği için ortadan kaybolması, gerçek hayatını silmesi ve yeni bir insan olarak her şeye yeniden başlaması gerekiyordu. Akıl almaz bir şeydi. Sadece Sarah bunu katlanılabilir kılabilirdi.

Heidi, Çavuş Boxer ve Ajan Benbow'a yakın arkadaşı ve sırdaşı, Stevie'nin vaftiz annesi Sarah Wells'ten bahsetti. Ve kararlıydı. Sarah onlarla birlikte programa katılmak zorundaydı.

Benbow endişeli, belki de kızgın görünüyordu. "Bu bir risk, Heidi. Sarah kocasıyla temasa geçer ya da tanıdığı birine ulaşırsa, seni ve çocuklarını ölümcül bir tehlikeye atar."

"Sarah'ya güveniyorum. Onu seviyorum. O benim tek gerçek ailem."

Benbow parmaklarını masaya vurduktan sonra, "Tamam. Biz ayarlamaları yaparken sizi güvenli bir eve götüreceğiz. Hepiniz hemen ayrılmak zorundasınız Heidi. Telefon etmek yok. Vedalaşmak yok. Giydikleriniz dışında yanınıza hiçbir şey alamazsınız." Heidi bunalmıştı.

Geçmişiyile olan bu yakın ve tam kopuşun muazzamlılığıyla ve Pete'siz bir gelecek fikriyle. Korkusuzca yaşamak, her gece ve gün ışığında Sarah ile birlikte olmak nasıl bir şey olurdu?

Hepsinin dolu dolu bir hayatı olabilir.

Heidi'nin gözleri yine yaşlarla doldu ve yanaklarından aşağı döküldü. Elleriyle yüzünü kapattı ve gözyaşlarının akmasına izin verdi. Tekrar konuşabildiğinde Boxer ve Benbow'a şöyle dedi: "Teşekkür ederim. Tanrı ikinizi de korusun. Teşekkür ederim."

Bölüm 104 Heidi'yle birlikte sokağa kadar yürüdüm. Gözleri şiş ve şaşkın bir halde bana baktı ve "Çocuklara ne diyeceğimi bilmiyorum" dedi.

"Kelimeleri bulacağını biliyorum. Heidi, bundan sonra ne olacağını anlıyor musun?" "Düzenlemeler yapılırken geceyi Los Angeles'taki FBI güvenli evinde geçireceğiz. Sonra uçacağız--"

"Bana nereye gittiğini söyleme. Kimseye söyleme."

"Dünyanın kenarından aşağı düşüyoruz."

"Bu doğru. Arkadaşın Sarah mı?" Kırmızı bir Saturn kaldırıma yanaşırken sordum. "Evet. İşte orada."

Heidi benden uzaklaştı ve yolcu tarafındaki camdan arabanın içine doğru eğildi. Şoförle konuştu, sonra da "Çavuş Boxer, arkadaşım Sarah Wells'le tanışın" dedi.

Sarah güzel bir esmerdi, makyajsızdı, yirmili yaşların sonundaydı, büyük beden kıyafetler giyiyordu. Koltuğun üzerine pembe bir lastik top koydu ve elimi sıkmak için uzandı. Etkileyici bir tutuşu vardı. "Dinle, sonunda seninle tanışmak güzel. Her şey için teşekkürler."

Sarah'nın yüzünde garip bir ifade vardı - sanki benden korkuyormuş gibi. Daha önce polisle karşılaşmış mıydı?

"Sonunda benimle buluştun mu?"

"Stevie'yi bulduğundan beri demek

istedim." "Tabii ki."

Stevie arkadaki araba koltuğunda, küçük bir kızın yanında oturuyordu. Çocuk elinin ayasını cama dayadı ve ciddiyetle, "Merhaba hanımefendi," dedi. "Hey, Stevie," dedim, elimi bardağın diğer tarafına koyup küçük avucunu örtüştürdüm. Kız anons etti: "Stevie Sana aşığım."

İki çocuğa sırtıttım, sonra Heidi bana coşkulu ve ağlamaklı bir şekilde sarıldı. Arabaya yerleşti, sonra elini uzatıp

Benim.

"Mutlu ol," dedim.

"Sen de."

Siyah bir sedan Saturn'ün yanına yanaştı ve Ajan Benbow arabanın camından dışarı eğildi. Sarah'ya kendisinin önden gideceğini söyledi. İkinci bir araba Saturn'ün arkasına yerleşti ve ardından üç araçlık kabile Heidi, Sarah ve çocukları yeni hayatlarının bir sonraki bölümüne götürmek üzere uzaklaştı.

Umarım iyileri vardır.

Arabalar gözden kaybolana kadar izledim. Heidi'yi düşündüm ve Pete Gordon'un onun çocuklarıyla birlikte ortadan kaybolmasına nasıl tepki vereceğini merak ettim. Ve Tanrı aşkına onu tekrar öldürmeden önce nasıl bulacağımızı merak ettim.

Bölüm 105 LEONARD PARISI ertesi sabah Yuki'yle birlikte arama emri için ofisine geldiğimizde özellikle bitkin görünüyordu. Koyu kızıl saçları ve azmi nedeniyle "Kızıl Köpek" olarak bilinen Parisi, yaklaşık dört milyon dolar değerindeki çalıntı mücevherlerin resimlerini ve Hello Kitty'den gelen mektubun bir kopyasını karıştırdı.

"Bu Kitty hakkında herhangi bir ipucunuz var mı?"

"Kendini ön kapıdan giren kalabalığın arasına gömdü. Güvenlik kamerası mafya olayını kaydetti ama vakayı kimin terk ettiğini göremedik," dedi Yuki. "Çavuş mu?"

"Kimliği hakkında elimizde hiçbir şey yok," dedim ona. "Mücevherler laboratuarda. Şimdiye kadar hiçbir şeyin üzerinde parmak izi bulamadık. Elimizdeki tek şey Kitty'nin her bir parçayı iade etmiş olması. Sanırım bu Casey Dowling'i öldürmediğini söylediğinde ona biraz inandırıcılık kazandırıyor." "Güvenlik kameraları ne için var?" Parisi homurdandı.

Hepimiz gibi Parisi de San Francisco'nun artan suç oranı karşısında kendi departmanının düşük mahkumiyet sicili nedeniyle büyük miktarda suçlama almıştı. Bu bizim suçumuz olacaktı - bölge savcılığına sağlam davalar oluşturmaları için yeterli kanıt getirmeyen polis.

"O zaman elimizde ne kalıyor, Çavuş? Katil olmadığını itiraf eden isimsiz bir mücevher hırsızının kanıtlanmamış ifadesi mi? Gerçekten Dowling'in yaptığını mı düşünüyorsunuz?"

"Kitty onunla konuştuğum iki seferde de kararlıydı ve ben onu ikna edici buldum." "Onu boş ver. O hiç kimse. O bir hayalet. Peki ya Dowling?"

Parisi'ye Dowling'in iki yıllık kız arkadaşı Caroline Henley hakkında elimizde ne olduğunu anlattım. Dowling'in net servetinin on milyonlarca dolar olduğunu ve boşanmanın ona çok pahalıya mal olacağından, karısını öldürmek için oldukça iyi bir neden olduğunu açıkladım. Dowling'in hikayesinin tutarsız olduğunu söyledim. Seslere, silah seslerine, karısının ona seslenip seslenmediğine ilişkin açıklamalarının zaman içinde değiştiğini söyledim. "Başka ne var?"

"Vurulduktan hemen sonra onunla görüştüğümüzde saçları ıslaktı."

"Yani kanıtlardan kurtulmak için duş aldı." "Biz de öyle düşünüyoruz."

Red Dog masanın üzerindeki fotoğraf klasörünü bana doğru itti. "Duş almak geçerli sebep değildir. Ekran efsanesinin evini aramadan ve haber medyası bunu ele geçirip bize iftira davası açmadan önce, hırsızın yapmadığını ve Dowling'in duş aldığını söylemesinden daha güçlü bir şeyiniz olsa iyi olur."

Parisi, "Bu bir arama emri için geçerli bir sebep değil, Yuki," dedi. "Bu işe yaramaz."

Bölüm 106 Masamdaki sandalyeyi çekip çıkardım ve çöp kutusuna sertçe çarptım, sonra yaygaranın tatmin edici etkisi için tekrar yaptım. Conklin'e, "Red Dog, elinde dumanı tüten bir silah olmadan arama izni istemeyecektir," dedim.

Conklin bana baktı ve şöyle dedi: "Bunu söylemen komik. Dün gece eski Dowling filmlerini izliyordum. Şuna bir bak."

Conklin bilgisayar ekranını bana bakacak şekilde çevirdi.

Oturdum, sandalyemi masaya doğru çektim ve Conklin'in monitörüne baktım. Eski bir casus filminin stüdyodaki tanıtım fotoğrafına benzeyen bir şey gördüm.

"NightWatch," dedi Conklin. "Bunu yıllar önce Jeremy Cushing ile çekmişti. Berbat bir filmdi ama 'camp' dedikleri türdendi. Kült bir favori haline geldi. Şuna bir bakın." Dowling karşısındaydı: siyah takım elbisesi, favorileri ve güneşten gözleri kısılmıştı. Ve elinde bir silah tutuyordu. "Şaka yapıyorsun. Bu bir kırk dörtlük mü?"

"Bir Ruger Blackhawk. Tek hareketli bir revolver, altıpatlar," dedi ortağım, başka bir resme tıklayarak. Ünlü ve artık hayatta olmayan Jeremy Cushing silahı Dowling'e bir hatıra olarak el sıkışma fotoğrafında veriyordu. Flaşların patladığını neredeyse duyabiliyordunuz.

Conklin bir tuşa bastı ve yazıcı fotoğrafların basılı kopyalarını çıkardı. Telefonu elime aldım ve Yuki'yi aradım. "Bir yere gitmeden Red Dog'u yakala. Ben aşağı geliyorum."

Öğle yemeğinden önce Dowling'in Nob Hill'deki muhteşem malikanesine vardık, üç araba dolusu Cinayet Masası polisi yakayı ele vermek için can atıyordu. Zili çaldım ve Dowling kot pantolon ve düğmeleri açık beyaz bir gömlekle kapıya geldi.

"Çavuş Boxer," dedi.

"Tekrar merhaba. Müfettiş Conklin'i hatırlarsınız. Ben de size Savcı Yardımcısı Yuki Castellano'yu takdim etmek istiyorum."

Yuki arama emrini Dowling'e uzattı. "Casey ile aynı okula gitmiştik, biliyorsun," dedi ve Dowling'in yanından geçerek geniş, yaldızlı fuayeye girdi.

"Senden bahsettiğini hiç sanmıyorum. Hey, yapamazsın--"

Chi, McNeil, Samuels ve Lemke, İçki Yasağı sırasında bir içkili mekana baskın yapan polislerin kararlılığıyla hemen arkamızdan eve doluştular. Bir an paniğe kapıldım. Parisi'ye söylediklerime rağmen - Dowling'in Jeremy Cushing'in çektiği son filmde bir hatırayı asla atmayacağını söylemişim - şimdi o kadar emin değildim.

"Bekle," dedi Dowling. "Ne arıyorsunuz?"

"Gördüğümüz zaman anlayacaksınız," dedim.

Ekibimin geri kalanı evin içinde dağılırken ben de dolambaçlı merdivenlerden ana yatak odasına çıktım. Telefonun çaldığını duydum, sonra Dowling bağırdı, sesi öfkeyle zonkluyordu.

"Peyser, avukatlar bunun için vardır. Napa'dan hemen dön." Film yıldızının odasına girdim. On beş dakika sonra elimi hissetmediği ne bir çekmece ne de bir raf kalmıştı.

Şilteyi yataktan çekerken odada başka birinin daha olduğunu duymaktan çok hissettim. Başımı kaldırdığımda siyah hizmetçi elbisesi giymiş koyu tenli bir kadın gördüm. Onu hatırladım. Casey Dowling'in öldürülmesinden bir gün sonra, Conklin ve ben Marcus'la röportaj yapmak için buraya geldiğimizde, bu kadın bize şişe su ikram etmişti.

"Sen Vangy'sin, değil mi?" "Ben yasadışı bir yabancıyım."

"Anlıyorum. Ben... bu benim bölümüm değil. Bana ne söylemek istiyorsun?" Vangy onu bodrumdaki çamaşır odasına kadar takip etmemi istedi. Oraya vardığımızda çamaşır makinesi ve kurutucunun üzerindeki ışığı yaktı. Ellerini kurutucunun iki yanına koydu ve duvardan çekti.

Kurutucudan çıkan sıcak havayı dışarıya atan dört inç genişliğinde esnek bir boru olan egzoz hortumunu işaret etti.

"Oraya saklamış," dedi bana. "Çıngırdadığını duydum. Sanırım aradığınız şey orada."

Bölüm 107 İKİ NUMARALI SORGU ODASINDAYDIK, sorgu odalarımızın en büyüğü, elektronik aksamı en iyi olanı. Dowling'i içeri getirmeden ve ona cama bakan sandalyeyi teklif etmeden önce kamerayı kontrol etmiş ve kasetin kayıta olduğundan emin olmuşum. Benim için, Conklin için, Yuki için ve Red Dog Parisi için tam bir itiraf istiyordum. Casey Dowling için hızlı ve kesin bir adalet istiyordum. Ve Jacobi için davayı kapatmak istiyordum.

Dowling gömleğinin düğmelerini iliklemiş, ceketini giymişti ve tamamen kontrollü görünüyordu. Silahı masanın üzerinde şeffaf plastik bir kanıt torbasının içinde olduğu için soğukkanlılığına hayran kaldım.

Conklin de tamamen rahat görünüyordu. Sırıtmamak için elinden geleni yaptığını düşünüyordum. Bu hakkı kazanmıştı ama ben henüz beşlik çakmıyordum. Dowling kendini o kadar çok seviyordu ki, muhtemelen kimsenin ona dokunamayacağına kendini inandırmıştı.

Dowling, "Avukatım yolda," dedi.

Kapı çalındı. Kriminal laboratuarda balistik teknisyeni olan Carl Loomis için açtım. Torbalanmış silahı gösterdim, o da aldı, Dowling'e döndü ve "İşinizi gerçekten çok seviyorum Bay Dowling" dedi.

"Loomis, balistik testi en öncelikli konu," dedim.

Kanıt torbasını odadan çıkarırken, "Sonuçları bir saat içinde alacaksınız, Çavuş," dedi.

Sandalyesinde arkasına yaslanıp arka ayakları üzerinde sallanarak bana ne kadar lakayt olduğunu gösteren Dowling'e döndüm.

"Bay Dowling, durumunuzu anladığınızdan emin olmak istiyorum. Laboratuvar silahınızı ateşlediğinde, test mermisi kurşunlarla eşleşecek.

karınızın vücudundan çıkarıldı." "Öyle diyorsun."

Conklin dedi ki, "Bu adama inanıyor musun? Onu cinayet şüphesiyle tutuklayalım. Onu yakaladık. İş bitti."

"Bize neler olduğunu anlat," dedim Dowling'e. "Bizi mahkeme masraflarından ve zamandan kurtarırsanız, savcı işbirliğinizi dikkate alacaktır--"

"Ah. Yemin eder misin?"

"Bil diye söylüyorum, savcı saat beşte evine gidiyor. Yani on beş dakika içinde. Anlaşma yapma şansınız hızla azalıyor."

Dowling alaycı bir şekilde homurdandı ve Conklin güldü.

Odadan çıktı ve üç kutu kahveyle geri döndü, fincanına süt ve şeker ekleyerek büyük bir gösteri yaptı, bir yandan da NightWatch'ın tema şarkısını mırıldanıyordu. Dowling ve Cushing'in shoot-'em-up filmi bombalandığında bile listelere girmiş olan akılda kalıcı küçük bir şarkıydı.

Richie mırıldanırken Dowling'in yüzüne bir şeylerin geldiğini gördüm. Kayıtsızlığı buharlaştı. Sandalyenin ayakları aşağı indi. Bana öyle geliyordu ki bu melodiyi duymak Dowling'i başka hiçbir şeyin odaklayamadığı kadar odaklamıştı.

Birinci Bölüm SNEAKY PETE Bölüm 1 PETER GORDON genç anneyi Macy's'den çıkıp Stonestown Galleria'nın dışındaki sokağa kadar takip etti. Anne otuz yaşlarındaydı, kahverengi saçlarını dağınık bir şekilde at kuyruğu yapmış, bolca kırmızı giymişti: sadece şort değil, kırmızı spor ayakkabılar ve kırmızı bir çanta. Alışveriş poşetleri bebeğinin bebek arabasının saplarından sarkıyordu.

Winston Drive'ı geçerken Pete kadının arkasındaydı, otoparka girerken hâlâ neredeyse topuklarının üzerindeydi, sanki onu anlayabiliyormuş gibi bebekle konuşuyor, annesinin arabayı nereye park ettiğini ve babasının akşam yemeği için ne hazırladığını hatırlayıp hatırlamadığını soruyor, gevezelik ediyordu, tüm bu bebek konuşmaları kadının ağzından ateşlenen bir fitil gibi Petey'nin beyninin içindeki şarjla son buluyordu. Ama Petey hedefine odaklanmaya devam etti. Dinledi ve izledi, başını eğdi, ellerini ceplerine soktu ve kadının RAV4'ünün kapağını açıp alışveriş torbalarını içeri tıktığını gördü. Kadın bebeği bebek arabasından çıkarıp arabayı da arkaya katladığında Petey ondan sadece birkaç metre uzaktaydı.

Pete ona doğru yöneldiğinde kadın çocuğu araba koltuğuna bağlıyordu. "Hanımefendi? Bana yardım edebilir misiniz, lütfen?"

Kadın kaşlarını birbirine yaklaştırdı. Onu gördüğünde yüzünde "Ne istiyorsun?" ifadesi belirdi. Anahtarları elinde, ön koltuğa oturdu.

"Evet?" dedi.

Pete Gordon sağlıklı ve temiz göründüğünü, geniş gözlü ve güvenilir olduğunu biliyordu. Tümüyle Amerikalı olan yakışıklılığı bir avantajdı ama kendini beğenmiş değildi. Bir Venüs sinek kapanı ne kadar kibirliyse o kadar kibirli değildi.

"Lastiğim patladı," dedi Pete ellerini havaya kaldırarak. "Sormaktan gerçekten nefret ediyorum ama Triple-A'yı aramak için cep telefonunuzu kullanabilir miyim?"

Adam gülümseyerek gamzelerini gösterdi ve sonunda o da gülümseyerek, "Ben de öyle yapıyorum, lanet şeyi şarj etmeyi unutuyorum," dedi.

Çantasını karıştırdı, sonra elinde cep telefonuyla başını kaldırdı. Pete'in artık memnun etmeye hevesli olmayan ama sert ve kararlı yeni ifadesini okuyunca gülümsemesi dalgalandı. Gözlerini Pete'in elindeki silaha indirdi -bir şekilde yanlış anladığını düşünerek- tekrar yüzüne baktı ve koyu renk gözlerindeki ürpertiye gördü.

Sarsılarak ondan uzaklaştı, anahtarlarını ve telefonunu ayak bölmesine bıraktı. Arka koltuğun yarısına kadar tırmandı.

"Aman Tanrım," dedi. "Hiçbir şey yapma. Nakitim var--"

Pete ateş etti, mermi susturucudan vızıldayarak geçti ve kadını boynundan vurdu. Kadın yarayı tuttu, parmaklarının arasından kan fışkırıyordu.

"Bebeğim," diye nefes nefese kaldı.

"Merak etmeyin. Hiçbir şey hissetmeyecek. Söz veriyorum." Pete Gordon dedi.

Kadını tekrar vurdu, puf, bu sefer göğsünün yan tarafından, sonra arka kapıyı açtı ve uyuklayan, ağzı pamuk şekerle yapış yapış olmuş, mavi damarları şakağında bir yol haritası çizen adama baktı.

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 11

DOWLING EVİ, Nob Hill'de, bloğun çoğunu kaplayan, duvarlarında sarmaşıklar büyüyen, büyük meşe kapısının her iki yanında saksılar bulunan geniş bir malikane. Benton'ların mütevazı evinden daha farklı olamazdı.

Conklin zile uzanamadan Jacobi kapıyı açtı. Yüzü stresten sarkmıştı. Göz kapakları düşmüştü ve bu gece, Larkin Caddesi'nde ikimiz de kurşun yediğimiz zamankinden daha yaşlı görünüyordu.

"Olay yatak odasında oldu," dedi bana ve ortağıma. "İkinci katta. Olay yerine bir göz attıktan sonra aşağıda bize katılın. Ben Dowling ile kütüphanede olacağım." Marcus ve Casey Dowling'in paylaştığı yatak odası, Neiman Marcus katalogunun sayfalarından koparılmış gibi görünüyordu.

Batıya bakan duvarın ortasındaki yatak Catalina büyüklüğündeydi ve düğmeli bronz ipek yatak başlığı, ipek yastıklar, bronz ve altın rengi saten nevresim takımları vardı. Bu odada Mitchell Kardeşler'in sahne arkasından daha fazla püskül vardı.

Kızlar, kızlar, kızlar!!! İnceleme.

Yerde zarif bir konsol masası duruyordu ve etrafı kırık dökük biblolarla çevriliydi. Açık pencerenin tafta perdeleri kabarmıştı ama havadaki barut kokusunu hâlâ alabiliyordum.

Olay Yeri Birimimizin müdürü Charlie Clapper, Casey Dowling'in cesedinin fotoğraflarını çekiyordu. Elini selamlamak için bana ve Conklin'e doğru salladı ve "Böyle güzel bir kadın için çok yazık" dedi. Bakabilmemiz için geri çekildi. Casey Dowling çıplaktı, yüzüstü yerde yatıyordu, platin saçları etrafına dağılmıştı, avuç içleri kan içindeydi. Düşmeden önce ellerini göğsündeki yaraya bastırıldığını düşündüm.

Clapper bana "Kocasını iki el silah sesi duyduğunda alt katta bulaşıkları yıkadığını söylüyor" dedi. "Odaya girdiğinde karısı burada yatıyordu. Masa ve eşyalar yerde kırılmıştı ve pencere açıktı." "Bir şey alınmış mı?" Conklin sordu.

"Dolaptaki kasadan bazı mücevherler kaybolmuş. Dowling içindekilerin birkaç milyona sigortalandığını söyledi." Clapper pencereye doğru yürüdü ve perdeyi araladı, Camda açılmış bir delik ortaya çıkıyor.

"Davetsiz misafir bir cam kesici kullanmış, sonra da kilidi açmış. Çekmecelere dokunulmamış. Kasa patlamamış, yani ya şifreyi biliyordu ya da daha büyük ihtimalle kasa zaten açıktı. Mermiler bayanın içinde. Mermi kovanı yok. Çıkarken masayı devirene kadar temiz bir işti. Daha yeni başladık. Belki şansımız yaver gider ve parmak izi buluruz."

Clapper, olay yeri incelemeye geçmeden önce Cinayet Masası'nda yaklaşık yirmi beş yıl çalışmış bir profesyonel. Zeki biri ve ayak bağı olmadan gerçekten yardımcı oluyor.

"Yani bu cehenneme giden bir hırsızlık mıydı?" diye sordum.

Clapper omuz silkti. "Tüm profesyonel hırsızlar gibi bu da düzenli, hatta titiz biriydi. Belki acil durumlar için silah taşıyor ama silah taşımak tipine aykırı." "Peki ne oldu?" Yüksek sesle merak ettim. "Kocasını odada değildi. Kurban silahlı değildi - giyinik bile değildi. Bir hırsız çıplak bir kadına neden ateş eder?"

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 21

MARCUS DOWLING kapısını açtı ve bize İngiliz tarzı roll-arm kanepeler, duvarlarda Flow Blue tabaklar ve şöminenin üzerinde Foo köpekleri ile baştan aşağı dekore edilmiş bir oturma odası gösterdi. Mayfair, körfezdeki şehirle buluşuyor.

Kendisini tanıtmayan siyah elbiseli bir kadın içecek ikram etti ve sessizce odadan çıktı, Conklin ve benim için şişe su, ev sahibimiz için de Chivas ile geri döndü.

"Bay Dowling, bize dün gece neler olduğunu tekrar anlatın." dedim.

Dedi ki, "Tanrım, sana her şeyi anlattım, değil mi? Buraya bana bir şey söylemeye geldiğini sanıyordum."

Benim belalı kaltağıma karşı sansasyonel bir iyi polis olan Conklin, "Özür dileriz efendim. Mesele şu ki, bize neler olduğunu tekrar anlatmanız, bunu kimin yaptığına dair bir anıyı ya da yeni bir düşünceyi tetikleyebilir."

Dowling başını salladı, deri koltuğunda arkasına yaslandı ve viskisinden bir yudum aldı. "Devereaus'lar gitmişti," dedi. "Diğer memura da söylediğim gibi, lavaboya bir şeyler koyuyordum--"

"İçecekleri getiren kadın," diye araya girdim. "Yardım etmek için burada değil miydi?" "Vangy sadece gündüzleri çalışıyor. Bir çocuğu var."

Dowling karısının kendisinden önce yukarı çıktığını, silah sesleri duyduğunu, karısını yerde nefes almaz halde bulduğunu ve polisi aradığını tekrarlardı. Dedim ki, "Bay Dowling, dün gece saçınızın ıslak olduğunu fark ettim. Polis gelmeden önce duş mu aldınız?"

Homurdandı ve bardağını kavradı. Bir şey söylemek için bakıyordum -suçlu bir bakış- ve gördüğümü sandım. "Yıkılmıştım. Duşta ağlıyordum çünkü başka ne yapacağımı bilmiyordum."

"Peki ya kıyafetleriniz, efendim?"

Conklin sordu. "Giysilerim mi?"

Conklin, "Bay Dowling, size karşı dürüst olmama izin verin," dedi. "Burada bir kurban olduğunuzu biliyoruz ama bazı protokoller var. Giysilerinizi laboratuara götürüyoruz ve bu daha sonra ortaya çıkabilecek soruları ortadan kaldırıyor."

Dowling Conklin'e öfkeli bir bakış attı ve seslendi, "Van-gy! Müfettiş Conklin'i yukarı çıkarın ve ne isterse verin."

Conklin ve hizmetçi odadan çıktıklarında, "Bay Dowling, karınızla en son ne zaman yakın ilişkiye girdiniz?" diye sordum.

"Aman Tanrım. Nereye varmaya çalışıyorsun?"

"Biri karınla seks yapmış," dedim ve devam ettim. "Eğer katil oysa, bize yardımcı olabilecek bir kanıt bırakmıştır--"

"Casey benimle seks yaptı!" Dowling bağırdı. "Yemekten önce seviştik. Şimdi bu size tam olarak ne anlatıyor?"

On beş dakika sonra Conklin ve ben Dowling'in evinden, telefon rehberinin bir çıktısı, bir yanak çubuğu ve sahip olduğu tüm çıplak kıyafetlerle ayrıldık. Muhtemelen karısı vurulduğunda giydikleri de buna dahildi.

Arabaya doğru yürürken Conklin, "Çamaşır sepetindeki her şeyi ve banyo kapısının arkasındaki kancada ne varsa aldım," dedi. "Eğer onu vurduysa, elimizde barut olacak. Kan sıçramış olacak. Onu bulacağız.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 31

YUKİ, kapıyı açan bronz tenli, zarif kadına sarıldı.

"Tanrım, ne kadar oldu, altı yıl mı? Aynı görünüyorsun!" Sue Emdin Yuki'ye, "Vay canına, mezuniyetten beri kimseyi görmedim, bu da neyin nesi?" der gibi baktı.

Evin içinde yürürken, Yuki ve Sue Boalt Hukuk'taki günleri hakkında sohbet ettiler ve dışarıdaki verandada buzlu çay ve kurabiyelerle rahatça oturduklarında, Yuki Casey Dowling'den ve onun nasıl öldüğünden bahsetti.

"Casey hakkında resmi olarak konuşmak ister misin?" Sue sordu.

"Uh-huh. Ama ne fark eder ki, Sue? Casey öldü ve katilinin yakalanmasına yardım etmeyi ona borçluyuz."

Sue, "Anlayın, hem Marc hem de Casey benim arkadaşlarım," dedi. "Marc'ın arkasından bir şey söylemek istemiyorum."

"Anlıyorum ve şu anda bu ikimizin arasında," dedi Yuki. "Eğer bir şey biliyorsan bana söylemelisin ve muhakeme yeteneğimi kullanmama izin vermelisin. Benden de aynısını beklersin."

"Pekala, pekala. Ama beni bu işin dışında tutmaya çalış, tamam mı? Senden en son ne zaman bir iyilik istedim?"

Yuki güldü ve Sue da ona katılarak "Asla, değil mi?" dedi.

"Bu ilk kez oluyor."

"Aramızda kalsın, Casey bana Marcus'un bir ilişkisi olduğunu düşündüğünü söyledi. İşte. Söyledim işte."

"Herhangi bir kanıt var mıydı? Özellikle birinden mi şüpheleniyordu? Marcus'la yüzleşti mi?"

"Yavaş ol. Her seferinde bir soru," dedi Sue.

"Özür dilerim. Şimdi geri alıyorum. Casey'nin elinde Marcus'un birileriyle yattığına dair bir kanıt var mıydı?" "Hayır, ama şüpheleniyordu. Marc her zaman bir serseri olmuştur. Bir ya da iki kez elini kıcıma koydu. O bir film yıldızı. Ama Casey dedi ki, aynen aktarıyorum, 'Benden uzaklaştı.' Yani artık ondan hoşlanmıyordu. Elindeki tek kanıt buydu, hiçbir kanıt yoktu ve aynı zamanda telaşlanmıştı."

"Onunla yüzleşti mi?"

"Yuki, Marc'ın Casey'i vurduğunu düşünmüyorsun değil mi?"

"Hiç de değil. O temiz. Ama evliliğinde sorun olup olmadığını bilmek yardımcı olur." "Ben de bir avukatım, unutmayın ve size Marcus'un yapmadığını söylüyorum. Marc Casey'i çok severdi. Onun bir cümbüş olduğunu düşünüyordu. Onunla evli olduğu dört yıl boyunca hiç sıkıcı bir an yaşamadığını söylerdi. Ben ve ben dün gece Marc'ın evine gittik ve o yıkılmıştı. Kederden ölmek üzere olduğunu söyledi. Dalga geçiyor olsa bile Casey'i terk etmezdi. Kesinlikle terk etmezdi, bunu söyleyemem bile." "Casey ondan boşanır mıydı?"

Sue Emdin içini çekti. "Bilmiyorum. Belki de. Aldattığını öğrenirse onu terk edeceğini söylemişti."

"Bunu ne zaman söyledi?" "Salı gecesini."

"Sue, Casey Çarşamba günü öldürüldü."

"Başka bir yere bak, Yuki. Bu konuda bana güven. O kedi hırsız yaptı. Marcus yapmadı."

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 41

Dördüncü kata geri döndüğümde CLAIRE fotoğraf makinesini saklıyordu. Yüzüme baktı ve ben de kendi korkumun onunkine yansıdığını gördüm. Kollarımızı açtık ve birbirimize sarıldık ve bu sefer kimin zayıf olduğumu düşündüğü umurunda değildi. "Bu bebekler. Bebekleri alamam," dedim.

"Her şey yoluna girmeyecek," dedi Claire omzuma doğru. "O piçi yakaladığında bile her şey yoluna girmeyecek. Bir daha asla. Bunu biliyorsun, değil mi?" Claire'in asistanlarından biri kurbanların ellerini poşetlemeye başlamanın uygun olup olmadığını sorduğunda birbirimizden ayrıldık. Cinayeti çözme işi başlamıştı. Claire'e "Ön camdaki harfleri gördün mü?" diye sordum.

"Uh-huh. CWF. Bu da desendeki başka bir bükülme. 'C' ve 'W' hala yan yana, bu yüzden 'F' hareket ediyor. Ölmemesi gereken iki DB dışında elimdeki tek şey bu."

Claire kolumu çekti, ben de Clapper'ın olay yeri aracı yokuşu tırmanıp adli tabibin aracının yanında dururken yoldan çekildim. CSI'lar arkadan döküldü ve Clapper mide bulandırıcı tablonun üzerinde durdu ve özellikle kimseye söylemedi, "İyi Tanrı'nın insanlıktan vazgeçip vazgeçmediğini merak ediyor."

Kameralar parladı ve cesetlerin ve arabanın içindeki ve dışındaki kurşun izlerinin videosu çekildi. Kurşunlar kanıt olarak toplandı. İşaretleyiciler yerleştirildi, krokiler çizildi ve notlar alındı.

Bir saat önce Elaine Marone'nin kocası ve yeni yürümeye başlayan çocuğuyla alışveriş yaptığını ve şimdi Claire'in ekibinin cesetleri temiz beyaz çarşaflara sarıp ceset torbalarını fermuarladığını düşünerek bir kenara çekildim ve CSI'ların çalışmasını izledim. O fermuarların kapanışındaki soğuk kesinliğin Francis Marone'un asla duymayacağı bir şey olmasına sevinmişim.

Conklin, "Linds," diye seslendiğinde, ben yine boş kovanların hesaplanmasını, bu kan banyosunda işe yarar bir fiziksel kanıt bulunmasını diliyordum. Şuna bir bak."

Marones'in minibüsüne doğru yürüdüm ve ortağımın ön camdaki üç harfli imzayı işaret ettiğini gördüm. Kahverengi gözlerini bana çevirdi ve "Bu ruj değil" dedi.

Işığımı harflerin üzerine tuttum ve midemin bulandığını hissettim.

"Bu kan," dedi Conklin. "Harfleri parmağıyla kanlarının içine yazdı." Clapper'ın teknisyenlerinden biri yakın çekim yaptı. Bir diğeri ön camdaki harfleri temizledi. İçimdeki umut ışığı parladı.

Olabilir mi?

Rujlu Katil deliliğinde o kadar kaybolmuştu ki, iyi adamlar için arkasında kanlı bir iz mi bırakmıştı?

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 51

CONKLIN, ekip arabasını Russian Hill'deki Tudor tarzı malikanenin önüne park ederken benimle konuştu.

"Ne tesadüf, değil mi? Hello Kitty, Ruj Katili'nin Elaine Marone ve çocuğuna saldırdığı gece bir iş yapıyor."

"Rich, gözlerim açıldığında, biliyor musun? Üç saatlik uykudan sonra, her şeyin çok fazla olduğunu, İş'in beni ele geçirdiğini, beni öldürmeden önce bırakmam gerektiğini düşünüyorum. Ve sonra kendime bundan sonra ne halt edeceğimi soruyorum."

"Böyle düşüncelere kapıldığımda Martinique'de bir dalış mağazası açmayı düşünüyorum." "Morley'lere iyi davran. Muhtemelen sana bu konuda yardımcı olabilirler." Devasa ön kapı açılırken Conklin kahkahasını bastırdı. Dorian Morley uzun boylu, kırk yaşlarında, çiçekli bir tunik ve siyah pantolon giymiş, kahverengi saçlarını toplayıp tokayla tutturmuş çekici bir kadındı. Ayrıca gözleri kızarmıştı ve sarsılmış görünüyordu. Bizi mutfığa davet etti - deniz yeşili cam tezgahları ve diğer her şeyi paslanmaz çelik olan geniş, iyi aydınlatılmış bir alan. Kocasını iri elinde bir fincan kahveyle masada oturuyordu. Kadın bizi tanıştırtırken ayağa kalktı.

Masaya oturduğumuzda Jim Morley, "Kendimi aptal gibi hissediyorum," dedi. "Yatak odasının kapısı kilitliydi. Bu çok garipti. Dedim ki, 'Alo Killy? Sen misin?' dedim." Öğürür gibi bir ses çıkardı ve başını salladı. "Neden bunun senin başına gelebileceğini hiç düşünmüyorsun?" Morley misafir odasından geçtiğini ve banyoya bu şekilde girdiğini anlatmaya devam etti.

"Hırsız gördün mü?" İnanmamayı umarak sordum.

Morley, "Hayır, yatak odasının ışıkları kapalıydı," dedi. "Bana yalvardı, onu biraz yalnız bırakmamı istedi ve bu da beni Laura Chenoweth adında bir arkadaşımız olduğuna ikna etti. O ve kocası Jesse zor bir dönemden geçiyorlardı ve ben de barışıklarını düşündüm, bilirsiniz, özel olarak.

"Her neyse, gazeteler Hello Kitty'den bir erkek olarak bahsedip duruyor, değil mi?" Bu yeni bilgiyle sarsılmıştım.

Eğer Hello Kitty bir kadın olsaydı, bu bizim ilk gerçek ipucumuz olurdu. Emin olmak için kör bir ipucu, ama bir şey!

Dorian Morley, "Partiden kalan mücevherleri şifonyerin üstüne attım," dedi. "Mücevherlerimi kasaya koymaya gidene kadar soyulduğumuzu bile bilmiyordum." Başını ellerinin arasına aldı ve usulca ağlamaya başladı. Kocasına bize şöyle dedi: "Mücevherlerin çoğu Dorian'ın annesine aitti. Bir kısmı da büyükannesine aitti. Onları geri alma şansımız nedir?"

Hâlâ kedi hırsızımızın bir kadın olduğu fikrine takılıp kalmıştım. Conklin'in önceki Hello Kitty soygunlarında çalınan malların hiçbirinin ortaya çıkmadığını söylediğini duydum ve sonra Dorian Morley başını kaldırıp, "Mesele sadece mücevherler değil Jim. Mesele bir katilin evimizin içinde olması. Yatak odamızın içinde. "Ya çekip gitmek yerine ona meydan okusaydın? Tanrım, Jim, seni vurabilirdi!"

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 61

Yeraltından Civic Center Plaza'ya çıktım, yaldızlı hükümet binaları, bankalar ve kültür kurumlarıyla çevrili, ağaçlarla kaplı bir park - umutsuzca bağımlı olanlar tarafından istila edilmiş güzel bir kamusal alan.

BART istasyonundan Hotel Whitcomb'a doğru yürürken destek görmeyi umarak park etmiş arabaları gözlerimle aradım. Bir arabanın Market'e doğru hızla sola döndüğünü duydum ve düz gri bir Ford'un frene bastığını gördüm. Kameraya kimin kullandığını göstermeden dönemezdim, bu yüzden tek yapabileceğim Jacobi'nin ya da birinin peşimde olmasını ummaktı. Market'i geçip dört yüz odalı Viktorya dönemine ait zarif bir otel olan Whitcomb'a gittim ve kristal avizelerle ışıldayan, mermer zeminli, her tarafı ahşap kaplamalı ve devasa çiçek buketleriyle serin havayı koklayan gösterişli lobiye girdim. Kişisel tur rehberim beni neredeyse boş olan güzel bir restoran olan Market Street Grill'e yönlendirdi. Restoranın resepsiyon masasının arkasındaki genç kadın siyah saçlarını geriye doğru toplamış ve mavi takım elbise ceketinin üzerinde SHARRON yazan bir isim etiketi takmıştı.

Sharron yalnız mı yemek yiyeceğimi sordu, ben de "Aslında patronum için bir mektup almaya geldim. Bay Tyler. Kahvaltıda burada bıraktığını düşünüyor."

"Evet," dedi Sharron. "O zarfı gördüm. Onu kaldırdım. Bir dakika bekleyin." Ev sahibesi standın içini karıştırdı ve küçük bir "Buldu" çığlığıyla, üzerinde keçeli kalemle "H. Tyler" yazılı beyaz bir zarfı bana uzattı.

Zarfı bırakan adamı görüp görmediğini sormak istedim ama katilin uyarısı kafamın içinde yüksek sesle yankılanıyordu. "Benimle herhangi bir şekilde uğraşmaya kalkarsan telefonu kapatırım. Ondan sonra birkaç kişiyi daha öldüreceğim ve ölümleri senin üzerine kalacak."

Hostese teşekkür ettim ve restoranın koridorundan lobiye doğru yürüdüm.

"Zarfı aç tatlım," dedi katil ve dişlerimi sıkarak açtım. İçinde bir bilet koçanı ve gevrek banknotlar halinde yirmi beş dolar buldum. Bilet koçanında TRINITY PLAZA yazıyordu. Orayı biliyordum, yakınlarda tüm gün açık olan bir yerdi.

"Eğleniyor musun?" Ruj Katili'ne sordum.

"Bir sürü," dedi bana. "Sıkıldıysan bana kendinden bahset. Can kulağıyla dinlerim." "Senin hakkında konuşmayı tercih ederim. O insanları neden vurdun?" diye sordum. "Sana anlatırdım," dedi, "ama ne derler bilirsin: o zaman seni öldürmek zorunda kalırım-- Lindsay."

"Lindsay kim?" diye sordum ama sarsılmıştım. Adımlarım duraksadı ve neredeyse otelin merdivenlerinde tökezliyordum. Adımı nereden biliyordu?

"Seni tanımadığımı mı sandın? Vay be prenses, bu kasabada neredeyse ünlü sayılırsın. Elbette bu işe bir polis koyacaklarını biliyordum. Ama çok sevindim, o sensin. Çavuş Lindsay Boxer, tasmalı kızım."

"Sen mutlu olduğun sürece sorun yok."

"Mutlu musun? Kendimden geçtim. Dinle, Lindsay. Nerede yaşadığını, arkadaşlarının kim olduğunu, kimi sevdiğini bilmekten sadece bir Google tıklaması uzaktayım. Sanırım bunu benim için bir ödeme günü yapmak için daha iyi bir nedenin var, değil mi tatlım?"

Kameranın gözünde Cindy'yi, Conklin'i, Joe'yu evindeki ofisinde çalışırken, Martha'yı ayaklarının dibinde hayal ettim. Kendimi elimde Glock'umla, beyzbol ceketini giymiş bir adamın renksiz gözleri arasında nişan alırken gördüm. Tetiğe bastım.

Sorun şu ki, Glock'um yoktu.

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 71

SARAH'IN KOLLARI o kadar çok yandı ki, acı ateş gibiydi, sadece daha kötüsü... Ama kasları daha fazla itaat etmeyi reddedene kadar barfiks çubuğundan sabit durmaya devam etti.

Ayağa kalktı ve ellerini beş dakika boyunca salladı. Sonra egzersizini bitirip oturma odasına geçti ve Trevor'ın çirkin ama inanılmaz rahat koltuğuna yerleşti. Dizüstü bilgisayarını açtı ve testleri notlandırıyor, yarı televizyonu dinliyordu ki, Crime TV'nin en çekici muhabiri Kathryn Winstead'in Marcus Dowling'le duygusal bir röportaj yaptığını duydu.

Dowling'e bakarken Sarah saf bir nefret şoku hissetti. Yine de sesi açtı ve canavarın ne kadar değiştiğini inceledi. Dowling sakal bırakmış ve kilo vermişti; bitkin görünmesine rağmen, kederli koca rolünü sonuna kadar oynarken hâlâ bir film yıldızının heybetli duruşuna sahipti.

Dowling'in sesi çatallaştı ve Kathryn Winstead'e "içinin boş olduğunu" söylerken kekeleydi.

Dowling muhabire "Terden sıırılsıklam uyandım," dedi. "Bir an için kabus gördüğümü sandım ve Casey'nin yanımda yatıyor olması gereken yere döndüm, sonra her şey geri geldi ve bana seslendiğini hatırladım, 'Marc! Odada biri var.' Ve sonra silah sesleri. Bam. Bam.

Sarah kumandayı kaptı ve DVR'ı geri sardı. Ne dedi?

Dowling'in Casey'nin kendisine seslenişini aktarışını tekrar dinledi. Sarah'nın bildiği kadarıyla, Casey'nin son sözlerini daha önce hiç halka açıklamamıştı. İşin komik yanı, Casey'nin kocası için haykırmış olmasıydı. Bu doğruydı.

Buttherehadbeennohots Sarah dizüstü bilgisayarını bir kenara bıraktı ve mutfığa gitti. Musluğun altında yüzünü yıkadı, buzdolabından bir şişe çay aldı ve yudum yudum içti. O film yıldızının hindistancevizi büyüklüğünde taşakları vardı. Onun ortaya çıkmayacağına güveniyordu çünkü ortaya çıkarsa kimse ona inanmayacaktı. Marcus Dowling'in sözüne karşı onun sözü olacaktı ve o bir hırsızdı.

Sarah televizyona döndü, röportajı başa sardı ve sempatik Kathryn Winstead'in Dowling'e, "Ve polisin hâlâ bir şüphelisi yok mu?" diye soruşunu izledi. "Onlardan birkaç gündür haber alamıyorum ve bu arada Casey'nin katili hala dışarıda bir servet değerinde mücevherle dolaşıyor."

Sarah televizyonu kapattı.

Bu klasik Samson ve Delilah'ydı.

"Terör" iki saat sonra evde olacaktı ve bu süreyi verimli kullanırsa Marcus Dowling'in saçını kestirebilecekti. Cinayetin yanına kâr kalmasına izin veremezdi.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 81

Sarah karanlık sokakta arkasından yavaşça yaklaşan bir araba sesi duyduğunda Whole Foods'un parlak pencereleri görüş alanındaydı. Araç sürünerek ona ayak uydurdu, farları kaldırımdaki silüetini uzattı.

Polisler miydi?

Korkudan aklını kaçıran Sarah arabaya doğru dönme dürtüsüyle savaştı. Panik yüzünden okunuyordu. Ve eğer gelen polislerse ve onu sorgulamak için dururlarsa - pişmişti.

Kimdi o? Onu takip eden kimdi?

Bir korna sesi duyuldu ve ardından arkasındaki araç sıyrılıp geçerken lastikler gıcırdadı, eski gümüş bir SUV'du ve camdan "Tatlı kış, bebeğim!" diye bağırarak bir pislik vardı. Kahkaha sesleri azalırken Sarah başını öne eğdi.

Kırmızı Saturn'ü bıraktığı yerdeydi. Whole Foods'un ön camlarından bakarak mağazanın neredeyse boş olduğunu görebiliyordu.

Kumral bir çocuk açık kalan son kasayı kapatıyordu. Sarah yaklaşıncaya başını kaldırıp baktı. "Kendimi arabamın dışında kilitledim. Telefonunuzu ödünç alabilir miyim?" "Dışarıda ankesörlü bir telefon var," dedi başparmağını omzunun üzerinden kaldırarak. Sonra ifadesi değişti.

"Bayan Wells. Ben Mark Ogrodnick. Beş yıl kadar önce sizin sınıfınızdaydım." Sarah'nın kalbi yeniden hızlandı ve aşırı hızlanmaya başladı. Dünyadaki onca dükkân varken, Pacific Heights'ta birinin onu tanıdığı tek yeri nasıl bulmuştu? "Mark. Seni gördüğüme çok sevindim. Telefonunu ödünç alabilir miyim? Kocamı aramam gerekiyor." Mark onun çıplak ayaklarına, kaval kemiğindeki kanayan yaraya baktı. Ağzını açtı ve kapattı, sonra arka cebinden telefonunu çıkardı ve Sarah'ya uzattı. Sarah ona teşekkür etti ve manav reyonuna doğru yürüdü, telefonu çevirdi ve birkaç kez çalmasını dinledi. Sonunda Heidi açtı.

"Benim," dedi Sarah. "Whole Foods'dayım. Kendimi arabamın dışında kilitledim." "Tanrım, Sarah," dedi Heidi. "Ben gelemem. Çocuklar uyuyor."

"Beastly nerede?"

"Dışarıda ama her an içeri girebilir. Özür dilerim." "Sorun değil. Seni seviyorum. Yakında görüşürüz."

"Ben de seni seviyorum."

Ogrodnick başını kaldırdı ve vitrindeki neon ışığını kapattı. Sarah'nın başka seçeneği yoktu. Ev telefonunu çevirdi ve ilk kez Trevor'ın açması için dua etti.

"Sarah, hangi cehennemdesin?" Terör sesinde keskin bir tonla sordu. Sarah uysalca ona söyledi.

OceanofPDF.com

Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı

OceanofPDF.com

Bölüm 91

PETE GORDON televizyonun karşısında silahını temizliyor, alışveriş merkezinde telefon alırken çekilen videoyu izliyordu.

Video son otuz dakikadır tüm haberlerde yer alıyordu ve şimdi CNN spikeri şöyle diyordu: "FBI'a yakın kaynaklar bu adamın şehrimizdeki otoparklarda son zamanlarda işlenen cinayetlerle ilgili bir şüpheli olduğunu doğruladı. Adı açıklanmadı ve eğer onu tanıyor ya da görüyorsanız, onunla yüzleşmeyin. Kendisi silahlı ve çok tehlikeli olarak sınıflandırılmıştır..."

"Teşekkür ederim," dedi Pete, susturucusunu Beretta'sının namlusuna takarken. Silahı beline yerleştirdi ve garaja gitti. Çantası, acil durum kitleri ve bir kutu şişelenmiş suyla birlikte bagajdaydı.

Arabaya bindi, garaj kapısını açtı ve hemen tepesinde dönen pervanelerin sesini duydu. Helikopterin Federallere mi ait olduğunu yoksa bir haber helikopteri mi olduğunu göremiyordu ama her iki durumda da mürettebat onun kim olduğunu biliyordu ve peşinden geliyordu.

B planına geçmek zorundaydı. Ve B planı çok iyi bir plandı.

Pete garaj kapısını çaldı. Arabadan indi, yüksek bir raftan strafor bir soğutucu aldı ve soğutucuyu evin içine getirdi. Kapı zilini söktü ve kablo tesisatını ustalıkla yeniden düzenledi. Patlatma başlıkları, hurda çekmecesinin arkasında, üzerinde KAĞIT KLİPSLERİ yazan bantlı küçük bir kutunun içindeydi. Zil zilini ve kapaklardan birini soğutucuya bıraktı, dışarıya kaldırma doğru yürüdü ve posta kutusunun yanına koydu. Evin içine döndüğünde, Pete patlayıcı başlıklardan bir diğerini karton bir kutuya koydu, üzerini eski bir gazete parçasıyla örttü ve kutuyu arka verandaya çıkarıp arka kapının hemen dışına bıraktı.

Oturma odasına döndü ve perdelerin arasından dışarı baktı. Siyah bir SUV geldi ve yürüme yolunun önüne park etti. Beş ya da altı aynı araç şimdi her iki yönden de caddeye akıyordu. Artık hiç şüphe yoktu. Federallerdi.

Pete perdeleri geri çekerek açıkça görünmesini sağladı ve onları gördüğünü onlara gösterdi. Sonra çocuğu beşiğinden çıkardı. "Gidelim, koku bombası." Stevie Pete'in kollarında kıvranarak haykırdı.

Pete onu salladı ve durmasını söyledi. Tezgahtan bir kutu meyve suyu ve bir paket Cheerios aldı. Sonra bitişik garaja yöneldi ve kucağında koku bombasıyla arabaya bindi. Pete, SUV ekipleri ile şimdiye kadar bir blok ötede kurulmuş olması gereken komuta merkezi arasında geçen konuşmaları hayal etti. Garajının karanlığında beklerken, düşman birlikleri evinin etrafında toplanırken, Yüzbaşı Pete'in zihni birkaç yıl öncesine, kendisinin ve komutanlığının Haditha'nın hemen dışında seyahat ettiği bir güne gitti.

O gün, dünyada değer verdiği tek kişinin öldürüldüğü gündü.

OceanofPDF.com

İçindekiler

[Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı Önsöz](#)

[GEÇENİN İÇİNDE BİR HIRSIZ](#)

[Bir](#)

[İki](#)

[Üç](#)

[Birinci Bölüm SNEAKY PETE](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[İkinci Bölüm SHOWTIME](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 42](#)

[Bölüm 43](#)

[Bölüm 44](#)

[Üçüncü Bölüm TUZAK](#)

[Bölüm 45](#)

[Bölüm 46](#)

[Bölüm 47](#)

[Bölüm 48](#)

[Bölüm 49](#)

[Bölüm 50](#)

[Bölüm 51](#)

[Bölüm 52](#)

[Bölüm 53](#)

[Bölüm 54](#)

[Bölüm 55](#)

[Bölüm 56](#)

[Bölüm 57](#)

[58. Bölüm](#)

[Bölüm 59](#)

[Bölüm 60](#)

[Bölüm 61](#)

[Bölüm 62](#)

[Bölüm 63](#)

[Bölüm 64](#)

[Bölüm 65](#)

[Bölüm 66](#)

[Bölüm 67](#)

[Bölüm 68](#)

[Bölüm 69](#)

[Bölüm 70](#)

[Bölüm 71](#)

[Bölüm 72](#)

[Bölüm 73](#)

[Bölüm 74](#)

[Bölüm 75](#)

[Bölüm 76](#)

[Bölüm 77](#)

[Bölüm 78](#)

[Bölüm 80](#)

[Bölüm 81](#)

[Bölüm 82](#)

[Bölüm 83](#)

[Bölüm 84](#)

[Bölüm 85](#)

[Bölüm 86](#)

[Bölüm 87](#)

[Bölüm 88](#)

[Bölüm 89](#)

[Bölüm 90](#)

[Bölüm 91](#)

[Bölüm 92](#)

[Bölüm 93](#)

[Bölüm 94](#)

[Bölüm 95](#)

[Bölüm 96](#)

[Bölüm 97](#)

[Bölüm 98](#)

[Dördüncü Bölüm](#)

[CANAVAR Bölüm 99](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 51](#)

[Bölüm 61](#)

[Bölüm 71](#)

[Bölüm 81](#)

[Bölüm 91](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

İçindekiler

[Kadınlar Cinayet Kulübü 9 - 9. Yargı Önsöz](#)

[GEÇENİN İÇİNDE BİR HIRSIZ](#)

[Bir](#)

[İki](#)

[Üç](#)

[Birinci Bölüm SNEAKY PETE](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[İkinci Bölüm SHOWTIME](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 42](#)

[Bölüm 43](#)

[Bölüm 44](#)

[Üçüncü Bölüm TUZAK](#)

[Bölüm 45](#)

[Bölüm 46](#)

[Bölüm 47](#)

[Bölüm 48](#)

[Bölüm 49](#)

[Bölüm 50](#)

[Bölüm 51](#)

[Bölüm 52](#)

[Bölüm 53](#)

[Bölüm 54](#)

[Bölüm 55](#)

[Bölüm 56](#)

[Bölüm 57](#)

[58. Bölüm](#)

[Bölüm 59](#)

[Bölüm 60](#)

[Bölüm 61](#)

[Bölüm 62](#)

[Bölüm 63](#)

[Bölüm 64](#)

[Bölüm 65](#)

[Bölüm 66](#)

[Bölüm 67](#)

[Bölüm 68](#)

[Bölüm 69](#)

[Bölüm 70](#)

[Bölüm 71](#)

[Bölüm 72](#)

[Bölüm 73](#)

[Bölüm 74](#)

[Bölüm 75](#)

[Bölüm 76](#)

[Bölüm 77](#)

[Bölüm 78](#)

[Bölüm 80](#)

[Bölüm 81](#)

[Bölüm 82](#)

[Bölüm 83](#)

[Bölüm 84](#)

[Bölüm 85](#)

[Bölüm 86](#)

[Bölüm 87](#)

[Bölüm 88](#)

[Bölüm 89](#)

[Bölüm 90](#)

[Bölüm 91](#)

[Bölüm 92](#)

[Bölüm 93](#)

[Bölüm 94](#)

[Bölüm 95](#)

[Bölüm 96](#)

[Bölüm 97](#)

[Bölüm 98](#)

[Dördüncü Bölüm](#)

[CANAVAR Bölüm 99](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 51](#)

[Bölüm 61](#)

[Bölüm 71](#)

[Bölüm 81](#)

[Bölüm 91](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.